

วัฒนธรรมหยกกับเยาวชนรุ่นใหม่ : การจัดการความรู้ให้สุนโหวสัจจรในเขตเมืองหนานชาง

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

JADE CULTURE AND YOUNG GENERATION: KNOWLEDGE MANAGEMENT OF THE
HAIHUNHOU MOBILE EXHIBITION MOVEMENT IN NANCHANG

XIN QIN

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN ART AND CULTURAL ADMINISTRATION
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ XIN QIN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิ
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา คชประเสริฐ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกภูมิวงศา)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา คชประเสริฐ)

.....

..... กรรมการ

(ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร)

(ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุ์ภากร)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย เศษวิเศษ)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหวัธ แจ้งเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63810018: สาขาวิชา: การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม; ปร.ด. (การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: ไห่ฮุนโฮว/ เยาวชน/ พิพิธภัณฑสถาน

XIN QIN : วัฒนธรรมหยกกับเยาวชนรุ่นใหม่ : การจัดการความรู้ไห่ฮุนโฮวสัญจรในเขตเมืองหนานชาง. (JADE CULTURE AND YOUNG GENERATION: KNOWLEDGE MANAGEMENT OF THE HAIHUNHOU MOBILE EXHIBITION MOVEMENT IN NANCHANG) คณะกรรมการควบคุมดัชนีพนธ์: จันทนา คชประเสริฐ, ชุศักดิ์ สุวิมลเสถียร ปี พ.ศ. 2567.

งานวิจัยนี้เน้นไปที่หัวข้อวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว โดยมีวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเป็นหัวข้อดำเนินการวิจัยและสำรวจวิธีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและพิพิธภัณฑสถานอย่างลึกซึ้งจากสองมิติได้แก่ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของไห่ฮุนโฮวและการจำแนกวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ขณะเดียวกัน การจัดการพิพิธภัณฑสถานไห่ฮุนโฮวในงานวิจัยนี้เน้นไปที่เยาวชน โดยมีเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีเป็นเป้าหมายในการเผยแพร่ความรู้ทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว และดำเนินการวิจัยผ่านลักษณะพิเศษด้านการรับรู้ ลักษณะพิเศษของความสนใจและพลวัตในการสัมผัสของเยาวชน รวมถึงกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเยาวชน เพื่อดำเนินการจัดการความรู้ทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในงานวิจัยนี้คือการวิจัยและการอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวกับสังคมของเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี จากนั้น บนพื้นฐานของการวิเคราะห์วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี ผ่านการสร้างพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว จะสามารถสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวของเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี สุดท้าย บนพื้นฐานของการปฏิบัติ จัดทำแผนการจัดการสำหรับโครงการพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวแบบมีส่วนร่วม ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวให้กับเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยสองวิธีได้แก่ การศึกษาข้อมูลทางเอกสารและการเก็บข้อมูลภาคสนาม ผ่านการศึกษาข้อมูลทางเอกสาร ดำเนินการเรียบเรียงและสรุปผลการวิจัยก่อนหน้าที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว โดยใช้การวิจัยก่อนหน้านี้นี้มาเป็นหลักฐานและสังเคราะห์ลักษณะพิเศษของคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม งานวิจัยนี้ใช้วิธีการ 3 วิธีได้แก่ การสังเกต การสำรวจแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญ เยาวชนและกลุ่มคนอื่น ๆ เพื่อทำความเข้าใจความคิดและความต้องการของพวกเขาที่มีต่อพิพิธภัณฑสถาน

สุดท้ายงานวิจัยนี้ได้รับวิธีการจัดการของ LINKY (Link: การผสมผสานหลายสาขาวิชา เพื่อดำเนินการวิจัยแบบสหวิทยาการ Integration: การบูรณาการแนวคิด เช่น ประวัติศาสตร์ ศิลปะ และอื่น ๆ Nourish: การใช้วัฒนธรรมเพื่อปลูกฝังเยาวชน Knowledge Management: วิธีการจัดการความรู้ทางวัฒนธรรม Youth: การมีเยาวชนเป็นผู้ชม) ผ่านการจัดการความรู้ทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวัฒนธรรมให้สุนโหว สามารถส่งเสริมการซึมซับความรู้ทางวัฒนธรรมยกให้สุนโหว ส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหว เพื่อดึงดูดให้เยาวชนมาเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้สุนโหว เพื่อเพิ่มความยอมรับของเยาวชนที่มีต่อประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน และเสริมสร้างความภาคภูมิใจของเยาวชนที่มีต่อประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน

63810018: MAJOR: ART AND CULTURAL ADMINISTRATION; Ph.D. (ART AND CULTURAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: THE MARQUIS OF HAIHUN/ YOUNG GENERATION/ MOBILE EXHIBITION

XIN QIN : JADE CULTURE AND YOUNG GENERATION: KNOWLEDGE MANAGEMENT OF THE HAIHUNHOU MOBILE EXHIBITION MOVEMENT IN NANCHANG. ADVISORY COMMITTEE: JANTANA KHOCHPRASERT, Ph.D. CHUSAK SUVIMOLSTIEN, Ph.D. 2024.

This paper focuses on the topic of The Marquis of Haihun culture, taking The Marquis of Haihun jade culture as the topic, from the two dimensions of the historical development of The Marquis of Haihun and the cultural classification of The Marquis of Haihun jade relics, in-depth excavation and exploration of the combination of The Marquis of Haihun jade culture and mobile exhibition. At the same time, the management of The Marquis of Haihun Mobile exhibition in this paper is aimed at young generation, taking the young generation in Nanchang city of Jiangxi Province as the transmission objects of The Marquis of Haihun cultural knowledge. Through studying the cognitive characteristics, interest characteristics and contact dynamics of young generation, the knowledge management of The Marquis of Haihun culture is carried out in combination with the participation theory of young generation.

The research goal of this paper is to first study and explain the connection between the The Marquis of Haihun culture and the society of Nanchang, Jiangxi Province, then analyze the The Marquis of Haihun jade culture of Nanchang, Jiangxi Province, and develop the understanding of the The Marquis of Haihun jade culture of young generation in Nanchang, Jiangxi Province through the construction of the The Marquis of Haihun jade culture mobile exhibition. Finally, on the basis of practice, the management scheme of the project of The Marquis of Haihun Jade Culture Mobile exhibition is formed, and the purpose of transferring the knowledge

of Haihun Hou Jade culture to the young generation in Nanchang city of Jiangxi Province is achieved.

The paper adopts two research methods: literature research and field investigation. Through literature research, this paper sorts out and summarizes some previous research results related to the history and culture of The Marquis of Haihun, and extracts the cultural value characteristics of The Marquis of Haihun Jade culture as evidence. In the field investigation, the paper uses three methods of observation, questionnaire and interview to conduct in-depth interviews with researchers, teenagers and other groups, and to understand their ideas and needs for the Marquis of Haihun Jade Cultural Mobile exhibition.

In the end, this paper obtained LINKY (Link: Combining multiple disciplines to conduct interdisciplinary research; Intergration: integration of concepts such as history and art; Nourish: Nourish young people with culture; Knowledge Management: the way of cultural knowledge management; Youth: Youth Audience) management program. Through the management of the cultural knowledge of The Marquis of Haihun, it can promote the absorption of the cultural knowledge of The Marquis of Haihun among young generation, thus promoting the spread of The Marquis of Haihun culture, attracting young generation to learn the history and culture of The Marquis of Haihun, and enhancing their sense of identity with Chinese history and culture. It promotes the pride of young generation in Chinese history and culture.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยได้จบเพียงเท่านี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเขียนงานวิจัยมาจนถึงบทสุดท้ายแล้ว และการศึกษาในระดับปริญญาเอกกำลังจะจบลง เวลาสี่ปีเหมือนผ่านไปเพียงชั่วพริบตา และทำซ้ำเหมือนความฝันในเมื่อคืน การศึกษาระดับปริญญาเอกถือเป็นความท้าทายสำหรับผู้วิจัยและสอนสิ่งต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัยมากมาย ผู้วิจัยได้เปลี่ยนจากมือใหม่ในสาขาการวิจัยนี้มาเป็นนักวิจัยด้วยตนเอง สี่ปีที่ผ่านมามองไปทางใดก็มีแต่ความทรงจำ ผู้วิจัยใช้เวลาในช่วงเวลานี้ได้มีค่าที่สุดในชีวิตของผู้วิจัย แม้ว่าผู้วิจัยจะยังไม่อยากจากไป แต่ผู้วิจัยยังรู้สึกขอบคุณอยู่ภายในใจ

ประการแรก ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปริญญาเอกเป็นพิเศษ ในด้านการสอนที่เคร่งครัด และความคิดเชิงตรรกะที่เข้มงวด ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ในสาขาที่หลากหลายมากขึ้น ตลอดจนทัศนคติการทำงานที่มีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากทั้งในด้านการศึกษาวิจัยและการใช้ชีวิตของผู้วิจัย การกำหนดหัวข้องานวิจัย กระบวนการแก้ไข อาจารย์ได้แก้ไขข้อผิดพลาด และให้คำแนะนำอย่างใจเย็น และอดทน ผู้วิจัยจะจดจำคำสอนของอาจารย์ ไม่ว่าจะเป็นในด้านหัวข้อของการวิจัยหรือทัศนคติต่อชีวิตของผู้วิจัย ผู้วิจัยจะพยายามอย่างหนัก เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดและก้าวข้ามตนเอง

ประการที่สอง ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัวของผู้วิจัย สำหรับการสนับสนุนและความไว้วางใจในการศึกษาของฉันมาโดยตลอด ความรักและการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาเอก ผู้วิจัยจะเก็บความรักของพวกเขาไว้ในใจ และพยายามอย่างหนักในอนาคต ขณะเดียวกัน ผู้วิจัยหวังว่าครอบครัวของผู้วิจัยจะมีสุขภาพที่ดีและมีความสุข

ประการที่สาม ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ได้พบกันเพื่อนร่วมชั้นที่รัก การมีอยู่ของพวกคุณทำให้การศึกษาในสี่ปีที่ผ่านมามีความหมายไม่เบา ผู้วิจัยขอบคุณเพื่อนสนิท ที่เราทำงานร่วมกันและก้าวหน้าไปพร้อมกัน แม้ว่าสุดท้ายเราจะแยกจากกัน แต่ผู้วิจัยหวังว่าพวกคุณจะมีอนาคตที่สดใส และใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า

ประการสุดท้าย ผู้วิจัยขอขอบคุณเหล่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่านที่อบรมสั่งสอนมาตลอดช่วงเวลา 4 ปีที่ผ่านมา ขอขอบคุณที่ให้โอกาสได้ฝึกฝนตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้ผู้วิจัยมีความก้าวหน้าอย่างมากทั้งในด้านการงานและการเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยตลอดชีวิต ผู้วิจัยหวังว่าเหล่าอาจารย์จะมีความสุข

ในที่สุดเราก็จะแยกย้ายกันไป แต่เส้นทางของเรายังอีกยาวไกล

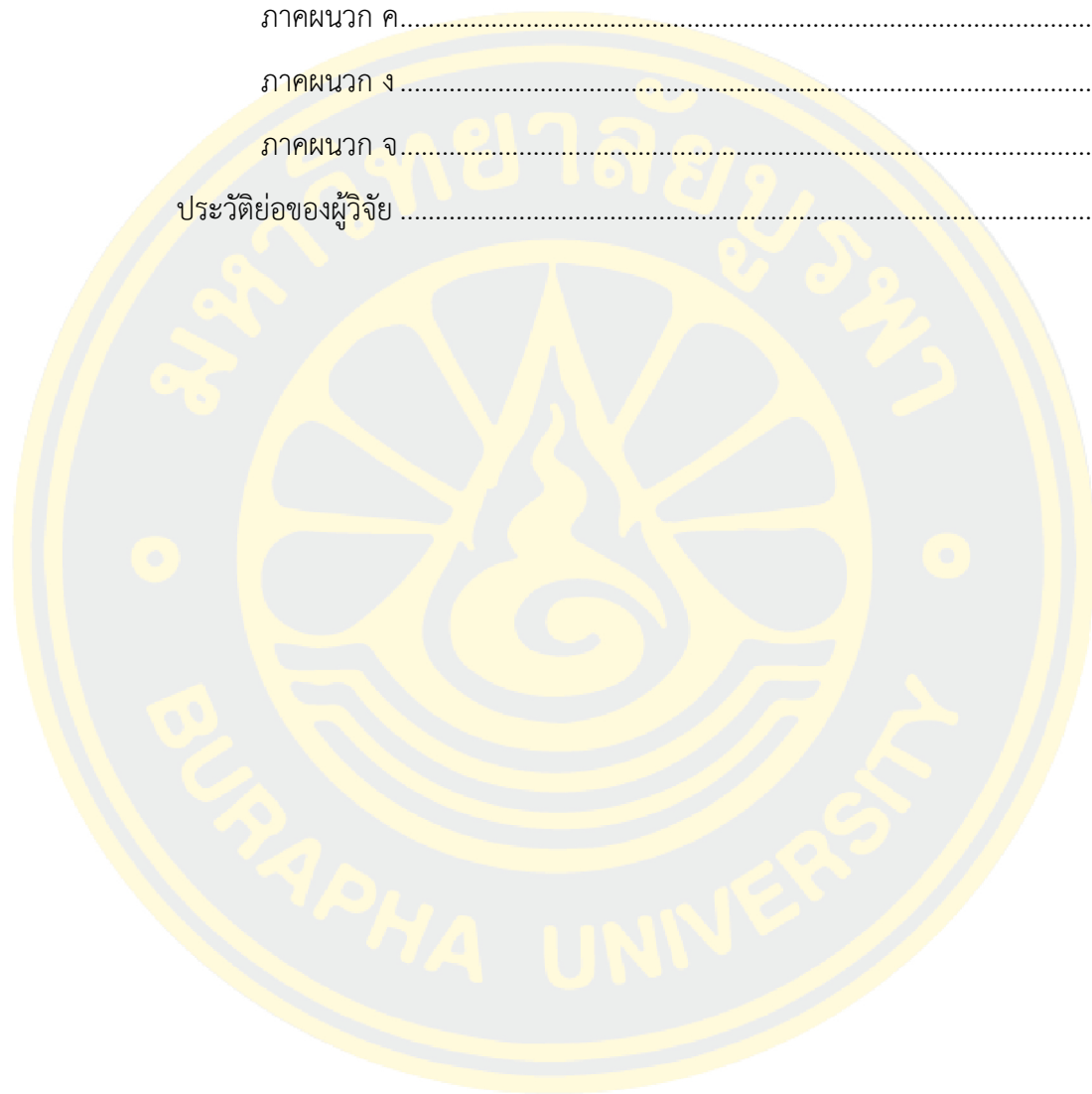
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพ	ฒ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามของการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
วิธีดำเนินการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	13
คำอธิบายคำศัพท์เฉพาะ	13
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	15
ภาพรวมของแหล่งโบราณคดีไหฮุนโฮว	15
1. ประวัติย่อของเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี.....	15
2. ภูมิหลังของแหล่งโบราณคดีไหฮุนโฮว	26
3. วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของอาณาจักรโหวไหฮุนโฮวก้าว	27
4. ที่ตั้งและบริบททางประวัติศาสตร์ของแคว้นไหฮุนโฮวก้าว.....	32
การจัดการแหล่งโบราณคดีไหฮุนโฮวก้าวของราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง	36
1. ภาพรวมของอุทยานแหล่งโบราณคดีไหฮุนโฮวก้าวของราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง.....	36

2. แนวคิดการจัดการและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมอุทยานแหล่งโบราณคดีให้สุนโฮว	
โฮวก้าวของราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง	37
ลักษณะพิเศษของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในให้สุนโฮว	39
ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมเจียงซีกับวัฒนธรรมให้สุนโฮว	41
1. ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมให้สุนโฮวกับการพัฒนางานหัตถกรรมของมณฑล เจียงซี	41
2. ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมให้สุนโฮวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและการเกษตรของมณฑลเจียงซี	42
3. สถานการณ์ปัจจุบันของการพัฒนาวัฒนธรรมให้สุนโฮว มณฑลเจียงซี	43
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	44
1. ทฤษฎีการจัดการความรู้	44
2. ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม	45
3. ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์	46
4. ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจร	47
5. แนวคิดการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการศึกษาพิพิธภัณฑ์	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
1. การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สุนโฮว	49
2. การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกให้สุนโฮว	53
3. การวิจัยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สัญจร	55
4. การวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการศึกษาพิพิธภัณฑ์	56
5. การวิจัยเกี่ยวข้องกับการจัดการพิพิธภัณฑ์	58
สรุป	60
บทที่ 3 วัฒนธรรมหยกที่ขุดพบในให้สุนโฮว	64
โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในให้สุนโฮวและหยกที่ขุดพบจากให้สุนโฮว	64
1. คุณค่าของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากให้สุนโฮว	64
2. คุณค่าของหยกที่ขุดพบจากสุสานให้สุนโฮว	66
ประเภทวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากให้สุนโฮว	67

ประเภทของวัฒนธรรมหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว	82
1. ประวัติศาสตร์การขุดค้นทางโบราณคดี	83
2. สุนทรียศาสตร์ทางศิลปะ	87
3. ชีวิตประจำวัน	91
4. ขนบธรรมเนียมและพิธีการ	94
กระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์หยกไห่ฮุนโฮว	99
บทที่ 4 เยาวชนเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีกับพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว	105
พลวัตปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมของการจัดการเชิงรุกพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮวกับเยาวชน ในมณฑลเจียงซี	105
ทิศทางความสนใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว	107
วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวและสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่แก่เยาวชนในมณฑลเจียงซี	110
แบบสอบถามของการออกแบบผลิตภัณฑ์สัญลักษณ์วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	112
สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาที่มีอยู่ในการประยุกต์ใช้และการออกแบบพิพิธภัณฑ์ที่มี เยาวชนเป็นผู้ชม	127
การสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาพิพิธภัณฑ์สัญลักษณ์	131
สรุป	138
บทที่ 5 พิพิธภัณฑ์สัญลักษณ์: การจัดการความรู้ทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	140
กระบวนการที่มีส่วนร่วมของเยาวชนในการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญลักษณ์ไห่ฮุนโฮว	140
การออกแบบและปฏิบัติการความร่วมมือของการมีส่วนร่วมพิพิธภัณฑ์สัญลักษณ์วัฒนธรรม หยกไห่ฮุนโฮว	142
การจัดกิจกรรมพิพิธภัณฑ์สัญลักษณ์วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวในพื้นที่สาธารณะ	150
สรุป	161
บทที่ 6 บทสรุป การอภิปรายและข้อเสนอแนะ	162
บทสรุปของการวิจัย	162
การอภิปราย	164
ข้อเสนอแนะ	165
บรรณานุกรม	169

ภาคผนวก	174
ภาคผนวก ก.....	175
ภาคผนวก ข.....	235
ภาคผนวก ค.....	240
ภาคผนวก ง.....	242
ภาคผนวก จ.....	247
ประวัติย่อของผู้วิจัย	258

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2-1 รายชื่อเมืองโบราณหนานชาง	22
ตารางที่ 2-2 รายการการพัฒนาประวัติศาสตร์และการค้าในหนานชาง	24
ตารางที่ 2-3 รายการพัฒนาการศึกษาและวัฒนธรรมในหนานชาง	25
ตารางที่ 2-4 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของไห่ฮุนโฮวกวี่	31
ตารางที่ 2-5 การแบ่งประเภทของเครื่องดนตรีในสุสานไห่ฮุนโฮว	51
ตารางที่ 4-1 ประเภทวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว	68
ตารางที่ 4-2 การแบ่งประเภทของหยกที่ขุดพบสุสานไห่ฮุนโฮว	84
ตารางที่ 4-3 ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนจีนหรือไม่	113
ตารางที่ 4-4 เพศ	113
ตารางที่ 4-5 อายุ	114
ตารางที่ 4-6 ระดับการศึกษา	114
ตารางที่ 4-7 มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมเครื่องหยกที่ค้นพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวหรือไม่	115
ตารางที่ 4-8 เวลาเข้าชม	115
ตารางที่ 4-9 เคยเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวหรือไม่	116
ตารางที่ 4-10 สาเหตุของเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	116
ตารางที่ 4-11 เนื้อหาที่จัดแสดง	117
ตารางที่ 4-12 เป้าหมายการแสดงออก	118
ตารางที่ 4-13 กลยุทธ์การแสดงออก	119
ตารางที่ 4-14 ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	120
ตารางที่ 4-15 ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	121
ตารางที่ 4-16 ลักษณะพิเศษในการกระจายการออกแบบของพิพิธภัณฑน์	122
ตารางที่ 4-17 การรวมความรู้สึกทางการสัมผัส	123
ตารางที่ 4-18 การยอมรับคุณค่าด้านการศึกษา	124
ตารางที่ 4-19 ความหมายแฝงที่เผยแพร่	125
ตารางที่ 4-20 ผลสรุปแบบสอบถาม	126
ตารางที่ 5-1 คำถามของการสัมภาษณ์	133
ตารางที่ 5-2 ประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา	137

ตารางที่ 6-1 โครงร่างของแบบสอบถาม.....	159
ตารางที่ 6-2 โครงร่างแบบสอบถามหลังจากการเยี่ยมชม.....	160

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	6
ภาพที่ 2-1 เครื่องหยกในแคว้นฉู่ในยุคจ้านกั๋ว.....	16
ภาพที่ 2-2 เครื่องหมายการให้กำเนิดเครื่องเงินของแคว้นฉู่.....	17
ภาพที่ 2-3 ภาพปกลายอุ๋เยว่.....	18
ภาพที่ 2-4 จิว่เยว่ เรื่อง ความฝันในหอแดง.....	18
ภาพที่ 2-5 แจกกันเคลือบลายครามจิ้งเต๋อเจิ้น.....	19
ภาพที่ 2-6 สถานศึกษาอู๋จาง.....	20
ภาพที่ 2-7 เหมืองทองแดงในเต๋อซิ่ง.....	21
ภาพที่ 2-8 สถานที่ตั้งของแหล่งโบราณสถานในประเทศจีน.....	27
ภาพที่ 2-9 แผงผังตระกูลไห่ฮุนโฮว.....	29
ภาพที่ 2-10 การตกแต่งดาบหยกในไห่ฮุนโฮว.....	54
ภาพที่ 2-11 การศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรีในพิพิธภัณฑน์.....	58
ภาพที่ 3-1 แม่น้ำเหลียนทื่อไหลผ่านตำบลไห่ฮุน.....	32
ภาพที่ 4-1 จี้ลวดลายมังกร หงส์ และเสื่อ.....	88
ภาพที่ 4-2 ภาพของดาบหยก.....	90
ภาพที่ 4-3 นางรำรูปแกะสลักจากแผ่นหยก.....	91
ภาพที่ 4-4 สถานการณ์การขุดพบกำไลหยก.....	92
ภาพที่ 4-5 สถานการณ์การขุดพบจี้หยกทรงมังกร.....	92
ภาพที่ 4-6 หัวดาบวงแหวนหยก.....	93
ภาพที่ 4-7 ตราประทับหยกชื่อหนิวของหลิวเฮ้อ (หมายเหตุ: ด้านบนมีการแกะสลักรูปคางคกสำหรับตกแต่ง และตราประทับหยกที่มีอักษรหลิวเฮ้ออยู่ด้านล่าง).....	93
ภาพที่ 4-8 เครื่องประดับดาบหยก – หัวดาบหยกลายชื่อและลายเมฆ.....	95
ภาพที่ 4-9 เครื่องประดับดาบหยก – ตัวลือคดาบหยกลวดลายหน้าอสูร.....	95
ภาพที่ 4-10 เครื่องประดับดาบหยก – “กระบังแนวขวาง” (crossguard) หยกลวดลายหน้าอสูร.....	95
ภาพที่ 4-11 เครื่องประดับหยกทรงมังกรลายงูหัวมังกร.....	96
ภาพที่ 4-12 ตราประทับหยกชื่อหนิวของหลิวเฮ้อ.....	97
ภาพที่ 4-13 จี้ทรงเขอลวดลายมังกร หงส์ และฉื่อ.....	98

ภาพที่ 4-14 หยกปี้ลวดลายเม็ดข้าว	99
ภาพที่ 6-1 ทีมงานโครงการพิพิธภัณฑสถานวิทยุสื่อสารกับอาจารย์ในโรงเรียน	145
ภาพที่ 6-2 ตัวอย่างภาพแผ่นนิทรรศการ.....	147
ภาพที่ 6-3 การเปิดตัวพิพิธภัณฑสถานวิทยุวัฒนธรรมให้สุนโฮว – พื้นที่สัมผัสชีวิตสมัยราชวงศ์ฮั่น ณ มหาวิทยาลัยอุตสาหกรรมและการค้าเจียงซี	149
ภาพที่ 6-4 การเปิดตัวพิพิธภัณฑสถานวิทยุวัฒนธรรมให้สุนโฮว – พื้นที่สัมผัสชีวิตสมัยราชวงศ์ฮั่น ณ มหาวิทยาลัยอุตสาหกรรมและการค้าเจียงซี	150
ภาพที่ 6-5 กิจกรรมการออกแบบลวดลายหยกของเยาวชน	154
ภาพที่ 6-6 พิพิธภัณฑสถานวิทยุวัฒนธรรมหยกให้สุนโฮวจัดกิจกรรมการอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สุนโฮว ณ โรงเรียนมัธยมชงปาย	155
ภาพที่ 6-7 โรงเรียนมัธยมชงปายเดินทางไปพิพิธภัณฑสถานให้สุนโฮวเพื่อดำเนินกิจกรรมการวิจัย	155
ภาพที่ 6-8 การออกแบบโปสเตอร์รับสมัครอาสาสมัคร	156
ภาพที่ 6-9 ทีมอาสาสมัครอธิบายวัฒนธรรมให้สุนโฮวของนักศึกษา	156
ภาพที่ 6-10 โมดูลกิจกรรมการออกแบบวัฒนธรรมให้สุนโฮว	158

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ใน 202 ปีก่อนคริสตกาล ฮั่นโกโจฮ่องเต้หลิวปังส่งแม่ทัพกว่าล้านคนไปทำสงครามที่ภาคใต้ และตั้งมณฑลหยูจาง ตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของมณฑลหยูจางอยู่ในมณฑลเจียงซีในปัจจุบัน และหนานชางเป็นเมืองเอกของมณฑลเจียงซี สุสานไห่ฮุนโฮวที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้ อยู่ที่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้านกวนซีแขวงต้าถิงฝิงเขตซินเจี้ยนเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี บนภูเขาแก้วตุนประมาณ 1,000 เมตรเหนือระดับน้ำทะเล สาเหตุของการขุดสุสานไห่ฮุนโฮว เป็นเพราะมีหลุมฝังศพบนภูเขาแก้วตุนถูกโจรปล้น หลังจากได้รับรายงานจากชาวบ้านแล้วหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุโบราณได้เริ่มการค้นคว้าโบราณคดีอย่างเป็นระบบ และรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์และการขุดค้นวัตถุโบราณ ซึ่งยืนยันว่าเจ้าของสุสานไห่ฮุนโฮวราชวงศ์ฮั่นตะวันตกในหนานชางคือ หลิวเฮ้อไห่ฮุนโฮวรุ่นแรกของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (Yang Jun,2016)

หลังจากการขุดค้นเป็นเวลาห้าปี (ค.ศ. 2015 ถึง ค.ศ. 2020) โบราณวัตถุอันล้ำค่านับหมื่นถูกขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮวราชวงศ์ฮั่นตะวันตกในหนานชาง ซึ่งประกอบด้วย 6 ประเภท ได้แก่ เครื่องเงิน เครื่องทอง เครื่องหยก เครื่องสัมฤทธิ์ เครื่องปั้นดินเผา เครื่องเงิน แผ่นไม้ไผ่ ซึ่งเป็นโบราณสถานราชวงศ์ฮั่นระดับโหวกั๋วที่ขุดพบโบราณวัตถุมากที่สุดในประเทศจีนปัจจุบัน ในค.ศ. 2015 “ไห่ฮุนโฮว” กลายเป็น “หนึ่งในหกการขุดพบทางโบราณคดีใหม่” ในปีนั้นได้กลายเป็นประเด็นร้อนทางโบราณคดีของจีน ในเวลาเดียวกัน โบราณวัตถุอันล้ำค่าเกือบ 10,000 ชิ้นที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮว ได้รับเลือกให้เป็น “เหตุการณ์การค้นพบศิลปะหัตถกรรมจีนสิบอันดับแรกสุดในปีค.ศ. 2015” (Li, 2017, p. 3) โบราณวัตถุเหล่านี้ได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างดีและสร้างขึ้นอย่างสวยงาม ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นชีวิตของชนชั้นสูงในราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ คุณค่าทางศิลปะ และคุณค่าทางวิทยาศาสตร์มากมาย ซึ่งสะท้อนถึงระดับการพัฒนาเทคนิคหัตถกรรมที่ยอดเยี่ยมในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ให้หลักฐานที่มองเห็นจับได้ที่หลากหลายและข้อมูลรูปภาพที่มีรายละเอียดสำหรับการศึกษาวัฒนธรรมสุนทรียภาพและประวัติศาสตร์ของสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกในประเทศจีนสมัยใหม่ ซึ่งได้สืบสานความทรงจำที่สำคัญในประวัติศาสตร์อันยาวนานของอารยธรรมจีน และมีคุณค่าเฉพาะตัวในโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีอยู่ในจีนปัจจุบัน (Jiang,2017,p.22)

ชาวจีนมีความเชื่อและศรัทธาในหยกมาตั้งแต่สมัยโบราณ เมื่อมีชีวิตอยู่ ก็ใช้หยกเป็นเครื่องประดับ และเมื่อเสียชีวิต ก็ฝังหยกไปพร้อมกับผู้เสียชีวิต หยกในวัฒนธรรมจีนมีความหมายที่

คลุมครอบกว้างขวาง เช่น คนโบราณมักเปรียบเทียบหยกเป็นคุณธรรมประเภทหนึ่ง ภายใต้สภาพสังคมโบราณคนโบราณไม่สามารถเข้าใจองค์ประกอบของแร่หิน แต่เรียกหินที่แข็ง แวววาว โปรงใส และสีสดใสว่าเป็นหยก และเครื่องใช้ที่ทำจากหยกจึงถูกเรียกว่า เครื่องหยก ดังนั้น วัตถุโบราณที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮจึงเป็นเครื่องหยก ที่เป็นหลักฐานสำคัญในประวัติศาสตร์วัฒนธรรม จนถึงปัจจุบัน มีการขุดพบเครื่องหยกทั้งหมด 411 ชิ้นในสุสานไห่ฮุนโฮ ซึ่งมีรูปทรงและชนิดที่หลากหลาย มีลวดลายการตกแต่งที่งดงาม ตามการวิเคราะห์จากตำแหน่งที่ขุดพบและประโยชน์ใช้สอย สามารถแบ่งคร่าว ๆ ได้เป็นหยกสำหรับพิธีการ หยกสำหรับงานศพ หยกสำหรับการประดับและหยกสำหรับชีวิตประจำวัน (Li, 2017, p. 6)

เครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮได้ดึงดูดการสำรวจและการวิจัยของนักวิชาการหลายคน แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่และขอบเขตการวิจัย ปัจจุบันในการวิจัยเครื่องหยกที่ขุดพบที่ผ่านมาในสุสานไห่ฮุนโฮ ยังมีปัญหาสามประการต่อไปนี้

ประการแรก เครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮมีหลายประเภท และการศึกษาส่วนใหญ่จำกัดอยู่ที่เครื่องหยกบางประเภทเท่านั้น และไม่ได้ทำความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับภาพรวมของเครื่องหยก

ประการที่สองคือ นักวิชาการส่วนใหญ่ไม่สามารถทำการสังเกตและการวิเคราะห์เชิงลึกและละเอียดได้ ข้อสรุปและมุมมองส่วนใหญ่เป็นลักษณะทั่วไป และไม่ได้ทำการวิเคราะห์หลังลึกสำหรับเครื่องหยกประเภทใดประเภทหนึ่ง

ประการที่สามคือ การวิจัยส่วนใหญ่เกี่ยวกับการชื่นชมวัตถุโบราณ มีการวิจัยน้อยในด้านประโยชน์ใช้สอย งานฝีมือ และวัฒนธรรมหยก และด้านอื่น ๆ ซึ่งมีเพียงแค่ว่า “การศึกษาคุณลักษณะทางวัฒนธรรมของด้ามจับหยกจากสุสานไห่ฮุนโฮ” (Li Kening,2023) “การตีความความทางวัฒนธรรมของ ‘เครื่องประดับหยกรูปทรงหมี’ ในสุสานไห่ฮุนโฮ (Li Xin,& Zhu Cunming,2017) การวิจัยวิทยานิพนธ์ประกอบด้วยหยกปีศาจจากสุสานไห่ฮุนโฮ (Liu Yanzhen,2021) การศึกษาพิธีการของเครื่องหยกที่ขุดพบจากหลุมฝังศพของไห่ฮุนโฮหลิวเห่อ (Fang Liangzhu,2019) การวิจัยการตกแต่งดาบหยกที่ขุดพบจากหลุมฝังศพของไห่ฮุนโฮหลิวเห่อ (Cai Bingqing,2018) การวิจัยเกี่ยวกับหยกที่ประดับด้วยมังกรและหงส์ในสุสานไห่ฮุนโฮหลิวเห่อ (Wu Han,2018) บทความเกี่ยวกับเครื่องหยกที่ขุดพบจากสุสานของไห่ฮุนโฮ ราชวงศ์ฮั่น เมืองหนานซาง มณฑลเจียงซี (Li Shuangjun,2017)

ดังนั้น ผู้วิจัยเชื่อว่าการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮในการวิจัยนี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาและข้อบกพร่องของการวิจัยที่เกี่ยวกับเครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮในประเทศจีนในปัจจุบัน วัฒนธรรมหยกที่ศึกษาในการวิจัยนี้ ไม่ได้มุ่งเป้าไปที่เครื่องหยกเท่านั้น แต่ยังหวังว่าจะขยายวิธีการวิจัยและขอบเขตการวิจัยของหยกจีนโบราณ วิเคราะห์เครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮจากมุมมองของงานฝีมือและสุนทรียศาสตร์ ผ่านการวิเคราะห์วัสดุ รูปทรง เทคนิค

การตกแต่งของเครื่องหยกและการวิเคราะห์ความหมายแฝงของวัฒนธรรมหยก เพื่อสรุปวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวที่มีรูปแบบของศิลปะ ความเชื่อทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางสังคมของราชวงศ์ฮั่น งานวิจัยนี้เน้นไปที่การจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมหยกในไห่ฮุนโฮว ผ่านการแบ่งประเภทของความรู้วัฒนธรรมหยก การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ภายในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

ในการวิจัย ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเยาวชนมาเป็นกลุ่มผู้ชมของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว เนื่องจากตามข้อมูลทางสถิติของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์จำนวนมาก เยาวชนเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ชมหลักของพิพิธภัณฑ์ และความสำคัญด้านการศึกษาของการเผยแพร่วัฒนธรรมแก่เยาวชนก็ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากสังคมเช่นกัน ขณะเดียวกัน เยาวชนจีนยุคใหม่ที่เกิดในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 และต้นศตวรรษที่ 21 เรียนรู้และเติบโตในสภาพแวดล้อมสมัยใหม่ที่คล้ายกัน มักจะขาดความเข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิม และขาดความรู้สึกเป็นเจ้าของและเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิม และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างลักษณะประจำชาติและสร้างความมั่นใจในตนเองทางวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน ตลอดจนทำให้การฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ของชาติจีนเป็นจริง รัฐบาลจีนให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการปลูกฝังเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นในการอภิปรายและการส่งการที่สำคัญของประธานาธิบดีสีจิ้นผิงเกี่ยวกับการเสริมสร้างการคุ้มครองมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม หรือข้อความในชุดนโยบายระดับชาติ เช่น “แนวทางการศึกษาเพื่อความสามัคคีและความก้าวหน้าของชาติในโรงเรียนยุคใหม่” ที่ร่วมกันกำหนดและออกโดยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงโฆษณากลาง กระทรวงรวมชาติกลาง คณะกรรมการชาติพันธุ์แห่งชาติ ล้วนเน้นย้ำถึงความสำคัญของการชี้นำเยาวชนเพื่อสร้างมุมมองทางประวัติศาสตร์ของชาติจีนที่ถูกต้อง ต้องการให้เสริมสร้างเนื้อหาการเผยแพร่ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ขยายช่องทางการเผยแพร่ และเสริมสร้างการศึกษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมสำหรับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง สำหรับเยาวชนในเมืองหนานชางมณฑลเจียงซี การขุดค้นสุสานไห่ฮุนโฮวทำให้พวกเขามีโอกาสที่ดีในการสัมผัสและทำความเข้าใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกของจีน สำหรับเยาวชนในเมืองหนานชางมณฑลเจียงซี สุสานไห่ฮุนโฮวเป็นตำราประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ติดดินที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัย ดังนั้น จำนวนเงินที่ว่า เพื่อให้พวกเขาสามารถ “เห็นดวงจันทร์ก่อนเพราะอยู่ใกล้ดึกที่ริมน้ำ” ซึ่งสามารถค้นหาข้อมูลขั้นปฐมภูมิได้ภายในแหล่งโบราณสถาน และเรียนรู้ความรู้ทางประวัติศาสตร์นอกเหนือจากหนังสือ จะสามารถพัฒนาและใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวได้อย่างไรซึ่งจะเป็นโอกาสที่ดีในการสำรวจและพัฒนาการเผยแพร่ต่อไป

สำหรับกลุ่มเยาวชนที่เติบโตยุคสมัยดิจิทัล สิ่งที่พวกเขาคาดหวังจากพิพิธภัณฑ์ไม่ใช่แค่การนำเสนอความรู้และข้อมูล เมื่อเทียบกับการได้รับคำตอบโดยตรง พวกเขาคาดหวังที่จะเสริมสร้างความ

เข้าใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของตนเองผ่านการมีส่วนร่วมและประสบการณ์ ปฏิสัมพันธ์และการแบ่งปัน โดยมีพิพิธภัณฑ์ทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างเยาวชนกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และช่วยให้พวกเขามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับวัตถุโบราณและประวัติศาสตร์ ในเวลานี้ พิพิธภัณฑ์สัญจรยุคใหม่จะต้องแบกรับความรับผิดชอบด้านการสอนและการเผยแพร่ความรู้ให้แก่เยาวชนสำรวจวิธีการรวมความรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของยุคใหม่กับผู้ชมเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมในรูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรของประเทศจีน งานวิจัยนี้ใช้กระบวนการจัดการความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว โดยอาศัยภูมิหลังทางบริบทสังคมของแหล่งโบราณคดีที่ถูกขุดค้น ทิศทางความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้ชมเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีจัดทำแผนการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรสำหรับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ทำให้พิพิธภัณฑ์สัญจรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเยาวชน เพิ่มความรู้และทางเลือกของพวกเขาที่มีต่อวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว และแสดงความสามารถการมีส่วนร่วมด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์สัญจร

คำถามของการวิจัย

1. พัฒนาการทางสังคมจีน และลักษณะพิเศษของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวมีความเชื่อมโยงกันอย่างไร
2. จะสามารถพัฒนาความเข้าใจวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ในหมู่เยาวชน เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี โดยการวิเคราะห์วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวได้อย่างไร
3. จะสามารถจัดการความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมให้กับเยาวชนในเมืองหนานชางมณฑลเจียงซีผ่านการสร้างพิพิธภัณฑ์สัญจรแบบมีส่วนร่วมได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและอธิบายความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและสังคมเมืองหนานชาง
2. เพื่อวิเคราะห์วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและจัดการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว เพื่อออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรสำหรับเยาวชน
3. เพื่อจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวแบบมีส่วนร่วม และถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวให้กับเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แหล่งโบราณคดีไทรโนโฮว ลักษณะพิเศษของวัฒนธรรมหยกไทรโนโฮว การรับรู้ของเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไทรโนโฮว และพิพิธภัณฑสถาน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานที่ส่งเสริมพิพิธภัณฑสถาน: 1. วิทยาลัยอุตสาหกรรมและพาณิชยศาสตร์เจียงซี 2. โรงเรียนมัธยมชงปาย 3. สถาบันเทคโนโลยีแพชั่นเจียงซี 4. วิทยาลัยข้าราชการฝ่ายบริหารเศรษฐกิจและการจัดการเจียงซี

3. ขอบเขตด้านเวลา

ช่วงเวลาของการสำรวจภาคสนาม: สิงหาคม ค.ศ. 2023 – กันยายน ค.ศ. 2023

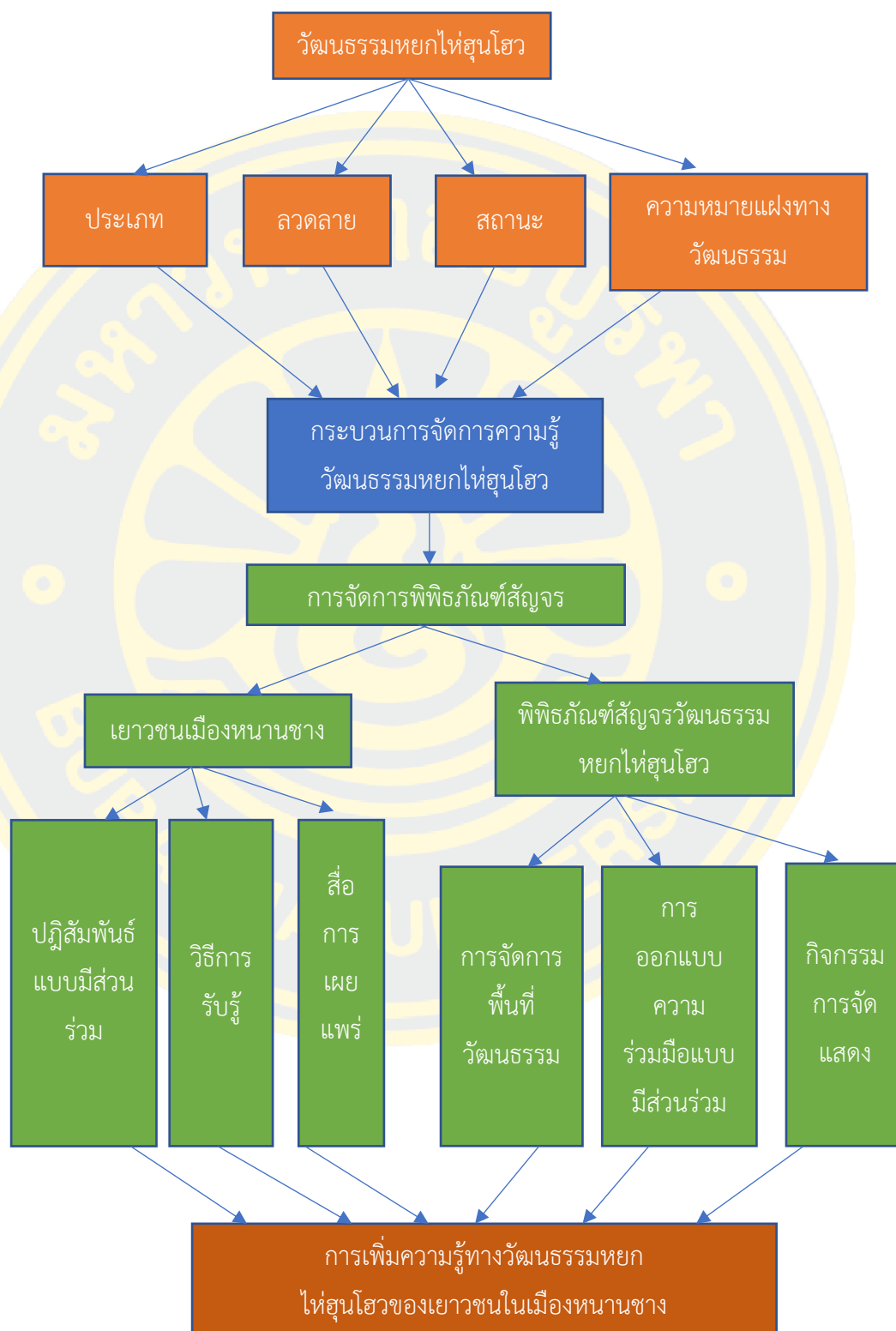
4. กลุ่มเป้าหมาย

เยาวชน นักศึกษามหาวิทยาลัยอายุ 19-22 ปี ในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี และนักเรียนระดับมัธยมปลายอายุ 15-18 ปี ในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

5. ขอบเขตด้านการร่วมมือ

ร่วมมือกับแหล่งโบราณคดีไทรโนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่นในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี เพื่อจัดทำแผนการสำหรับการจัดการพิพิธภัณฑสถานของวัฒนธรรมหยกไทรโนโฮว

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลทางเอกสาร

ค้นคว้าหนังสือ จดหมายเหตุ หนังสือพิมพ์ วารสารทั้งในและต่างประเทศ ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น ค้นหาหนังสือในห้องสมุดหรือค้นหาทางอินเทอร์เน็ต เรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์การวิจัยในปัจจุบันของสาขานี้ทั้งในและต่างประเทศ

2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม

(1) วิธีการสังเกต: เดินทางไปที่พิพิธภัณฑ์ให้สุนโฮวเพื่อดำเนินการวิจัยและสังเกตการณ์รวบรวมสถานการณ์ของเครื่องหยกที่ค้นพบในสุสานให้สุนโฮวที่จัดแสดงอยู่ภายในพิพิธภัณฑ์ให้สุนโฮว การออกแบบพิพิธภัณฑ์ และกิจกรรมพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑ์ให้สุนโฮว ผ่านการสังเกต

(2) วิธีการสำรวจแบบสอบถาม: ใช้วิธีการสำรวจแบบสอบถามเพื่อดำเนินการสำรวจแบบสอบถามสำหรับเยาวชน กลุ่มเป้าหมายของแบบสอบถามคือนักเรียน นักศึกษาอายุ 15-22 ปี ในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี แบบสอบถามจะถูกแบ่งตามโรงเรียน และแต่ละโรงเรียนแจกแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด จากวิธีการแบบสอบถามนี้ทำให้เราเข้าใจถึงสถานการณ์การเรียนรู้และความเข้าใจของเยาวชนที่มีต่อวัฒนธรรมให้สุนโฮว

ตารางที่ 1-1 กลุ่มเป้าหมายในการแจกแบบสอบถาม: นักเรียนอายุ 15 – 22 ปีในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

ลำดับ	กลุ่มเป้าหมายในการแจก แบบสอบถาม	สถานที่ในการแจก แบบสอบถาม	จำนวนการแจก แบบสอบถาม
1	นักเรียนมัธยมต้นในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี	โรงเรียนมัธยมชงป๋าย	100
2	นักเรียนมัธยมปลายในเมืองหนาน ชาง มณฑลเจียงซี	โรงเรียนมัธยมหนาน ชาง หมายเลข 2	100
3	นักศึกษามหาวิทยาลัยในเมือง หนาน ชาง มณฑลเจียงซี	สถาบันเทคโนโลยี แพ่งเจียงซี	100

(3) วิธีการสัมภาษณ์: สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ 2 คนที่เข้าร่วมในการขุดค้นและวิจัยหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮวนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่น เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการขุดพบและการวิจัย คุณค่าทางศิลปะ ประโยชน์ใช้สอยของวัตถุ รูปแบบทางสุนทรียศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรม โดยเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบมัลติมีเดีย เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ โดยคัดเลือกเยาวชน 10 คนจากเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี โดยดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อทำความเข้าใจความรู้และความเข้าใจของพวกเขาที่มีต่อ ไห่ฮวนโฮว

ตารางที่ 1- 2 ผู้ให้สัมภาษณ์: ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการชุดค้นและวิจัยหยกที่ชุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว
ราชวงศ์ฮั่น

ลำดับ	ชื่อ	สถานที่ในการ สัมภาษณ์	ความเชี่ยวชาญ	รูปแบบการเก็บ ข้อมูล
1	หยางจวิน (杨军)	เมืองหนานชาง - สถาบันวิจัย โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรมและ โบราณคดีแห่ง มณฑลเจียงซี	การวิจัยวัตถุ โบราณที่ชุดพบ จากแหล่ง โบราณคดีไห่ฮุน โฮวสมัยราชวงศ์ ฮั่นตะวันตกใน เมืองหนานชาง	การสัมภาษณ์
2	เฉินจิ้น (陈晋)	เมืองหนานชาง - สถาบัน โบราณวัตถุ มณฑลเจียงซี	การวิจัยเครื่อง หยกที่ชุดพบจาก สุสานไห่ฮุนโฮว สมัยราชวงศ์ฮั่น ตะวันตกในเมือง หนานชาง	การสัมภาษณ์ เชิงลึก

ตารางที่ 1- 3 ผู้ให้สัมภาษณ์: ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสื่อมัลติมีเดียใหม่

ลำดับ	ชื่อ	สถานที่ในการ สัมภาษณ์	ความเชี่ยวชาญ	รูปแบบการเก็บ ข้อมูล
1	จางอี้เซียว (张一骁)	สำนักงานข่าว ประจำวันเจียงซี	การออกแบบ บัญชีทางการ ของสื่อใหม่	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
2	วังหงหยุน (汪虹韵)	สำนักงานข่าว ประจำวันเจียงซี	การออกแบบ บัญชีทางการ ของสื่อใหม่	การสัมภาษณ์ เชิงลึก

ตารางที่ 1- 4 กลุ่มเป้าหมายสัมภาษณ์: ตัวแทนเยาวชนจำนวน 10 คน

ลำดับ	ชื่อ	สถานที่ในการ สัมภาษณ์	ความเชี่ยวชาญ	รูปแบบการเก็บ ข้อมูล
1	โจวจิ่งเหลียง (周晶亮)	สถาบันเทคโนโลยี แพชั่นเจียงซี	การออกแบบ เครื่องแต่งกาย	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
2	ฟางกั๋วหยวน (方国元)	สถาบันเทคโนโลยี แพชั่นเจียงซี	การออกแบบ เครื่องแต่งกาย	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
3	เสิ่นฮานจวน (沈寒娟)	วิทยาลัยข้าราชการ ฝ่ายบริหาร เศรษฐกิจและการ จัดการเจียงซี	การใช้ ภาษาอังกฤษ	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
4	จางชาวอิง (张朝颖)	วิทยาลัยข้าราชการ ฝ่ายบริหาร เศรษฐกิจและการ จัดการเจียงซี	การใช้ ภาษาอังกฤษ	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
5	อู๋ยูโจว (吴玉洲)	วิทยาลัย อุตสาหกรรมและ พาณิชย์เจียงซี	ออกแบบ นิทรรศการ	การสัมภาษณ์ เชิงลึก

6	เฉินหยู่ซิน (程雨欣)	วิทยาลัย อุตสาหกรรมและ พาณิชย์เจียงซี	ออกแบบ นิทรรศการ	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
7	อู่เฟิง (吴枫)	โรงเรียนมัธยม ซงปาย	/	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
8	ฉาวจิงยิน (曹菁茵)	โรงเรียนมัธยม ซงปาย	/	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
9	หวงเหวินจิ่ง (黄文静)	โรงเรียนมัธยมหนาน ซาง หมายเลข 2	/	การสัมภาษณ์ เชิงลึก
10	ว่านลี่ (万丽)	โรงเรียนมัธยมหนาน ซาง หมายเลข 2	/	การสัมภาษณ์ เชิงลึก

เนื้อหาแต่ละบทเรียบเรียงตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อดังต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวกับสังคมหนานซาง ซึ่งถูกเรียบเรียงให้เห็นในการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 การวิเคราะห์วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและการรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวในเมืองหนานซาง มณฑลเจียงซี จะแสดงในบทที่ 3 วัฒนธรรมเครื่องหยกที่ขุดพบในไห่ฮุนโฮว และบทที่ 4 เยาวชนกับพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 แผนการจัดการของโครงการพิพิธภัณฑ์สัญจรของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวแบบมีส่วนร่วม จะแสดงในบทที่ 5 พิพิธภัณฑ์สัญจร: การจัดการการรับรู้ของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รับคุณค่าและลักษณะพิเศษของวัฒนธรรมหยกในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก จากการรวบรวม วิจัยและวิเคราะห์วัสดุ ประเภท ลวดลายการตกแต่ง และแนวคิดความเชื่อที่สะท้อนออกมาจากวัฒนธรรมหยกที่เป็นตัวแทนที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว
2. จากรูปแบบของพิพิธภัณฑสถานสัญจร ทำให้เยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีเข้าใจวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเพิ่มมากขึ้น และทำให้เข้าใจถึงสังคมและวัฒนธรรมในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก
3. ได้รับแผนการจัดการวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวกับกลุ่มเยาวชนแบบมีส่วนร่วม

คำอธิบายคำศัพท์เฉพาะ

แหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮว

แหล่งขุดค้นทางโบราณคดีของราชวงศ์ฮั่นที่ใหญ่ที่สุด ได้รับอนุรักษ์ไว้อย่างดีที่สุด และมั่งคั่งที่สุดในประเทศจีน ถูกค้นพบในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

อาณาจักรโหว

ในสมัยราชวงศ์ฮั่น ตำแหน่งไห่ฮุน อยู่ภายใต้อาณาจักรของราชวงศ์ฮั่นในเวลานั้น ในอาณาจักรโหวมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่ง แต่ในทางการเมืองนั้นถูกจำกัดโดยระบบการปกครองของราชวงศ์ในเวลานั้น

วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการได้แก่ 1. องค์ประกอบของหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวจำนวน 411 ชิ้น 2. จิตสำนึกทางสังคมและวัฒนธรรมสมัยราชวงศ์ฮั่นที่สะท้อนอยู่ในหยกไห่ฮุนโฮว 3. องค์กรทางสังคมที่สร้างหยกไห่ฮุนโฮว 4. ตัวของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

พิพิธภัณฑสถานสัญจรแบบมีส่วนร่วม

รูปแบบของพิพิธภัณฑสถานสัญจรที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นรูปแบบการสื่อสารทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานสัญจรที่ปรับให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น โดยมีรูปแบบนิทรรศการสัญจร

เยาวชน

เป้าหมายที่เจาะจงเป็นหลักของพิพิธภัณฑสถานสัญจรไห่ฮุนโฮวในงานวิจัยฉบับนี้คือกลุ่มเยาวชนที่มีอายุ 15-22 ปีในพื้นที่เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี จุดเด่นของกลุ่มนี้คือเริ่มปรากฏความตระหนักรู้ด้วยตนเองที่ค่อนข้างชัดเจน กำลังค่อย ๆ ก่อโลกทัศน์ ชีวทัศน์และค่านิยมของตัวเอง การวางแผนคุณค่าของการปฏิบัติคือ ทุกสิ่งค่อย ๆ มั่นคง การยอมรับตัวเองและการยอมรับต่อผู้อื่น

ค่อย ๆ ขยายใหญ่ขึ้น ขอบเขตความสนใจเปิดกว้างเรื่อย ๆ ความสามารถในการวิจารณ์ก็ยกระดับขึ้นเรื่อย ๆ

การจัดการความรู้

การจัดการความรู้ในงานวิจัยนี้ หมายถึง การจัดการความรู้ทางวัฒนธรรมผ่านไชนโฮว การจัดการเน้นไปที่การคัดเลือก การแบ่งปัน การแลกเปลี่ยนความรู้ รวมถึงการแบ่งประเภทและเรียบเรียงความรู้ การประยุกต์ใช้และการสร้างความรู้ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับความรู้ของเยาวชน

หวัง (王) และ โหว (侯)

ในราชวงศ์ช้านตะวันตก (202 ปีก่อนคริสต์ศักราช – ค.ศ. 8) ตำแหน่งหวังและตำแหน่งโหว แสดงถึงอำนาจและสถานะที่แตกต่างกัน ตำแหน่งหวัง หมายถึง ตำแหน่งที่จักรพรรดิมอบให้แก่บุคคลหรือครอบครัวบางกลุ่มสำหรับทางการเมืองและการทหารที่โดดเด่นหรือมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับจักรพรรดิ บุคคลเหล่านี้มีอำนาจในการยึดครองดินแดนและปกครองประชาชน ตำแหน่งโหว หมายถึง บุคคลหรือครอบครัวที่มีสถานะและอิทธิพลทางการเมืองหรือการทหาร เป็นตำแหน่งที่จักรพรรดิมอบให้ แต่ไม่มีอำนาจในการปกครองหรือแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ในด้านของยศและผลประโยชน์ ตำแหน่งหวังสูงกว่าตำแหน่งโหว

จ้าวจิน (酎金)

ทองคำที่เจ้าครองนครถวายให้แก่จักรพรรดิทุกปี

เจ้าครองนคร (诸侯)

เป็นชื่อเรียกรวมของกษัตริย์ของประเทศราชอื่น ๆ ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิ

โบราณ

เสี่ยโหว (列侯)

ชื่อเรียกของตำแหน่งโบราณในสมัยราชวงศ์ช้านตะวันตก เสี่ยโหวเป็นตำแหน่งรองลงมาจากจักรพรรดิ

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ด้วยการพัฒนาของธุรกิจผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ และพิพิธภัณฑ์สามารถนำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมได้มากขึ้นเรื่อย ๆ ขอบเขตความนิยมทางวัฒนธรรมกำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การจัดการและรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ก็มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา บนพื้นฐานนี้ จำนวนผู้ชมเยาวชนที่ยังคงเติบโต ซึ่งมีอัตราการเข้าถึงของสื่อใหม่ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาความรู้แบบบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมให้สุนโฮวและพิพิธภัณฑ์สัญจรโดยมีเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมาย แม้ว่าจะมีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องบางส่วนในสาขานี้จะเป็นวัตถุวิจัยของงานวิจัยนี้ แต่เนื่องจากความแตกต่างและข้อจำกัดของจุดเริ่มต้น ระดับความเข้าใจ และมุมมองทางวิชาการ ผู้วิจัยจึงประมวลความรู้ที่ผ่านมาเป็นแนวทางการศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

- 2.1 ภาพรวมของแหล่งโบราณคดีให้สุนโฮว
- 2.2 การจัดการแหล่งโบราณคดีให้สุนโฮวก้าวของราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง
- 2.3 ลักษณะพิเศษของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในให้สุนโฮว
- 2.4 ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมเจียงซีกับวัฒนธรรมให้สุนโฮว
- 2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- 2.6 การวิจัยและผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 สรุป

ภาพรวมของแหล่งโบราณคดีให้สุนโฮว

1. ประวัติย่อของเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี

มณฑลเจียงซีตั้งอยู่ทางตอนใต้ของแม่น้ำฉางเจียง และมีประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมอย่างยาวนานนับพันปี ซึ่งมีชื่อเสียงอย่างสูงทั้งในด้านวัฒนธรรมและธุรกิจ และได้รับการขนานนามว่า “เมืองที่มีบัณฑิตและผู้จงรักภักดีกับประเทศเป็นจำนวนมากและแคว้นแห่งกระเรียนขาว ปลาและข้าว” ในสมัยจักรพรรดิฉวนจงแห่งราชวงศ์ถังได้ตั้งชื่อตามถนนเจียงหนานตะวันตก แม่น้ำก้านเจียงเป็นสาขาย่อยของแม่น้ำฉางเจียงไหลจากเหนือลงใต้ผ่านพื้นที่ทั้งหมดของมณฑลเจียงซี แม่น้ำจำนวนมากไหลลงสู่แม่น้ำก้านเจียงจากทุกทิศทาง ดังนั้นเจียงซีจึงมีแหล่งน้ำมากมาย และผลิตเสบียงอาหารที่หลากหลาย ซึ่งเป็นอู่ข้าวอู่น้ำของเจียงหนานและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจมาตั้งแต่สมัยโบราณ เจียงซีเป็น “สถานที่รวบรวมวัฒนธรรม” มาโดยตลอด สถานที่แห่งนี้เป็นจุดผสมผสานของวัฒนธรรมและผู้และ

วัฒนธรรมอยู่เยว่ หลังจากที่เกิดการพรดิหิวปางแห่งราชวงศ์ฮั่นสถาปนาเมืองหยู่จางแล้ว ขุนนางคนสำคัญของเมืองหยู่จางนำวัฒนธรรมฮั่นมาสู่หยู่จาง และวัฒนธรรมเจียงซีที่มีเอกลักษณ์เกิดขึ้นจากการผสมผสานของวัฒนธรรมนี้ รวมถึงวัฒนธรรมสัมฤทธิ์ วัฒนธรรมเครื่องเคลือบ และวัฒนธรรมสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงระดับโลก (Liu Yanzhen,2021)

พื้นที่แคว้นฉู่เป็นบ้านเกิดของฮั่นโกโจฮ่องเต้หิวปัง และยังเป็นแหล่งกำเนิดของวัฒนธรรมราชวงศ์ฮั่น แคว้นฉู่ในเวลานั้นมีสภาพธรรมชาติที่ดีและอาหารที่อุดมสมบูรณ์ สไตลศิลปะเติมไปด้วยความลึกซึ้งและความโรแมนติก ในยุคก่อนสมัยราชวงศ์ฉิน แคว้นฉู่มีพื้นที่กว้างใหญ่และมีประชากรน้อย และการพัฒนาทางเศรษฐกิจก็ช้า แต่ชาวฉู่นับถือวัฒนธรรมไสยศาสตร์และบูชาโทเทมหงส์ และได้สร้างสไตลศิลปะวัฒนธรรมฉู่ที่มีลักษณะเฉพาะ ความโรแมนติกของชาวฉู่และการแสวงหา “หม่าน (เต็ม)” สะท้อนให้เห็นถึงในกระบวนการผลิตงานศิลปะ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องหยกหรือเครื่องเงิน ชาวฉู่ชำนาญในการตกแต่งลวดลายที่ซับซ้อนและประณีตบนงานศิลปะ ซึ่งมีลายเส้นที่สวยงามและรูปทรงที่นามธรรม (Liu,2021) เทคนิคการตกแต่งประเภทนี้ในภายหลังถูกซึมซับโดยศิลปะของราชวงศ์ฮั่น วัฒนธรรมฉู่ได้กลายเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมฮั่น และมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการพัฒนาศิลปะของคนรุ่นหลัง

ภาพที่ 2-1 เครื่องหยกในแคว้นฉู่ ในยุคจ้านกั๋ว

ที่มาของภาพ: ของสะสมในพิพิธภัณฑท์จิงโจว มณฑลเหอเป่ย์

ภาพที่ 2-2 เครื่องหมายการให้กำเนิดเครื่องเงินของแคว้นฉู่
ที่มาของภาพ: พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

วัฒนธรรมอู๋เยว่มีต้นกำเนิดมาจากยุคชินชิว-จ้านกั๋ว ซึ่งตั้งอยู่ในลุ่มน้ำทะเลสาบไท่หูและระบบน้ำเฉียนถิง ภูมิภาคนี้เกี่ยวข้องกับหลายภูมิภาคในภาคใต้ รวมถึงซูโจว หางโจว เจียงซี และภูมิภาคอื่นๆ ในสมัยราชวงศ์หมิง วัฒนธรรมอู๋เยว่ยังเป็นแหล่งที่มาของวัฒนธรรมเจียงซี ก่อนสมัยราชวงศ์ซ่ง เนื่องจากภาคใต้มีฝนตกชุกและอากาศอบอุ่น ผู้อยู่อาศัยจึงมีนิสัยที่เข้มแข็งและนิยมใช้กำลัง หลังจากสมัยห้าราชวงศ์ - สิบอาณาจักร อากาศก็เย็นลงเรื่อย ๆ จนถึงปลายราชวงศ์ซ่ง ชาวอู๋เยว่เริ่มสนใจเรียนหนังสือและสอบจอหงวน และเริ่มทำนา หลังจากสนใจเรียนหนังสือและทำนาแล้ว ชาวอู๋เยว่ที่มั่งคั่งเริ่มแสวงหาชีวิตที่รสนิยมทางศิลปะ และได้สร้างศิลปะต่าง ๆ เช่น จิวคุนฉู่ จิวเยว่จู่ แพร่ไหม การปักลายผ้าและสวน (Ju Yueshi 2022) วัฒนธรรมอู๋เยว่เต็มไปด้วยภูมิปัญญาและความสง่างาม ละเอียดประณีตได้กลายเป็นสไตล์ทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมอู๋เยว่

ภาพที่ 2-3 ภาพปักลายอู๋เยว่

ที่มาของภาพ: ผลงานศิลปะการปักลาย 4 แบบที่ยิ่งใหญ่ของประเทศจีน

ภาพที่ 2-4 จิวเยว่ เรื่อง ความฝันในหอแดง

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Ling Lan ในค.ศ. 2017

เจียงซียังคงได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมฉู่ในทางตะวันตกและวัฒนธรรมอู๋เยว่ในทางตะวันออกเฉียงเหนือ ในขณะที่พัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านในท้องถิ่น และได้ยังวางรากฐานที่สำคัญสำหรับการเป็นศูนย์กลางของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระดับชาติหลังสมัยราชวงศ์สุยและราชวงศ์ถัง เครื่องเคลือบเป็นงานศิลปะที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศของมณฑลเจียงซี และเมืองจิ้งเต๋อเจิ้น

เป็นที่รู้จักกันในฐานะเมืองหลวงแห่งเครื่องเคลือบ มีชื่อเสียงในด้านเครื่องลายครามผลิตภัณฑ์สัญลักษณ์ทางภูมิศาสตร์แห่งชาติของจีน เครื่องเคลือบที่ผลิตในจังหวัดเจ้อเจิ้นได้ชื่อว่า “สีขาวเหมือนหยก สีเหมือนกระจก บางเหมือนกระดาษ เสียงเหมือนกระดิ่ง” ซึ่งคุณภาพดี รูปทรงสวยงามและมีลวดลายการตกแต่งที่หลากหลาย และมีเครื่องเคลือบประเภทต่าง ๆ เช่น เครื่องลายคราม เครื่องลายครามหลินหลง เครื่องเคลือบกู่ฉ่าย และเครื่องเคลือบเฟิ่นฉ่าย ส่วนสีเคลือบก็มีหลากสี วัฒนธรรมเครื่องเคลือบมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,000 ปีและมีชื่อเสียงเผยแพร่ไปยังต่างประเทศ เจียงซีจึงเป็นหนึ่งในแหล่งกำเนิดที่เก่าแก่ที่สุดของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบในประเทศจีน ในถ้าเซียนวิเศษหมื่นปีของมณฑลเจียงซีได้ค้นพบชิ้นส่วนเครื่องเคลือบที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศจีน ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเจียงซีเป็นแหล่งกำเนิดของวัฒนธรรมเครื่องเคลือบจีน

ภาพที่ 2-5 แจกันเคลือบลายครามจังหวัดเจ้อเจิ้น

ที่มาของภาพ: <https://zhuanmai-景德镇陶瓷器仿古青花瓷花.html/>

ตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถังเป็นต้นมา เจียงซีเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดในประเทศ ในขณะที่เดียวกันก็กลายเป็นบ้านเกิดของบัณฑิตที่มีชื่อเสียง ในสมัยโบราณ บัณฑิตจากทั่วประเทศจีนมารวมตัวกันที่เจียงซี ในช่วงเวลาที่เจริญที่สุด มีสถานศึกษามากกว่า 1,000 แห่งในเจียงซี ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมสถานศึกษาเจียงซีที่มีอิทธิพลอย่างมากในขณะนั้น แหล่งกำเนิดของ

ลัทธิชินเสวและลัทธิหลี่เสวที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศจีนโบราณล้วนอยู่ในมณฑลเจียงซี เช่น สถานศึกษาไป่หลู่ต่ง สถานศึกษาอวี๋จาง และสถานศึกษาไป่ลู่โจว เป็นต้น

ภาพที่ 2-6 สถานศึกษาอวี๋จาง

ที่มาของภาพ: <https://travel.qunar.com/p-oi709714-bailudongshuyuan>

ในอดีต ป้อหยางในมณฑลเจียงซีเป็นศูนย์กลางของการหล่อเงินสำหรับราชสำนักจีนโบราณ ฉีเยินซานในมณฑลเจียงซีเป็นแห่งแรกที่หล่อทองแดงด้วยวิธีการนำแผ่นเหล็กไปจุ่มน้ำจุนสี (copper sulfate) ใน “การสรุปวิธีการจุ่ม” จางฉีเยิน (Zhang Qian) ได้บันทึกความก้าวหน้าครั้งสำคัญนี้ในประวัติศาสตร์ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และโลหะวิทยาในมณฑลเจียงซี ตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง คนงานหล่อทองแดงในฉีเยินซานมณฑลเจียงซีก็เริ่มใช้วิธีการจุ่มเพื่อถลุงทองแดง เส้นคั่ว (Shen Kuo) นักวิทยาศาสตร์ในราชวงศ์ซ่งเหนือได้บันทึกวิธีการถลุงทองแดงของฉีเยินซานใน “หนังสือเหมืองซีปี้ถั้ง” ในปี ค.ศ. 1098 ราชสำนักได้จัดตั้งโรงถลุงทองแดงด้วยวิธีการจุ่มในฉีเยินซานมณฑลเจียงซี การพัฒนาอุตสาหกรรมทองแดงในมณฑลเจียงซีกำลังเจริญรุ่งเรือง และปริมาณสำรองทองแดงที่พิสูจน์แล้วในปัจจุบันสูงถึง 10.5 ล้านตัน และกลายเป็นหนึ่งในเหมืองทองแดงที่ใหญ่ที่สุดในโลก (Zheng,2011) วัฒนธรรมทองแดงเจียงซีเป็นไข่มุกที่สดใสสำหรับวัฒนธรรมเจียงซี เมื่อพูดถึงวัฒนธรรมทองแดงของจีน ก็ต้องพูดถึงมณฑลเจียงซี

ภาพที่ 2-7 เมืองทองแดงในเต๋อซิ่ง
ที่มาของภาพ: สารานุกรม 360

หนานชางเป็นเมืองหลวงของมณฑลเจียงซีถูกเรียกว่า “อวี๋จาง” (豫章) และ “หงตู” (洪都) ในสมัยโบราณ เมืองหนานชางสร้างขึ้นเมื่อ 202 ปีก่อนคริสตกาล โดยมีความหมายว่า “ความเจริญรุ่งเรืองในชายแดนใต้และความเจริญรุ่งเรืองในภาคใต้” และเป็นเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในประเทศ ในสมัยจ้านกั๋ว บรรพชนของชาวหนานชางก็มีทักษะในด้านเทคนิค หลอมเหล็กและหล่อเหล็ก ในช่วงเวลานั้น มีสงครามเกิดขึ้นบ่อยครั้งระหว่างแคว้นวุ่ แคว้นฉู่และแคว้นเยว่ ประชากรอพยพระหว่างภาคใต้และภาคเหนือ ซึ่งได้ส่งเสริมการพัฒนาด้านวัฒนธรรม การผลิต และเศรษฐกิจของภูมิภาคหนานชาง (Mei,2008) ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เกษตรกรรมของหนานชางพัฒนาอย่างรวดเร็ว การจัดตั้งมณฑลและอำเภอหนานชางเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างเมืองหนานชาง และยังเป็นเมืองหนานชางที่เก่าแก่ที่สุดที่มีวรรณกรรมที่สามารถตรวจสอบได้ และเป็นเวลากว่า 2,000 ปีแล้ว หลังจากยุคสามก๊ก ในสมัยราชวงศ์จิ้นตะวันออก หนานชางกลายเป็นศูนย์กลางทางการเมืองและเศรษฐกิจที่สำคัญของแดนเจียงหนาน (คณะกรรมการรวบรวมพงศาวดารท้องถิ่นหนานชาง,1997) หลังจากราชวงศ์จิ้นตะวันออกและราชวงศ์หนานเป่ย์เฉา ผู้คนจำนวนมากในกลุ่มแม่น้ำเหลืองอพยพไปทางใต้ ผู้อพยพจำนวนมากหลังไหลเข้ามาในภูมิภาคหนานชาง และได้นำอารยธรรมและเทคโนโลยีการผลิตของแดนจงหยวนมาสู่เมืองหนาน ซึ่งทำให้เมืองหนานชางขยายตัวและเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น ในสมัยห้าราชวงศ์และสิบอาณาจักร จักรพรรดิหลี่จิงแห่งก๊กหนานถ้าย้ายเมือง

หลงไปที่หนานชาง ประมาณสี่เดือนจนกระทั่งก๊กหนานฉังถูกทำลาย ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายที่หนานชางได้เป็นเมืองหลวงในประวัติศาสตร์และมีความสำคัญอย่างยิ่ง (คณะกรรมการรวบรวมพงศาวดารท้องถิ่นหนานชาง, 1997) จนกระทั่งปีที่สิบห้าของสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1926) หนานชางได้ถูกตั้งขึ้นเป็นเมืองอย่างเป็นทางการ

กล่าวโดยสรุป เมืองโบราณหนานชางถูกสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกตอนต้น และเมืองใหม่ถูกสร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์ถัง และสร้างขยายในสมัยราชวงศ์ซ่งและราชวงศ์หมิง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของราชวงศ์ในอดีต เมืองหนานชางจึงมีการเปลี่ยนแปลง ล้มล้างและเจริญหลายครั้ง และชื่อของเมืองก็มีการเปลี่ยนไปหลายครั้ง เช่น ในสมัยราชวงศ์ฮั่นเรียกว่า อวี๋จางและในสมัยราชวงศ์ถังเรียกว่า หงโจว (洪州) เป็นต้น เมืองหนานชางมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และค่อย ๆ พัฒนาจาก “พื้นที่ห่างไกล” ไปสู่ศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของมณฑลเจียงซี

ตารางที่ 2-1 เมืองหนานชางและชื่อที่ถูกเรียกในอดีต

ราชวงศ์	ชื่อเมือง
ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (202 ปีก่อนคริสต์ศักราช – ค.ศ. 8)	เมืองกวนอิง (灌嬰城)
ราชวงศ์จิ้นตะวันออก (ค.ศ. 371 – ค.ศ. 420)	อวี๋จาง (豫章)
ราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618 - ค.ศ. 907)	หงตู (洪都)
ราชวงศ์ซ่งใต้ (ค.ศ. 1127 - ค.ศ. 1279)	หงโจว (洪州)
รัชศกเส้าซิ่นปีที่หกในราชวงศ์ซ่งใต้ (ปีค.ศ. 1136)	หงโจว (洪州)
ราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1368 – ค.ศ. 1644)	หนานชาง (南昌)

ตั้งแต่การก่อตั้งเมืองหนานชางในสมัยราชวงศ์ฮั่น ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกถึงราชวงศ์สุย เทคนิคการผลิตเครื่องเคลือบสีลาดในหนานชางสมบูรณ์มากขึ้นเรื่อย ๆ เครื่องเคลือบสวยงาม

ประณีตและมีหลากหลายสี ในสมัยราชวงศ์ถัง หนานซางกลายเป็นหนึ่งในแปดเตาเผาที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน ไม่เพียงแต่ผลิตเครื่องเคลือบสีลาตลเท่านั้น แต่ยังผลิตเครื่องเคลือบสีน้ำตาล และผลิตเครื่องใช้ทุกชนิดที่ใช้ในชีวิตประจำวันของผู้คน เนื่องจากอยู่ใกล้กับระบบน้ำและการคมนาคมที่สะดวก ในสมัยราชวงศ์ถัง อุตสาหกรรมการต่อเรือในหนานซางได้รับการพัฒนาอย่างมาก และความเร็วของเรือก็เร็วมาก (Zhang,1980,p.16) ขณะเดียวกันก็ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการค้าในหนานซาง ในสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง หนานซางกลายเป็นศูนย์กลางของการขนส่งทางน้ำ และร้านค้าหัตถกรรมอยู่ทั่วเมืองหนานซาง เนื่องจากความต้องการของการขนส่งทางน้ำและทางทะเล เทคนิคการต่อเรือของหนานซางจึงได้รับการพัฒนาอย่างมาก โรงงานอุตสาหกรรมหัตถกรรมขนาดใหญ่ได้เกิดขึ้นในเมืองหนานซาง และการค้าขายสินค้าก็เจริญรุ่งเรือง และทำให้เกิดระบบทุนนิยมขึ้น ในนั้นตัวแทนที่ชัดเจนคืออุตสาหกรรมสิ่งทอด้วยมือในหนานซาง และผ้าเซีย่ปู้ที่ผลิตเป็นที่รู้จักกันดีทั่วประเทศจีน หวางป้อ (Wang Bo) สี่อัจฉริยะบุคคลแห่งต้นราชวงศ์ถัง เรียกหนานซางว่าเป็นสถานที่แห่ง “สมบัติล้ำค่าและผู้คนที่ดีเด่น” ใน “คำนำศาลาถึงหวาง” จากนั้นจะเห็นได้ว่าเมืองหนานซางมีบุคคลที่มีความสามารถมากมาย วัฒนธรรมและการศึกษามีความเจริญรุ่งเรือง และมีปราชญ์ที่มีชื่อเสียงและบัณฑิตนักเขียนปรากฏขึ้นในประวัติศาสตร์ เช่น หานหยู (Han Yu) โอวหยางซิ่ว (Ouyang Xiu) หวังอันชือ (Wang Anshi) และ เจิงกง (Zeng Gong) จาก “นักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ทั้งแปดแห่งราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง” เหวินเทียนเซียง (Wen Tianxiang) วีรบุรุษแห่งชาติสมัยราชวงศ์ซ่งได้ นักปรัชญาจูซี (Zhu Xi) กวีผู้ยิ่งใหญ่ ซินซีจี (Xin Qiji) ศิลปินการแต่งजूสมัยราชวงศ์หมิง ทังเสียนจู (Tang Xianzu) นักวิทยาศาสตร์ซ่งอิงซิง (Song Yingxing) เป็นต้น บันทึกในหนังสือโบราณมากมายเกี่ยวกับคนดังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในหนานซาง ล้วนสะท้อนถึงความหมายแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของหนานซาง

เมื่อสงครามฝิ่นปะทุขึ้นในค.ศ.1840 ประเทศมหาอำนาจได้ซื้อผ้าไหม ชาและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์เสริมในท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศจีน ขณะเดียวกันพวกเขาได้ทิ้งผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศในประเทศจีน เพื่อดึงเงินเข้าสู่ตลาดการค้าโลก เดิมทีเศรษฐกิจจีนเป็นเศรษฐกิจธรรมชาติแบบพอเพียง จึงได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ซึ่งกระตุ้นให้จีนค่อย ๆ กลายเป็นส่วนหนึ่งของตลาดทุนนิยมโลก การพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ของหนานซางค่อนข้างอ่อนแอ และเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งความเจียบเป็นเวลา 15 ปี จนกระทั่งถึงช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เมื่อรัฐบาลราชวงศ์ชิง ดำเนินการตาม “นโยบายใหม่ของราชวงศ์ชิงตอนปลาย” อุตสาหกรรมหนานซางจึงเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง จนกระทั่งในค.ศ. 1919 หนานซางมีกิจการมากกว่าร้อยแห่ง โดยส่วนมากอยู่ในธุรกิจการทอผ้า อิฐและกระเบื้อง การผลิตกระดาษ การแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมอื่น ๆ แต่ทั้งหมดนั้นเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ขณะเดียวกัน หนานซางในยุคใกล้ปัจจุบันเป็นพื้นที่ของการปฏิวัติเก่าที่มีชื่อเสียงในประเทศจีน เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 1927 “การจลาจลในหนานซาง” ได้

ประกาศการเกิดขึ้นของกองทัพปลดปล่อยประชาชนจีนภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ด้วยเหตุนี้ “ปาอี” (วันที่ 1 สิงหาคม) ได้กลายเป็นความรุ่งโรจน์ชั่ววันจันทร์ของวันสถาปนากองทัพของกองทัพปลดปล่อยประชาชนจีน และหนานชางได้เป็นที่รู้จักกันในต่างประเทศว่าเป็น “เมืองแห่งวีรบุรุษ” หนานชางสร้างวีรบุรุษต่อต้านญี่ปุ่นนับไม่ถ้วน และทิ้งมรดกวัฒนธรรมสีแดงไว้มากมาย ใน ค.ศ. 1934 เจียงไคเช็คได้เริ่มกิจกรรมการศึกษาระดับชาติ “ขบวนการชีวิตใหม่” โดยมีหนานชางเป็นต้นกำเนิด ซึ่งควบคุมวิถีชีวิตของผู้คนในหนานชางตั้งแต่ “เสื้อผ้า อาหาร ที่อยู่อาศัย การขนส่ง” ในทุกด้าน เปิดโลกทัศน์ให้แก่พวกเขา ซึ่งเป็นการเปิดฉากใหม่สำหรับชีวิตทางสังคมและวัฒนธรรมของเมืองหนานชาง ต่อมาในเมืองหนานชาง เพื่อเผยแพร่โฆษณาการต่อต้านญี่ปุ่นและการกอบกู้ชาติ ได้มีการเผยแพร่หนังสือพิมพ์และวารสารจำนวนมากเช่น “สาธารณรัฐจีน เจียงซีประจำวัน” “สหพันธ์ประจำวัน” เป็นต้น ซึ่งมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อการพัฒนาวัฒนธรรมของเมืองหนานชาง (Wei Nannan, 2020)

กล่าวโดยสรุป เมืองหนานชางผ่านการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์มาอย่างโชกโชน การปฏิรูปและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดอารยธรรมทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองอย่างที่ไม่เคยมีใครเทียบได้ ตั้งแต่การก่อตั้งเมืองในราชวงศ์ฮั่นถึงหนานชางสมัยใหม่ มีผู้มีความสามารถเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง มีสถานศึกษามากมาย และมีงานประพันธ์ที่ตกทอดมาจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะ เป็นในด้านวัฒนธรรมอุตสาหกรรมการค้า วัฒนธรรมการศึกษา วัฒนธรรมสีแดง ชีวิตทางสังคม และด้านอื่น ๆ

ตารางที่ 2-2 รายการการพัฒนาประวัติศาสตร์และการค้าในหนานชาง

รายการการพัฒนาประวัติศาสตร์และการค้าในหนานชาง		
ช่วงเวลาที่สำคัญ	เหตุการณ์สำคัญ	การเปลี่ยนแปลงทางสังคม
สมัยราชวงศ์ฮั่น (206 ปีก่อนคริสตกาล - ค.ศ. 220)	เมืองแบบดินอัด (Rammed Earth)	รู้จักในนาม “สถานที่รุ่งเรือง ทางตอนใต้ของเจียงหนาน”
ราชวงศ์ฮั่นตะวันตกถึงราชวงศ์ สุย (202 ปีก่อนคริสตกาล - ค.ศ. 8)	การเผาผลิตเครื่องเคลือบ สีลาดล	หนึ่งในแปดเตาเผาที่มีชื่อเสียง ในประเทศจีน

รายการการพัฒนาประวัติศาสตร์และการค้าในหนานชาง		
ช่วงเวลาที่สำคัญ	เหตุการณ์สำคัญ	การเปลี่ยนแปลงทางสังคม
ราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618 - ค.ศ. 907)	การพัฒนาอุตสาหกรรมการต่อเรือ	การพัฒนาอย่างรวดเร็วทางการค้าพร้อมทั้งประเทศ
ราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่ง (ค.ศ. 618 - ค.ศ. 1279)	การพัฒนาการขนส่งทางน้ำ	การพัฒนาอย่างรวดเร็วของการค้าต่างประเทศ
ราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1368 - ค.ศ. 1912)	การเกิดขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมและโรงงาน	การเกิดขึ้นของระบบทุนนิยมการผลิต
สงครามฝิ่น ค.ศ. 1840	การเข้ามาของสินค้าทุนนิยม	ธุรกิจได้รับการปะทะ และการผลิตด้วยเครื่องจักรขาลง
ต้นศตวรรษที่ 20	รัฐบาลราชวงศ์ชิงดำเนินการตาม “นโยบายใหม่ของราชวงศ์ซ่งตอนปลาย”	การเกิดขึ้นของอุตสาหกรรมสมัยใหม่ และการส่งเสริมการใช้เครื่องจักร
สาธารณรัฐประชาชนจีน (ค.ศ. 1912 - ค.ศ. 1949)	การตั้งหอการค้าเจียงซีและทางรถไฟเชื่อมระหว่างภาคเหนือและภาคใต้	การพัฒนาทางธุรกิจอย่างรุ่งเรือง

ที่มา: คณะกรรมการรวบรวมพงศาวดารท้องถิ่นเมืองหนานชาง

ตารางที่ 2-3 รายการพัฒนาการศึกษาและวัฒนธรรมในหนานชาง

รายการพัฒนาการศึกษาและวัฒนธรรมในหนานชาง		
ช่วงเวลาที่สำคัญ	เหตุการณ์สำคัญ	การเปลี่ยนแปลงทางสังคม
ราชวงศ์ฮั่น (206 ปีก่อนคริสตกาล - ค.ศ. 220)	เริ่มสร้างโรงเรียนรัฐบาล	เจริญรุ่งเรืองด้านงานประพันธ์
ราชวงศ์ถัง (ค.ศ. 618 - ค.ศ. 907)	การเกิดขึ้นของสถาบันวัฒนธรรมและการศึกษาใหม่ - สถานศึกษา	เสาหลักทางการศึกษา
ช่วงปลายราชวงศ์ชิง (ค.ศ. 1840 - ค.ศ. 1912)	ยกเลิกการสอบคัดเลือกขุนนาง	การเปิดการศึกษายุคใหม่ในหนานชาง

ค.ศ. 1934 ถึง ค.ศ. 1945	ช่วงตกต่ำของหนานชาง	ก่อตั้งมหาวิทยาลัยจงเจิ้ง
หลังจากสถาปนาจีนใหม่ (ค.ศ. 1949 ถึงปัจจุบัน)	การศึกษาพัฒนาอย่างรวดเร็ว	อบรมผู้มีความสามารถในด้าน ต่าง ๆ

ที่มา: คณะกรรมการรวบรวมพงศาวดารท้องถิ่นเมืองหนานชาง

2. ภูมิหลังของแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโหว

แหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโหวยุคฮั่นตั้งอยู่ที่ฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเขตซินเจี้ยน เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี ฝั่งตะวันตกของทะเลสาบโผหยาง ตั้งอยู่ในที่ราบทะเลสาบโผหยาง ด้านหลังติดกับแนวเขาซีซาน ตะวันออกติดกับก้านเจียง ทางเหนือห่างกับอำเภออู่เฉิง เมืองหย่งชิวประมาณ 20 กิโลเมตร ทางใต้ห่างกับเขตเมืองหนานชางประมาณ 30 กิโลเมตร (ภาพที่ 2-8)

ภาพที่ 2-8 สถานที่ตั้งของแหล่งโบราณสถานในประเทศจีน

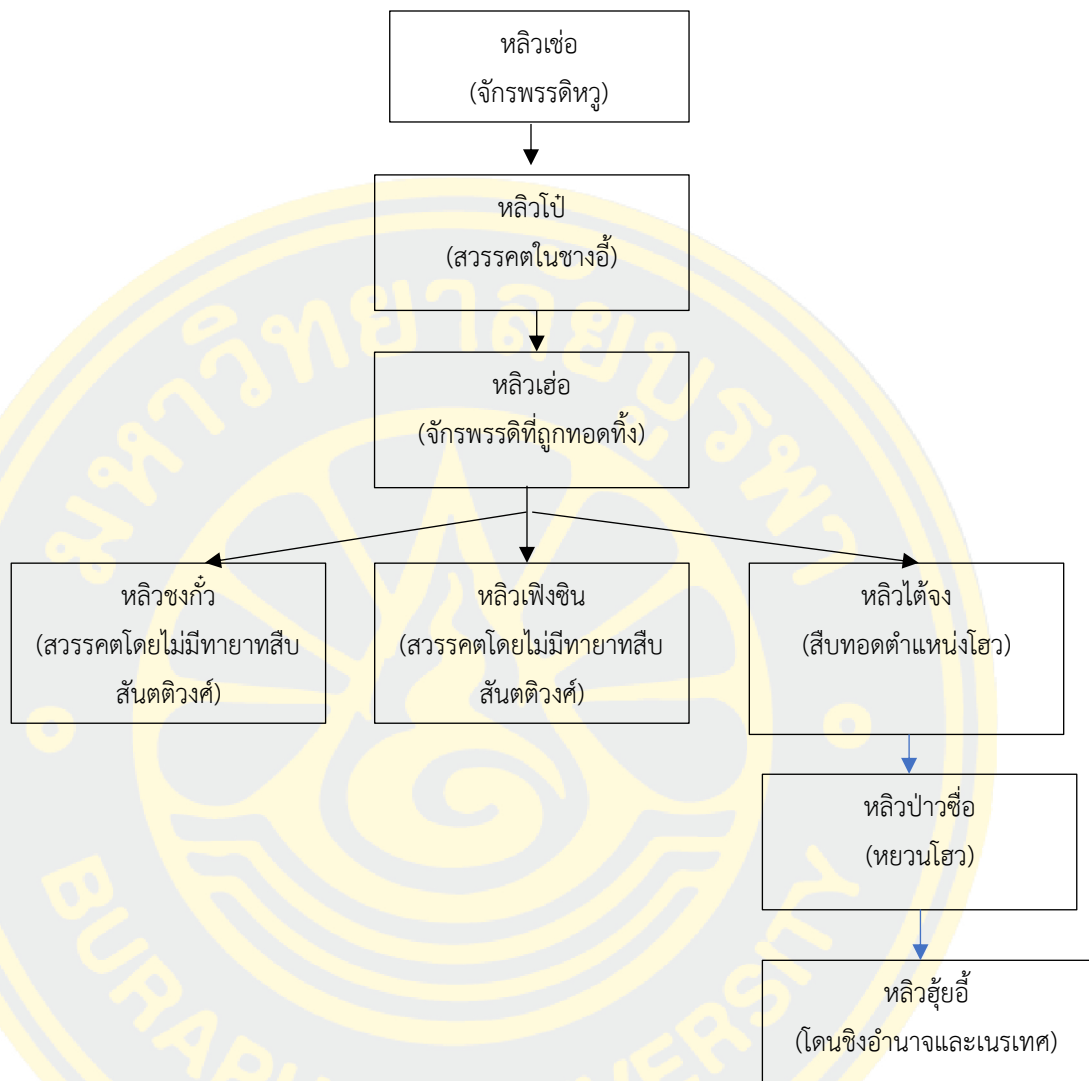
ที่มาของภาพ: ผลการค้นหาแผนที่ภาษาอังกฤษของประเทศจีน การค้นหาภาพจาก Baidu (baidu.com)

แหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโหว่เป็นที่อยู่อาศัยใช้ชีวิตและที่ฝังศพในดินแดนศักดินาของไห่ฮุนโหว่ ยุคฮั่น มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5 ตารางกิโลเมตร จากผลสำเร็จทางโบราณคดีขณะนี้ แหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโหว่ ยุคฮั่นเป็นโบราณสถานที่เป็นแหล่งตั้งถิ่นฐานของอาณาจักรโหว่ในยุคฮั่น ซึ่งยุคฮั่นมีคุณค่าอย่างมากที่ค้นพบในประเทศจีนขณะนี้ (Yang Jun, 2016)

3. วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของอาณาจักรโหว่ไห่ฮุนโหว่

อาณาจักรโหว่ไห่ฮุนโหว่ตั้งอยู่ในแคว้นอวี๋จางจวิน ซึ่งก่อนและหลังมีบรรดาศักดิ์ไห่ฮุนโหว่ทั้งหมด 4 รุ่น เมื่อมาถึงสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ไห่ฮุนโหว่รุ่นแรกคือฮั่นเฟยตี้หลิวเฮ่อ เนื่องจากทั้งก่อนและหลังของเขานั้นได้ผ่านสถานะการเป็นอ่อง ฮ่องเต้และโหว่จึงกลายเป็นคนที่มีสีสัน ในตำนานประวัติศาสตร์ บิดาของหลิวเฮ่อเป็นบุตรคนที่ห้าของฮั่นอู๋ตี้--หลิวโป้ 97 ปีก่อนคริสตกาล หลิวโป้ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นขางอ้ออ่อง องค์แรกในประวัติศาสตร์ฮั่นตะวันตก 88 ปีก่อนคริสตกาล หลิวโป้ (บิดาของหลิวเฮ่อ) สิ้นชีวิต มีนามหลังมรณะว่าไอย (哀) ทางประวัติศาสตร์เรียกว่าขางอ้ออ่อง

86 ปีก่อนคริสตกาล หลิวเฮ้อสี่บทอดตำแหน่งจากบิดา ดำรงตำแหน่งขางอ้ออ่องรุ่นที่สองของยุคฮั่น ตะวันตก 74 ปีก่อนคริสตกาล ฮั่นจ้าวตี้หลิวฝูหลิงสวรรคต เนื่องจากไม่มีบุตรชายสืบทอดบัลลังก์ นายพลฮั่วกวง (ขุนนางผู้มีอำนาจสมัยฮั่นตะวันตก) จึงต้องเชิญขางอ้ออ่องหลิวเฮ้อที่มีอายุ 19 ปีมาสืบทอดบัลลังก์ หลังจากหลิวเฮ้อสี่บทอดบัลลังก์ ได้ตีแม่เหล้าเมาสุราทั้งวัน มัวเมาอยู่กับราคะ นายพลฮั่วกวง (ขุนนางผู้มีอำนาจสมัยฮั่นตะวันตก) จึงอาศัยพฤติกรรมที่ไม่รับผิดชอบต่อภาระอันยิ่งใหญ่เป็นเหตุผล ดำเนินการปฏิวัติ กำจัดหลิวเฮ้อ อีกทั้งส่งเขากลับไปยังดินแดนของตนเอง ปลดนามอ่องของเขาออก ฝ่าจับตาดูความเคลื่อนไหวของเขา ยกเลิกแคว้นขางอ้อทิ้งไป แก่ชื่อเป็นแคว้นซาน หยาง จากวันที่สี่บทอดอำนาจถึงตอนที่เขาโดนกำจัดเป็นเวลาเพียงแค่ 27 วันเท่านั้น ทางประวัติศาสตร์เรียกเขาว่า “ฮั่นเพี้ยตี้”

ภาพที่ 2-9 แผงผังตระกูลไห่ฮุนโหว

ที่มาของภาพ: สร้างโดย Qin Xin

ในฐานะจักรพรรดิที่ครองราชย์สั้นที่สุดในประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก หลิวเฮ้อสามารถสืบทอดบัลลังก์ได้เนื่องจากการสนับสนุนจากนายพลฮั่วกวงผู้มีอำนาจในขณะนั้น ในสมัยราชวงศ์ฮั่น หลิวซู่จักรพรรดิแห่งกวางหลิงเป็นคนเดียวที่เหลืออยู่จากเจ้าชายทั้งหมดของจักรพรรดิอู่แห่งราชวงศ์ฮั่น ขุนนางต่างเห็นพ้องต้องกันว่าหลิวซู่ควรได้ขึ้นครองราชย์ แต่การตัดสินใจในเช่นนี้ได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรงจากนายพลฮั่วกวง เขาคิดว่า “การกระทำของจักรพรรดินั้นผิด เขาถูกปฏิเสธจากจักรพรรดิองค์ก่อน” (Ban, 1962) ซึ่งมีความหมายว่า หลิวซู่ไม่ได้รับการแต่งตั้งจากจักรพรรดิองค์ก่อนเนื่องจากขาดคุณธรรม และไม่สามารถแต่งตั้งให้เป็นจักรพรรดิได้ หลังจากนั้น นายพล

ฮั่วกวงเลือกหลิวเฮ่อจักรพรรดิแห่งซางอ๋ามาเป็นจักรพรรดิ แต่ไม่นานเขาก็ถูกปลดเนื่องจาก “ลุ่มหลงในกามรมณ์ เสียความเป็นจักรพรรดิ สร้างความวุ่นวายในระบบของราชวงศ์ฮั่น” (Ban,1962) เหตุการณ์การล้มล้างหลิวเฮ่อเป็นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก แต่กลับไม่ได้ก่อให้เกิดความปั่นป่วนในสังคมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกมากนัก ซึ่งเหตุผลของเรื่องราวนี้มีความซับซ้อนเกินกว่าจะแยกแยะได้ คำอธิบายที่เขียนไว้ใน “ฮั่นชู” คือ หลิวเฮ่อ “ลุ่มหลงในกามรมณ์” (Ban,1962) และบันทึกของคนรุ่นหลังยังคงใช้เหตุผลดังกล่าว

ปรากฏการณ์การล้มล้างจักรพรรดิโดยขุนนางผู้มีอำนาจไม่ใช่เรื่องแปลกในประวัติศาสตร์จีนโบราณ ตัวอย่างเช่น ในสมัยราชวงศ์ใต้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองอย่างรวดเร็ว ทำให้จักรพรรดิทั้ง 8 องค์ถูกล้มล้างอย่างต่อเนื่อง ในบรรดาจักรพรรดิทั้งแปดที่ถูกล้มล้างไป บางพระองค์ได้รับการสนับสนุนจากขุนนางผู้มีอำนาจในฐานะจักรพรรดิ บางองค์ได้รับการแต่งตั้งเป็นองค์ทายาท แต่ท้ายสุดพวกเขาถูกล้มล้างด้วยขุนนางกุ่มิ่ง ผ่านการยึดอำนาจหรือการกบฏ ในประวัติศาสตร์จักรพรรดิที่ถูกล้มล้างมักถูกมองว่าเป็นจักรพรรดิที่กดขี่ข่มเหงและอ่อนแอภายใต้อิทธิพลของแนวคิดทางการเมืองแบบโบราณของจีนคือ “แพ้เป็นโจรแพ้ ชนะเป็นจักรพรรดิ” ดังนั้นจึงยากที่จะพิสูจน์เรื่องราวที่แท้จริงของจักรพรรดิที่ถูกล้มล้าง

หลังจากที่ฮั่นเสวียนตี้หลิวสวีนสืบทอดบัลลังก์ต่อ หลิวเฮ่อท้อแท้หมดหวัง เสวียนตี้คิดว่า หลิวเฮ่อไม่มีอะไรที่ต้องเกรงกลัว จึงไว้ชีวิตต่อมา 63 ปีก่อนคริสตกาล เสวียนตี้มีโองการให้แต่งตั้งหลิวเฮ่อเป็นไหล่ฮวนโฮว ส่งไปอยู่ที่แคว้นอวี๋จางเมืองเจียนเฉิงกินภาษีสี่พันคร้วเรือน ตั้งแต่นั้นมาอาณาจักรโหวไหล่ฮวนโฮวก้าวได้สถาปนาขึ้น หลิวเฮ่อกลายเป็นไหล่ฮวนโฮวรุ่นแรก ต่อมาข้าหลวงเมืองหยางโจวเหอโหมวรายงานเสวียนตี้ว่าหลิวเฮ่ออยากเป็น “หยู่จางอ๋อง” ครั้นแล้วก็โดนตัดคักดินาสามพันคร้วเรือน จนกระทั่ง 59 ปีก่อนคริสตกาล เมื่อหลิวเฮ่อสิ้นชีวิต ได้นำฝังไว้ที่อาณาจักรโหวไหล่ฮวนโฮวก้าว หลิวเฮ่อตอนมีชีวิตอยู่มียุทธชาย 3 คน ได้แก่หลิวชงกั้ว หลิวเฟิงชินและหลิวไต้จิง หลังจากที่หลิวเฮ่อโดนลดบรรดาศักดิ์เป็นไหล่ฮวนโฮวไม่นานก็สิ้นชีวิต เดิมทีบุตรชายคนโตหลิวชงกั้วควรสืบทอดตำแหน่งโหวต่อ แต่หลิวชงกั้วยังไม่ทันจะรับการแต่งตั้งก็ตายไปก่อน ไม่นานหลิวเฟิงชินก็ตายไปเช่นกัน ราชวงศ์ฮั่นเชื่อว่านี่คือฟ้าลิขิตให้ต้องกำจัดเชื้อสายไหล่ฮวนโฮวให้สิ้นซาก จึงเลยยุบอาณาจักรโหวไหล่ฮวนโฮวก้าว จนกระทั่ง 49 ปีก่อนคริสตกาล บุตรชายอีกคนหนึ่งของหลิวเฮ่อหลิวไต้จิง โดนฮั่นเสวียนตี้ที่เพิ่งสืบทอดบัลลังก์ได้รับพระราชทานให้เป็นไหล่ฮวนโฮวใหม่อีกครั้งหนึ่ง นั่นคือไหล่ฮวนสีโหว (หรือไหล่ฮวนซีโหว) ไหล่ฮวนสีโหวหลิวจิงสืบทอดตำแหน่งให้กับบุตรชายไหล่ฮวนหยวนโหวหลิวปาวซือ หลิวปาวซือสืบทอดตำแหน่งให้บุตรชายหลิวฮู้ยอ๊อ ตอนที่หวังหม่างชิงอำนาจ ไหล่ฮวนโฮวก้าวโดนเพิกถอนอีกครั้ง หลังจากนั้น หลิวฮู้ยอ๊อขึ้นฟูราชสำนักฮั่นอีกครั้ง ทางประวัติศาสตร์เรียกว่าฮั่นตะวันออก หลิวฮู้ยอ๊อก็โดนคืนตำแหน่งไหล่ฮวนโฮวอีกครั้ง หลังจากนั้น ก็ไม่ได้มีการบันทึกของเอกสารทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับไหล่ฮวนโฮวก้าว และเชื้อตระกูลไหล่ฮวนโฮว ช่วงท้ายของฮั่นตะวันออก อำเภोजียนซางแยกตัวออกจากอำเภอไหล่ฮวน

ขณะนั้นเอง “อาณาจักรโหวไห่ฮุนโฮวกั๋ว” ก็ล่มสลายลง ทำให้เชื้อสายตระกูลโหวไห่ฮุนโฮวกั๋วผ่านประวัติศาสตร์ร่อยกว่าปีก็ค่อย ๆ สูญหายไปในประวัติศาสตร์

ตารางที่ 2-4 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของแคว้นโหวไห่ฮุนโฮวกั๋ว

ช่วงเวลา	เหตุการณ์สำคัญ
รัชศกสี่ฮยวน (86 ปีก่อนคริสตกาล)	หลิวเฮ้อรับแต่งตั้งเป็นชาวฮ้อ
รัชศกหยวนผิง (74 ปีก่อนคริสตกาล)	หลิวเฮ้อได้รับการแต่งตั้งเป็นองครักษ์ทนายท และถูกแต่งตั้งเป็นจักรพรรดิในปีเดียวกัน
รัชศกหยวนผิง (74 ปีก่อนคริสตกาล) วันกู่ยี่ชื้อในเดือนมิถุนายน	หลิวเฮ้อถูกล้มล้าง
ปีที่สามรัชศกหยวนคัง (63 ปีก่อนคริสตกาล)	หลิวเฮ้อรับการแต่งตั้งเป็นโหวไห่ฮุนโฮวกั๋วรุ่นแรก
ปีที่สามรัชศกหยวนคัง (63 ปีก่อนคริสตกาล) เดือนเมษายน	หลิวเฮ้อเดินทางไปที่ตำบลโหวไห่ฮุน เมืองหยูจาง เพื่อปกครอง
ปีที่สามรัชศกเสี้ยนเจวี่ (59 ปีก่อนคริสตกาล)	หลิวเฮ้อสิ้นพระชนม์
ปีที่สามรัชศกเสี้ยนเจวี่ (59 ปีก่อนคริสตกาล)	หลิวชงกั๋วลูกชายของคโโตของหลิวเฮ้อและหลิวเฟิงฉินลูกชายคนรองเสียชีวิต
ปีที่สามรัชศกเสี้ยนเจวี่ (59 ปีก่อนคริสตกาล)	จักรพรรดิซวนตี้แห่งราชวงศ์ฮั่น (จักรพรรดิองค์ที่สิบ และหลานชายของฮั่นอู่ตี้) ราชสำนักยกเลิกอาณาจักรโหวไห่ฮุนโฮวกั๋วตามประสงค์ของพระเจ้า
26 ปีก่อนคริสตกาล	หลิวไต้จงลูกชายของหลิวเฮ้อได้รับการแต่งตั้งเป็น โหวไห่ฮุนโฮวกั๋วรุ่นที่สอง
เดือนจันวาคม ค.ศ. 8	อาณาจักรโหวไห่ฮุนโฮวกั๋วถูกยกเลิก
ราชวงศ์ฮั่นตะวันออก	หลิวฮู้ย้อลูกชายของหลิวปาวชื่อ โหวไห่ฮุนโฮวกั๋วรุ่นที่สาม ถูกแต่งตั้งให้เป็น โหวไห่ฮุนโฮวกั๋วรุ่นที่สี่
ปีที่สิบหกของรัชศกหย่งหยวนในราชวงศ์ฮั่นตะวันออก	อาณาจักรโหวไห่ฮุนโฮวกั๋วถูกยกเลิกอย่างสมบูรณ์ และแยกออกเป็นตำบลเจี้ยนซางและโหวไห่ฮุน

4. ที่ตั้งและบริบททางประวัติศาสตร์ของแคว้นไห่ฮุนโฮวกั๋ว

ความหมายของ “ไห่ฮุน” (海昏) นั้นมีความหมายอย่างใกล้ชิดกับตำบลไห่ฮุนและรัฐไห่ฮุนโฮวกั๋ว แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในประวัติศาสตร์ที่จะอธิบายคำว่า “ไห่ฮุน” ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา นักวิชาการบางท่านได้แบ่งออกเป็น 2 มุมมองคือ หนึ่ง “ไห่” (海) ใช้เพื่ออ้างถึงทะเลสาบ และในที่นี้ควรหมายถึงทะเลสาบโผ่หยาง คำว่า “ฮุน” (昏) คือผู้ที่ถือดวงอาทิตย์ไว้ในมือ ความหมายดั้งเดิมคือ ช่วงพลบค่ำ ซึ่งคาดว่าจะหมายถึง “ทิศตะวันตก” ดังนั้นคำว่า “ไห่ฮุน” จึงแปลว่า “ฝั่งตะวันตกของทะเลสาบโผ่หยาง” อีกมุมมองหนึ่งคือ “ทะเล” หมายถึง ทะเลสาบที่อยู่บนเทือกเขา ซึ่งในที่นี้หมายถึงทะเลสาบบนเทือกเขาที่ตั้งอยู่ที่ต้นกำเนิดของแม่น้ำเป่ย์เหลียว ส่วน “ฮุน” หมายถึง การท่วมและการจม วัตถุประสงค์ของการตั้งตำบลไห่ฮุนที่ต้นน้ำของแม่น้ำเป่ย์เหลียวในสมัยราชวงศ์ฮั่น เพื่อจัดการลุ่มแม่น้ำเหลียวสู่ย จากบันทึก “สู่ยจิงจู้” แม่น้ำเหลียวสู่ยไหลผ่านตำบลไห่ฮุน และที่ตั้งของเมืองตั้งอยู่ใกล้กับแม่น้ำเหลียวสู่ยตอนล่าง แม่น้ำเหลียวสู่ยตอนล่างถูกแบ่งออกเป็นสองสายคือ สายหนึ่งไหลลงสู่วิวสู่ย และอีกสายคือแม่น้ำหม่าอีในปัจจุบัน ที่ไหลผ่านเมืองหลวงของไห่ฮุนโฮวกั๋ว และสุดท้ายไหลลงสู่ม่านน้ำก้านเจียง

ภาพที่ 2- 10 แม่น้ำเหลียวที่ไหลผ่านตำบลไห่ฮุน

ที่มาของภาพ: สร้างโดย Qin Xin

ความสัมพันธ์ของตำบลไหล่ฮุนกับแคว้นไหล่ฮุนกัว นอกจากบันทึกของแคว้นไหล่ฮุนกัวแล้ว ยังมีบันทึกที่เกี่ยวข้องกับตำบลไหล่ฮุนในประวัติศาสตร์อีกด้วย ซึ่งเป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาระบบสังคมของราชวงศ์ฮั่นและภูมิภาคหลังทางประวัติศาสตร์ของแคว้นไหล่ฮุนกัว “ฮั่นซู·พงศาวดารภูมิศาสตร์” บันทึกว่าหฺยูจางเป็นหนึ่งในสิบแปดตำบลในสมัยราชวงศ์ฮั่น ปัจจุบันตั้งอยู่ทางตอนเหนือของมณฑลเจียงซี ครอบคลุมพื้นที่ทางตอนเหนือของตำบลซินเจี้ยน หย่งชิว อันอ๋อ และตำบลอื่น ๆ ในเมืองหนานซาง ประเทศราชส่วนมากในราชวงศ์ฮั่นได้รับการตั้งชื่อตามตำบลที่พวกเขาอาศัยอยู่ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกแคว้นไหล่ฮุนกัวก่อตั้งขึ้นในตำบลไหล่ฮุน เมืองหลวงตั้งอยู่แหล่งโบราณคดีเมืองจื่อจินเฉิง ตำบลเทียนเหอ เขตซินเจี้ยน เมืองหนานซาง หลังจากแคว้นไหล่ฮุนกัวล่มสลายแล้ว พื้นที่แห่งนี้ยังคงอยู่ในตำบลไหล่ฮุน จากมุนนี้ตำบลไหล่ฮุนกับแคว้นไหล่ฮุนกัวอยู่ในสองระบบที่ต่างกัน ตำบลไหล่ฮุนเป็นผลิตผลของระบบตำบลและมณฑลสมัยราชวงศ์ฮั่น เป็นเขตปกครองที่จัดตั้งขึ้นเพื่อความสะดวกในการจัดการ ตำบลไหล่ฮุนเป็นศูนย์กลางการปกครอง แต่แคว้นไหล่ฮุนกัวเป็นผลิตผลของระบบการปกครองแบบเงินโบราณ เพื่อให้สมาชิกราชวงศ์อาศัยและใช้ชีวิตอยู่ แคว้นไหล่ฮุนไม่แทรกแซงการจัดการของตำบล และตำบลไหล่ฮุนต้องจัดหาของใช้ประจำวันให้แก่แคว้นไหล่ฮุน

ตั้งแต่ก่อตั้งตำบลไหล่ฮุนจนถึงราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ตำบลไหล่ฮุนถูกแบ่งเป็นตำบลเจี้ยนซางและตำบลซินอู่ และตำบลชีวสุ่ยที่ก่อตั้งขึ้นที่จุดบรรจบระหว่างแม่น้ำชีวสุ่ยและแม่น้ำเหลียวสุ่ย ในช่วงตอนปลายของสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ตำบลซินอู่ได้ถูกตั้งขึ้นที่ต้นน้ำของแม่น้ำชีวสุ่ย ด้วยความเสื่อมโทรมของแคว้นไหล่ฮุนโหวกัวในเวลาเดียวกัน ใจกลางของตำบลไหล่ฮุนได้เปลี่ยนจากเมืองจื่อจิน ซึ่งตั้งอยู่ทางตอนล่างของแม่น้ำเหลียวสุ่ยไปยังต้นน้ำของแม่น้ำเหลียวสุ่ยในสมัยสามก๊ก ซุนเซ่อเคยแบ่งหกตำบลโดยรอบเป็นหนึ่งในเขต โดยมีตำบลไหล่ฮุนเป็นศูนย์กลาง และยึดไหล่ฮุนเป็นศูนย์กลางการปกครอง เนื่องจากหย่งชิวและเจี้ยนซางตั้งอยู่ในจุดบรรจบของแม่น้ำเหลียวสุ่ยและแม่น้ำชีวสุ่ย พวกเขาสามารถควบคุมพื้นที่ที่แม่น้ำทั้งสองไหลผ่านได้ เนื่องจากสถานะทางการเมืองและการทหารได้โดดเด่นขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้หย่งชิวและเจี้ยนซางสามารถควบคุมพื้นที่การไหลของแม่น้ำทั้งสองนี้ จึงทำให้ความสำคัญของเมืองไหล่ฮุนค่อย ๆ ลดลงไปจนถึงล่มสลายในที่สุด และในปีที่สองของรัชศกหยวนเจี้ยนแห่งราชวงศ์ซ่งใต้ (ค.ศ. 425) ได้ผนวกรวมเข้ากับอำเภอเจี้ยนซาง

กล่าวโดยสรุปคือ แคว้นไหล่ฮุนโหวกัวตั้งอยู่ในตำบลไหล่ฮุนโหว ภายในระบบศักดินาสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ตั้งอยู่ในอำเภอไหล่ฮุนโหวซึ่งเป็นพื้นที่ในเขตปกครองสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก

ประวัติความเป็นมาของไหล่ฮุนโหวสามารถสรุปได้เป็น 6 ช่วงเวลาที่สำคัญ

ช่วงเวลาที่ 1 หลิวเฮ่อขึ้นครองราชย์

หลิวโป (บิดาของหลิวเฮ่อ เป็นพระราชโอรสของจักรพรรดิฮั่นอู่ตี้และจักรพรรดินีเสี่ยวอู่หลี่) ใน 97 ปีก่อนคริสตกาล และตั้งเมืองหลวงของเขาที่ซางอี้ (ปัจจุบันตั้งอยู่ในมณฑลซานตง)

สิ้นพระชนม์ในปี ค.ศ. 88 หลิวเฮ่อ หลิวโป้ได้รับตำแหน่ง “กษัตริย์แห่งซางอี่” ลูกชายคนเดียวของเขา ได้รับตำแหน่งต่อตามตำแหน่ง ใน 74 ปีก่อนคริสตกาล จักรพรรดิจ้าวตี้แห่งราชวงศ์ฮั่น สิ้นพระชนม์ เมื่อ 21 ปี เขาไม่มีรัชทายาท ในเวลานั้นนายพลฮั่วกวง (ขุนนางที่มีอำนาจในสมัยราชวงศ์ฮั่น) ผู้สนับสนุนหลิวเฮ่อซึ่งมีอายุเพียง 19 ปี ให้เดินทางมาที่เมืองเพื่อเป็นขึ้นครองราชย์ในฐานะจักรพรรดิ

ช่วงเวลาที่ 2 หลิวเฮ่อถูกปลดจากตำแหน่ง

จากบันทึก “ฮั่นชู” เขาได้สร้างเรื่องไม่ดีจำนวน 1,127 เรื่องในเวลาเพียง 27 วัน หลังจากขึ้นครองราชย์ ทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก นายพลฮั่วกวงได้ร่วมมือกับอัครมเหสีซางชู เพื่อออกคำสั่งให้ยึดบัลลังก์ของหลิวเฮ่อ และแต่งตั้งหลิวปังเหลนของจักรพรรดิฮั่นอู่ตี้แห่งราชวงศ์ฮั่น มาเป็นจักรพรรดิซวนแห่งราชวงศ์ฮั่น หลังจากที่หลิวเฮ่อถูกปลดออกจากราชบัลลังก์แล้ว ถูกลดให้เป็นสามัญชน นำตัวไปขังที่ซางอี่

ช่วงเวลาที่ 3 หลิวเฮ่อถูกแต่งตั้งให้เป็นไหล่ฮุนโฮว

เขาจึงตั้งให้หลิวเฮ่อเป็นตำแหน่งไหล่ฮุนโฮว ด้วยเหตุผลว่าเป็น “ญาติสนิท” เพื่อแสดงถึงพระมหากรุณาธิคุณ แต่ในความเป็นจริง ตำแหน่งไหล่ฮุนโฮวในเวลานั้นตั้งอยู่ในตำบลหยูจาง (ปัจจุบันอยู่ในเมืองหนานซาง มณฑลเจียงซี) ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ซึ่งเป็นสถานที่ที่ห่างไกล หลิวเฮ่อจึงได้รับความวางใจให้อยู่ที่นี่เพียงเพื่อไม่ให้เขากลับไปยังดินแดนบรรพบุรุษ และไม่สามารถแทรกแซงกิจการของรัฐบาลกลาง

ช่วงเวลาที่ 4 หลิวเฮ่อสวรรคต

อีกไม่กี่ปีต่อมา ผู้ว่าการหยางโจวไม่พอใจหลิวเฮ่อ ไหล่ฮุนโฮว และจักรพรรดิซวนทรงพิโรธ และ “ตัดสามพันครัวเรือน” ออกจากแคว้นไหล่ฮุนกั้ว การโจมตีครั้งใหญ่นี้เอาชนหลิวเฮ่อไหล่ฮุนโฮว ชายวัย 33 ปี และจบลงด้วยความเกลียดชัง

ช่วงเวลาที่ 5 หลิวเฮ่อถูกยกเลิก

บุตรชายคนโตและบุตรชายคนที่สองของหลิวเฮ่อเสียชีวิตลงในปีเดียวกัน และตำแหน่งไหล่ฮุนโฮวได้ถูกยกเลิก

ช่วงเวลาที่ 6 ความต่อเนื่อง ของแคว้นไหล่ฮุนโฮว

ใน 46 ปีก่อนคริสตกาล หลิวซวงจักรพรรดิฮั่นหยวนตี้ ได้แต่งตั้งหลิวไต้จงบุตรชายคนที่สามของหลิวเฮ่อได้ขึ้นเป็นไหล่ฮุนโฮว จากนั้นหลิวไต้จงได้ส่งต่อบัลลังก์ให้กับหลิวป่าวซือ ใน 8 ปีก่อนคริสตกาล หวังเหมิง (จักรพรรดิในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก) ได้สถาปนาราชวงศ์ใหม่ในนามของราชวงศ์ฮั่น จักรพรรดิ กว่างซู่ หลิวซิวลี่ และหลิวฮู่ยี่ (หลานของหลิวเฮ่อ) ได้กลับเข้ามาสู่ตำแหน่งอีกครั้งหนึ่ง และประวัติศาสตร์ของไหล่ฮุนโฮวก็ดำเนินสืบต่อไป แต่อย่างไรก็ตามประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับไหล่ฮุนโฮวในบันทึกประวัติศาสตร์ภายหลังนั้นมีเพียงแค่เล็กน้อยเท่านั้น

5. ลักษณะพิเศษด้านฮวงจุ้ยของไห่ฮุนโฮวักว่

สุสานของคนจีนสมัยโบราณนั้นเน้นฮวงจุ้ยของสุสาน หมายถึง การประเมินสภาพอากาศ ในท้องถิ่น ธรณีวิทยา ธรณีสัณฐาน ภูมิทัศน์ด้านระบบนิเวศ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อย่างครอบคลุม เมื่อคนสมัยโบราณเลือกสุสาน จะเลือกสถานที่ที่บรรลู่วัตถุประสงค้ในการหลีกเลี่ยงภัยพิบัติและเป็นสิริมงคล หนึ่งในที่ตั้งของสุสานต้องสะท้อนให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สอง การเลือกลักษณะเด่นของพื้นที่เช่น ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ ทิศทางลม และทางน้ำไหลรอบสุสาน ซึ่งสภาพแวดล้อมที่ดีของสุสานนี้สามารถคุ้มครองสุสานได้เป็นอย่างดี โดยมีความหมายคือการคุ้มครองครอบครัวของผู้ตายอีกด้วย

เมื่อพิจารณาจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของแคว้นไห่ฮุนโฮว รัฐไห่ฮุนโฮวตั้งอยู่ในเขตหยูชางในสมัยฮั่นตะวันตก ปัจจุบันคือเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี มีบันทึกใน “ฮั่วจื่อเหลียนฉวน” (《货殖列传》) ระบุว่า เขตหยูชางตั้งอยู่ในเขตเจียงหนาน ภายใต้การปกครองของหนานฉู่ ไม่เพียงแต่มีระดับการพัฒนาต่ำเท่านั้น แต่ยังมีประชากรเพียงเล็กน้อยอีกด้วย ในช่วงเวลานั้นผู้คนที่อพยพจากชานตงไปทางทิศใต้มีความเชื่อว่า “江南卑湿，丈夫早夭” ซึ่งมีความหมายว่า สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของไห่ฮุนโฮวในเวลานั้นร้อนชื้น ไม่เหมาะกับการอยู่อาศัย ดังนั้นคนในท้องถิ่นจึงอายุไม่ยืนยาว จากข้อความนี้สามารถคาดเดาได้ว่าผู้คนในขณะนั้นทิ้งไว้เพื่อป้องกันไม่ให้โจรปล้นสุสาน

เกี่ยวกับเอกลักษณ์ธรณีวิทยาท้องถิ่นของแคว้นไห่ฮุนโฮว มีบันทึกไม่มากนักในหนังสือประวัติศาสตร์เกี่ยวกับทรัพยากรท้องถิ่นในแคว้นไห่ฮุนโฮวักว่ แต่ใน “ฮั่นชู” มีบันทึกเกี่ยวกับแคว้นไห่ฮุนโฮวักว่ว่า “豫樟出黄金，然董董物之所有，取之不足以更费” ซึ่งมีความหมายว่า แม้ว่าการผลิตทองคำในเขตหยูจางมีจำกัดมาก แต่ก็เพียงพอต่อความต้องการของขุนนางในขณะนั้น นอกจากนี้ เขตหยูจางยังอุดมไปด้วยทองสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่งในสมัยโบราณของจีน และกลายเป็นแรงผลักดันที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของเขตหยูจาง จะเห็นได้ว่าลักษณะทางธรณีวิทยาของแคว้นไห่ฮุนโฮวักว่นั้นอุดมไปด้วยแร่

เกี่ยวกับการขนส่งของแคว้นไห่ฮุนโฮวักว่ แม้ว่าเขตหยูจางที่ตั้งอยู่ในสถานที่ห่างไกลในเวลานั้น แต่ก็เป็ศูนย์กลางการขนส่งที่สำคัญในเวลานั้น ประการแรกคือ เขตหยูจาง ตั้งอยู่ที่ป้อมปราการขนส่งที่ที่ราบจงหยวนที่อพยพไปทางตอนใต้ของแม่น้ำแยงซีในเวลานั้น ทำให้การคมนาคมทั้งทางน้ำและทางบกสะดวกสบายมากตามบันทึก “ฮั่นชู” มีแหล่งน้ำหลายแห่งในเขตหยูจางเช่น ทะเลสาบผิงหลี่ ไป่สุ่ย หยูจางสุ่ย ชูสุ่ย หนานสุ่ย หยูสุ่ย หูอันสุ่ย (ปัจจุบันเป็นแม่น้ำสายหลักของแม่น้ำก้านเจียง มณฑลเจียงซี) ผิงสุ่ยและชีวสุ่ย ทรัพยากรระบบน้ำที่อุดมสมบูรณ์ดังกล่าวล้วนกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ต่าง ๆ ภายใต้การปกครองของเขตหยูจาง ซึ่งทำให้เกิดการขนส่งทางน้ำที่พัฒนาอย่างมาก ในฐานะที่เป็นสาขาของแม่น้ำหูอัน (แม่น้ำก้านเจียง) เป็นทางน้ำที่สำคัญตั้งแต่สมัยก่อนราชวงศ์ฉิน

สงครามหลายครั้งในสมัยราชวงศ์ฮั่นมีแม่น้ำก้านเจียงเป็นสถานที่เปิดฉากการโจมตี แคว้น ไหล่ฮวนโฮวก็อยู่ใกล้กับแม่น้ำก้านเจียง มีเส้นทางน้ำที่พัฒนาจากธรรมชาติ หากเกิดความไม่สงบ คำสั่งของราชสำนักหรือกองทัพสามารถส่งออกไปได้ในชั่วข้ามคืน ซึ่งสะดวกสำหรับรัฐบาลกลางในการตรวจสอบและควบคุมตัวของจักรพรรดิหลิวเฮ่อที่ถูกปลดในขณะนั้น

ลักษณะพิเศษของการอยู่ใกล้ระบบน้ำของแคว้นไหล่ฮวนโฮวก็ จึงมีบทบาทสำคัญในการปกป้องสุสานของแคว้นไหล่ฮวนโฮว หลังจากผ่านไปกว่า 2,000 ปี สุสานของราชวงศ์ฮั่นมีคำกล่าวที่ว่า “十室九空” ซึ่งหมายความว่า สุสานส่วนมากถูกขโมยไปโดยโจรปล้นสุสาน จึงเป็นเรื่องยากที่สุสานอันขนาดใหญ่อย่างไหล่ฮวนโฮวจะได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุ ประการแรกคือในช่วงราชวงศ์จิ้นตะวันออก เขตหยูจางเกิดแผ่นดินไหวสองครั้ง จึงทำให้สุสานไหล่ฮวนโฮวจมลงสู่ทะเลสาบโฝ่หยาง โจรปล้นสุสานขาดแคลนเทคโนโลยีการปล้นสุสานได้น้ำ สุสานไหล่ฮวนโฮวจึงได้รับการรักษาไว้ จนกระทั่งเปลือกโลกเคลื่อนตัว ระดับน้ำในทะเลสาบโฝ่หยางลดลง สุสานไหล่ฮวนโฮวจึงได้กลับคืนสู่พื้นดินอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากการแช่น้ำเป็นเวลานานหลายปี โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมในสุสานไหล่ฮวนโฮวสามารถเก็บรักษาไว้ในสภาพแวดล้อมไม่ใช้ออกซิเจน มีระดับการกัดกร่อนต่ำ และยังคงรักษารูปลักษณ์ที่สวยงามประณีตไว้ได้

ลักษณะฮวงจู้ยของแคว้นไหล่ฮวนโฮวก็คือด้านหลังเป็นภูเขาด้านหน้าเป็นแม่น้ำ และยังมีที่ราบเปิดอีกด้วย สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ที่โอบล้อมด้วยภูเขาและแม่น้ำได้รับการพิจารณาจากคนสมัยโบราณว่าเป็นฮวงจู้ยที่ยอดเยี่ยม ดังนั้นจึงเหมาะสมที่จะเป็นสุสานของไหล่ฮวนโฮว ทฤษฎีของ ฮวงจู้ยถือว่าสถานที่ฝังศพมีพลัง (พลังชีวิต) ซึ่งพลังชีวิต (พลัง) นี้สามารถนำเสียงสวรรค์มาได้ เมื่อถูกลมพัดจะสลายตัวออกไป และจะหยุดเมื่อถูกน้ำกั้นไว้ ดังนั้นจากมุมมองของฮวงจู้ย แคว้นไหล่ฮวนโฮวจึงเป็นสถานที่ที่มีพลังควบแน่น นอกจากจะทำให้ลมพัดไม่ถึงแล้ว ยังสามารถขัดขวางการไหลของพลังได้

การจัดการแหล่งโบราณคดีไหล่ฮวนโฮวของราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง

1. ภาพรวมของอุทยานแหล่งโบราณคดีไหล่ฮวนโฮวของราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง

คณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์และรัฐบาลระดับจังหวัดให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์จากแหล่งโบราณคดีไหล่ฮวนโฮวและการก่อสร้างอุทยาน ค.ศ. 2015 กลุ่มผู้นำด้านการคุ้มครอง การวิจัยและการใช้ประโยชน์จากแหล่งโบราณคดีไหล่ฮวนโฮว ก่อตั้งแหล่งโบราณคดีในหนานชาง ค.ศ. 2016 ได้ก่อตั้งสำนักงานการจัดการแหล่งโบราณคดีไหล่ฮวนโฮวราชวงศ์ฮั่นในหนานชาง ซึ่งเป็นหน่วยงานรองภายใต้การบริหารระดับจังหวัดและเทศบาล อุทยานแหล่งโบราณคดีไหล่ฮวนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่นหนานชางเป็น “แผนห้าปีฉบับที่สิบสี่” ระดับชาติ เป็นโครงการก่อสร้างระดับชาติ ระดับจังหวัด และเทศบาล เป็นอุทยานแหล่งโบราณคดีแห่งชาติในมณฑล

เจียงซีในช่วง “แผนห้าปีฉบับที่สิบสี่” โดยสรุปแล้ว การก่อสร้างอุทยานแหล่งโบราณคดีไม่ควรเคารพประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังควรคำนึงมุมมองระหว่างประเทศด้วย อุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮว สมัยราชวงศ์ฮั่นหนานซางได้กลายหน้าตาและนามบัตรของมณฑลเจียงซีสู่โลกภายนอก มีบทบาทในการส่งออกทางวัฒนธรรม ซึ่งได้เพิ่มอิทธิพลแบรนด์และความสามารถในการแข่งขันของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของมณฑลเจียงซีอย่างรอบด้าน

จนถึงปัจจุบัน อุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวก้าวสมัยราชวงศ์ฮั่นหนานซางได้จัดตั้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับชาติ ระดับ 4A แล้ว มีแผนจะสร้างสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ให้สมบูรณ์ในปี ค.ศ. 2025 บรรลุเป้าหมายในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมให้เป็นจริงในค.ศ. 2030 อุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวก้าวสมัยราชวงศ์ฮั่นหนานซางมีพื้นที่รวมทั้งหมด 12.03 ตร.กม. โดยมีวัฒนธรรมแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮว ได้สร้างพื้นที่สี่แห่งได้แก่ พื้นที่จัดแสดงมรดก พื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พื้นที่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และพื้นที่เกษตรกรรมสมัยใหม่ ทั้งนี้จะมีการพัฒนาโครงสร้างเชิงพื้นที่แบบ “หนึ่งแกน สี่พื้นที่” แหล่งท่องเที่ยวแรกเริ่มต้นด้วยอาคาร “ฮั่นเซวฮยีนปิน” (汉阙迎宾 – สถาปัตยกรรมในสมัยราชวงศ์ฮั่น ใช้สำหรับการต้อนรับแขก) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอุทยานแหล่งโบราณคดี จากนั้นขึ้นชมรูปปั้นหัวข้อ “ไห่ฮุนอี่ฮุน” (海昏遗韵 - ประติมากรรมจำลองฉากรถม้า) จากนั้นคือศูนย์บริการนักท่องเที่ยว “หยวนปี้หลี่เทียน” (瑗壁礼天 - หมายถึง การเคารพธรรมชาติและความเคารพต่อพระเจ้า) ที่มีรูปร่างเหมือนหยกบี้ เมื่อเดินออกจากใจกลางเมืองคือถนนการค้าไห่ฮุนสี่อี้ เดินต่อไปตามทางในอุทยานแหล่งโบราณคดี จากนั้นก็จะถึงพิพิธภัณฑสถานแหล่งโบราณคดีราชวงศ์ฮั่นที่สร้างขึ้นโดยอ้างอิงจากรูปแบบมั่งกรในโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบชื่อ “ฉิวหลงเฉียนเย่” (มังกรนอนอยู่ในป่าหญ้า) พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการสุดท้ายคือสวนปราการของสุสานหลิวเฮ้อ

ในวันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 2020 อุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวก้าวสมัยราชวงศ์ฮั่นหนานซางเปิดตัวครั้งแรก จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่ได้รับในสัปดาห์แรกมีจำนวน 30,000 คน และตั้งแต่นั้นมาจำนวนนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวยังคงอยู่ จนถึงเทศกาลตรุษจีนในค.ศ. 2021 จำนวนนักท่องเที่ยวเกินกว่า 500,000 คน ในเทศกาลตรุษจีนในค.ศ. 2021 อุทยานแห่งนี้ได้จัดกิจกรรมที่หลากหลายอาทิเช่น “จินหนิวเซี่ยนรู่ไห่ฮุนโฮวกวฮยีนปิน” “ระบำสไตร์ฮั่น” “ซินจื่อท่ายีน” “สำรวจมั่งกรและล่าขุมทรัพย์” ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมากกว่า 100,000 คน

2. แนวคิดการจัดการและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมอุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวก้าวสมัยราชวงศ์ฮั่นในหนานซาง

ฝ่ายบริหารของอุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่นหนานซางได้ให้ความสำคัญกับการเผยแพร่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวสู่สาธารณะแบบเรียลไทม์มากที่สุด ทันที่ที่การขุดค้น

สุสานไห่ฮุนโฮวเริ่มขึ้น อุทยานได้เผยแพร่การขุดค้นทางโบราณคดีที่เกี่ยวข้องไปสู่โลกภายนอกอย่างต่อเนื่องผ่านมัลติมีเดีย ขณะเดียวกันเผยแพร่เอกสารที่เกี่ยวข้องและพาดพิงทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวไปสู่โลกภายนอก ช่วงแรกของการขุดค้นทำให้เกิดผลกระทบทางสังคมที่น่าตื่นตัว เพื่อเป็นรากฐานสำหรับการเปิดอุทยานครั้งต่อไป ด้วยการสร้างและเปิดสวน ความสนใจของสาธารณชนที่มีต่ออุทยานค่อย ๆ ลดลง การโฆษณาข้อมูลของอุทยานยังคงพึ่งพาทีวี เว็บบอร์ด และสื่ออื่น ๆ ส่งผลให้ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของไห่ฮุนโฮวไม่ลึกซึ้ง และรูปแบบการสื่อสารไม่สมบูรณ์พอ และล้มเหลวในการสร้างผลกระทบ

ประการที่สอง การจัดการอุทยานให้ความสำคัญกับปกป้องรูปแบบและรูปลักษณะของแหล่งโบราณคดี การผสมผสานลักษณะพิเศษทางสิ่งแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ ลักษณะพิเศษทางธรณีสัณฐาน และลักษณะพิเศษภูมิทัศน์ของพีชทางประวัติศาสตร์ของแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮว กำหนดบรรยากาศภูมิทัศน์ที่ต้องสร้างขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ของอุทยาน และสร้างบรรยากาศภูมิทัศน์ทางประวัติศาสตร์ที่สะท้อนถึงไห่ฮุนโฮวทางประวัติศาสตร์ ในระหว่างขั้นตอนการจัดการ ควรให้ความสนใจกับการหลีกเลี่ยงภาพลักษณ์ของอุทยานที่มนุษย์สร้างขึ้น ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากภูมิประเทศที่มีอยู่ และภูมิทัศน์ของพืชพรรณเพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางภูมิศาสตร์ในขณะนั้น

ประการที่สาม การดำเนินการจัดการอุทยานเน้นการฟื้นฟูความรู้สึกทางประวัติศาสตร์และบรรยากาศทางวัฒนธรรมของสถานที่ แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของอาณาจักรไห่ฮุนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่น ที่เน้นรูปแบบฮั่นและเสน่ห์ฉู่ หนึ่งคือ การเน้นหัวข้อและเอกลักษณ์ทางภูมิภาคของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวในการวางแผนและการสร้าง สองคือ การผสมผสานการสร้างอุทยานแหล่งโบราณคดีกับการปกป้องสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาของภูมิภาค เพื่อฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ของแหล่งโบราณคดีให้ได้มากที่สุด และรักษาสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยาที่เก่าแก่และสมบูรณ์

ประการสุดท้าย การจัดการอุทยานให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างงานโบราณคดีกับอุทยานมรดก เนื่องจากความไม่แน่นอนและเวลาที่ยาวนานของงานโบราณคดีในแหล่งโบราณคดี ดังนั้นแนวคิดการจัดการของอุทยานจึงอนุรักษ์พื้นที่ทางโบราณคดีไว้ เพื่อความสะอาดสูงสุดและสภาพแวดล้อมสำหรับงานโบราณคดี

อุทยานแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่นหนานซางได้สร้างระบบการตีความคุณค่าของพื้นที่แหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวอย่างครบถ้วน และตีความข้อมูลทางประวัติศาสตร์และคุณค่ามรดกของแคว้นไห่ฮุนโฮวกว้อย่างครบถ้วนและถูกต้องต่อสาธารณชน จากจุดเริ่มต้นของการสร้างอุทยาน เมื่อรวมลักษณะพิเศษของการกระจายตัวของสุสานและภูมิศาสตร์ของแหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮว จากนั้นเริ่มต้นจากลักษณะมูลค่าที่สืบทอดโดยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ถูกค้นพบ ขยายจุดกระจายของแหล่งโบราณคดีออกไปยังพื้นที่จัดแสดงต่าง ๆ เพื่อแสดงแหล่งโบราณคดีให้ดียิ่งขึ้น

อุทยานนี้เปิดใช้งานทรัพยากรโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์ที่มีอยู่ในแหล่งโบราณคดีอย่างเต็มที่ โดยการใช้บริบททางประวัติศาสตร์ของรัฐไห่ฮวนโฮวเป็นเส้นเรื่องหลัก และสร้างภูมิทัศน์ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ทางเข้า เพื่อค่อย ๆ ดึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมไปสู่จุดสูงสุด ปัจจุบัน แหล่งโบราณคดีนี้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองและอุทยานโบราณสถานที่ค่อนข้างสมบูรณ์ สิ่งนี้รับประกัน การพัฒนาในอนาคตของอุทยานและการสืบทอดอย่างต่อเนื่องของวัฒนธรรมแหล่งโบราณคดีไห่ฮวนโฮว

ลักษณะพิเศษของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในไห่ฮวนโฮว

งานวิจัยนี้แยกความแตกต่างตามลักษณะพิเศษของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม ซึ่งโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบสามารถพบได้ ตกแต่งบ้านในชีวิตประจำวันได้ จึงเรียกว่าโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมขนาดเล็ก สิ่งของสำหรับการดำรงชีวิตหรือความบันเทิงขนาดใหญ่ และไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ เรียกว่า โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมขนาดใหญ่

ในบรรดาโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมทั้งหมด บันทึกเขียนตัวจำนวนมากถูกค้นพบในโรงศพทิเบต ที่ได้รับความสนใจจากวงการวิชาการ มีเขียนตัวจำนวนกว่า 5,200 ใบถูกลอกออกและซ่อมแซม จากนั้นสแกนด้วยรังสีอินฟราเรด หลังจากการตีความเบื้องต้นแล้ว ตัดสินได้ว่าเนื้อหาในเขียนตัวเหล่านั้นมาจากประเภทของผลงานคลาสสิกของขงจื้อเช่น “ซือ” “อี่” “ซุนชิว” “หลุนอวี” และ “หลี่จี้” และ “เซี่ยวจิง” รวมถึง “ลิวโป” ภายในนั้น “ซือ” กับ “หลุนอวี” มีแหล่งที่มาที่ชัดเจน ลำดับที่หกลิสต์ว่าใน “อี่จัน” “ปู้ชิ่ง” และ “ซู่อี่” กับหนังสือสืบทอด “โจวอี่” นั้นสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์กับลำดับที่ว่า และเป็นครั้งแรกที่ค้นพบ “หลุนอวี-จื่อต้าว” และบันทึกหมากรุก “ลิวโป” (Yang, 2021) นอกจากนี้ยังมีหนังสือโบราณเช่น หนังสือทางการแพทย์และหนังสือฟางซู่ และยังมีงานวรรณกรรม “มีฟู” ในรูปแบบของฮั่นฝู ที่ได้อธิบายถึงขั้นตอนการใช้เงินหลายล้านเพื่อสร้างสุสานที่หรูหราสำหรับเสี่ยวโฮว นอกจากนี้ยังค้นพบภาชนะต่าง ๆ เช่น สำเนาของฎีกาที่เขียนโดยหลิวเฮ้อและหยวนคัง ภรรยาของหลิวเฮ้อ ถึงจักรพรรดิซวนและอัครมเหสีในปีที่สี่

มีทองคำจำนวนมากถูกค้นพบจากหลุมศพของหลิวเฮ้อนั้นมีจำนวนมหาศาล จนถึงปัจจุบันนี้มีมากถึง 378 ชิ้น ทองคำส่วนมากอยู่ในหลุมฝังศพที่ถูกวางไว้ในห้องทางทิศตะวันตก ระหว่างโลงศพด้านในและด้านนอก และโลงศพเคลือบทองที่อยู่ด้านใน ภายในนั้นมีแท่งทอง 285 ชิ้น ทองเกือกม้าใหญ่ 17 ชิ้น ทองเกือกม้าเล็ก 31 ชิ้น ทองหลินจื่อจำนวน 25 ชิ้น และแผ่นทอง 20 แผ่น นอกจากนี้แผ่นทองคำหลายแถววางอยู่ใต้โลงศพที่พันด้วยทองแล้ว มีจำนวนถึง 400 ชิ้น และมีน้ำหนักรวมกว่า 115 กิโลกรัม บนแผ่นทองมีจารึกไว้ว่า “南藩海昏侯臣贺元康三年耐金一斤” (เฮ้อหยวนคัง ขุนนางไห่ฮวนแห่งหนานฟาน ถวายทองโจ้วจันหนึ่งจันในปีที่สาม) สามารถพิสูจน์ได้ว่านี่คือทองคำ

สะสมของหลิวเฮ่อ เพื่อถวาย “ทองโจ้วจิน” ให้แก่เมเหสี (Zhang,& Li,2020) โจ้ว (酉) หมายถึงเหล้าที่ใช้ในการบูชาบรรพบุรุษสมัยราชวงศ์ฮั่น ตามระบบของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก จักรพรรดิจัดพิธีบูชาบรรพบุรุษอย่างยิ่งใหญ่ที่วัดเกาเหมี่ยววางอันในเดือนสิงหาคมของทุกปี และเจ้าชายจู้หวังและเสี่ยวโหว่ทุกคนได้ถวายทองคำให้แก่จักรพรรดิเพื่อซื้อเหล้าตามจำนวนคนในครอบครัว ทองคำที่บริจาคยังมีข้อกำหนดเกี่ยวกับน้ำหนักและความสวยงาม หากไม่เป็นไปตามข้อกำหนด จักรพรรดิจะตัดเมืองที่เขาถืออยู่ และโหว่อาจจะถูกยกเลิกจากแคว้นโหว่ การลงโทษนั้นรุนแรงมาก ระบบเหล้าโจ้วจินริเริ่มโดยจักรพรรดิเหวินตี้ โดยระบบนี้ถูกเรียกว่า ระบบโจ้วจิน

เครื่องเงินที่ขุดพบจากหลุมฝังศพของหลิวเฮ่อมีหลายประเภท มีฝีมือประณีต และมีจำนวนมากมหาศาล และเป็นข้อมูลทางประวัติศาสตร์มากมายสำหรับการศึกษาพัฒนาการของเครื่องเงินในสมัยราชวงศ์ฮั่น ปัจจุบันมีการขุดพบเครื่องเงินมากกว่า 2,000 ชิ้น รวมถึง ช้อน ถ้วยหู หีบ กล่องดาบ ดาบ ถังไม้ แก้วม้วน (แท่งหมุดดาบ) เป็นต้น (Li,& Wang,2022) ในสมัยนั้นเครื่องเงินส่วนใหญ่ทำด้วยไม้หรือโคลนมาปั้นเป็นเครื่องใช้ มีลวดลายมากมาย แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ การวาดด้วยเงินและเขียนตัวอักษร ลวดลายตกแต่งส่วนมากเป็นลวดลายเมฆ ลวดลายสามเหลี่ยม ลวดลายนกหรือลายเสือ และลายสัตว์ต่าง ๆ ตัวอักษรส่วนมากสลักด้วยແລກเกอร์สีชาดและແລກเกอร์สีแดง เครื่องเงินที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโหว่ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกในหนานชาง มีเครื่องเงินจำนวนมาก รูปทรงงดงาม ลวดลายวิจิตร งานหัตถกรรมที่ซับซ้อนที่แสดงให้เห็นถึงระดับอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องเงินในระดับหวังโหว่ของราชวงศ์ฮั่น และสะท้อนถึงมาตรฐานของเครื่องเงินที่ใช้ในราชสำนักของราชวงศ์ฮั่น

หยกที่ขุดพบจากสุสานหลิวเฮ่อมาจากห้องเก็บของภายในสุสาน จนถึงปัจจุบันมีการขุดพบเครื่องหยกทั้งหมด 411 ชิ้น ตามประเภทของหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโหว่มีทั้งหมด 17 ประเภทได้แก่ แหวนหยก กำไลหยก กุ้ยหยก ตราประทับหยก ตะขอหยก ดาบหยก จี้หยกรูปเตี้ย หลอดหยก มีดหัวแหวนหยก จูรูปมังกรและรูปหงส์ เครื่องประดับหยกทรงกระบอก เหยี่ยวเปลือกหอยโมรา ลูกปัดคริสตัล แผ่นหยก โป๊ป (ครึ่ง) การตกแต่งแบบฝังรูปทรงขวดทรงครึ่งวงกลม แผ่นหยก (ฝัง) (Li,2017)

ก่อนที่โบราณวัตถุทางดนตรีจะถูกขุดพบจากหลุมฝังศพของหลิวเฮ่อ ไม่มีบันทึกทางประวัติศาสตร์โดยละเอียดที่เกี่ยวข้องกับระบบการใช้ดนตรีที่โจ้วหวังและเสี่ยวโหว่ในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก แต่อย่างไรก็ตาม เครื่องดนตรีประกอบพิธีกรรมแบบครบชุดที่ขุดพบจากหลุมฝังศพของหลิวเฮ่อ เป็นข้อมูลที่คุณค่าสำหรับวงการวิชาการในปัจจุบันในการศึกษาระบบการใช้ดนตรีในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ในห้องเก็บเครื่องดนตรีของหลุมฝังศพหลิวเฮ่อ ได้มีการขุดพบระฆังสัมฤทธิ์ 2 ใบ กระดิ่งเหล็ก 1 อัน เครื่องสายยี่สิบห้าชิ้นเช่น พิณเงิน พิณเงิน เชิง ขลุ่ย และเครื่องดนตรีที่ทำจากไม้หลายชิ้น และบนพิณเงินได้พบจารึกว่า “昌邑十年” (ชางอี่ปีที่สิบ) ซึ่งสามารถตัดสินได้ว่าเครื่องดนตรีกลุ่มนี้เป็นชุดเครื่องดนตรีพิธีกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้อย่างดีที่ใช้โดยหลิวเว่ย กษัตริย์ชางอี่รุ่นแรก (Wang,& Xu,2017) จากส่วนประกอบของเครื่องดนตรีชุดนี้ สรุปได้ว่า ระบบการใช้ดนตรีที่โจ้วหวังและเสี่ยว

โหวในราชวงศ์ฮั่นตะวันตกส่วนมากเป็นเครื่องเคาะจังหวะ ระฆังถูกแขวน และเสริมด้วยพิณ พิณจีน
เชิง ขลุ่ย

รถรบและม้าที่ขุดพบจากหลุมฝังศพของหลิวเฮ่อ แบ่งออกเป็นสองประเภท รถรบและม้าที่
ใช้งานได้จริง และแม้แต่รถรบและม้าที่ใช้ได้จริงประกอบด้วยรถรบห้าคันและม้ายี่สิบตัว ขณะเดียวกัน
มีการขุดพบเครื่องประดับสัมฤทธิ์มากกว่า 3,000 ชิ้นของรถม้าและม้า ฝังด้วยทองและเงินที่หรูหรา
มาก ซึ่งเกินกว่าสิ่งประเภทเดียวกันที่ขุดพบจากสุสานของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (Xin, 2016) จึงสามารถ
ยืนยันได้ว่ารถม้าคุณภาพสูงประเภทนี้เป็นรถม้าที่ขุนนางใช้เป็นพิเศษ และแน่นอนว่าหลิวเฮ่อต้องเคย
ใช้เมื่อตอนที่เขาเป็นกษัตริย์แห่งซางอี้ ฝังรถม้ารวมถึง รถเกี้ยวและรถรบ ภายในนั้น รถเกี้ยวเป็นรถ
ม้าขนาดเล็ก จับคู่กับม้า ซึ่งเป็นรถนำทางหรือรถผู้ติดตามในขบวนรถขุนนางและรถม้าที่ใช้สำหรับชน
ชั้นสูงเท่านั้น ในบรรดารถม้าสองคัน คันแรกเป็นรถม้าที่ติดตั้งกลองไว้ และอีกคันเป็นรถม้าสีทองที่
บรรจุด้วยฉาบสัมฤทธิ์และกระดิ่งแบนสัมฤทธิ์ ในช่วงก่อนราชวงศ์ฉิน กลอง หุ่นหุ และฉาบแบนเป็น
เครื่องดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมทางการทหาร และถูกใช้เพื่อสั่งให้กองทัพบุกหรือถอยระหว่างการเดินทัพ
และการสู้รบ ตีกลองเพื่อเดินทัพ ตีหุหุ (鑼于) และฉาบแบนเพื่อหยุดทัพ หลังจากการรวมกันแล้ว
รถรบและม้าที่ขุดพบขุดนี้เมื่อนำมารวมกันเป็นขบวนเดินทางของชนชั้นสูงหวังโหวในสมัยราชวงศ์ฮั่น
ตะวันตก หวังโหวอยู่รถม้าหลักตรงกลาง โดยมีรถม้าหลายคันอยู่ด้านหน้าคือม้านำทาง หลังจากรถนำ
ทาง และก่อนรถหลักเป็นรถกลองและรถทอง หลังจากรถหลักตามด้วยรถม้าศึก และหลายคันเป็นรถ
ม้าทาส การตีกลองหมายถึงเดินหน้าและตีหุหุและฉาบแบนหมายถึงหยุดเดิน

ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมเจียงซีกับวัฒนธรรมไห่ฮุนโหว

1. ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมไห่ฮุนโหวกับการพัฒนางานหัตถกรรมของมณฑล เจียงซี

มณฑลเจียงซีเป็นแหล่งผลิตโลหะที่สำคัญของประเทศจีนมาตั้งแต่สมัยโบราณ และใน
ท้องถิ่นมีทรัพยากรแร่โลหะมากมาย ในฐานะสัญลักษณ์ของความมั่งคั่งในสมัยโบราณ ทองแดงมี
มากมายในเมืองทองแดงในมณฑลเจียงซี เช่นเดียวกับทองคำและถ่านหิน ในสมัยราชวงศ์ฮั่น มณฑล
เจียงซีนำหน้ามณฑลอื่น ๆ ในด้านของการผลิตทองแดง โดยมีการผลิตเครื่องสัมฤทธิ์หลากหลาย
ประเภทเช่น อาวุธ เครื่องใช้ในพิธีกรรม และเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่เพียงเท่านั้น จึงต่อเงินซึ่ง
เป็นสถานที่เผาเครื่องปั้นดินเผาที่มีชื่อเสียงระดับโลกที่ตั้งอยู่ในมณฑลเจียงซีเช่นกัน ดังนั้น มณฑล
เจียงซีจึงมีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีการเผาเครื่องเคลือบมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก การ
มาถึงของหลิวเฮ่อไห่ฮุนโหวในช่วงกลางของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ได้นำทองคำ เงินและสมบัติจำนวนมาก
มาก เครื่องใช้ในการดำรงชีวิต และทัศนคติการใช้ชีวิตทั่วไปของชนชั้นสูง ซึ่งเป็นการส่งเสริมการ

พัฒนางานหัตถกรรมในมณฑลเจียงซีในขณะนั้นอย่างมาก เขาได้นำวัฒนธรรมของที่ราบจงหยวนและเครื่องมือการผลิตขั้นสูงและงานหัตถกรรมของที่ราบภาคกลางมาสู่เจียงซี และการมาถึงของหลิวเฮ่อ ยังได้ยกระดับสถานะระดับชาติของเจียงซี และการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วนำไปสู่ความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมงานหัตถกรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะการผลิตหยกสำหรับบุชายัญ สุสานและเครื่องประดับที่ใช้ในชีวิตประจำวันของหวังโหว และก้าวขึ้นสู่ระดับสูงสุดในช่วงเวลานั้น เครื่องเงินจำนวนมากที่ขุดพบจากสุสานอันมณฑลเจียงซีมีรูปทรงที่สวยงาม การตกแต่งหรูหรา สะท้อนให้เห็นถึงเทคโนโลยีการผลิตเครื่องเงินระดับสูงในมณฑลเจียงซี หยกและเครื่องประดับโลหะมีค่าที่ขุดพบในมณฑลเจียงซียังสะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาความงามและการผลิตงานศิลปะและงานหัตถกรรมระดับสูงของชาวเจียงซีในสมัยราชวงศ์ฮั่น ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เจียงซีมีประชากรค่อนข้างน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ในราชวงศ์ฮั่นตะวันออก เขตหยูจางได้เป็นเมืองการค้าที่สำคัญของประเทศ จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมงานหัตถกรรมในเจียงซีสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกเจริญถึงขีดสุด และกลายเป็นหนึ่งในเมืองที่สำคัญของประเทศ (Liu Yanzhen, 2021)

2. ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมไห่ฮุนโหวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและการเกษตรของมณฑลเจียงซี

ในสมัยราชวงศ์ฮั่น มณฑลเจียงซีได้ใช้เครื่องมือเหล็กในเครื่องมือเกษตรเป็นจำนวนมาก ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเครื่องมือเหล็กทางการเกษตรจำนวนมากขุดพบจากสุสานอันในพื้นที่ของเจียงซี ไม่เพียงเท่านั้น ชาวบ้านยังชอบใช้ธัญพืชที่หล่อใช้เลี้ยงสัตว์ ดังนั้นเครื่องปั้นดินเผารูปไก่ เปิดและหมูจึงมักพบในโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากสุสานอันในเจียงซี แสดงให้เห็นว่าเจียงซีมีระดับเศรษฐกิจและการเกษตรที่ค่อนข้างพัฒนาในขณะนั้น เขตหยูจางเป็นที่ตั้งของแคว้นไห่ฮุนโหวกั๋ว และยังเป็นมณฑลเจียงซีในสมัยราชวงศ์ฮั่น ในช่วงแรกของราชวงศ์ฮั่นได้เป็นสนามรบของจักรพรรดิอู่แห่งราชวงศ์ฮั่นเพื่อสงบศึกกับหนานเยว่และหมินเยว่ สงครามเร่งการเปลี่ยนแปลงระหว่างมณฑลเจียงซีที่ห่างไกลกับมณฑลและเมืองที่พัฒนาแล้วในเวลานั้น ส่งเสริมการรวบรวมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในเวลานั้น และกระตุ้นการพัฒนาของเจียงซี คนในท้องถิ่นส่วนมากใช้เครื่องมือการเกษตรที่ทำจากเหล็ก และการทำเกษตรด้วยวัวในการเกษตร ซึ่งพื้นที่นาขยายตัวอย่างมากในเวลานั้น และผลผลิตธัญพืชก็ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้เขตหยูจางกลายเป็นแหล่งผลิตธัญพืชที่สำคัญในสมัยราชวงศ์ฮั่น งานแกะสลักหยกที่ขุดพบจากหลุมฝังศพของหลิวเฮ่อส่วนมากประดับด้วยลวดลายเมล็ดพืชซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการเก็บเกี่ยวที่ดีแทนลวดลายมังกรที่ได้รับความนิยมในขณะนั้น จึงเห็นได้ว่าเขตหยูจางยึดเกษตรกรรมเป็นกำลังหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ การเกษตรที่ได้รับการพัฒนายังมีส่วนช่วยในการพัฒนาศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในท้องถิ่น ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เขตหยูจางอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางการเมืองทางตอนเหนือ และไม่มีขุนนางและชนชั้นสูงจำนวนมากแข่งขันกันเอง จึงทำให้ความคาดหวังของประชาชนเน้นไปที่ทิ้วทัศน์อันงดงาม อากาศดีและการเก็บเกี่ยวที่ดี บรรยากาศทางสังคมดังกล่าว

จึงส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการเกษตรในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ในสมัยราชวงศ์ซ่งได้รับการขนานนามว่า “三日不见赣量船，世上就要闹粮荒” (หากไม่เจอเรือก้านสามวัน โลกจะขาดแคลนอาหาร) ซึ่งมีความหมายว่า บริเวณโดยรอบเจียงซีส่วนมากพึ่งพาเจียงซีในการจัดหาเสบียง จนถึงปัจจุบัน มณฑลเจียงซียังคงเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในประเทศจีน (Liu Yanzhen, 2021)

3. สถานการณ์ปัจจุบันของการพัฒนาวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว มณฑลเจียงซี

ในฐานะตัวแทนคนสำคัญของสุสานเลียโฮวในสมัยราชวงศ์ฮั่น สุสานไห่ฮุนโฮวสะท้อนให้เห็นถึงประเพณีทางประวัติศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรมอันยาวนานและสมบูรณ์ของราชวงศ์ฮั่น ซึ่งสามารถเรียกได้ว่าเป็นสารานุกรมทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่น แหล่งโบราณสถานไห่ฮุนโฮวแสดงให้เห็นถึงแคว้นไห่ฮุนโฮวที่สมบูรณ์ซึ่งหายไปจากสายตาของผู้ชมมานานกว่าสองพันปี ซึ่งไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางการวิจัยที่สำคัญเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าในด้านการจัดแสดงและประโยชน์ใช้สอยอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้ชมสามารถสัมผัสได้ถึงมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมได้ตลอดเวลา

วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวยังนำมาซึ่งกระแสการวิจัยเกี่ยวกับ “ไห่ฮุนโฮว” ที่เผยแพร่ไปทั่วประเทศ ในเวลาเพียงหนึ่งปีหลังจากขุดพบสุสานไห่ฮุนโฮว มีหนังสือมากกว่า 10 เล่ม (Yang Bo, 2021) และงานวิจัยเชิงวิชาการที่เผยแพร่มากกว่า 400 ฉบับ ขณะเดียวกัน นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยจำนวนมากได้เดินทางมายังสถานที่แห่งนี้เพื่อสำรวจภาคสนามและการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ ทำให้แหล่งโบราณสถานไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์หนานซาง สมัยราชวงศ์ฮั่น

ขณะนี้แหล่งโบราณสถานไห่ฮุนโฮว เมืองหนานซาง มณฑลเจียงซีได้เปิดให้บริการแล้ว ประชาชนให้ความสนใจกับการพัฒนาใหม่ของสุสานแหล่งโบราณผ่านสื่อต่าง ๆ ขณะเดียวกัน แหล่งโบราณสถานไห่ฮุนโฮวยังกำลังถ่ายทอดสถานการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับการขุดค้น เว็บไซต์ไห่ฮุนโฮวสู่โลกภายนอกผ่านสื่อต่าง ๆ วรรณกรรมไห่ฮุนโฮว ด้วยวิธีการและวิธีการที่หลากหลายเนื้อหาที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นจะถูกเผยแพร่สู่สาธารณะ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาผ่านไป ทว่าในปีนี้ความสำคัญที่แหล่งโบราณสถานไห่ฮุนโฮวได้ลดลงในปีี้ สาเหตุยังคงเนื่องมาจากกระบวนการประชาสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจริง และยังคงเนื้อหาเล็กน้อยเกี่ยวกับการสำรวจเชิงลึกของความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของไห่ฮุนโฮว และไม่มีการสร้างการตลาดแบบปากต่อปาก

ความดึงดูดใจของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวต่อสาธารณะ ทำให้มณฑลเจียงซีกลายเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวที่ดีที่สุดสำหรับผู้คนทั่วประเทศ และการท่องเที่ยวได้กลายเป็นอุตสาหกรรมหลักที่กำลังเติบโตในมณฑลเจียงซี ประเทศจีนสนับสนุนการบูรณาการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ผู้คนจำนวนมากขึ้นดึงดูดโดยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถเข้าใจวัฒนธรรมดั้งเดิมและมีความสนใจอย่างมากในวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว แหล่งโบราณสถานสุสานไห่ฮุนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่น

เมืองหนานชาง ช่วยให้อาณาจักรไชนีสที่มีคุณค่าในตำนานทางประวัติศาสตร์ได้รับการค้นพบใหม่ และจัดแสดงต่อสาธารณชนในลักษณะที่งดงาม ซึ่งไม่เพียงแต่มีคุณค่าในด้านการตกแต่งเท่านั้น แต่ยังเป็นสถานที่ที่ดีสำหรับการเดินทางเพื่อพักผ่อนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศจีนในยุคหลังการแพร่ระบาด การพัฒนาแหล่งโบราณสถานได้สร้างตำแหน่งงานจำนวนมาก ช่วยลดความกดดันในการจ้างงานของประชาชนในมณฑลเจียงซีได้อย่างมาก และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของคนท้องถิ่น

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. ทฤษฎีการจัดการความรู้

ตาม “มาตรฐานการจัดการความรู้แห่งชาติ” เสนอว่า การตระหนักรู้ การวินิจฉัย และทักษะที่ได้มาจากการศึกษาผ่านการศึกษา การปฏิบัติ การสำรวจ และวิธีการอื่น ๆ เรียกว่า ความรู้ (Chu,&Guo,2014) ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ทฤษฎีและการปฏิบัติของการจัดการความรู้ (Knowledge Management, KM) ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในวงการธุรกิจ แต่วงการวิชาการนั้นยังไม่ได้กำหนดคำจำกัดความของการจัดการความรู้ที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไป เมื่อต้นและกลางทศวรรษที่ 1990 การมาถึงของยุคเศรษฐกิจความรู้ Drucker บิดาแห่งการจัดการสมัยใหม่ได้เสนอแนวคิดสองประการของ “แรงงานความรู้” (knowledge worker) และ “สังคมความรู้” (knowledge society) เขาเชื่อว่า “ความรู้เป็นทรัพยากรเพียงอย่างเดียวที่มีความหมาย” (Drucker,1999) ดังนั้น ด้วยการเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง การจัดการความรู้ได้รับความสนใจและความชื่นชอบมากขึ้น และทฤษฎีการจัดการความรู้ค่อย ๆ กลายเป็นสาขาการวิจัยที่ได้รับความนิยม

ค.ศ. 1990 Karl Sveiby ได้ตีพิมพ์หนังสือ “การจัดการความรู้” ซึ่งเป็นหนังสือเล่มแรกที่ใช้ชื่อว่า “การจัดการความรู้” (Xu,&Xin,2008,pp.46-47) ทฤษฎีการจัดการความรู้ของเขาเน้นไปที่การหาแนวทางและวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการอยู่รอดและการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร และองค์กรแห่งการเรียนรู้ Karl Sveiby ยังเป็นที่รู้จักกันในนามของ “บิดาผู้สร้างพื้นฐานของการจัดการความรู้”

ในยุคใหม่ คำจำกัดความของการจัดการความรู้ในหนังสือ “หลักการและการประยุกต์ใช้การจัดการความรู้” มีดังต่อไปนี้ เพื่อปรับปรุงองค์กรให้มีศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน สร้างเทคโนโลยีและระบบองค์กร ดำเนินการนิยาม ได้รับ จัดเก็บ แบ่งปัน ถ่ายโอน การใช้ประโยชน์ และการประเมินระบบ ความรู้ที่มีคุณค่าที่อยู่ภายในและภายนอกองค์กรของบุคคล กลุ่มองค์กรหรือกลุ่มคน เพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกในองค์กรจะได้รับความรู้ที่ถูกต้องในทุกที่ทุกเวลา และปฏิบัติการได้อย่างถูกต้อง (Liao,2015)

เนื่องจากความรู้เป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญและมีบทบาทที่โดดเด่นในทุกด้านของสังคม (Drucker,1998) ดังนั้น การวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการจัดการความรู้จึงเกี่ยวข้องกับสังคมในหลายแง่มุม ยกตัวอย่างเช่น การจัดการองค์กร วัฒนธรรม การศึกษา และแง่มุมอื่น ๆ ตามสาขาวิชาที่แตกต่างกัน เนื้อหาการวิจัยที่แตกต่างกัน สามารถแบ่งทฤษฎีออกเป็นสามทิศทางได้แก่ ทิศทางเทคโนโลยี ทิศทางพฤติกรรม และทิศทางที่ครอบคลุม มุมมองทางทฤษฎีของทิศทางเทคโนโลยีเชื่อว่า การจัดการความรู้ คือ การจัดการข้อมูลและเครื่องมือในการจัดการความรู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงควรเน้นการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีข้อมูลมหัต เพื่อวางตำแหน่งการจัดการความรู้และสร้างรูปแบบการจัดการความรู้ (Ye,2019) ทฤษฎีทิศทางพฤติกรรม ควรให้ความสำคัญกับการจัดการตัวนำความรู้ (Knowledge Carrier) ทฤษฎีนี้เน้นที่การเลือก การแข่งขัน การแลกเปลี่ยน การแบ่งประเภทและการจัดการความรู้ การประยุกต์ใช้และการสร้างความรู้ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของผู้ให้ความรู้และผู้รับความรู้ (Xu,2008) ทฤษฎีการจัดการความรู้ของทิศทางที่ครอบคลุมเป็นการบูรณาการและเสริมทิศทางเชิงเทคโนโลยีและทิศทางเชิงพฤติกรรม โดยถือว่า การจัดการความรู้เป็นวิศวกรรมระบบที่ครอบคลุมซึ่งรวมถึงองค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านเทคนิค องค์ประกอบด้านทรัพยากรมนุษย์ และองค์ประกอบทางวัฒนธรรม (Xu,2008)

2. ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรม

ในฐานะที่การจัดการเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นวิธีการนำเสนอวัฒนธรรมในรูปแบบพิเศษ และมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอวัฒนธรรม Drucker บิดาแห่งการจัดการสมัยใหม่เคยเสนอว่า การจัดการและวัฒนธรรมมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิด และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและเป็นสภาพแวดล้อมสำหรับกิจกรรมการจัดการ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันทำให้เกิดแนวคิดและทฤษฎีการจัดการที่แตกต่างกัน (Peter Drucker,2014,pp.160-175) แนวคิดการจัดการทั้งหมดมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน วัฒนธรรมเปรียบเสมือนดินที่ปลูกฝังแนวคิดการจัดการ หากไม่มีการบ่มเพาะ แนวคิดการจัดการก็จะไม่ปรากฏขึ้น มันถูกกำหนดโดยวัฒนธรรม ดังนั้นสุดท้ายแล้วรูปแบบ โหมด และการใช้วัฒนธรรมจึงเป็นตัวกำหนดรูปแบบ โหมด และทิศทางของการจัดการ (Li,2013,pp.22-24)

ปัจจุบัน การจัดการวัฒนธรรมพิพธิภัณฑ์ส่วนใหญ่ดำเนินการจากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณวัตถุโบราณ โดยมีเป้าหมายในการเรียบเรียงและแบ่งปันโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 2 ทิศทางหลักคือ

ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมบนพื้นฐานของการวิจัยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม เน้นไปที่การตีความและการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม จากชื่อของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม การกำหนดและอายุของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม จากการกำหนดยุคสมัยของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเพื่อทำความเข้าใจถึงสถานการณ์การผลิตทางสังคมและการพัฒนาทางเศรษฐกิจภายใต้

ภูมิหลังของยุคสมัย วัสดุคือ การทำความเข้าใจถึงที่มาและเทคนิคการผลิตคุณสมบัติของวัสดุดั้งเดิมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม ซึ่งทำให้เราเข้าใจถึงสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการค้ารูปร่างและประเภทในช่วงเวลานั้น จากการวิเคราะห์เทคนิคการผลิตของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม การวิจัยลักษณะเด่นของรูปทรง ลักษณะเด่นของโครงสร้าง รวมถึงหน้าที่ของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม รายละเอียดการตกแต่ง ภาพ และลวดลายของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม หน้าที่ - การใช้งานของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและบทบาทในเศรษฐกิจ สังคม การพัฒนาทางวัฒนธรรม การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และองค์ประกอบอื่น ๆ ของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม เพื่อนำมาสรุปความรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม (Dong,2018,pp.9-19)

นายหลี่จี้ “บิดาแห่งโบราณคดีจีน” เริ่มต้นจากมุมมองของการวิจัยเครื่องใช้ ตาม “การไต่หาวิวัฒนาการของเครื่องใช้ และศึกษาหน้าที่ของเครื่องใช้” “การแบ่งยุคและแบ่งประเภทของเครื่องใช้โบราณ” “การกระจายตัวของโบราณวัตถุโบราณทางวัฒนธรรมบนพื้นดินและลำดับของการพัฒนาในเวลา” มาเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัยเครื่องใช้ 3 ประการ โดยวิธีการวิจัยเครื่องใช้โบราณ ลักษณะพิเศษ กระบวนการผลิต ลักษณะพิเศษของรูปร่างและลวดลายของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างวิธีการวิจัยของการจัดการวัฒนธรรมของวัสดุทางประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์จากการวิจัยเครื่องใช้โบราณ (Guan,2013,pp.45-56)

3. ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์

ทฤษฎี “การจัดการพิพิธภัณฑ์” เป็นสาขาหนึ่งของทฤษฎีการศึกษาพิพิธภัณฑ์ และยังเป็นสาขาวิชาเฉพาะด้านการวิจัยของการศึกษาพิพิธภัณฑ์ มันไม่ได้อยู่อย่างอิสระ แต่มีความสัมพันธ์ข้ามสาขาวิชาที่แข็งแกร่งของมนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคมวิทยา และสาขาอื่น ๆ ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์เป็นผลิตผลของการผสมผสานระหว่างการพัฒนาที่แท้จริงของพิพิธภัณฑ์และประสบการณ์เชิงปฏิบัติของการจัดการรายวัน เป็นทฤษฎีที่ครอบคลุมซึ่งผสมผสานสาขาวิชาที่สำคัญเช่น สังคม มนุษยศาสตร์ ธรรมชาติ และศิลปะเข้าไว้ด้วยกัน มันค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นและสมบูรณ์ด้วยการพัฒนาพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ และก่อตัวเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีของการจัดการพิพิธภัณฑ์ จากมุมมองของผลประโยชน์ที่ครอบคลุมของการพัฒนาสังคมของพิพิธภัณฑ์มีแนวโน้มไปทางสังคมศาสตร์มากขึ้น จากมุมมองของการประยุกต์ใช้ของทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์ซึ่งมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับจิตวิทยา วิชาการศึกษา วิชาการจัดการ และสาขาวิชาอื่น ๆ ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ส่วนมากประกอบด้วยเนื้อหาในสามระดับคือ ระดับแรกคือ การอธิบายองค์ประกอบและกิจกรรมทางธุรกิจของพิพิธภัณฑ์ เพื่อกำหนดเงื่อนไขบริบท สภาพการณ์ปัจจุบัน รวมถึงจุดเด่น เพื่อช่วยให้ผู้ที่ทำงานในพิพิธภัณฑ์ ผู้จัดการและผู้ใช้เข้าใจถึงสถานะทางสังคม บทบาทและภารกิจของพิพิธภัณฑ์ร่วมสมัย ระดับที่สองคือ การอภิปรายและการประเมินความคิด โครงการ

เครื่องมือและวิธีการที่เกิดขึ้นในการจัดการพิพิธภัณฑ์ กำหนดเหตุผลและความเป็นไปได้ สํารวจข้อบกพร่องที่มีอยู่และมาตรการในการปรับปรุง ระดับที่สามคือ รูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ถูกนำมารวมเข้ากับพิพิธภัณฑ์เพื่อให้มีบทบาทสนับสนุนและรับประกันในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์

หน้าที่หลักของพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่คือ การให้การศึกษาแก่สังคม ซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของพิพิธภัณฑ์ในการให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม การศึกษาด้านแนวคิดและจริยธรรมแก่สังคม เพื่อให้งานด้านการศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น จำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีและวิธีการของวิชาการศึกษา เพื่อนำมาวิจัยเนื้อหา วิธีการ การจัดระเบียบ รวมถึงความสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์กับผู้ชม ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์จำเป็นศึกษาผู้ชมของพิพิธภัณฑ์ นั่นคือ ปัญหาว่าเราจะสามารถดึงดูดและเชื่อมต่อกับผู้ชมด้วยการใช้วิธีการเฉพาะของพิพิธภัณฑ์ ผ่านทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์ นี่คือความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีและวิธีการทางจิตวิทยา เพื่อวิเคราะห์สภาพของจิตใจและความต้องการของผู้ชมที่แตกต่างกัน วิเคราะห์จิตวิทยาของผู้ฟังอย่างลึกซึ้งและสำรวจปัจจัยทางจิตวิทยาของผู้ชม เพื่อให้การจัดการพิพิธภัณฑ์ และจัดกิจกรรมทางจิตวิทยาที่เหมาะสมกับผู้ชมได้มากขึ้น เพิ่มบทบาทเฉพาะในการให้ความรู้แก่สังคมของพิพิธภัณฑ์ ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์มีความสำคัญอย่างลึกซึ้งและยาวนานสำหรับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ในอนาคต รวมทั้งการใช้จิตวิทยา วิชาการศึกษา ศิลปะศาสตร์ และการวิจัยอื่น ๆ ล้วนสามารถนำมาใช้อ้างอิงสำหรับการวิจัยในงานวิจัยนี้ และค่อย ๆ สร้างและปรับปรุงการจัดการความรู้ของวัฒนธรรมให้ทันไหว และการสร้างพิพิธภัณฑ์สัญจร

4. ทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจร

พิพิธภัณฑ์สัญจรที่เก่าแก่ที่สุดหมายถึง การใช้ยานพาหนะเคลื่อนที่เพื่อจัดนิทรรศการในที่ต่างๆ พิพิธภัณฑ์ต่างประเทศหลายแห่งได้จัดนิทรรศการสัญจรบนรถหรือเรือ ตัวอย่างเช่น พิพิธภัณฑ์โรแดง ในประเทศฝรั่งเศส พิพิธภัณฑ์วาเลกซี ในสหราชอาณาจักร พิพิธภัณฑ์แห่งชาติแคนาดา พิพิธภัณฑ์เซาท์เวลส์ในออสเตรเลีย และพิพิธภัณฑ์อื่น ๆ ล้วนเคยใช้รูปแบบการจัดนิทรรศการในรถยนต์แล้วขับออกไปยังที่ต่างๆ ออสเตรเลียเคยใช้รูปแบบการจัดนิทรรศการบนรถไฟแล้วขับรถไฟไปยังที่ต่างๆ สหรัฐอเมริกาและเนเธอร์แลนด์ก็เคยจัดนิทรรศการบนเรือและแล่นเรือไปยังที่ต่างๆ เพื่อเข้าร่วมในนิทรรศการ ด้านบนนี้เป็นต้นแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรที่เก่าแก่ที่สุด เป็นการวางรากฐานสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีพิพิธภัณฑ์สัญจรในภายหลัง

ด้วยการถือกำเนิดของยุคอินเทอร์เน็ต พิพิธภัณฑ์แบบตั้งอยู่กับที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางวัฒนธรรมที่เพิ่มขึ้นของสาธารณชนได้ทุกที่ทุกเวลา พิพิธภัณฑ์สัญจรได้กลายเป็นทิศทางที่สำคัญสำหรับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์สัญจรสมัยใหม่ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเคลื่อนที่ของสิ่งของวางแสดงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการผสมผสานกับเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลสมัยใหม่ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์และสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอข้อมูลและเนื้อหาของคอลเล็กชันที่มีอยู่ในพิพิธภัณฑ์ต่อสาธารณชนในรูปแบบดิจิทัลบนอินเทอร์เน็ต

การถือกำเนิดของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์สัญญาได้ก้าวข้ามข้อจำกัดด้านเวลาและพื้นที่ของทฤษฎีพิพิธภัณฑ์วิทยาแบบดั้งเดิม ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของสะสมของพิพิธภัณฑ์และเป็นส่วนเสริมและการเพิ่มเติมของพิพิธภัณฑ์วิทยาแบบดั้งเดิม

สิ่งของวางแสดงจำนวนมากในพิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิมไม่สามารถจัดแสดงในตู้โชว์ได้เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิ ความชื้น และแสงไฟ เป็นต้น พิพิธภัณฑ์ดิจิทัลสัญญาไม่ได้ถูกจำกัดโดยสถานที่จัดนิทรรศการและเงื่อนไขในระดับหนึ่ง เพื่อให้ผู้ชมสามารถเพลิดเพลินกับโบราณวัตถุและเรียกดูข้อมูลโบราณวัตถุผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลาโดยไม่ต้องออกจากบ้าน ซึ่งช่วยลดระยะห่างระหว่างผู้ชมและพิพิธภัณฑ์และช่วยประหยัดพื้นที่จัดแสดง ประการที่สอง พิพิธภัณฑ์สัญญาช่วยให้ผู้ชมได้สัมผัสใกล้ชิดกับโบราณวัตถุอันล้ำค่าในรูปแบบดิจิทัลได้ตลอดเวลา สุดท้าย พิพิธภัณฑ์สัญญาที่ได้เพิ่มการแบ่งปันข้อมูลโบราณวัตถุ เพื่อให้ผู้ชมไม่ต้องคำนึงถึงเวลาเปิดและปิดและระยะทางของพิพิธภัณฑ์ในที่ต่าง ๆ และยังช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างพิพิธภัณฑ์ในที่ต่าง ๆ

พิพิธภัณฑ์ในฐานะสถาบันสำคัญแห่งหนึ่งที่ทำให้บริการด้านวัฒนธรรมสาธารณะแก่สาธารณชน ทฤษฎีของพิพิธภัณฑ์สัญญายังคงตามทันยุคสมัยและมีการพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง พิพิธภัณฑ์เป็นสถาบันสำคัญแห่งหนึ่งที่ทำให้บริการด้านวัฒนธรรมแก่สาธารณชน ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์สัญญาก็ตามทันยุคสมัย และยังคงพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น พิพิธภัณฑ์สัญญาจึงกลายเป็นวิธีการจัดหาวัฒนธรรมที่ผสมผสานนวัตกรรม ความเกี่ยวข้อง และภูมิภาคเข้าด้วยกัน ด้วยการส่งเสริมและดำเนินการพิพิธภัณฑ์สัญญา ทำให้ประชาชนทั่วไปได้รับบริการด้านการสื่อสารทางวัฒนธรรมที่อุดมไปด้วยเนื้อหาและใกล้เคียงกับชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการปฏิบัติอย่างลึกซึ้งของพิพิธภัณฑ์ในที่ต่าง ๆ ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์สัญญาได้ปรับปรุงแนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวข้องของบริการทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และสร้างสรรค์รูปแบบและวิธีการของพิพิธภัณฑ์สัญญาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พื้นที่การพัฒนาที่ดีที่สุดสำหรับการดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์สัญญา

5. แนวคิดการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการศึกษาพิพิธภัณฑ์

จากมุมมองของกระบวนการเยี่ยมชมของเยาวชน “การมีส่วนร่วม” มีความหมายว่าเยาวชนสามารถดำเนินการ ประสบการณ์และบทสนทนาของตนเองได้ในกระบวนการเยี่ยมชม และมาจากตนเอง ผสมผสานเข้ากับประสบการณ์และการรับรู้ของตนเอง และได้รับความรู้ สิ่งนี้กำหนดในกระบวนการออกแบบพิพิธภัณฑ์ ความรู้ไม่ได้ถูกปลูกฝังโดยตรงในจิตใจของผู้ชมเยาวชน แต่ได้มาจากการสำรวจและค้นพบจากตัวพวกเขาเอง การมีส่วนร่วมของเยาวชน หมายถึง การเชื่อมโยงของเยาวชนกับเนื้อหาของพิพิธภัณฑ์ ที่จำเป็นต้องออกแบบเนื้อหาการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ที่สามารถกระตุ้นความเข้าใจและความคิดของผู้ชม และส่งผลต่อความรู้ ทักษะคติและพฤติกรรมของเยาวชน

แนวคิดการมีส่วนร่วมก้าวข้ามการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิมที่เพียงแต่ชมความรู้ทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดโดยพิพิธภัณฑ์เท่านั้น แต่ไม่มีความเข้าใจและความคิดอย่างลึกซึ้ง เนื้อหาจะถูกกรองและถูกสืมได้ง่าย โดยเน้นว่าความรู้ด้านพิพิธภัณฑ์ควรมีอิทธิพลและการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญ และได้รับผลประโยชน์มากมาย

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการเข้าชมพิพิธภัณฑ์สามารถแบ่งออกเป็น การมีส่วนร่วมทางทัศนคติ การมีส่วนร่วมทางพฤติกรรม และการมีส่วนร่วมแบบผสมผสานทั้งสองวิธี การมีส่วนร่วมเน้นย้ำว่า เยาวชนมองเห็นตนเองเป็นนักสำรวจที่มีความกระตือรือร้นมากกว่าผู้ชมที่นิ่งเฉย ยกตัวอย่างเช่น มีการใช้โครงสร้างแบบตั้งคำถามในการออกแบบพิพิธภัณฑ์ การตั้งคำถามสามารถกระตุ้นความคิดของเยาวชน เยาวชนเริ่มครุ่นคิดและหาคำตอบ พวกเขาจะกลายเป็นผู้มีส่วนร่วมที่มีความกระตือรือร้น ในการสร้างพิพิธภัณฑ์แบบมีส่วนร่วม จำเป็นต้องบูรณาการและสร้างความรู้ทางวัฒนธรรมที่ต้องการถ่ายทอดและความสนใจของเยาวชนในช่วงเริ่มต้นของการออกแบบพิพิธภัณฑ์ขึ้นมาใหม่ การออกแบบพิพิธภัณฑ์ประเภทนี้ รวมเอาแนวคิดการมีส่วนร่วมของเยาวชนไว้ด้วยกัน ซึ่งเอื้อต่อการกระตุ้นความคิดริเริ่มและการมีส่วนร่วมของเยาวชน และสามารถถ่ายทอดความรู้ทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สุนโหว

ปัจจุบัน เอกสารในประเทศที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้สุนโหวส่วนมากเน้นไปที่การศึกษาโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมให้สุนโหว ผู้วิจัยส่วนมากจะพยายามเรียบเรียงและจำแนกประเภทของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมให้สุนโหว พยายามสังเคราะห์ข้อมูลทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับยุคสมัยทางสังคมของราชวงศ์ฮั่นจากการศึกษาโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม

ประการแรก การนำโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเครื่องเงินมาเป็นวัตถุการวิจัย การวิจัยของสถาบันโบราณคดีมณฑลเจียงซี (2018) หลังจากนับจำนวน รวบรวมและจำแนกเครื่องเงินกว่า 2000 ชิ้นที่ค้นพบจากสุสานให้สุนโหว บทความนี้ได้สรุปประวัติศาสตร์ของการพัฒนาเครื่องเงินในสมัยราชวงศ์ฮั่น และได้เปิดเผยวิสัยทัศน์ของเครื่องเงินในราชวงศ์ฮั่น จิตสำนึกในการออกแบบ และการจำแนกประเภทฟังก์ชันการใช้งาน เครื่องเงินเป็นหนึ่งในศิลปหัตถกรรมดั้งเดิมที่พัฒนามากที่สุดในสมัยราชวงศ์ฮั่น และรูปทรง ลวดลายการตกแต่ง เทคนิคการผลิตของเครื่องเงินที่ค้นพบจากสุสานให้สุนโหว ล้วนสะท้อนถึงมาตรฐานการใช้เครื่องเงินของเชื้อพระวงศ์ในราชวงศ์ฮั่น ตลอดการพัฒนาเทคนิคการผลิตเครื่องเงิน เครื่องเงินของราชวงศ์ฮั่นได้แสดงรสนิยมทางสุนทรียภาพในระดับสูงและความคิดที่ลึกซึ้งในด้านรูปทรง ลวดลายการตกแต่ง เทคนิคการผลิตและนัยยะทางวัฒนธรรม เทคนิคการผลิต

และความคิดที่ได้จากการศึกษาเครื่องเงินเป็นข้อมูลล้ำค่าสำหรับการศึกษาวัฒนธรรมและสังคมของ สมัยราชวงศ์ฮั่น

ประการที่สองคือ การนำโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเครื่องเคลือบมาเป็นวัตถุการวิจัยของ หลีเยาเซียน (2018) เน้นที่ภาชนะเครื่องเคลือบที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโหว่เป็นหลัก ซึ่งได้วิเคราะห์ทั้ง เจ็ดประเภทและภาพรวมของเทคนิคการผลิต งานวิจัยนี้แบ่งออกเป็นสามส่วนได้แก่ ส่วนแรก ได้ วิเคราะห์เครื่องเคลือบที่ขุดพบทั้งเจ็ดประเภท ได้แก่ กระปุกดิน กา ตัง เหว แจกั๋น อ่าง จอก ด้วย Typology (การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบและสัญลักษณ์) ส่วนที่สอง วิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้อธิบาย ลักษณะของเครื่องเคลือบที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโหว่ในสี่ด้าน ได้แก่ ลักษณะด้านรูปทรง การขึ้นรูป รูปแบบของลวดลายการตกแต่งและเทคนิคการเผา และได้สรุปลักษณะทางเทคนิคของการผลิตเครื่อง เคลือบในราชวงศ์ฮั่น ส่วนสุดท้าย ได้เปรียบเทียบภาชนะเครื่องเคลือบที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโหว่กับ ภาชนะเครื่องเคลือบที่ขุดพบในสุสานแม่ทัพท่านอ๋องสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ตัวอย่างเช่น ภาชนะ เครื่องเคลือบที่ขุดพบในสุสานหม่าหวังตู่ย (马王堆墓) (สุสานของตระกูลลีซาง อัครเสนาบดีของ เมืองฉางซาในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก) ในเมืองฉางชามณฑลหูหนาน ซึ่งเป็นตัวแทนของสุสานแม่ทัพ ท่านอ๋องสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ภาชนะเครื่องเคลือบที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโหว่ไม่เพียงแต่มีจำนวน ประเภทที่มากกว่า แต่ยังใช้วิธีการตกแต่งที่หลากหลายกว่า และมีวิธีการขึ้นรูปที่ก้าวหน้ากว่าด้วย ซึ่ง ทำให้นักประวัติศาสตร์มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับทักษะเครื่องเคลือบในประวัติศาสตร์ของ ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก การขุดพบภาชนะเครื่องเคลือบในสุสานไห่ฮุนโหว่ ได้ส่งเสริมความเข้าใจของผู้คน เกี่ยวกับนวัตกรรมและการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตเครื่องเคลือบในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก บนพื้นฐาน ของการวิจัย งานวิจัยนี้คาดการณ์ถึงขนบธรรมเนียมทางสังคม พิธีการในงานศพ และแนวคิดทาง ศิลธรรมในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ซึ่งทิ้งมรดกทางวัฒนธรรมเชิงวัตถุให้แก่คนรุ่นหลังมากมาย

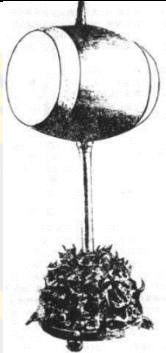

ประการที่สามคือ การนำโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเครื่องสัมฤทธิ์มาเป็นวัตถุวิจัยของ ฉะปิ่นและหลิวชว่น ดำเนินการวิจัย เครื่องสัมฤทธิ์ไม่เพียงแต่เป็นส่วนสำคัญของวัตถุโบราณที่ค้นพบ จากสุสานไห่ฮุนโหว่เท่านั้น แต่ยังเป็นตัวบรรจุของภาชนะใส่อาหาร ภาชนะใส่เหล้า ภาชนะใส่น้ำ ของ ใช้ประจำวัน อุปกรณ์ชั่งตวงวัด อาวุธ รถม้า เครื่องมือ อุปกรณ์และลวดลายการตกแต่งอีกด้วย เรา สามารถเห็นได้จากเครื่องสัมฤทธิ์ที่มีฟังก์ชันการใช้งานต่างๆ จำนวนมาก ในบรรดาเครื่องใช้ที่ขุดขึ้น ปกครองสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกชอบใช้ เครื่องสัมฤทธิ์มีบทบาทสำคัญ รูปทรงของเครื่องสัมฤทธิ์ไม่ เพียงแต่กำหนดรูปแบบและฟังก์ชันการใช้งานพื้นฐานของเครื่องสัมฤทธิ์ ลวดลายการตกแต่งยังมี ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและเทคนิคการผลิตของเครื่องสัมฤทธิ์ บทความนี้ทำให้เราเข้าใจธรรมเนียมทางสุนทรียภาพของเครื่องสัมฤทธิ์ในราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอย่าง ครอบคลุมมากขึ้น

ในงานวิจัยของกวางหลี่ หยางจวินและคณะ (2018) บทความนี้เลือกเขียนดู (ใบไม้เรียวยาวที่ใช้เพื่อ
บันทึกข้อความในสมัยโบราณ) ที่ขุดพบจากสุสานไท่ฮุนโฮมาเป็นวัตถุวิจัย เรียบเรียงและวิเคราะห์
เนื้อหาบนเขียนดู เพื่อหาคำตอบและเปิดเผยให้แก่นักวิชาการทุกยุคสมัยเกี่ยวกับประเด็นขัดแย้งใน
งานเขียนของลัทธิขงจื้อ ขณะเดียวกันยังเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนอักษรข่ายซูสมัยราชวงศ์ฮั่นให้ลึกซึ้ง
ยิ่งขึ้น

หวังชิงเหลยและสวีฉางชิง (2017) ดำเนินการวิจัยเชิงลึกและเรียบเรียง ผ่านการแบ่ง
ประเภทโบราณวัตถุด้านดนตรี ประกอบไปด้วย ระฆังแบน (14 ชิ้น) ระฆังยงแบน (10 ชิ้น) ชิ่งเหล็ก
ฉุนหฺยู เจิง เซ่อ พิณ ขลุ่ยแฉว กลองเขียนกู๋และเยว่ยง (36 ชิ้น) ระฆังจวี 4 ชิ้น และชิ่งจวี 2 ชิ้น (簋
(จวี): เสาสสำหรับแขวนระฆังและชิ่ง) บนพื้นฐานของการวิจัยอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับกลดลายการ
ตกแต่งบนพื้นผิว การแสดงดนตรี และขนบธรรมเนียม เรียบเรียงเป็นข้อมูลอันมีค่าเกี่ยวกับ
โบราณวัตถุทางดนตรีของสุสานไท่ฮุนโฮ

ตารางที่ 2-5 การแบ่งประเภทของเครื่องดนตรีในสุสานไท่ฮุนโฮ

ชื่อโบราณวัตถุทาง วัฒนธรรมเครื่อง ดนตรี	วิธีการบรรเลง	รูปภาพ	ช่วงเวลา
เปียนหนิวจง (编钮钟)	ตี		59 ปีก่อนคริสตกาล
เปียนหย่งจง (编甬钟)	ตี		59 ปีก่อนคริสตกาล
ฉุนหฺยู (钟于)	ตี		59 ปีก่อนคริสตกาล
เจิง (钲)	ตี		59 ปีก่อนคริสตกาล

ชื่อโบราณวัตถุทาง วัฒนธรรมเครื่อง ดนตรี	วิธีการบรรเลง	รูปภาพ	ช่วงเวลา
กลองเจียนกู่ (建鼓)	ตี		59 ปีก่อนคริสตกาล
เซ่อ (瑟)	ดีด		59 ปีก่อนคริสตกาล
ฉิน (琴)	ดีด		59 ปีก่อนคริสตกาล
ผ่ายเซียว (排箫)	เป่า		59 ปีก่อนคริสตกาล
เยว่ยง (乐俑)	เครื่องตกแต่ง		59 ปีก่อนคริสตกาล
จงจวี (钟簋)	เสาสำหรับแขวน เครื่องดนตรี	/	59 ปีก่อนคริสตกาล
ชิ่งจวี (磬簋)	เสาสำหรับแขวน เครื่องดนตรี	/	59 ปีก่อนคริสตกาล

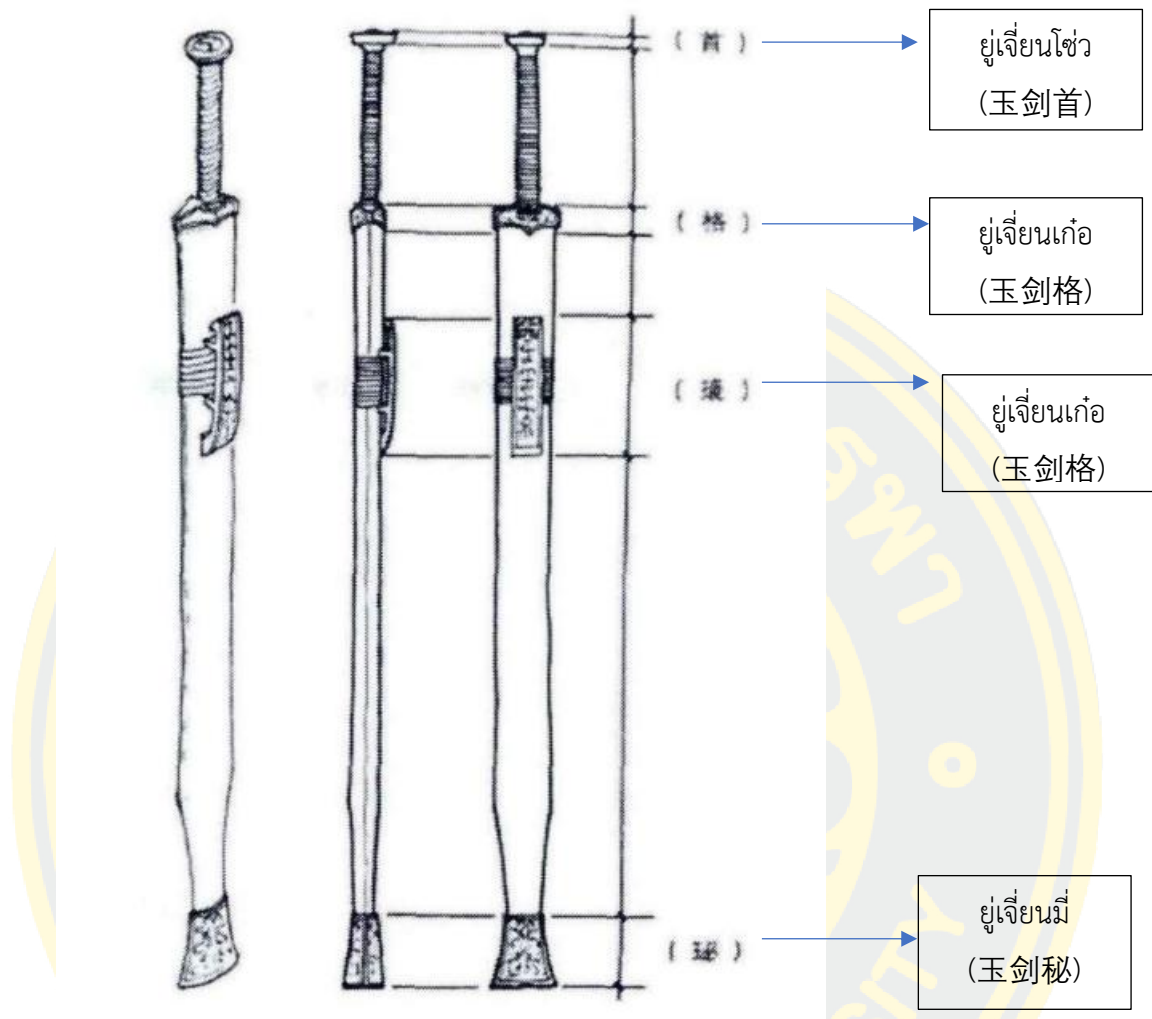
ที่มาของภาพ: สถาบันโบราณคดีมณฑลเจียงซี

2. การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

ในปัจจุบัน วิทยานิพนธ์ส่วนมากที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกในสุสานไห่ฮุนโฮวเน้นไปที่การตีความหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวอย่างเป็นระบบ

งานวิจัยของหลี่ซวงจวิน (2017) ดำเนินการตีความอย่างเป็นระบบของเครื่องหยกที่ขุดพบอย่างเป็นระบบจากด้านวัสดุ รูปทรง ลวดลายและเทคนิค แนะนำตำแหน่งที่ถูกขุดพบและประเภทของเครื่องใช้ต่าง ๆ และนำมาเปรียบเทียบกับหยกที่ขุดพบจากสุสานของเจ้าชายและกษัตริย์สมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก วิทยานิพนธ์นี้เน้นที่การแบ่งประเภทของหยกตามหน้าที่ แต่ไม่ได้วิเคราะห์เชิงลึกของวัฒนธรรมหยกที่มีอยู่ภายในนั้น และการอภิปรายเกี่ยวกับหน้าที่หยกยังไม่ลึกซึ้งเพียงพอ

งานวิจัยของไซ่ปิงซิง (2018) ได้ศึกษาเครื่องประดับดาบหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮว รวมถึงส่วนด้ามจับยูเจียนโซ่ว (玉劍首) ยูเจียนเกอ (玉劍格) ยูเจียนเกอ (玉劍格) และยูเจียนมี (玉劍秘) (ดังภาพที่ 2-11) โดยเน้นการวิจัยวัสดุ ลวดลายการตกแต่งและเทคนิคการผลิตของเครื่องประดับดาบหยกในสมัยนั้น และเห็นว่าจักรพรรดิของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกทรงนิยมวัฒนธรรมหยก เครื่องประดับดาบหยกเหล่านี้มักจะมีรูปทรงที่หลากหลายและตกแต่งด้วยลายมังกรและลายหน้าสัตว์ ซึ่งมีเทคนิคการผลิตที่ยอดเยี่ยม กระบวนการผลิตที่ซับซ้อน เช่น การตัด การปรับแต่ง การแกะสลักเส้น ถูกผสมผสานกันอย่างลงตัว เพื่อสร้างสรรค์เครื่องหยกที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประวัติศาสตร์ การพัฒนาศิลปหัตถกรรมจีน วิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้วิเคราะห์และแนะนำบทบาทด้านการตกแต่งที่ปิดเป้าวิญญานชั่วร้ายและขจัดสิ่งที่ไม่ดี และบทบาทในพิธีฝังศพของเครื่องหยกอย่างลึกซึ้ง วิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้ค้นพบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรูปทรงและการใช้งานของเครื่องหยก และรวบรวมรูปแบบของเครื่องประดับดาบหยกในราชวงศ์ฮั่นตะวันตกตอนกลาง

ภาพที่ 2-11 การตกแต่งดาบหยกในไห่ซุนโฮว
ที่มาของภาพ: สร้างขึ้นโดย Cai Bingqing

อู่ทาน (2018) นำเครื่องประดับหยกทรงมังกรและหงส์ในสุสานไห่ซุนโฮวหลิวเฮ่อจำนวน 17 ชิ้นมาเป็นเป้าหมายการวิจัย และดำเนินการวิเคราะห์ที่ครอบคลุมจากมุมมองทั้ง 5 สาขา ได้แก่ โบราณคดีวิทยา ธรณีวิทยา ชาติพันธุ์วิทยา การศึกษาวรรณคดีทางประวัติศาสตร์และศิลปหัตถกรรม เพื่อสะท้อนความก้าวหน้าด้านการใช้งานจริงและการพัฒนาทางเทคนิคการผลิตของเครื่องหยกในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ในแง่ของเนื้อหา ก่อนอื่นได้อธิบายว่า วัสดุของเครื่องหยกส่วนใหญ่เป็นหยกขาวเทาเขียวและหินอ่อน แบ่งออกเป็นเครื่องตกแต่งทรงวง เครื่องตกแต่งส่วนท้ายและเครื่องตกแต่งพื้นผิว (ชิ้นหยกฝังอยู่บนพื้นผิว) ตามการตกแต่งและรูปทรง แนวคิดทางศิลปะในการออกแบบสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกตอนกลาง ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในเครื่องหยก สะท้อนถึงความปรารถนาของผู้คนในราชวงศ์ฮั่นตะวันตกที่อยากขึ้นไปสู่ความเป็น

อมตะ เทคนิคการผลิตเครื่องหยกก็ก้าวหน้าไปสู่การแกะสลักที่ละเอียด ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกที่นโยบายเปิดกว้างและเศรษฐกิจพัฒนาอย่างรวดเร็ว

โดยสรุปแล้ว วัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮวที่ศึกษาในงานวิจัยนี้เป็นส่วนเสริมที่สำคัญในการศึกษาก่อนหน้า การศึกษาก่อนหน้านี้ส่วนมากเน้นไปที่หยกเพียงชิ้นเดียวหรือหยกประเภทเดียวที่ขุดพบ และยังไม่มีการวิจัยที่ครอบคลุมและเป็นระบบ ประการถัดมา งานวิจัยส่วนมากศึกษาเกี่ยวกับเครื่องหยกที่ขุดพบจากมุมมองของโบราณคดี และไม่ได้ขยายขอบเขตจากมุมมองของการจัดการความรู้ แต่นำมาซึ่งความเป็นไปได้ใหม่สำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมหยกจากมุมมองของการจัดการวัฒนธรรม ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงเน้นไปที่จุดอ่อนของการวิจัยข้างต้น ไม่เพียงแต่เพื่อเรียบเรียงและสรุปหยกที่มีอยู่เท่านั้น แต่ยังวิเคราะห์ความหมายแฝงของวัฒนธรรมหยกที่สะท้อนอยู่ในหยกในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. การวิจัยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถาน

งานวิจัยของหลี่ปิงปิง (2020) เริ่มต้นจากบทบาทที่สำคัญของการศึกษาสำหรับเด็กที่ขาดการเลี้ยงดู นำรูปแบบการจัดแสดงที่ตอบสนองความต้องการด้านความรู้ จิตวิทยาและการศึกษาของเด็กที่ถูกทอดทิ้ง และสรุปรูปแบบนิทรรศการสัญจร

งานวิจัยของหลี่หย่าเจี๋ย (2020) ได้วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่มีอยู่ของ “พิพิธภัณฑสถานดิจิทัลเคลื่อนที่” ในมองโกเลียในในกระบวนการเผยแพร่วัฒนธรรม สรุปประสบการณ์ที่ก้าวหน้าและแนวทางการปฏิบัติของพิพิธภัณฑสถานสัญจรในประเทศจีน และเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงระดับการบริการสาธารณะทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานสัญจร เนื่องจากความแตกต่างอย่างมากในการก่อสร้างเมืองของจีน วัฒนธรรมภูมิภาค และประเภทของพิพิธภัณฑสถาน และพิพิธภัณฑสถานมีจำนวนมาก จึงทำให้มีเนื้อหาการวิจัยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานสัญจรไม่มากนักที่สามารถนำมาใช้อ้างอิงได้

งานวิจัยของหยูผิง (2016) ได้วิเคราะห์ถึงความสำคัญของการจัดนิทรรศการสัญจร ซึ่งไม่เพียงแต่เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถานบนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรที่สะสมอยู่ในพิพิธภัณฑสถานเท่านั้น แต่ยังตอบสนองความต้องการของสังคมและการแพร่หลายทางวัฒนธรรม เสริมสร้างสถานะของพิพิธภัณฑสถานในสายตาของสาธารณชน และเพิ่มอิทธิพลทางสังคมของพิพิธภัณฑสถานอย่างลึกซึ้ง

งานวิจัยของตานตาน (2018) ได้ชี้ให้เห็นว่าพิพิธภัณฑสถานสัญจรมีข้อได้เปรียบในด้านเนื้อหาที่เรียบง่าย ขนาดนิทรรศการที่สะดวกและเรียบง่าย และวิธีการจัดแสดงที่ยืดหยุ่น และค่อย ๆ กลายเป็นสื่อหลักของการศึกษาความรักชาติและการศึกษาวัฒนธรรมดั้งเดิมในท้องถิ่นสำหรับมวลชนในสังคม และยังสามารถลดหย่อนความต้องการในการหาความรู้ของผู้คนในพื้นที่ห่างไกลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยของต้วนเจี๋ยเหว่ย (2018) มีการกล่าวถึงการเกิดขึ้นของ “พิพิธภัณฑสถานสัญจร” ซึ่งเป็นรูปแบบการสร้างวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใหม่ ทำให้พิพิธภัณฑสถานสามารถตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงจาก “การรอคอย” อย่างนิ่งเฉยเพื่อให้ผู้ชมออกไปข้างนอกและ “เชิญ” ผู้ชมให้ออกไปเยี่ยมชม ซึ่งเป็นการขยายอิทธิพลของพิพิธภัณฑสถานในสังคมได้อย่างมาก

เอกสารและผลการวิจัยจำนวนมากได้ให้คำแนะนำและการสนับสนุนที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างพิพิธภัณฑสถานสัญจร เพื่อให้เป็นข้อมูลอ้างอิงที่มีประสิทธิภาพสำหรับการปรับปรุงระดับความนิยมทางวัฒนธรรมและความสามารถของพิพิธภัณฑสถาน ขณะเดียวกัน นักวิจัยพิพิธภัณฑสถานในอนาคตก็สามารถรับแรงบันดาลใจที่เป็นประโยชน์จากภายในนั้นได้ การค้นหาคำว่า “พิพิธภัณฑสถานสัญจร” จากหัวเรื่องและชื่อบทความ มีเอกสารจำนวน 107 ฉบับที่มีหัวข้อเกี่ยวกับ “พิพิธภัณฑสถานสัญจร” และมีเอกสารจำนวน 64 ฉบับที่มีชื่อ “พิพิธภัณฑสถานสัญจร” ในเว็บไซต์ “จงกั๋วจื่อหว่าง” (CNKI) จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนักวิชาการในประเทศจีนมีการวิจัยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานสัญจรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ภายในนั้น มีการอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างพิพิธภัณฑสถานในยุคอินเทอร์เน็ตและข้อมูลมหัต (Big Data) ซึ่งเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีที่มั่นคงสำหรับการปรับปรุงการบริการสาธารณะทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน ในวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑสถานสัญจร มีงานที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑสถานสัญจรสำหรับเยาวชนค่อนข้างน้อย พิพิธภัณฑสถานสัญจรเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญทั้งในทางปฏิบัติและคุณค่าทางทฤษฎี ในฐานะที่พิพิธภัณฑสถานเป็นสถาบันวัฒนธรรมที่ไม่แสวงหากำไร วิธีการรวมระดับการพัฒนาในท้องถิ่นและความต้องการทางวัฒนธรรมของผู้คนเพื่อส่งเสริมการสร้างพิพิธภัณฑสถานสัญจรที่ยังคงต้องมีการศึกษาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง วิธีการที่ทำให้พิพิธภัณฑสถานสัญจรส่งมอบวัฒนธรรมที่หลากหลายแก่เยาวชนในภูมิภาคต่าง ๆ ระหว่างเดินชมนิทรรศการยังคงต้องคิดและไตร่ตรองอย่างต่อเนื่อง และเราจะสามารถเผยแพร่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แท้จริงยังคงต้องใช้ความพยายามและการสำรวจอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการวิจัยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานสัญจรยังคงต้องได้รับความสนใจและเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการให้เพียงพอ

4. การวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการศึกษาพิพิธภัณฑสถาน

ปัจจุบันในประเทศจีนยังไม่มีวิทยานิพนธ์ที่เน้นการมีส่วนร่วมของเยาวชนเป็นวัตถุวิจัย การวิจัยการมีส่วนร่วมเน้นไปที่เนื้อหาการจัดแสดงและการออกแบบการดำเนินการของพิพิธภัณฑสถานเป็นหลัก

งานวิจัยของหลินปิงเจี๋ย (2016) ได้อภิปรายถึงวิธีการทำให้ข้อมูลที่พิพิธภัณฑสถานเผยแพร่มีชีวิตชีวา เป็นมิตรต่อผู้บริโภค และเป็นส่วนตัวผ่านแพลตฟอร์มมัลติมีเดีย ขณะเดียวกันก็สำรวจทัศนคติ พฤติกรรมและแรงจูงใจในระหว่างการเยี่ยมชม สุดท้ายเสนอแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้

งานวิจัยของเหอห่าว (2018) ได้สรุปวิธีการออกแบบเกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงประสบการณ์การมีส่วนร่วมของพิพิธภัณฑ์ และให้คำแนะนำและการอ้างอิงสำหรับการออกแบบนิทรรศการในภายหลัง

งานวิจัยของหวังเจี๋ยฉี (2020) ได้มีการจัดระเบียบความสำคัญระหว่างศิลปะ สาธารณะ และพิพิธภัณฑ์ ภายใต้ภูมิหลังของบริบทของสื่อใหม่ ผ่านบทบาททางการสื่อสารทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ เสนอมาตรการการรับมือกับผลกระทบของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของพิพิธภัณฑ์ เพื่อเสนอเป็นแนวทางและข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ในอนาคต

งานวิจัยของฉางตานจิ่ง (2020) ชี้ให้เห็นว่าภายใต้ผลกระทบของอินเทอร์เน็ต ปัญหาที่มีอยู่ในพิพิธภัณฑ์ยุคใหม่คือ นิทรรศการไม่ดึงดูดเพียงพอ และผู้ชมไม่เพียงพอ การสร้างสภาพแวดล้อมนิทรรศการแบบมีส่วนร่วมเป็นมาตรการสำคัญในการแก้ปัญหาเหล่านี้

งานวิจัยของจ้าวชู่ยววิน (2020) มีพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นซึ่งเป็นสาขาที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์มาเป็นวัตถุวิจัย บทความนี้อธิบายถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมจากมุมมองของการสื่อสารและความเชื่อมโยงระหว่างพิพิธภัณฑ์กับสาธารณชน และเชื่อว่าการพัฒนากิจกรรมประสบการณ์พิพิธภัณฑ์ควรได้รับการส่งเสริมผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน

งานวิจัยของอ้ายลู่ (2021) เน้นถึงตำแหน่งที่สำคัญของผู้ชมในการออกแบบการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ ผ่านการออกแบบแบบมีส่วนร่วม เพิ่มความน่าสนใจ ความรู้และการเผยแพร่ในการแสดงพิพิธภัณฑ์

งานวิจัยของถานฉิน (2022) แสดงให้เห็นถึงการประยุกต์ใช้การมีส่วนร่วมในการออกแบบพิพิธภัณฑ์ในด้านกีฬาและดนตรีในทางปฏิบัติ

ภาพที่ 2-12 การศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรีในพิพิธภัณฑ

ที่มาของภาพ: กิจกรรมครั้งที่สี่: เครื่องดนตรีโบราณที่มีชีวิตในพิพิธภัณฑ (meipian.cn)

การมีส่วนร่วมของสาธารณชนในพิพิธภัณฑเป็นทิศทางการพัฒนาที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การวิจัยเกี่ยวกับทิศทางการทฤษฎี การศึกษาและกิจกรรมการปฏิบัติถือเป็นประเด็นที่สำคัญทางวิชาการมาโดยตลอด แม้ว่าจะมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องมากมาย แต่การวิจัยส่วนมากวิเคราะห์การใช้วิธีการการมีส่วนร่วมในการออกแบบนิทรรศการพิพิธภัณฑและกลยุทธ์การดำเนินงานจากมุมมองมหภาคหรือบางมุมมองของการวิจัยพิพิธภัณฑ แต่ยังขาดการวิจัยในกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นผู้รับสารทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑที่สำคัญ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับแนวโน้มของการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสื่อใหม่ พิพิธภัณฑสมัยใหม่จึงต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการและช่องทางการสื่อสารของตน และสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับผู้ชมที่เป็นกลุ่มเยาวชนในปัจจุบัน ตามคำจำกัดความของการมีส่วนร่วมของเยาวชน การวิจัยการมีส่วนร่วมของเยาวชนควรกลายเป็นทิศทางการวิจัยที่สำคัญในการส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมพิพิธภัณฑ

5. การวิจัยเกี่ยวข้องกับการจัดการพิพิธภัณฑ

การวิจัยเกี่ยวกับ “การจัดการพิพิธภัณฑ” ในประเทศจีนยังคงได้รับความนิยมระดับสูงอยู่เสมอ จากการค้นคว้าและเรียบเรียงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเหล่านี้และเอกสารแบบกระดาษที่เกี่ยวข้องค้นพบว่า งานวิจัยของนักวิชาการในประเทศจีนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพิพิธภัณฑแบ่งออกเป็น การศึกษากลยุทธ์การจัดการ การศึกษารูปแบบการจัดการ และการเลือกพิพิธภัณฑบางแห่งมาเป็นกรณีศึกษา

งานวิจัยของหลี่ห่ายเหมย (2019) กล่าวว่า ในพิพิธภัณฑ์จางโจวใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและนวัตกรรมทางสังคม การเพิ่มประสิทธิภาพ และการพัฒนารูปแบบ พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ สุดท้าย เสนอการรวมทรัพยากรที่แท้จริงของพิพิธภัณฑ์ นำรูปแบบการจัดการที่ เน้นลักษณะพิเศษของพิพิธภัณฑ์ และอาศัยแพลตฟอร์มข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อสร้างพิพิธภัณฑ์อัจฉริยะ

งานวิจัยของ ฉ่ายซื่อซิง (2018) ดำเนินการสำรวจภาคสนามของโครงการมรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม “สื่อหลี่หงจวง” วิเคราะห์วิธีการและกลยุทธ์ของการใช้พิพิธภัณฑ์ในการสืบทอดมรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และให้ความสำคัญกับโครงการการคุ้มครองและการสืบทอดมรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรมของชาติตั้งแต่ระดับมหภาคของพิพิธภัณฑ์

ด้วยการวิจัยรูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นในประเทศจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พิพิธภัณฑ์ในฐานะวิธีการและแพลตฟอร์มการสืบทอดวัฒนธรรมที่สำคัญได้สะท้อนให้ทราบถึงฉันทา มติ ผู้เขียนวารสารเน้นการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของการจัดการพิพิธภัณฑ์ในยุคใหม่ โดยเริ่มต้น จากแนวคิดการจัดการ วิธีการจัดการและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการ

งานวิจัยของหลี่หิงคุน (2022) เชื่อว่าพิพิธภัณฑ์ยุคใหม่ควรให้ความสำคัญกับรูปแบบการ จัดการโดยมีประสบการณ์ของผู้ชมเป็นหลัก และสร้างรูปแบบการจัดการที่สามารถตอบสนองความ ต้องการของผู้ชมสำหรับวัฒนธรรมสาธารณะ

งานวิจัยของเซียวเว่ยฮวา (2021) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการคุ้มครองและการจัดการ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ในประเทศจีน วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของการคุ้มครอง โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ในประเทศจีนอย่างลึกซึ้ง

งานวิจัยของถังเซียนฮวา (2020) นำพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติเซียงไฮ้มาเป็น ตัวอย่าง จากมุมมองสามด้านของเทคโนโลยีใหม่ แพลตฟอร์มใหม่ และการแบ่งปันทรัพยากรใน ระหว่างช่วงการแพร่ระบาด และสรุปแนวทางการปฏิบัติในการจัดการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติเซียงไฮ้

งานวิจัยส่วนมากของนักวิชาการในประเทศจีนเกี่ยวกับการจัดการพิพิธภัณฑ์ถือว่า พิพิธภัณฑ์เป็นเวทีนิทรรศการ และงานวิจัยรวมอยู่ที่รูปแบบการจัดการหรือการจัดการนิทรรศการเพื่อ ศึกษาแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ ด้วยการพัฒนาของสื่อใหม่ รูปแบบที่เปลี่ยนแปลงได้ของ พิพิธภัณฑ์จะนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาใหม่สำหรับนวัตกรรมรูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑ์ใน อนาคต งานวิจัยนี้เน้นไปที่การจัดการเนื้อหาทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์สัญจร จากมุมมองเนื้อหา การจัดแสดงทางวัฒนธรรมเพื่อศึกษาการจัดการพิพิธภัณฑ์ ยังมีช่องว่างในการวิจัยขนาดใหญ่ใน ประเทศจีน

สรุป

จากเอกสารที่นำมาศึกษาสามารถสรุปได้ว่า มีนักวิจัยจำนวนมากได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮว การจัดการพิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์สัญจรและแนวคิดของการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์มากมายในการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์และการจัดการพิพิธภัณฑ์ ในด้านของแนวคิดและวิธีการจัดการวัฒนธรรมยกไท่ฮุนโฮว เน้นไปที่การวิจัยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ถูกค้นพบ นักวิจัยส่วนมากทำงานเกี่ยวกับการเรียบเรียง ในด้านของเนื้อหาการวิจัยของพิพิธภัณฑ์สัญจร ที่มีจุดสำคัญคือ การปรับปรุงหน้าที่ของการบริการสาธารณะทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ เมื่อพิจารณาจากงานวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในพิพิธภัณฑ์นั้น การวิจัยในสาขานี้ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น จากมุมมองของเส้นทางการจัดการพิพิธภัณฑ์นั้น ควรเพิ่มเติม เน้นการวิจัยเกี่ยวกับช่องทางการถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือมาตรการรับมือ ในด้านวิธีการนวัตกรรมของการจัดการประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพิ่มประสบการณ์ที่หลากหลายทางวัฒนธรรมของเยาวชน เพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์นั้น ได้กลายเป็นปัญหาการวิจัยที่สำคัญที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน จากผลของงานวิจัยที่มีอยู่ มีผลการวิจัยเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงลึกของพิพิธภัณฑ์สัญจรของวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮว รวมเข้ากับแนวคิดการมีส่วนร่วมของเยาวชนยังคงต้องได้รับการวิจัยเพิ่มเติม โดยมองข้ามการนำแนวคิดของการมีส่วนร่วมไปใช้ในพิพิธภัณฑ์สัญจร ขาดการสังเคราะห์และสรุปกลยุทธ์และกลไกที่มีประสิทธิภาพในการจัดการวัฒนธรรมพิพิธภัณฑ์ จากการบูรณาการของข้อมูลการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 ข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้แนวคิดและแนวทางในการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรแบบมีส่วนร่วมของเยาวชน

การดำรงอยู่ของวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮวเป็นหลักฐานที่สำคัญสำหรับเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในมณฑลเจียงซี จากรายงานที่ต่อเนื่องของสื่อและการให้ความสำคัญอย่างกระตือรือร้นของประชาชน แคว้นไท่ฮุนโฮวในหนานชาง สมัยราชวงศ์ฮั่นได้กลายเป็นเอกลักษณ์ของมณฑลเจียงซีและค่อย ๆ กลายเป็นนามบัตรที่สำคัญของมณฑลเจียงซี แหล่งโบราณสถานไท่ฮุนโฮวไม่เพียงแต่มีชื่อเสียงไปทั่วประเทศเมื่อถูกขุดพบครั้งแรกเท่านั้น แต่ยังมีชื่อเสียงไปทั่วโลกด้วยวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ เป็นเสมือนตราประทับทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า นอกจากนี้แหล่งโบราณสถานในปัจจุบันยังบรรลุถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนอีกด้วย โดยการใช้เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ทำให้แหล่งโบราณสถานมีมิติและความสมจริงอย่างต่อเนื่อง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวหลังไหลอย่างต่อเนื่อง และรับประกันได้ว่าวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮวจะได้รับการเผยแพร่อย่างไม่สิ้นสุด

ตารางที่ 2- 6 รายการเอกสารที่วิจัยในบทนี้

ขอบเขตของการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หัวข้องานวิจัย
วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว	“สุสานไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเมืองหนานชาง” (Yang Jun,& Xu Changqing,2016)
	“การอธิบายเกี่ยวกับคุณค่าและความสำคัญของการขุดค้นทางโบราณคดีของฮั่นเพียดี้และสุสานหลิวเฮ้อไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก” (Xin Lixiang,2016)
	“เครื่องสำริดที่ขุดพบจากสุสานของหลิวเฮ้อไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี (Cao Bin,& Luo Xuan,2018)
	“เจียนตุ้ที่ขุดพบจากสุสานหลิวเฮ้อไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี” (Guan Li,& Yang Jun,2018)
	“บทสรุปการสืบค้นโบราณวัตถุวัฒนธรรมดนตรีจากสุสานไห่ฮุนโฮวครั้งแรก” (Wang Qinglei,& Xu Changqing,2017)
วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	“เครื่องหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์ฮั่น เมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี” (Li Shuangjun,2017)
	“การวิจัยเครื่องประดับหยกที่ขุดพบจากสุสานหลิวเฮ้อไห่ฮุนโฮว” (Cai Bingqing,2018)
	“การวิจัยหยกที่ประดับด้วยมังกรและหงส์จากสุสานหลิวเฮ้อไห่ฮุนโฮว (Wu Han,2018)
พิพิธภัณฑสถาน	“การวิจัยการจัดแสดงศูนย์ประสบการณ์ศิลปะเด็กภัณฑสถานเพื่อการบรรเทาความยากจนด้านการศึกษา (Li Bingbing,2020)
	“การวิจัยบริการนิทรรศการการท่องเที่ยวระดับรากหญ้าของ “พิพิธภัณฑสถานดิจิทัลภัณฑสถาน” ในมองโกเลียใน (Li Yajie,2020)
	“นิทรรศการเคลื่อนที่ในพิพิธภัณฑสถานรากหญ้า” (Yu Ping,2006)
	“บทบาทของพิพิธภัณฑสถานภัณฑสถานที่ต่อสังคมและการศึกษา” (Dan Dan,2018)

ขอบเขตของการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หัวข้องานวิจัย
	“ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการพัฒนา “พิพิธภัณฑ์เคลื่อนที่ระดับรากหญ้า” (Duan Jiawei,2018)
การมีส่วนร่วมของเยาวชนในพิพิธภัณฑ์	“การวิจัยการสื่อสารที่แพร่หลายและการมีส่วนร่วมของผู้ใช้ในพิพิธภัณฑ์” (Lin Bingjie,2016)
	“การวิจัยการมีส่วนร่วมของมวลชนในพิพิธภัณฑ์ในบริบทของสื่อใหม่” (Wang Jiaqi,2020)
	“การมีส่วนร่วมของผู้ชมในการศึกษาพิพิธภัณฑ์: แนวคิดลักษณะเฉพาะ และการตอบโต้” (Chang Danjing,2020)
	“เอกลักษณ์และการมีส่วนร่วม: พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นหันหน้าสู่ออนาคต” (Zhao Huijun,2020)
	“การอภิปรายการออกแบบนิทรรศการพิพิธภัณฑ์จากเรื่องเล่าสู่การมีส่วนร่วม” (Ai Lu,2021)
	“การคิดและแนวปฏิบัติด้านการศึกษาสาธารณะของพิพิธภัณฑ์กีฬาภายใต้กรอบทฤษฎี “พิพิธภัณฑ์แบบมีส่วนร่วม”: กรณีศึกษา “ศิลปะทั้งหกของกีฬา” ของกิจกรรมแบรนด์พิพิธภัณฑ์กีฬาจีน (Tan Chen,2020)
	“การวิเคราะห์ประวัติศาสตร์ดนตรีจีนและการสอนแบบมีส่วนร่วมของพิพิธภัณฑ์: กรณีศึกษาโบราณวัตถุทางดนตรีบนเส้นทางสายไหม” (Liu Fen,2018)
การจัดการพิพิธภัณฑ์	“การจัดการภูมิปัญญาของพิพิธภัณฑ์ภายใต้มุมมอง “อินเทอร์เน็ต+”: กรณีศึกษาการสร้างภูมิปัญญาของพิพิธภัณฑ์จางโจว” (Li Haimei,2019)
	“บทบาทของการจัดการพิพิธภัณฑ์ต่อการคุ้มครองมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม: กรณีศึกษาสื่อหลี่หงจวง” (Chai Tuqing,2018)
	“การวิเคราะห์ของ “แบบจำลองห้าขั้นตอน” ของการจัดการพิพิธภัณฑ์เชิงประสบการณ์” (Li Hongkun,2022)
	“แนวปฏิบัติด้านการคุ้มครองและการจัดการโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์” (Xiao Weihua,2021)

ขอบเขตของการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	หัวข้องานวิจัย
	“แนวปฏิบัติในการจัดการนิทรรศการในช่วงการแพร่ระบาดโรคโควิด-19: กรณีศึกษาพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเชียงใหม่” (Tang Xianhua,2020)

บทที่ 3

วัฒนธรรมหยกที่ขุดพบในไห่ฮุนโฮว

บทนี้อิงจากการจัดเรียงข้อมูลพื้นฐานของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว ตามทฤษฎีการจัดการทางวัฒนธรรม จากมุมมองของการจัดการวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ โดยอ้างอิงจากเอกสารทางประวัติศาสตร์และข้อมูลทางโบราณคดีที่เกี่ยวข้อง และผสมผสานด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกันเช่น หมวดหมู่ ปริมาณ หน้าที่ และด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงความสัมพันธ์กับเจ้าของหลุมศพไห่ฮุนโฮว และดำเนินการแบ่งโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยกตามความหมายแฝงทางวัฒนธรรม บนพื้นฐานของการแบ่งประเภทของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในไห่ฮุนโฮว สดท้ายสรุปกระบวนการจัดการของพิพิธภัณฑ์หยกในไห่ฮุนโฮว เพื่อเป็นรากฐานของการวิจัยในขั้นถัดไป

1. โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในไห่ฮุนโฮวและหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว
2. ประเภทวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว
3. ประเภทวัฒนธรรมของหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว
4. กระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์หยกไห่ฮุนโฮว
5. สรุป

โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบในไห่ฮุนโฮวและหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว

1. คุณค่าของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว

ในฐานะที่เป็นหนึ่งในการค้นพบทางโบราณคดีที่สำคัญของประเทศจีนในค.ศ. 2015 สุสานของไห่ฮุนโฮวแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตกมีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นจำนวนมาก และมีความสมบูรณ์อย่างมาก เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกล และอยู่ห่างจากกิจกรรมการปล้นสุสานในทุกราชวงศ์ การขุดค้นทางโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมของสุสานไห่ฮุนโฮวใช้เวลาถึง 5 ปี ประเภทของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบนั้น ประกอบไปด้วยเครื่องปั้นดินเผา เครื่องหยก เครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องเงิน แผ่นไม้เจียยนต์ูและอื่น ๆ มากกว่า 10,000 ชิ้น โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่สิ่งของอุทิศในการฝังศพเท่านั้น แต่ผลงานศิลปะในสุสานยังถ่ายทอดคุณค่าทางสุนทรียภาพทางศิลปะและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ราชวงศ์ฮั่นเป็นยุคทองของการพัฒนาอารยธรรมจีนโบราณ สังคมในสมัยนั้นไม่ว่าจะเป็นในด้าน การเมือง เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความคิดทางศาสนา วรรณกรรม ศิลปะ และสุนทรียภาพ การพัฒนาอย่างแข็งแกร่งในทุกด้านของสังคมได้นำไปสู่ความรุ่งเรืองทางศิลปะ

โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากสุสานไหฮุนโฮ ประกอบด้วย การสร้างสรรค์สุนทรียภาพทางศิลปะของผู้คนสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เมื่อพิจารณาจากโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากสุสานไหฮุนโฮ จะสามารถสัมผัสได้ถึงแนวคิดทางสุนทรียภาพของผู้คนในสมัยนั้น การสำรวจขั้นตอนการพัฒนาศิลปะในสมัยราชวงศ์ฮั่น ทำให้เรามองเห็นภาพเล็ก ๆ ของความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากสุสานไหฮุนโฮยังรวมไปถึงเครื่องใช้ที่มีประโยชน์ที่มีเอกลักษณ์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก มีการค้นพบเครื่องกลั่น หม้อไฟ และเครื่องใช้อื่น ๆ เป็นครั้งแรก เพื่อเป็นมูลฐานทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญสำหรับการศึกษาศึกษาเทคนิคการหมักเหล้าโบราณและวัฒนธรรมอาหาร เครื่องดนตรีเช่น ระฆัง ระฆังแบน พิณจีน และเซ่อ รวมถึงหุ่นดินเผา นักดนตรีเป็นจำนวนมาก และเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการศึกษาด้านพิธีกรรมและระบบดนตรีของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก และยังสะท้อนให้เห็นถึงระดับการผลิตเครื่องดนตรีในสมัยนั้นอีกด้วย การขุดพบหลุมธมมาทำให้เกิดการตีความใหม่เกี่ยวกับระบบการเดินทางของขุนนางระดับไฮแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก และยังให้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่หายากสำหรับการศึกษาด้านการพัฒนายานพาหนะในประเทศจีน แผ่นไม้เขียนตัว แผ่นไม้มีหู เหยี่ยว เครื่องสัมฤทธิ์ อาวุธ เครื่องเงิน และอื่น ๆ แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมทางวัตถุของราชวงศ์ฮั่นจากหลายระดับและหลายมุมมอง และยังมีคุณค่าทางการวิจัยเชิงวิชาการที่สำคัญสำหรับการปรับปรุงประวัติศาสตร์สมัยราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบทางโบราณคดี แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาชีวิตของขุนนางและชนชั้นสูงในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของอาณาจักรในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเท่านั้น ขณะเดียวกันยังสะท้อนถึงเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่รุ่มรวยและระดับสูงในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก นอกจากนี้ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมยังอุดมไปด้วยประเภทที่หลากหลาย ลวดลายที่งดงาม รูปทรงอันประณีต และเทคนิคที่เชี่ยวชาญ สะท้อนให้เห็นถึงระดับเทคนิคการผลิตที่สูงที่สุดในสมัยโบราณและแนวโน้มทางสุนทรียภาพของสังคมในสมัยนั้นอย่างเต็มที่ และยังมีคุณค่าทางศิลปะในระดับสูงมาก ตลอดจนมีคุณค่าอ้างอิงที่สำคัญสำหรับการศึกษาด้านรูปแบบทางศิลปะ การเปลี่ยนแปลงด้านลวดลายและรูปทรง และด้านอื่น ๆ ของราชวงศ์ฮั่น

ปัจจุบันงานขุดค้นทางโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไหฮุนโฮเสร็จสิ้นแล้ว งานศิลปะจากสุสานส่วนใหญ่ได้รับการจัดแสดงสู่สาธารณะ และยังมีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมส่วนน้อยที่อยู่ในขั้นตอนของการซ่อมแซมในห้องปฏิบัติการ สิ่งของที่จัดแสดงส่วนมากเป็นเครื่องใช้ที่มีประโยชน์ ซึ่งมีเอกลักษณ์ทางสังคมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเช่น เครื่องทอง เครื่องหยก เครื่องสัมฤทธิ์ เครื่องเคลือบ และเครื่องใช้อื่น ๆ ที่ขุดพบจากไหฮุนโฮ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบเหล่านี้เป็นสมบัติทางศิลปะที่มีอยู่ในหลุมฝังศพของไหฮุนโฮ ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงถึงขนบธรรมเนียมทางสังคมในราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสุนทรียภาพทางศิลปะสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอีกด้วย การขุดพบทางโบราณคดีทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไหฮุนโฮ ทำให้สังคม

ร่วมสมัยเข้าใจถึงการบูรณาการของชีวิตและศิลปะที่มีอยู่ในภูมิหลังทางสังคมของราชวงศ์ฮั่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมเฉพาะของราชวงศ์ฮั่นและแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาแนวโน้มทางสุนทรียภาพทางศิลปะของราชวงศ์ฮั่น

2. คุณค่าของหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว

หยก ถือเป็นตัวแทนที่เป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมทางวัตถุโบราณของจีน และถูกคนจีนโบราณให้ความหมายแฝงทางอุดมการณ์และศีลธรรมที่สำคัญ คนจีนโบราณชอบหยก และชอบนำหยกไปเปรียบเทียบกับ “คุณธรรม” จึงทำให้หยกมีคุณสมบัติทางศีลธรรมที่คนจีนให้คุณค่าอย่างสูง เช่น การนำหยกมาเปรียบเทียบกับสุภาพชน (บุคคลที่มีมาตรฐานทางศีลธรรมสูง) การแสวงหาหยกของคนโบราณสามารถสืบย้อนไปได้ถึงสมัยดึกดำบรรพ์ ผู้คนในสมัยดึกดำบรรพ์ได้ค้นพบหินที่สวยงามที่สัมผัสได้ถึงความเย็นสบายและมีเนื้อสัมผัสที่อบอุ่น และนำมาแยกออกเป็นประเภทเดียว นั่นก็คือหยก ต่อมาเนื่องด้วยการปรับปรุงระดับการผลิตและการเกิดขึ้นของชนชั้นทางสังคม ปริมาณที่หายากขึ้นของหยกจึงทำให้หยกกลายเป็นเครื่องประดับที่สะท้อนถึงสถานะ ในความเชื่อทางศาสนาของประเทศจีน หยกถือเป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับเทพเจ้า ใช้หยกในการสื่อสารกับเทพเจ้าเพื่อบรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการขอพรและขจัดภัยพิบัติ ในช่วงขุนซิวจ้านกั๋ว ขงจื้อใช้หยกเพื่ออุปมาถึงผู้คน ทำให้ผู้คนในสมัยนั้นเห็นด้วยกับความคิดทางศีลธรรมของขงจื้อได้ ในช่วงกลางของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เนื่องจากลัทธิขงจื้อได้ฝังรากลึกในสังคมของราชวงศ์ฮั่น รูปทรงและการตกแต่งที่งดงามของหยกจึงได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากลัทธิขงจื้อและความคิดของเทพเจ้า ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของหยกเริ่มสมบูรณ์ขึ้นในสมัยราชวงศ์ฮั่น การสื่อสารกับเทพเจ้าและการทำตราประทับหยก (ตราประทับของจักรพรรดิสมัยโบราณ) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองทางอุดมการณ์เกี่ยวกับสิทธิ์อันศักดิ์สิทธิ์ของจักรพรรดิ (พระเจ้าเป็นผู้เลือกจักรพรรดิแทนคนทั่วไป) การใช้หยกอุปมาถึงคุณธรรมสะท้อนความคิดของขงจื้อเกี่ยวกับสุภาพชนผู้มีศีลธรรมอันสูงส่ง การใช้หยกเป็นเครื่องประดับในชีวิตประจำวัน สะท้อนให้เห็นถึงการยกระดับสุนทรียภาพชีวิตประจำวันของผู้คนในราชวงศ์ฮั่น (Li Shuangjun, 2017)

การเกิดขึ้นของเครื่องใช้จากหยกที่ขุดพบจากหลุมศพจากสุสานไห่ฮุนโฮว เป็นการตีความที่ชัดเจนถึงความรักและความเคารพของคนโบราณที่มีต่อหยกในสังคมราชวงศ์ฮั่น ทำให้สังคมยุคใหม่เข้าใจสถานะและคุณค่าของสิ่งของจากหยกในสังคมราชวงศ์ฮั่นได้อย่างครอบคลุมมากขึ้น จำนวนเครื่องหยกที่ขุดจากไห่ฮุนโฮวมีประมาณมากกว่า 411 ชิ้น โดยมีรูปร่างกว่า 16 ชนิด ส่วนใหญ่มักเป็นรูปทรงที่ใช้ในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก และบางชิ้นเป็นรูปทรงที่สร้างขึ้นครั้งแรกหรือรูปทรงดัดแปลงในเวลานั้น จากการวิเคราะห์วัสดุ หยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวส่วนใหญ่ทำจากหยกเหอเถียน (和田玉) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสีขาว และหยกสีส่วนใหญ่ประกอบด้วยโมรา คริสตัล อำพัน และวัสดุอื่น ๆ หยกเหล่านี้ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในห้องนอนหลัก โถงศพหลัก หอจดหมายเหตุ และโกดังอุปกรณ์ความ

บันเทิงในทางเดินทิศตะวันตกของสุสานไห่ฮุนโฮว จำนวนมหาศาลและการกระจายตัวอย่างมีกฎเกณฑ์ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างสิ่งของหยกและเจ้าของสุสาน ประเภทของหยกที่ขุดพบสุสานไห่ฮุนโฮว แสดงให้เห็นความหมายแฝงของวัฒนธรรมหยกในขณะนั้นได้ในระดับหนึ่ง เช่น คนโบราณเชื่อว่าสิ่งของที่ทำจากหยกสามารถป้องกันไม่ให้ศพของมนุษย์เน่าเปื่อยและทำให้ผู้คนก้าวไปสู่ความเป็นอมตะได้ ดังนั้น หลายนัคน หลุมศพใช้หยกปี้ (玉璧) และหยกเขี้ยวชาย (玉窍塞) จำนวนมากถูกนำมาใช้ฝังศพ และยังสะท้อนถึงชนชั้นทางสังคมของเจ้าของหลุมศพในขณะนั้นอีกด้วย

หยกจำนวนมากที่ขุดพบจากหลุมศพของไห่ฮุนโฮวยังสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางยุคสมัยของหยกในราชวงศ์ฮั่นอย่างชัดเจน รวมถึงแนวโน้มของการใช้หยกในชีวิตประจำวัน การใช้งานที่แท้จริงของหยก ประโยชน์ของหยก ลักษณะลำดับชั้นของหยก และเอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่น ซึ่งภายในบรรดาหยกเหล่านั้น หยกบางส่วนที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว แสดงให้เห็นว่าขุนนางแห่งราชวงศ์ฮั่นใช้หยกหลากหลายชนิดในแต่ละวัน รูปทรงและลวดลายการตกแต่งของหยกที่ใช้ในชีวิตประจำวันยังสะท้อนถึงแนวโน้มด้านความรู้สึกของรูปแบบความงามทางศิลปะของราชวงศ์ฮั่น ขณะเดียวกันยังบูรณาการระหว่างระดับการผลิตหยกและประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ยกตัวอย่างเช่น หยกที่ขุดพบบางส่วนมีรูปร่างเหมือนเทพเจ้าและสัตว์ในศาสนา สะท้อนถึงวิสัยทัศน์อันดีงามของสังคมราชวงศ์ฮั่นที่แสวงหาความเพริศเพริศและความเป็นเทพเจ้า ขณะที่บางชิ้นผสมผสานกับเส้นสายที่เรียบง่ายและชัดเจน และสีสันสดใสของเครื่องหยกที่ขุดพบได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางศิลปะและวัฒนธรรมของยุคราชวงศ์ฮั่น

ประเภทวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว

สำหรับการจำแนกวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากสุสานของไห่ฮุนโฮวนั้น จะใช้ทฤษฎีการจัดการวัฒนธรรมที่มีพื้นฐานจากการวิจัยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและการวิจัยเครื่องใช้เป็นหลัก ประการแรก เริ่มจากการศึกษาเครื่องใช้ของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม ไห่ฮุนโฮว บนพื้นฐานของการกำหนดชื่อและยุคสมัยของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม และการเชื่อมโยงสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้ในโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและเทคโนโลยีวัสดุที่ใช้ในการผลิตในความเป็นมาของราชวงศ์ฮั่นเกี่ยวกับโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว ซึ่งสามารถอธิบายว่าโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมสามารถนำมาใช้อย่างไร เรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการค้าในเวลานั้น จึงสร้างฐานข้อมูลทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับยุคสมัยไห่ฮุนโฮว

มีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าหลายประเภทที่ขุดพบจากสุสานของไห่ฮุนโฮว ผู้วิจัยจะนำโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทนที่ขุดจากสุสานของไห่ฮุนโฮว เป็นตัวอย่างผ่านการเยี่ยมชม

ชมสถานที่และการค้นหาทางอินเทอร์เน็ต ผ่านการคัดแยก การอภิปราย และการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะดำเนินการสรุปเกี่ยวกับโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม บนพื้นฐานของลักษณะทางวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็น ประเภทวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไหฮุนโฮได้รับมา ดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 3- 1 ประเภทวัฒนธรรมของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ขุดพบจากไหฮุนโฮ

ลำดับ	ประเภทวัฒนธรรม	องค์ประกอบทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
1	มณฑลหยูจางราชวงศ์ฮั่น	โคมไฟสัมฤทธิ์ทรงถั่ว “หนานซาง” (ส่วนผนังภายนอกของโคมไฟและฐานโคมไฟเสถียร คำว่า “หนานซาง”) เป็นข้อมูลทางกายภาพที่เก่าแก่ที่สุดเกี่ยวกับพื้นที่หนานซางที่ค้นพบในมณฑลเจียงซีจนถึงปัจจุบัน	โคมไฟสัมฤทธิ์ทรงถั่ว “หนานซาง”	
2	แคว้นไหฮุนโฮ	สุสานหลิวเฮ้อครอบคลุมพื้นที่ 46,000 ตารางเมตร เป็นสุสานที่สมบูรณ์ที่สุดของเลีย	สุสานหลิวเฮ้อ ตั้งสามขาทองสัมฤทธิ์ (หลักฐานทางพิธีกรรมของ “จีเถียน”)	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		โหลแห่ง ราชวงศ์ฮั่น ตะวันตกที่ ค้นพบใน ประเทศจีน ภายในมีโครง ร่างของการใช้ งานที่ชัดเจน ที่สุด โครงสร้าง สมบูรณ์แบบ ที่สุด และมี ระบบการบูชา ยัญที่สมบูรณ์ และยังมี ความหมายแฝง ที่สมบูรณ์ที่สุด อีกด้วย	แผ่นไม้พระ ราชฎีกา (เอกสาร ราชการของ พระ จักรพรรดิ) ตราประทับ หยก ตรา ประทับ สัมฤทธิ์ ตะขอ เดิ่นท์ เป็นต้น	
3	ตระกูลของ หลิวเฮ้อ (โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่ขุดพบจาก สุสานของหลิว ฉกั๋วหลาน ของหลิวเฮ้อ)	ชีวิตของหลิว เฮ้อ คือ เรื่องราวของ ความรุ่งเรือง และการเสี เขา เป็นหลานชาย ของหลิวเซ่อ จักรพรรดิวุ่ตี้ แห่งราชวงศ์ฮั่น เป็นบุตรชาย	ตราประทับ ของหลิวฉกั๋ว ตราประทับ เงินทรงเต่า ดาบเหล็ก จวินหยกสาม ขาหน้าสัตว์ ตะขอโมรา โถ ดินเผาถาย	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>ของหลิวคุน จักรพรรดิอ้าย แห่งเมืองซางอี่ เขาเป็น จักรพรรดิองค์ ที่ 9 แห่ง ราชวงศ์ฮั่น ตะวันตก เขา เป็นจักรพรรดิ ที่ครองราชย์สั้น ที่สุดใน ประวัติศาสตร์ ของราชวงศ์ฮั่น ตะวันตก ซึ่ง ครองราชย์ เพียงแค่ 27 วัน เท่านั้น ในชีวิต ของเขาได้ ประสบกับการ เปลี่ยนแปลง จากกษัตริย์ไปสู่ จักรพรรดิ จาก จักรพรรดิสู่ สามัญชน จาก สามัญชนเป็น ขุนนางชั้นไฮ ซึ่งใน ประวัติศาสตร์มี</p>	<p>ตาราง สี่เหลี่ยม</p>	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>เขาเพียงผู้เดียว เท่านั้น หลิว เฮ่อเป็นรุ่นแรก ของไห่ฮุนโฮว และลูกหลาน ของเขากี่สิบ ทอดตำแหน่งนี้ จนถึงช่วงปลาย ราชวงศ์ฮั่น ตะวันออก</p> <p>โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรมที่ขุด พบจากสุสาน หลิวฉงกั๋ว ทำ ให้โลกมีความ เข้าใจต่อชีวิต ของตำแหน่งที่ สิบเชื้อสายมา จากลูกหลาน ของหลิวเฮ่อ และยังเข้าใจ เกี่ยวกับ เครื่องใช้ที่ จำเป็นใน ชีวิตประจำวัน ที่ขุนนางใน สมัยราชวงศ์ฮั่น ใช้งาน</p>		

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
4	<p>ลัทธิขงจื๊อใน หนานฝู (ตั้งแต่ จักรพรรดิ ฮั่นวุ่ตี้ ทำลาย สำนักคิดนั้บ ร้อยแห่ง และ นับถือลัทธิ ขงจื๊อเพียง ลัทธิเดียว ภาพบน กระจกเคลือบ ภาพเหมือน ขงจื๊อ ที่ขุดพบ จากสุสานไห่ ฮุนโฮว และ วรรณกรรม คลาสสิกของ ลัทธิขงจื๊อ จำนวนมาก ได้รับการ ยืนยันจาก บันทึกทาง ประวัติศาสตร์)</p>	<p>กระจกเคลือบ ภาพเหมือน ของขงจื๊อที่ขุด พบจากสุสาน ไห่ฮุนโฮว ไม่ เพียงแต่เป็น มรดกทาง วัฒนธรรมที่ เก่าแก่ที่สุดที่ยัง หลงเหลืออยู่ใน ประเทศจีน ที่ แสดงชีวประวัติ ของ ภาพเหมือน เท่านั้น แต่ยัง เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมเพียง ชิ้นเดียวที่ บรรยายถึง เรื่องราวของ อาจารย์และลูก ศิษย์ การ ค้นพบกระจก เคลือบสำหรับ แต่งตัวเป็นการ ยืนยันถึงวันเกิด ของขงจื๊อที่ บันทึกไว้ใน</p>	<p>กระจก เคลือบสำหรับ แต่งตัว ภาพเหมือน ของขงจื๊อและ สาวก “คัมภีร์ เซียวจิง” “คัมภีร์ หลุนอวี่” “คัมภีร์ซือจิง” “ซุนชีว” “อี่ จ้าน” “บันทึก พิธีกรรม” และบันทึกไม้ ไผ่อื่น ๆ</p>	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>เอกสารที่สืบ ทอดมาตั้งแต่ สมัยโบราณ และยุคข้อ ขัดแย้งที่ยืดเยื้อ ในแวดวง วิชาการ เกี่ยวกับวัน เดือนปีเกิดของ ขงจื้อ การ ค้นพบกระจก เคลือบสำหรับ แต่งตัวทำจาก ไม้เคลือบ และ วาด ภาพเหมือน ของบุคคลและ ชีวประวัติของ ขงจื้อและเหล่า สาวก ซึ่ง สอดคล้องกับ ชีวิตของขงจื้อ และ “ชีวประวัติของ สาวกจงหนี่” ที่ ได้บันทึกไว้ใน ประวัติศาสตร์ กระจกเคลือบ</p>		

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>สำหรับแต่งตัว ที่มีภาพสาวก ของขงจื้อที่มี คุณค่าทาง ตัวอักษรสูงมาก และเต็มไปด้วย คุณค่าทาง โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม พิเศษ นอกจากนี้ยัง เป็นเครื่องมือ สำหรับหลิวเฮ่อ เจ้าของสุสาน ไห่ฮุนโฮว ขณะนั้น เพื่อ แสดงความ เคารพต่อลัทธิ ขงจื้อและลัทธิ เต๋า</p>		
5	<p>พิธีกรรม ดนตรีและงาน เฉลิมฉลอง (พิธีกรรม: การ ใช้เครื่องสังเว ดนตรี: ศิลปะ</p>	<p>โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรมของ ชุดพิธีกรรม ดนตรีและงาน เลี้ยงที่ขุดพบ จากสุสานไห่ฮุน</p>	<p>ระฆังดนตรี ตุ๊กตาดินเผา ดนตรี (ตุ๊กตา ดินเผารูปทรง นักดนตรีกำลัง บรรเลงดนตรี)</p>	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
	รูปแบบหนึ่งที่แสดงถึงความสุขในฉากของการบูชาัญญาทางศาสนา ซึ่งอาจจะเป็นดนตรี การเต้นรำ และการแสดงละคร งานเฉลิมฉลอง: การรับรองแขกด้วยเหล้าและอาหาร)	โหว แสดงให้เห็นภาพชีวิตอันหรูหราของขุนนางในราชวงศ์ฮั่น โดยมีคอมพิวเตอร์ขึ้นเสียงระฆังและกระดิ่งตั้งขึ้นบรรเลงฉินและเชอพร้อมกันอย่างกลมกลืนในงานเฉลิมฉลองสวีและฉีสมัยราชวงศ์ฮั่น การชุดพบเครื่องดนตรีเครื่องใช้ทำอาหารเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมอื่น ๆ เหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงการแสวงหาและความรักใน	พิน 25 สาย (พินสมัยโบราณชนิดหนึ่งที่มีสี่สิบห้าสายในสมัยโบราณ) กาน้ำสัมฤทธิ์ จิวินสัมฤทธิ์ (ภาชนะใส่เหล้าชนิดหนึ่ง) ซ้อนสัมฤทธิ์ และภาชนะปรุงอาหารสัมฤทธิ์	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>อาหารและ เหล้ารสชาติดี สำหรับการใช้ เครื่องใช้และ การแสวงหา ชีวิตที่หรูหรา ของให้ฮุนโฮว หลิวเฮ่อ เครื่อง ดนตรีเช่น ระฆังสัมฤทธิ์ ตุ๊กตาดินเผา ดนตรี พิณ 25 สายที่มาพร้อม กับงานเล็ย ซึ่ง เป็นระบบ ดนตรีของเล็ย โฮวแห่ง ราชวงศ์ฮั่น ตะวันตก</p>		
6	<p>รถม้าและเสียง ม้า (หลุมเครื่อง อุทิศม้าจริงตัว แรกที่ค้นพบ ทางตอนใต้ ของแม่น้ำฉาง เจียง)</p>	<p>หลุมรถม้าและ หลุมศพที่ถูก ค้นพบทาง ตะวันตกของ สุสานหลิวเฮ่อ เป็นหลุมเครื่อง อุทิศที่เป็นม้า จริง และเป็น</p>	<p>หลุมรถม้า (ใช้หลุมดิน วางรถม้าและ รถม้าที่ใช้ใน งานศพมี จำนวนที่ แตกต่างกัน) หลุมต่างสัมฤทธิ์</p>	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>ครั้งแรกที่ถูกค้นพบทางตอนใต้ของแม่น้ำฉางเจียง มีรถม้าเดี่ยว 5 คัน และม้า 20 ตัว ฝังอยู่ ซึ่งเป็นจำนวนสูงสุดสำหรับโหล่วแห่งราชวงศ์ฉัน ไม่เพียงเท่านั้น รถม้าจำลอง 2 คันที่ใช้นำทางรถม้ายังถูกขุดค้นขึ้นมาจากสุสานหลิวเฮ่อ รถม้า 6 คัน รูปแกะสลักของราชรถมีรถม้าศึกและกลองสัมฤทธิ์ นับเป็นครั้งแรกที่มีการค้นพบรถม้าหรรหรา เช่นนี้ในประเทศจีน ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึง</p>	<p>(เครื่องประดับโบราณที่ผูกติดกับหัวม้า) รถโหล่วเล่อเซอ (ยานพาหนะเดินทางที่ประกอบด้วยรถม้าสี่ทองและรถกลอง) ฉุนหยู่ (เครื่องดนตรีโบราณ มักจะจับคู่กับกลอง เพื่อบอกให้เคลื่อนไปข้างหน้าและถอยหลัง) เครื่องใช้บนรถม้าสัมฤทธิ์)</p>	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		สถานะอันสูงส่ง ของหลิวเฮ้อใน ฐานะหวังโฮว ในขณะนั้น		
7	ทองทองคำ และเหรียญ (ทองคำที่อุทิศ และสิ่งเวทย์ของ จูไห่สมัย ราชวงศ์ฮั่น)	ในช่วงราชวงศ์ ฮั่นตะวันตก ผู้คนชื่นชอบ ทองคำมาก และพัฒนาสกุล เงินทองคำใน รูปแบบต่าง ๆ เช่น เค้กทอง ทองเกือกม้า ทองเท้ากิเลน และทองจิน ฟาน มีการขุด พบเครื่องทอง ทั้งหมด 478 ชิ้นจากสุสาน ไห่ซุนโฮว รวม น้ำหนักทั้งสิ้น 115 กิโลกรัม นี้เป็นทองคำ จำนวนมาก ที่สุดที่ขุดพบ ทางโบราณคดี ของสุสานอื่น	ทองเกือกม้า (เหรียญทอง รูปเกือกม้า) ทองเท้ากิเลน (เหรียญทอง รูปเท้ากิเลน) เค้กทอง แผ่น ทอง (แผ่น ทองที่สลักคำ บูชาญัตต่อ พระเจ้าเมื่อ ถวายเครื่อง สังเวย)	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		จนถึงทุกวันนี้ ซึ่งเป็นเครื่อง ยืนยันได้ว่า ราชวงศ์อื่น ตะวันตกเป็น “ราชวงศ์แห่ง ทอง” ที่แท้จริง นอกจากนี้ยัง สะท้อนให้เห็น ถึงความมั่งคั่ง ของหลิวเฮ่อ ไห่ฮุนโฮว และ เป็นหลักฐาน เพื่อศึกษา ระบบการผลิต ทองในสมัย ราชวงศ์อื่น		
8	การพักผ่อน และความ งดงาม	เครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน ที่สร้างขึ้นอย่าง ประณีต งดงาม และมีรูปทรงที่ น่าสนใจจำนวน มากที่ถูกขุดพบ ในสุสานหลิว เฮ่อไห่ฮุนโฮว ซึ่งไม่เพียงแต่	โคมไฟ สัมฤทธิ์รูป ห่านและปลา (โคมไฟทอง สัมฤทธิ์รูป ห่านและปลา) โคมไฟทอง สัมฤทธิ์ทรงถั่ว เตาสัมฤทธิ์เขา โปซาน	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		<p>สามารถใช้งาน ได้จริงเท่านั้น แต่ยังมีความ งดงามอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่ เพียงแต่ สะท้อนถึง ความสนใจใน ชีวิตประจำวัน ของทิวเฮ่อ ซึ่งเขาชื่นชอบ กิจกรรมการ ประลอง รวมถึงการ เต้นรำและการ เขียน</p> <p>นอกจากนี้เขา ยังชอบสะสม สมบัติหายาก ทุกชนิด เขา เป็นหวังโฮวส มัยราชวงศ์ฮั่นที่ ใช้ชีวิตสุขสบาย และสง่างาม</p>	<p>(เครื่องใช้ สำหรับจุดธูป) เงินทรงกวาง (รูปทรงกวาง ขนาดเล็ก เป็นของ ตกแต่งที่ใช้ สำหรับทับ กระดาษ)</p>	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
9	เสื้อผ้าและ ของตกแต่ง (กล่องเครื่อง เงินรูปทรง ต่าง ๆ หยกปี้ และดาบที่ ประดับและ หุรหุราที่หลิ เฮ่อแห่งไห่ฮุน โหวใช้ ซึ่ง จำกัดอยู่เพียง แค่รูปลักษณ์ และแฟชั่นของ ขุนนางชาย สมัยราชวงศ์ ฮั่น)	ไม่มีการขุดพบ สิ่งทอในสุสาน ของหลิวเฮ่อ แต่แผ่นไม้มู่ตูที่ ค้นพบได้บันทึก สิ่งทอหลายสิบ ประเภทที่หลิ เฮ่อเป็นเจ้าของ อย่างละเอียด เพื่อช่วยให้คน สมัยใหม่เข้าใจ ว่าเจ้าของ สุสานแต่งกาย อย่างไรหุรหุรา เครื่องใช้ในการ แต่งตัวจำนวน มากที่ขุดพบใน สุสาน ทำให้ ผู้คนเข้าใจว่าใน สมัยราชวงศ์ฮั่น ตะวันตกทั้ง ชายและหญิง ชื่นชอบการ แต่งหน้า โดยเฉพาะ ผู้ชายก็ให้ความ สนใจกับ รูปลักษณ์	แผ่นไม้มู่ตู กล่องเครื่อง เงินตัว ล็อก เงิน กระจก สัมฤทธิ์ที่ ประดับด้วย ทองคำ และอัญมณี จี้ หยก เครื่องประดับ คริสตัลหลาย พื้นผิว ลูกปัด โมรา ดาบ สัมฤทธิ์หัว กลมในยุคจ้าน กั๋ว	

ลำดับ	ประเภท วัฒนธรรม	องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม	โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม ที่เป็นตัวแทน	รูปภาพ
		แพ้ชั้นและการ แต่งกายของ พวกเขาเป็น พิเศษ กล้อง เครื่องเงินที่ชุด พบมีลวดลาย อังกดงาม เทคนิคการปะ ติดที่ประณีต ทำให้ลวดลายที่ ชีวิตชีวาและ งดงาม ซึ่ง สะท้อนให้เห็น ถึงทักษะการ ตกแต่งกล้อง เครื่องเงินที่ ยอดเยี่ยมของ ราชวงศ์ฮั่น ตะวันตก		

ที่มาของภาพ: พิพิธภัณฑ์แหล่งโบราณคดีไห่ฮุนโฮวสมัยราชวงศ์ฮั่น หนานชาง

ประเภทของวัฒนธรรมหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว

สำหรับหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว การศึกษาเริ่มต้นจากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม หลังจากพิจารณาการใช้หมวดหมู่วัฒนธรรมของหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว แล้ว ดำเนินการจัดการและสังเคราะห์วัฒนธรรมของหยกที่ขุดพบ ประเภทวัฒนธรรมของบทความหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว ประการแรก งานวิจัยนี้ใช้มุมมองของการวิจัยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมเพื่อตีความความรู้เกี่ยวกับหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว รวมถึงตำแหน่งที่ขุดพบ รูปร่าง ลักษณะพิเศษ

การตกแต่ง และการใช้หยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว บนพื้นฐานของการผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมหยกข้างต้น ความรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับหยกไห่ฮุนโฮว ประการที่สอง จากมุมมองของการวิจัยเครื่องใช้ ดำเนินการแบ่งประเภทหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว ปรับแต่งความหมายทางวัฒนธรรมของหยกที่ขุดจากไห่ฮุนโฮว และจัดการเนื้อหาทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของไห่ฮุนโฮว

เนื้อหาในส่วนนี้อิงจากข้อมูลพื้นฐานของหยกที่ขุดจากสุสานไห่ฮุนโฮว ร่วมกับเอกสารทางโบราณคดี และเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงอิงจากการวิเคราะห์และจำแนกลักษณะเฉพาะความหมายแฝงทางวัฒนธรรม และระบบการใช้งานของหยก หยก ซึ่งสรุปหมวดหมู่วัฒนธรรมของหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว

1. ประวัติศาสตร์การขุดค้นทางโบราณคดี

ห้องหลักของสุสานไห่ฮุนโฮวหันไปทางทิศใต้ และมีรูปทรงคล้ายตัวอักษรจีน 甲 ประกอบด้วยห้องทิศตะวันออกและห้องทิศตะวันตก ทั้งสองห้องมีประตูและหน้าต่าง และเชื่อมต่อกันด้วยทางเดิน ห้องทางทิศตะวันออกของสุสานคือห้องนอนซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของไห่ฮุนโฮว โลงศพหลักตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านใต้มีเตียงยาวและโต๊ะที่ประดับด้วยอัญมณี บนโต๊ะมีเครื่องใช้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและความบันเทิง เช่น กวางสำริด เครื่องหยก และกระดานหมากรุกวางอยู่บนโต๊ะ ห้องด้านตะวันตกเป็นห้องอ่านหนังสือ โดยมีเตียงยาวอยู่ทางทิศเหนือและเครื่องสำริดและเครื่องเงินอยู่ทางทิศใต้ ระเบียงในสุสานมีที่เก็บของต่าง ๆ ระเบียงด้านตะวันตกจากเหนือลงใต้มีที่เก็บเสื้อผ้า ที่เก็บอาวุธ ที่เก็บเอกสารและจดหมายเหตุ ที่เก็บอุปกรณ์สันหนนาการและรถม้า ระเบียงด้านเหนือจากซ้ายไปขวามีที่เก็บเงิน ที่เก็บธัญพืช และที่เก็บคลังเครื่องดนตรี ระเบียงด้านตะวันออกจากเหนือลงใต้มีที่เก็บชุดแก้วเหล้า ที่เก็บเครื่องครัวและที่เก็บรถม้า เครื่องหยกที่อธิบายไว้ในบทความนี้ถูกขุดขึ้นมาจากระเบียงด้านตะวันตกในโลงศพหลัก เครื่องหยกทั้งหมดที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮวมีจำนวนทั้งสิ้น 411 ชิ้น จำแนกตามประเภทของเครื่องใช้ แบ่งออกได้ 18 ประเภท (ดังที่แสดงในตารางที่ 3-2)

ตารางที่ 3- 2 การแบ่งประเภทของหยกที่ขุดพบสุสานไห่ฮุนโฮว

ลำดับ	ชื่อ	ภาพของวัตถุโบราณ	ขนาด (หน่วย: มม.)		
			ยาว	กว้าง	หนา
1	หยู่ปี้ (玉璧) (วัตถุหยกทรง กลมแบนมีรูตรง กลาง)		59.6	23.4	2.4
2	หยู่หวาน (玉环) (วัตถุหยกทรง กลมที่มีรูรับแสง ตรงกลางเท่ากับ เส้นผ่าศูนย์กลาง กลาง)		17.5	11.4	4.0
3	หยู่กู่ย (玉圭) (หยกที่เลี้ยวโหว ในสมัยโบราณใช้ เพื่อแสดงถึง สถานะของตน เมื่อเข้าเฝ้า จักรพรรดิ)		161. 2	69.4	8.9
4	หยู่ยี้ง (玉印) (หยกที่มีชื่อ แกะสลักและใช้ สำหรับการ ประทับตรา)	 	21.3	21.3	15.7

ลำดับ	ชื่อ	ภาพของวัตถุโบราณ	ขนาด (หน่วย: มม.)		
			ยาว	กว้าง	หนา
5	หุ้ยไตโกวเล่ย์ (玉带钩) (เครื่องประดับที่คนโบราณใช้คาดเข็มขัด)		132.0	14.6	31.6
6	หุ้ยเจี้ยนซือ (玉剑饰) หุ้ยเจี้ยนมี (玉剑秘) (เครื่องประดับฝักดาบ)		29.3	29.3	13.1
7	เตี้ยสิงหุ้ยเพย (碟形玉佩) (เครื่องประดับหยกที่คนโบราณสวมใส่)		98.2	70.0	6.2
8	หุ้ยกว่าน (玉管) (เครื่องดนตรีโบราณที่ทำจากหยก)		129.6	11.8	5.8
9	โหวโซ่วตาว (环首刀) (อาวุธจากราชวงศ์ฮั่น)		39.2	5.0	1.4

ลำดับ	ชื่อ	ภาพของวัตถุโบราณ	ขนาด (หน่วย: มม.)		
			ยาว	กว้าง	หนา
10	หลงสิงเพ็งสิงหยู่ เพี้ย (龙形凤形玉 佩类) (เครื่องประดับที่ คนโบราณสวม ใส่แกะสลักเป็น ลวดลายมังกร และหงส์)		83.8	83.7	5.1
11	ถั่งสิงหยู่ชื่อ (หยกกลมแบน)		23.8	41.1	34.0
12	หมาหน้าเปี้ยปี้ (หมาหน้าเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)) (เครื่องประดับ รูปเปลือกหอย ทำจากโมรา)		19.6	12.5	4.2
13	สูยจิงหมา หน้า จิง (水晶玛瑙珠) (เครื่องประดับ ลูกปัดทำจาก คริสตัลโมรา)		9.2		4.8
14	หูโพ (琥珀) (เครื่องประดับ ที่ทำจากอำพัน)		20.5	12.7	12.6

ลำดับ	ชื่อ	ภาพของวัตถุโบราณ	ขนาด (หน่วย: มม.)		
			ยาว	กว้าง	หนา
15	ป้านฉิวจ้วงเขียน ชื่อ (半球状嵌饰) (เครื่องประดับ ที่มีรูปทรงครึ่ง วงกลม)		18.9		4.3
16	ประเภท อื่น ๆ (หยู่ฮูเหริน: เครื่องหยกที่มี รูปทรงนางรำ)		93.0	30.5	4.2

ที่มาของภาพ: การค้นหาภาพหยกไห่ฮุนโฮวในเว็บไซต์ภาพในไปตู้ (baidu.com)

2. สุนทรียศาสตร์ทางศิลปะ

งานวิจัยนี้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางศิลปะและภูมิหลังทางสังคมของราชวงศ์ฮั่นอย่างลึกซึ้ง ผ่านการศึกษารูปทรงภายนอก การตกแต่ง ลวดลายและสุนทรียภาพภายในของเครื่องหยกที่ค้นพบในสุสานไห่ฮุนโฮว เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความงามทางศิลปะของบนเครื่องหยกสมัยราชวงศ์ฮั่น และสรุปสนิยมทางสุนทรียภาพส่วนบุคคลของไห่ฮุนโฮว และศึกษาสุนทรียภาพของศิลปะสมัยราชวงศ์ฮั่น

จี้ลวดลายมังกร หงส์ ฉือ และเสื่อที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวที่ทำจากหยกสีคราม มีรูปร่างวงรี จี้หยกทั้งสองด้านตกแต่งด้วยการแกะสลักแบบฉลุทั้งสองด้าน ด้านขวาสลักเป็นลายมังกรพ่นไข่มุก ด้านซ้ายบนสลักด้วยลวดลายหงส์ ด้านซ้ายล่างสลักด้วยลวดลายฉือและเสื่อ ตัวจี้หยกประดับด้วยลวดลายเมฆต่าง ๆ มีเส้นสายที่ลื่นไหล ในตำนานโบราณของจีน มังกรเป็นสัญลักษณ์ร่วมกันของชนชาติจีน ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นพาหะของแนวคิดการเป็นเซียนของลัทธิเต๋า แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจจักรพรรดิอีกด้วย ในประเทศจีน “หลานของสวรรค์” หมายถึงจักรพรรดิ ไม่เพียงเท่านั้น มังกรจะโอบยิบบนท้องฟ้าในฤดูใบไม้ผลิ ดำดิ่งลงสู่ผืนน้ำในฤดูใบไม้ร่วง และดูแลผืนน้ำที่หล่อเลี้ยงสรรพสิ่งจิว (珠) หมายถึง ไข่มุกที่เกิดจากหอย และมีตำนานเล่าว่าน้ำตาของเงือกกลายเป็นไข่มุก การรวมกันของตำนานทั้งสามนี้ทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางนามธรรมของลวดลายมังกรพ่นไข่มุก สลักไว้ทางด้านขวา เนื่องจากราชวงศ์ฮั่นเคารพด้านขวา ประกอบไปด้วยภาพของความมีชีวิตชีวาอย่างต่อเนื่อง

หงส์เป็นนกศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นสัญลักษณ์ของความสงบสุขของโลกในตำนานโบราณของจีน และยังเป็นเทพเจ้าผู้พิทักษ์ที่อยู่ภายในใจของชาวฉู่ ลัทธิขงจื้อที่ได้รับการนับถือจากราชวงศ์ฮั่นได้นำหงส์เข้ามาหลอมรวมกับศีลธรรมของบุรุษ ซึ่งมีความหมายว่า ศีลธรรมอันสูงส่ง ลวดลายมังกรฉือ (虯龙) และเสื่อเป็นการผสมผสานระหว่างมังกรไม่มีเขาและหัวเสื่อในตำนานจีนโบราณ ซึ่งบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่และความกล้าหาญตามแนวคิดเทววิทยาของราชวงศ์ฮั่น และมีลักษณะในการขับไล่สิ่งชั่วร้ายและขจัดภัยพิบัติ โดยทั่วไปแล้วลวดลายเมฆจะถูกใช้เพื่อเป็นลวดลายเสริมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ในฉากของสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ที่สัญจรไปมาบนท้องฟ้า และยังเป็นแนวคิดโบราณของจีนที่เชื่อว่าทุกสรรพสิ่งในโลกล้วนประกอบไปด้วยอากาศ ลวดลายการตกแต่งของจี๋หยกเป็นแนวคิดของชาวฮั่นที่ว่าการมีจี๋หยกหมายถึงการได้รับพรและการคุ้มครองจากเทพและอสูร

ภาพที่ 3 - 1 จี๋ลวดลายมังกร หงส์ และเสื่อ
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Rao Jianwei ในค.ศ. 2018

ดาบหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว เป็นดาบที่ประดับด้วยหยก ซึ่งเป็นเครื่องประดับที่ชายสูงศักดิ์สวมใส่ ใน “หนังสือฮั่นชู-ชีวประวัติของซงหนู” มีบันทึกว่าจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ฮั่นได้มอบดาบหยกให้แก่ฉานหยู (单于) เมื่อไปเยี่ยมเยือนซงหนู (匈奴) (ซงหนู (匈奴): ชนกลุ่มน้อยในขณะนั้น ฉานหยู (单于): จักรพรรดิแห่งซงหนู) แสดงให้เห็นว่าดาบหยกของราชวงศ์ฮั่นไม่เพียงแต่สามารถแสดงสถานะอันสูงส่งหรือลักษณะคุณธรรมอันสูงส่งของผู้ครอบครองเท่านั้น แต่ยังเป็นของขวัญทางการทูตที่สำคัญอีกด้วย โดยทั่วไปแล้วดาบหยกในราชวงศ์ฮั่นประกอบด้วยด้ามดาบ ลำตัวดาบ และยังมีเครื่องประดับหยกสีอื่น ได้แก่ หัวดาบหยก โกร่งดาบหยก ปลายดาบหยก และวงแหวน

ดาบหยก ชาวฮั่นผสมผสานวัสดุจากหยกเข้ากับรูปทรงของดาบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างศิลปะการต่อสู้และความนิยมต่อความคิดเชิงจิตของชาวฮั่น คุณธรรมของลัทธิขงจื้อคือคุณธรรมของสุภาพชน คุณธรรมแห่งความยุติธรรม ดาบไม่ป่าเถื่อนเหมือนมีด ดาบตั้งตรง ใช้เพื่อสนับสนุนความยุติธรรม ดังนั้น การรวมทั้งสองเข้าด้วยกันไม่เพียงแต่เสริมสร้างลักษณะทางศีลธรรมและลำดับชั้นของดาบเท่านั้น แต่ยังให้อุดมคติทางศีลธรรมที่ชาวฮั่นนับถืออีกด้วย ส่วนลวดลายการตกแต่งดาบหยกก็ใช้ลวดลายต่าง ๆ เช่น ลายเสือ ลายหน้าสัตว์ ลายเมฆ ลายกู่เหวิน (谷纹) ลายหงส์ และลายนก เป็นต้น การตกแต่งเส้นหน้าสัตว์สะท้อนถึงด้านที่ปล้นชีวิตของดาบ ในขณะที่เส้นของสัตว์ในตำนานอื่น ๆ มีความหมายของการยับยั้งเจตนาฆ่าของตัวดาบ ซึ่งสะท้อนความคิดวิภาษวิธีของคนโบราณเกี่ยวกับชีวิตและความตาย

ภาพที่ 3 - 2 ภาพของดาบหยก

ที่มา: ถ่ายภาพโดย Rao Jianwei ในค.ศ. 2018

ในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก กลุ่มพลเรือนที่นำโดยจักรพรรดิผู้ก่อตั้งหลิวปัง (刘邦) ซึ่งเป็นสามัญชนได้กลายเป็นชนชั้นสูงอย่างกระชั้นชิด อย่างไรก็ตาม ความสนุกสนานที่บ้านที่มีอยู่ในนั้นไม่ได้จางหายไป แต่กลับทำให้วัฒนธรรมที่บ้านเข้าสู่ราชสำนัก หลิวปังจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ฮั่นชื่นชอบการเต้นรำบิตเอวแขนยาวแบบพื้นบ้านมากและได้อภิเษกกับนางซี ซึ่งเก่งในการเต้นบิตเอวแขนยาว (หมายเหตุ: หนึ่งในรูปแบบการรำรำโบราณ ทำรำคือ ทำรำโดยยกแขนเสื้อขึ้นและงอเข้า) สิ่งนี้นำไปสู่กระแสของหญิงสาวสวยที่ผู้คนในราชวงศ์ฮั่นชื่นชอบ ในสังคมที่อุดมสมบูรณ์และมีประชากรมากมายของราชวงศ์ฮั่น หญิงสาวสวยได้ค่อย ๆ เข้าร่วมในอุตสาหกรรมการเต้นรำ ตามกระแสทางสังคมนี้ จึงมีจี๊หยกรูปร่างเหมือนนักเต้นที่ทำจากหยกก็ปรากฏขึ้น นักเต้นรำหยกที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวนั้นดูสดใส มีขนาดเล็ก และวิจิตรงดงาม พร้อมด้วยใบหน้าที่แกะสลักไว้อย่างชัดเจน ทำให้พวกมันดูน่ารัก สาเหตุที่พบว่านักเต้นรำหยกเป็นเครื่องอุทิศในสุสานไห่ฮุนโฮว นั้นสามารถสืบย้อนไปถึงประวัติครอบครัวของตัวเอง บิดาของหลิวเฮ่อ คือหลิวโป จักรพรรดิแห่งเมืองซางอี ปู่ของเขา คือหลิวเซ่อ จักรพรรดิหลิวเซ่อแห่งราชวงศ์ฮั่นผู้เป็นศิลปินที่มีอารยธรรมและศิลปะการต่อสู้ และยายของเขาคือนางหลี่สาวสวยที่มีชื่อเสียง หลี่เหมยเหริน (李美人 - ตำแหน่งที่มอบให้กับนางสนมของจักรพรรดิราชวงศ์ฮั่น) เกิดที่ซางเหมิน (昌门) บรรพบุรุษของเขาทำงานด้านการแสดงดนตรีและการเต้นรำ พี่ชายของเธอเป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียงในราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ทั้งครอบครัวไม่เพียงแต่ร้องเพลง

และเต็นรำเก่งเท่านั้น แต่หลี่เหมยเหรินยังได้รับชื่นชอบจากจักรพรรดิอันอยู่ดีแห่งราชวงศ์ฮั่นเพราะทักษะนี้ ด้วยเหตุนี้ ความรักในการร้องเพลงและการเต้นรำจึงถูกฝังอยู่ในสายเลือดวัฒนธรรมในตระกูลของหลิวเฮ่อ นักเต้นหยกชิ้นนี้ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว แสดงออกถึงความคำนึงถึงอย่างสุดซึ้งของหลิวเฮ่อที่มีต่อหลี่เหมยเหรินผู้เป็นยายของเขา

ภาพที่ 3 - 3 นางรำรูปแกะสลักจากแผ่นหยก
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Rao Jianwei ในค.ศ. 2018

3. ชีวิตประจำวัน

เครื่องหยกที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หมายถึง เครื่องใช้ประจำวันที่นำหยกมาผลิตเป็นเครื่องใช้ ซึ่งเป็นเครื่องใช้จากหยกที่ผู้คนมักจะนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ขุนนางสมัยราชวงศ์ฮั่นไม่เพียงแต่ชอบเครื่องหยกในงานพิธีต่าง ๆ เช่น การสักการะบูชา งานศพเท่านั้น แต่ยังใช้เครื่องหยกในชีวิตประจำวัน เพื่อแสดงถึงความหรูหราในชีวิตอีกด้วย ประเภทของเครื่องหยกที่ใช้ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปได้แก่ ตราประทับหยก ถ้วยหยก ตะขอยหยก กล่องหยกและภาชนะหยก ในบรรดาเครื่องหยกสำหรับชีวิตประจำวันยังสามารถแบ่งออกเป็นของตกแต่งสำหรับคนหรือสิ่งของและเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

ในบรรดาเครื่องหยกที่ขุดพบในไห่ฮุนโฮว ตัวแทนเครื่องหยกที่ใช้เป็นเครื่องประดับคือ แหวนหยก จากภาพที่ 3-4 สามารถเห็นแหวนหยกธรรมดาที่ขุดพบ ถูกล้อมรอบด้วยเครื่องเงินไม้และเมื่อขุดพบหยกยังใช้เป็นเครื่องประดับบนเครื่องเงินไม้อีกด้วย จึงสามารถตัดสินได้ว่าแหวนหยกธรรมดาถูกใช้เป็นหยกสำหรับการตกแต่งบนเครื่องเงินไม้

ภาพที่ 3 - 4 สถานการณ์การขุดพบกำไลหยก
ที่มาของภาพ: “การค้นพบค.ศ. 2016: การค้นพบอันน่าทึ่ง – การขุดค้นทางโบราณคดีของสุสานไห่
ฮุนโฮว”

ขณะเดียวกัน มีจี้หยกทรงม้งกรสามชิ้นอยู่ภายในคลังสำหรับอุปกรณ์ความบันเทิงในทาง
ระเปียงฝั่งตะวันตก (ภาพที่ 3-5) ซึ่งกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอบนภาชนะทรงวงแหวน และสิ่งของ
ทั้งหมดถูกจัดวางไว้ในกล่องไม้ทรงกลม และถูกเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 3 - 5 สถานการณ์การขุดพบจี้หยกทรงม้งกร
ที่มาของภาพ: “การค้นพบค.ศ. 2016: การค้นพบอันน่าทึ่ง – การขุดค้นทางโบราณคดีของสุสานไห่
ฮุนโฮว”

เครื่องหยกสำหรับการตกแต่งชิ้นที่สามคือหัววงแหวนดาบหยกในกล่องไม้เครื่องเงินใน
ระเปียงทางตะวันตกของสุสานไห่ฮุนโฮว (ภาพที่ 3-6) เป็นหยกคุณภาพดี มีขนาดเล็ก สะท้อนถึง
ศิลปะการต่อสู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ซึ่งขุนนางฝ่ายพลเรือนและทหารสมัยนั้นนิยม
ถือหัววงแหวนดาบหยกชนิดนี้เป็นเครื่องประดับบนร่างกาย

ภาพที่ 3 - 6 หัวดาบวงแหวนหยก

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Li Shuangjun ในค.ศ. 2017

เครื่องหยกประเภทที่สี่ที่เป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันคือ ตราประทับ ในสมัยราชวงศ์ฮั่น การใช้ตราประทับเป็นเครื่องอูทิศได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเจ้าของที่ดินและขุนนาง ซึ่งตราประทับหยกนั้นมีความหรรหามาก (Fang Liangzhu, 2019) แต่อย่างไรก็ตาม ก็มีตราประทับบางส่วนที่ขุดพบจากหลุมฝังศพไม่ได้ถูกนำมาใช้ตลอดช่วงชีวิตของพวกเขา และตราประทับบางส่วนเป็นตราประทับของราชการที่ลอกเลียนแบบมาเป็นพิเศษ เพื่อนำมาใช้สำหรับการฝังศพ

ภาพที่ 3 - 7 ตราประทับหยกชื่อหนิวของหลิวเฮ่อ (หมายเหตุ: ด้านบนมีการแกะสลักรูปคางคกสำหรับตกแต่ง และตราประทับหยกที่มีอักษรหลิวเฮ่ออยู่ด้านล่าง)

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Li Shuangjun ในค.ศ. 2017

จำนวนของเครื่องหยกสำหรับตกแต่งที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวนั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 411 ชิ้น (Li Shuangjun,2017) และจำนวนของเครื่องตกแต่งนั้นก็มากกว่าจำนวนของผู้ตกแต่ง นี้ อาจเกี่ยวข้องกับกรนับถือลัทธิขงจื้อในสังคมราชวงศ์ฮั่น “สวมใส่บนร่างกาย ขึ้นชมกับมันบ่อย ๆ แล้วจะก่อตัวเป็นความรู้สึกเมื่อใส่เป็นเวลานาน” (Shui Ting,1997) ขงจื้อเชื่อว่า หลังจากสวมใส่หยกมาเป็นเวลานาน บุคลิกภาพของสุภาพบุรุษจะถูกก่อตัวขึ้นมาโดยไม่รู้ตัว ประเภทของเครื่องตกแต่งที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวยังสะท้อนให้เห็นถึงสังคมในเวลานั้น การตกแต่งเครื่องประดับหยกอันซับซ้อนไม่ได้รับความนิยมอีกต่อไป แต่เครื่องประดับหยกชิ้นเล็ก ๆ ที่มีสีต่างกันนิยมนำมารวมกันเพื่อตกแต่ง ซึ่งมีความสวยงามกว่า มีรูปทรงที่หลากหลายและมีจำนวนมากมายเช่นกัน

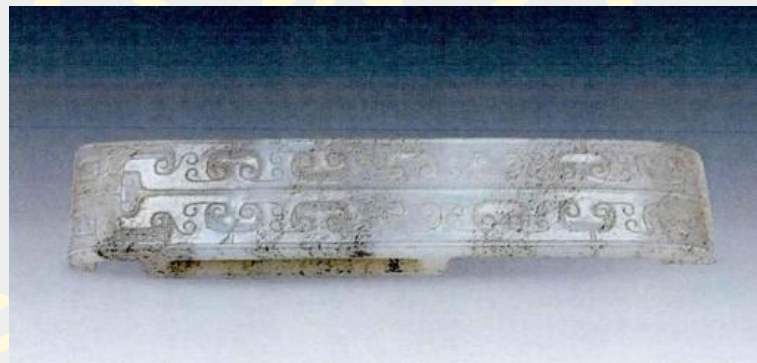
4. ขนบธรรมเนียมและพิธีการ

แนวคิดเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมของจีนมีต้นกำเนิดในราชวงศ์โจว และขนบธรรมเนียมถูกนำมาใช้เพื่อกำหนดลำดับชั้นสูงต่ำ ความสนิทสนมเห็นห่างและความสูงต่ำในทุกชนชั้นทางสังคมในประเทศจีน มารยาทที่ชาวจีนโบราณปฏิบัติตาม สะท้อนให้เห็นในระบบเครื่องใช้ที่ผู้คนใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่เพียงแต่ในปฏิบัติตามในชีวิตเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งของในพิธีศพหลังความตายอีกด้วย ดังนั้นจากสถานการณ์เครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮว จึงสามารถสังเคราะห์เนื้อหาวัฒนธรรมของพิธีกรรมของไห่ฮุนโฮวได้

เครื่องประดับหยกและดาบหยกบางส่วนที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวแสดงให้เห็นถึงภูมิหลังทางสังคมที่สมาชิกราชวงศ์ฮั่นตะวันตกถือว่าการสวมดาบหยกถือเป็นเกียรติยศ (Cai Bingqing,2018) เมื่อพิจารณาจากจำนวนดาบหยกทั้งสิ้นสี่เล่ม หลิวเฮ้อได้ฝังดาบหยกไว้ทั้งหมดห้าเล่ม ซึ่งเทียบเท่ากับจำนวนที่ขุดพบในสุสานของเจ้าครองนครสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ซึ่งบ่งบอกถึงสถานะอันสูงส่งของหลิวเฮ้อในฐานะเจ้าครองนคร แม้ว่าหลิวเฮ้อเจ้าของสุสานไห่ฮุนโฮวจะมีคุณสมบัติเป็นสุสานของเจ้าครองนครในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก แต่เมื่อพิจารณาจากจำนวนเครื่องประดับดาบหยก (ภาพที่ 3-8 ภาพที่ 3-9 และภาพที่ 3-10) ดาบหยกที่ฝังไปพร้อมกับเขากลับไม่สามารถจับคู่กับเครื่องประดับดาบหยกครบชุด ซึ่งแสดงว่า เขายังไม่ขึ้นขอมาตรฐานเครื่องประดับดาบหยกครบชุดที่ขุนนางระดับสูงและกษัตริย์สวมใส่ในเวลานั้น จากมุมมองนี้ หลุมฝังศพของหลิวเฮ้อไม่เพียงแต่สอดคล้องกับสถานะของเขาในฐานะเจ้าครองนครเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงประสบการณ์ทางการเมืองและสถานะทางการเมืองอันซับซ้อนของเขาอีกด้วย (Cai Bingqing,2018)

ภาพที่ 3 - 8 เครื่องประดับดาบหยก - หัวดาบหยกลายชื้อและลายเมฆ
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Fang Liangzhu ในค.ศ. 2019

ภาพที่ 3 - 9 เครื่องประดับดาบหยก - ตัวลือคดาบหยกลดลายหน้าอสูร
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Fang Liangzhu ในค.ศ. 2019

ภาพที่ 3 - 10 เครื่องประดับดาบหยก - “กระบ้งแนวขวาง” (crossguard) หยกลดลายหน้าอสูร
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Fang Liangzhu ในค.ศ. 2019

เครื่องประดับหยกทรงมังกรลายงูหัวมังกรที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโฮว เป็นเครื่องประดับหยกที่ทำขึ้นจากแท่งหยกทรงสูงในยุคแรก ๆ จากรูปแบบการตกแต่งจะเห็นได้ว่า สร้างขึ้นในสมัยชุนชิว ช่วงแรกใช้เป็นเครื่องประดับบนด้ามหยก มักใช้ในพิธีบวงสรวง และมีลักษณะของพิธีกรรม

ภาพที่ 3 - 11 เครื่องประดับหยกทรงมังกรลายงูหัวมังกร
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Fang Liangzhu ในค.ศ. 2019

ตามบันทึกของ “พิธีกรรมเก๋าราชวงศ์ฮั่น” มีเพียงจักรพรรดิแห่งราชวงศ์ฮั่นเท่านั้นที่สามารถใช้ตราประทับหยกทางการได้ แต่ตราประทับหยกสองชิ้นที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮว สามารถตัดสินได้ว่าเป็นตราประทับส่วนพระองค์ของหลิวเฮ่อ ซึ่งเป็นเครื่องใช้ในพิธีศพของเจ้าครองนครเท่านั้น ไม่ถือว่าขัดต่อระบบในสมัยนั้น ตามคำจารึกบนตราประทับหยก - 大刘记印 แสดงถึงสองความหมาย หนึ่งคือ ตัวตนของหลิวเฮ่อในฐานะ “ต้าจาง” (大宗) (สายเลือดโดยตรงของจักรพรรดิ) สองคือ การบอกเป็นนัยถึงสภาพจิตใจอันซบซวนของหลิวเฮ่อที่ไม่เต็มใจถูกล้มล้าง

ภาพที่ 3 - 12 ตราประทับหยกชื่อหนิวของหลิวเฮ่อ
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Li Shuangjun ในค.ศ. 2017

จี้ทรงเซ่อมีต้นกำเนิดมาจากรูปทรงเครื่องประดับหยกในสมัยราชวงศ์ซางและราชวงศ์โจว ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ส่วนมากใช้โดยองค์ชายและขุนนางชั้นสูง (Chengshou, 1959) ในบรรดาจี้ทรงเซ่อสามชิ้นที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโหว่ จี้หยกชิ้นหนึ่งที่วางอยู่ใกล้โลงศพหลัก บ่งบอกว่าจี้หยกนี้เป็นเครื่องใช้ของหลิวเฮ่อเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ บนจี้หยกแกะสลักลวดลายเสมือนจริงของมังกร หงส์ นี้อและสัตว์ในตำนานอื่น ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถานะในราชวงศ์ของหลิวเฮ่อ อีกชิ้นหนึ่งวางอยู่บนโต๊ะไม้เคลือบเงินเตี้ย พร้อมกับเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของชาวฮั่นว่า “ชีวิตหลังความตาย ควรเหมือนกับตอนมีชีวิตอยู่”

ภาพที่ 3 - 13 จี้ทรงเซอลวดลายมังกร หงส์ และฉือ

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Fang Liangzhu ในค.ศ. 2019

ในสังคมของราชวงศ์ฮั่น หยกเขียวมีประโยชน์ใช้สอยหลายประการ เป็นหยกสำหรับพิธีกรรมที่ถูกนำมาใช้ในพิธีบูชาขั้วและการแสดงความเคารพต่อจักรพรรดิ และยังถูกใช้โดยขุนนางเพื่อเป็นเครื่องประดับประจำวัน บ้างก็นำมาใช้เป็นเครื่องบรรณาการและของขวัญ นอกจากนี้ยังเป็นของตกแต่งสำหรับศพและโลงศพในหลุมฝังศพ เมื่อพิจารณาจากการจัดวางแล้ว หยกปี้ลวดลายเม็ดข้าวที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮว น่าจะเป็นของใช้ประจำวันของหลิวเฮ่อ ลวดลายเม็ดข้าวและลายสานที่แกะสลักอยู่บนหยกปี้ แสดงถึงชนชั้นสูงที่แตกต่างกัน ตามบันทึก “จารึกราชวงศ์ฮั่นยุคหลัง - พงศาวดารพิธีกรรม” เจ้าครองนครและองค์ชายในราชวงศ์ฮั่นจะนำหยกปี้มาเช่นไห่ฉ้วนงวันปีใหม่ (Sima Biao, 1975) จึงสามารถอนุมานได้ว่า หยกปี้ลายเม็ดข้าวน่าจะเป็นปี้สำหรับพิธีกรรมที่หลิวเฮ่อใช้ในกิจกรรมทางการเมืองประจำวันของเขา

ภาพที่ 3 - 14 หยกปี้ลวดลายเม็ดข้าว

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Fang Liangzhu ในค.ศ. 2019

กระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์หยกไห่ฮุนโฮว

ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีจีนเชื่อว่า พิพิธภัณฑ์สัญจรมีข้อได้เปรียบและข้อจำกัดในด้านของขอบเขตในด้านขอบเขตของการรวบรวมวิธีการวิจัย และวิธีการจัดแสดง ขณะเดียวกัน ยังมีความขัดแย้งบางประการระหว่างงานการปกป้องโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยก ดังนั้น ผู้วิจัยคิดว่า ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในสุญญากาศหรือมีอยู่อย่างอิสระจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ผ่านการสร้างกระบวนการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรใหม่ Stephen E. Weil ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง เชื่อว่าการจัดการพิพิธภัณฑ์ที่ประสบความสำเร็จคือการใช้ทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์อย่างครอบคลุมและเต็มที่ การจัดการพิพิธภัณฑ์ที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับ การแบ่งส่วนและการตรวจสอบองค์ประกอบเฉพาะของพิพิธภัณฑ์บางรายการ รวมถึงการวางแผน ความเป็นผู้นำ บุคลากร เงินทุน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ของสะสม และความสัมพันธ์ระหว่างพิพิธภัณฑ์กับโลกภายนอก ผู้วิจัยเชื่อว่าการที่จะมีส่วนร่วมทางวิทยาศาสตร์ในการจัดการพิพิธภัณฑ์หยกไห่ฮุนโฮว จำเป็นต้องวางแผนกระบวนการจัดการทางวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีจีนเชื่อว่า ทรัพยากรโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์เป็นรากฐานสำคัญของการจัดการพิพิธภัณฑ์ กรอบองค์กรและการตั้งค่าสถาบันจะต้องรวมถึงการคุ้มครองโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยก หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานพิพิธภัณฑ์จะต้องชี้แจงงานที่เกี่ยวข้องขององค์กร การจัดการ การจัดแสดง บุคลากรจะต้องรวมอยู่ในกระบวนการจัดการด้วย จำเป็นต้องฝึกอบรมและจัดระเบียบพนักงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมแลกเปลี่ยน ขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องใส่ใจกับข้อเสนอแนะ

ของความคิดเห็นของผู้ชมที่เป็นเยาวชนและปรับปรุงกระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง จากความคิดเห็นที่ครอบคลุมจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการใหม่สำหรับกระบวนการจัดการของพิพิธภัณฑ์หยกไห่ฮุนโฮว

1. การวางแผนกระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์หยกไห่ฮุนโฮว

ปัจจุบัน มีข้อจำกัดในการจัดแสดงวัตถุทางกายภาพของพิพิธภัณฑ์สัญจรที่เกี่ยวข้องกับหยกไห่ฮุนโฮว เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดของขั้นตอนปัจจุบัน ผู้วิจัยเชื่อว่าพิพิธภัณฑ์หยกควรสร้างแนวคิดใหม่ในการจัดการพิพิธภัณฑ์ และมีส่วนร่วมในสี่ด้านที่ดีขึ้นในการอัปเดตการแบ่งประเภทของการวางแผนทางวิทยาศาสตร์ อัปเดตแนวคิดการรวบรวม เพิ่มคุณค่าให้กับกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ ให้ความสนใจกับ นิทรรศการในอนาคตและการออกแบบนิทรรศการการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ไปที่การสืบทอดและการคุ้มครองวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

ประการแรก พิพิธภัณฑ์หยกจะต้องปรับปรุงแนวคิดในการสะสม ด้วยการพัฒนาและความก้าวหน้าของสังคมและพิพิธภัณฑ์ พิพิธภัณฑ์จึงค่อย ๆ กลายเป็นสถานที่ที่แสดงกระบวนการทางสังคมผ่านมรดกทางวัฒนธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ครั้งก่อนซึ่งมีแนวโน้มที่จะรวบรวมวัตถุทางกายภาพ พิพิธภัณฑ์ในปัจจุบัน ควรละทิ้งแนวคิดดั้งเดิมในการรวบรวมโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมและรวบรวมโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การบันทึกภาพมัลติมีเดียไม่เพียงสะดวกต่อการอนุรักษ์เท่านั้น ขณะเดียวกันยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมที่มีโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย แนวคิดการสะสมประเภทนี้ได้ละทิ้งแนวคิดดั้งเดิมในการนำโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมทางกายภาพมาเป็นเนื้อหาหลักในการสะสม ไม่เพียงแต่ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการเก็บรักษาของพิพิธภัณฑ์หยกและช่วยให้เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์ดำเนินงานนิทรรศการได้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางสังคมและวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกที่มีอยู่ในหยกไห่ฮุนโฮว ยกกระดับความสมบูรณ์และความเป็นระบบของการเล่าเรื่องในนิทรรศการ และบรรลุผลของการเผยแพร่ข้อมูลนิทรรศการ (Xiao Weihua,2021)

ประการที่สอง พิพิธภัณฑ์หยกควรวางแผนการแบ่งประเภทของข้อมูลหยกตามหลักวิทยาศาสตร์ การสำรวจภาคสนามของหยางจวินเปียว ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีเป็นวิธีการที่ดีในการสำรวจและวิจัยเชิงลึกโดยละเอียดเกี่ยวกับรายละเอียดโดยรวมของเครื่องหยกไห่ฮุนโฮว ประการถัดมา บนพื้นฐานของการสำรวจและการวิจัย เราต้องเชี่ยวชาญในประเภทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหยกประเภทต่าง ๆ จากนั้นเลือกโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมที่ตรงตามข้อกำหนดในนิทรรศการ นอกจากนี้ พิพิธภัณฑ์ควรติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีหยก นักวิจัย และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจข้อมูลทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับหยกไห่ฮุนโฮวที่มีอยู่ เพื่อเป็นช่องทางทางวิทยาศาสตร์มากขึ้นสำหรับการวางแผนทางวิทยาศาสตร์และการแบ่งประเภทข้อมูลหยก

ประการที่สาม พิพิธภัณฑสถานควรเสริมสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง จางอ๋อเซี่ยว ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสื่อใหม่กล่าวว่า การเผยแพร่และการสืบทอดวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ไม่ควรจำกัดอยู่เพียงข้อจำกัดของเวลาและสถานที่เท่านั้น หลังจากเข้าสู่ยุคข้อมูลคอมพิวเตอร์แล้ว ได้มีโอกาสในการเผยแพร่วัฒนธรรมมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าพิพิธภัณฑสถานควรมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นในการออกแบบกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นพิพิธภัณฑ์สถานหรือกิจกรรมวิทยาศาสตร์ ควรรวมไว้ในกระบวนการจัดการของพิพิธภัณฑสถาน ทำลายกระบวนการจัดการพิพิธภัณฑสถานแบบดั้งเดิม และเพิ่มคุณค่าให้กับกิจกรรมการจัดการของพิพิธภัณฑสถาน บนพื้นฐานนี้ กิจกรรมเหล่านี้สามารถมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่วัฒนธรรมหยกในไต้หวัน และยังคงกลายเป็นสื่อสำคัญในการสืบทอดและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมหยกในไต้หวัน

ประการที่สี่ พิพิธภัณฑสถานมีความเร่งด่วนเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการในอนาคต นิทรรศการของพิพิธภัณฑสถานส่วนใหญ่ไม่มีตัวนำทางวัสดุแบบตายตัว เนื่องจากยากต่อการดำเนินการจัดนิทรรศการควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจการเมืองของประเทศ สภาพแวดล้อมการพัฒนาของพิพิธภัณฑสถาน และนิเวศวิทยาทางวัฒนธรรมในประเทศจีนกำลังประสบกับการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาพิพิธภัณฑสถานส่วนใหญ่กำลังเผชิญกับความท้าทายครั้งใหญ่ พิพิธภัณฑสถานดำเนินการในรูปแบบของพิพิธภัณฑสถานส่วนใหญ่ในประเทศจีนค่อย ๆ หายไป ดังนั้นการจัดการพิพิธภัณฑสถานจึงมีความสำคัญมาก ด้วยการพัฒนาทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑสถานหยก การจัดการพิพิธภัณฑสถานไม่ได้เป็นเพียงเกี่ยวกับการจัดการโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมอีกต่อไป แต่ยังเกี่ยวกับการจัดการความทรงจำของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมของสังคมและวัฒนธรรมในขณะนั้น ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการจัดนิทรรศการในอนาคต ตัวอย่างเช่น พิพิธภัณฑสถานเจี้ยนชว่น มณฑลชื้อชว่น วางแผนจัดนิทรรศการตามอุดมการณ์ที่เป็นแนวทางในการ “รวบรวมเพื่ออนาคต” ด้วยเหตุนี้ พิพิธภัณฑสถานหยกจึงต้องมีความเร่งด่วนในการจัดนิทรรศการในอนาคต และให้ความสนใจกับความสำคัญของของสะสมดิจิทัลในของสะสมโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน

ประการที่ห้า กลยุทธ์การพัฒนา หมายถึง เป้าหมายเฉพาะที่พิพิธภัณฑสถานกำหนดตามสภาพการดำเนินงานของตนเอง เป้าหมายเฉพาะที่คาดว่าจะบรรลุในช่วงเวลาที่กำหนดในอนาคต และจะต้องทำอย่างไรเพื่อให้พิพิธภัณฑสถานบรรลุเป้าหมายนี้ กลยุทธ์การพัฒนาของพิพิธภัณฑสถานจำเป็นต้องชี้แจงภารกิจของพิพิธภัณฑสถานและปรัชญาการพัฒนาหลัก รวมไปถึง คำแนะนำของสถาบันเกี่ยวกับวิธีการได้รับทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ แผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับงบประมาณและกำหนดการของพิพิธภัณฑสถาน และทีมผู้บริหารพิพิธภัณฑสถานที่สามารถให้การจัดการและเทคนิคด้านการสนับสนุนพิพิธภัณฑสถานที่มีประสิทธิภาพ มีพิพิธภัณฑสถานหลายแห่งในประเทศจีนและมีเนื้อเดียวกันสูงการขาดวิธีการจัดแสดงนิทรรศการที่เป็นเอกลักษณ์และวิธีการจัดนิทรรศการแบบเดียวกันทำให้ผู้ชมสนใจได้ยากซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานของงานของการสื่อสารทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน พิพิธภัณฑสถานหยกจะ

ประกอบไปด้วยการคุ้มครอง การสืบทอด และการจัดแสดงวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮไว้ในกลยุทธ์การพัฒนาของตนเอง และนำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และนิทรรศการยอดนิยมเกี่ยวกับวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮมาเป็นลักษณะเฉพาะของตัวเองเพื่อตระหนักถึงการบูรณาการระหว่างพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ

2. การสร้างหน่วยงานการจัดการพิพิธภัณฑ์หยก

หลังจากที่พิพิธภัณฑ์หยกก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการแล้ว ฝ่ายบริหารของพิพิธภัณฑ์จะต้องชี้แจงการแบ่งงานและการจัดตั้งทีมงานก่อน ปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์จีนได้สร้างแบบจำลองกระบวนการจัดการที่มั่นคงและมั่นคง เพื่อตอบสนองความต้องการด้านการจัดการ แต่สำหรับพิพิธภัณฑ์สัญจรเมื่อพวกเขาเข้าสู่โหมดนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์สัญจรแล้ว จะส่งผลกระทบต่อขั้นตอนการจัดการพิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จะสามารถประสานความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานจัดการและรูปแบบนิทรรศการเคลื่อนที่ได้อย่างไร เพื่อให้จัดตั้งหน่วยงานจัดการที่สามารถเข้ากับรูปแบบนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์สัญจรได้เป็นอย่างดี และเป็นปัญหาที่ต้องให้ความสนใจและแก้ไขปัญหาในการจัดตั้งหน่วยงานบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์หยก

ประการแรก ต้องจัดตั้งทีมบริหารพิพิธภัณฑ์ใหม่ สถานที่ทำงานของพิพิธภัณฑ์สัญจรโดยทั่วไปจะอยู่ภายนอกและส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานที่สาธารณะและสถานที่ที่ผู้คนมารวมตัวกันเนื่องจากรูปแบบนิทรรศการพิเศษ พิพิธภัณฑ์หยกจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานจัดการเฉพาะด้านและรับสมัครเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการและบำรุงรักษาเฉพาะ ประการที่สอง การคุ้มครองเนื้อหาของนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์หยกยังต้องรวมอยู่ในพื้นที่ทำงานของการจัดการพิพิธภัณฑ์ด้วย แม้ว่าเนื้อหาของนิทรรศการพิพิธภัณฑ์หยกจะถูกนำเสนอในรูปแบบดิจิทัลเป็นหลัก แต่การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น การวิจัย และการเก็บรักษา เนื้อหานิทรรศการพิพิธภัณฑ์หยกยังคงต้องดำเนินการในเมืองหนานชาง สมัยราชวงศ์ฮั่น โดยดำเนินการในพิพิธภัณฑ์ให้ฮุนโฮ และพิพิธภัณฑ์หยกใช้นิทรรศการและกิจกรรมประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมให้ฮุนโฮสู่สังคม นอกจากนี้ยังสามารถสรุปได้ในกระบวนการบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์หยก ในการจัดการประจำวันรายวันพนักงานยังต้องเข้าใจวัฒนธรรมให้ฮุนโฮอย่างต่อเนื่อง พวกเขาไม่สามารถยึดติดกับวิธีการจัดการแบบดั้งเดิมและปรับปรุงวิธีการจัดการอย่างต่อเนื่องจากสถานการณ์จริงของนิทรรศการในการจัดการประจำวัน แต่อย่างไรก็ตาม กระบวนการจัดการพิพิธภัณฑ์ในจีนในปัจจุบันค่อนข้างปิดและมีการเชื่อมต่อกับโลกภายนอกค่อนข้างน้อย ด้วยเหตุนี้ ในรูปแบบของพิพิธภัณฑ์สัญจร เช่น พิพิธภัณฑ์หยก นั้นแท้จริงแล้วมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน โรงเรียน และมหาวิทยาลัย ภายใต้สถานการณ์นี้ ความร่วมมืออย่างแข็งขันและปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้การสนับสนุนเฉพาะทางสำหรับกระบวนการจัดการพิพิธภัณฑ์ทั้งหมด ซึ่งมีเพียงวิธีการนี้เท่านั้นที่จะทำให้พิพิธภัณฑ์หยกมีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมให้ฮุนโฮได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์หยกได้หลุดพ้นจากข้อจำกัดด้านเวลา พื้นที่ และพื้นที่ของ นิทรรศการดั้งเดิมของพิพิธภัณฑ์ และเป็นความพยายามครั้งใหม่ในการเผยแพร่วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว โดยทั่วไปแล้วภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ที่อยู่ในใจของผู้ชมทางสังคมเป็นสถานที่สำหรับการอนุรักษ์และจัดแสดงโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมโบราณ จึงจะถูกนำมาจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชมจะมีความรู้สึกถึงเวลา พื้นที่ และการแบ่งแยกทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับ นิทรรศการ แต่พิพิธภัณฑ์สัญจรเป็นรูปแบบวัฒนธรรมที่มีชีวิตซึ่งอยู่ร่วมกับผู้ชม นิทรรศการใน พิพิธภัณฑ์สัญจรจะทำให้ผู้ชมรู้สึกคุ้นเคยกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทาง วัฒนธรรมของหยกไห่ฮุนโฮว ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีเฉินจินเชื่อว่านิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ สัญจรจะทำให้ผู้ชมรู้สึกคุ้นเคยกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของ หยกไห่ฮุนโฮว ก้าวข้ามโหมดการแสดงภาพนิ่งแบบดั้งเดิมของพิพิธภัณฑ์ในระหว่างขั้นตอนการจัด แสดง สิ่งนี้กำหนดให้ทีมผู้บริหารพิพิธภัณฑ์มีความเข้าใจที่ชัดเจนและเป็นวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับ แนวคิดของพิพิธภัณฑ์หยก พวกเขาไม่ควรใช้แนวคิดการจัดนิทรรศการแบบดั้งเดิมเพื่อทำความเข้าใจ พิพิธภัณฑ์สัญจร และไม่ควรมีการถือเอาการจัดการของพิพิธภัณฑ์หยกมาเทียบกับการจัดการพิพิธภัณฑ์ แบบปกติ สิ่งนี้กำหนดให้ก่อนที่จะจัดการ พนักงานจะต้องมีการฝึกอบรมอย่างเพียงพอก่อนเข้างาน และการศึกษาต่อเนื่องในภายหลัง และเข้าใจธุรกิจของพิพิธภัณฑ์สัญจรอย่างถ่องแท้ ในแง่ของการ จัดการพนักงาน สามารถใช้รูปแบบสองแนวทางได้ แนวทางที่หนึ่งคือ พวกเขาสามารถไปที่พิพิธภัณฑ์ เฉพาะเพื่อเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์กระบวนการจัดการทั่วไปของพิพิธภัณฑ์ และแนวทางที่สอง เชิญผู้จัดการพิพิธภัณฑ์ที่มีความเชี่ยวชาญมาบรรยายให้กับเจ้าหน้าที่ สุดท้ายนี้ พวกเขาสามารถ สนับสนุนให้พนักงานดำเนินการสำรวจภาคสนามเพื่อทำความเข้าใจพลวัตการทำงานของพิพิธภัณฑ์ สัญจรในสถานที่ต่าง ๆ อย่างถ่องแท้ เพื่อให้พวกเขาสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการพิพิธภัณฑ์ได้ดีขึ้น ในอนาคต

นอกเหนือจากบุคลากรด้านการจัดการที่มีความเชี่ยวชาญแล้ว พิพิธภัณฑ์หยกยังสามารถรับ สมัครและสร้างทีมอาสาสมัครของตนเองเพื่อดึงดูดผู้ที่ชื่นชอบพิพิธภัณฑ์จากวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัยที่มีความสนใจอย่างมากในวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว และค่อย ๆ มีส่วนร่วมในการอธิบายของ พิพิธภัณฑ์ การนำทาง หรือแม้แต่การออกแบบนิทรรศการ ในการวางแผนงานสามารถช่วยบรรเทา ปัญหามากมายที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ในพิพิธภัณฑ์สัญจรที่ยังบกพร่องได้อย่างมาก หยางจวิน ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีกล่าวว่า เพื่อให้โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว “มีชีวิต” ทำให้เยาวชน ที่กระตือรือร้นเข้ามามีส่วนร่วมในการเผยแพร่โบราณวัตถุดังกล่าว ในกระบวนการจัดการของ พิพิธภัณฑ์หยก เราควรใช้ทรัพยากรมนุษย์ทางสังคมอย่างเต็มที่และตระหนักถึงการใช้ทรัพยากร มนุษย์และทรัพยากรทางการเงินอย่างมีเหตุผล ในกระบวนการนี้ ไม่เพียงแต่สามารถส่งเสริม

วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทในการฝึกอบรมอาสาสมัครซึ่งเป็นการสืบทอดทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวในรูปแบบหนึ่ง

พิพิธภัณฑสถานไห่ฮุนโฮวเป็นหน่วยงานสำคัญสำหรับการวิจัยและเผยแพร่วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว เป็นนวัตกรรมในของสะสมดิจิทัลและรูปแบบการสื่อสารมวลชนของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว และมีบทบาทและสถานะที่ไม่อาจทดแทนได้ในการคุ้มครองและการสืบทอดวัฒนธรรม ไห่ฮุนโฮว ในกระบวนการจัดการของพิพิธภัณฑสถานไห่ฮุนโฮว เราไม่สามารถใช้ความคิดของพิพิธภัณฑสถานแบบดั้งเดิมในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้ ด้วยวิธีนี้ หากเราไม่เข้าใจแนวคิดของพิพิธภัณฑสถานได้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์และถูกต้อง และไม่ใช้วิธีการจัดการที่เป็นเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานเพื่อสร้างความตระหนักรู้สำหรับการบริหารจัดการพิพิธภัณฑสถานหยก กระบวนการจัดการของพิพิธภัณฑสถานหยกต้องมีการวางแผนที่ครอบคลุมเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาของพิพิธภัณฑสถาน ดำเนินงานนิทรรศการ และการจัดตั้งบุคลากร นอกจากนี้ ยังต้องให้ความสนใจกับการแทรกซึมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ในกระบวนการจัดการ โดยจะต้องให้ความสนใจทั้งสองอย่างในระดับธุรกิจ ขณะเดียวกันงานบริหารจะดำเนินการตรวจสอบจากมุมมองของการจัดการสถาบันเพื่อให้บรรลุการพัฒนาการบริหารพิพิธภัณฑสถานได้อย่างราบรื่น

บทที่ 4

เยาวชนเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีกับพิพิธภัณฑท์ไห่ฮุนโฮว

บทนี้จะมุ่งเน้นไปที่ พลวัตปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมระหว่างเยาวชนและพิพิธภัณฑท์ไห่ฮุนโฮว ทิศทางความสนใจและสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ระหว่างวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวและเยาวชน ผ่านการสรุปผลการสัมภาษณ์และแบบสอบถามก่อนหน้านี้ เพื่ออภิปรายใน 3 ประเด็น วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนและวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว เพื่อค้นหากิจกรรมการเผยแพร่ของพิพิธภัณฑท์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว เพื่อเป็นการวางรากฐานสำหรับการวิจัยการออกแบบนิทรรศการของพิพิธภัณฑท์สัญจรในภายหลัง

1. พลวัตปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมของการจัดการเชิงรุกพิพิธภัณฑท์ไห่ฮุนโฮวกับเยาวชนในมณฑลเจียงซี
2. ทิศทางความสนใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว
3. วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวและสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่แก่เยาวชนในมณฑลเจียงซี
4. แบบสอบถามการออกแบบพิพิธภัณฑท์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว
5. สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาที่มีอยู่ในการประยุกต์ใช้และการออกแบบพิพิธภัณฑท์ที่มีเยาวชนเป็นผู้เข้าชม
6. การสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาพิพิธภัณฑท์สัญจร
7. สรุป

พลวัตปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมของการจัดการเชิงรุกพิพิธภัณฑท์ไห่ฮุนโฮวกับเยาวชนในมณฑลเจียงซี

พลวัตของการจัดการเชิงรุกในฐานะที่เป็นหนึ่งในจุดสำคัญของการเผยแพร่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวให้กับเยาวชน ซึ่งไม่เพียงแต่รวมถึงขอบเขตด้านเวลาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงขอบเขตด้านพื้นที่ ซึ่งควรออกแบบระยะเวลาในการเยี่ยมชมและข้อจำกัดด้านเขตพื้นที่เยี่ยมชม ก่อนที่จะดำเนินโครงการ เนื้อหาและรูปแบบของนิทรรศการในพิพิธภัณฑท์อาจไม่น่าดึงดูดสำหรับเยาวชน จากข้อมูลการสัมภาษณ์พบว่าสาเหตุสามประการที่ทำให้เยาวชนปฏิเสธที่จะสัมผัสกับพิพิธภัณฑท์ ประการแรกพวกเขาอยู่กับการทำที่บ้าน และขาดปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมกับพิพิธภัณฑท์ ประการที่สองพวกเขารู้สึกว่าเนื้อหาของพิพิธภัณฑท์ลึกลับและน่าเบื่อเกินไป เข้าใจยาก ประการที่สาม พิพิธภัณฑท์ขาดความสนุกสนาน ส่วนนี้เริ่มต้นจากพลวัตของการจัดการเชิงรุก และอธิบายวิธีเสริมสร้างการดูแลช่วยเหลือเยาวชนในกระบวนการนี้ จากแง่หัวข้อของนิทรรศการและการออกแบบนิทรรศการ

1) เมื่อเข้าชมนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ควรเป็น “การนำทาง” ไม่ใช่ “การบังคับ

พิพิธภัณฑ์สัญจรมีบทบาทในการเผยแพร่วัฒนธรรมและการศึกษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมสำหรับผู้ชมรุ่นเยาว์และนักวิชาการหลายท่านยังเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ห้องเรียนที่สอง” ด้วยเหตุนี้จึงต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลของเวลาในการเข้าชมนิทรรศการของเยาวชนด้วย ในปัจจุบัน นิทรรศการของโรงเรียนมักจะเป็นนิทรรศการด้านวิทยาศาสตร์ เช่น การเผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์หรือการเผยแพร่แนวคิดทางการศึกษา เยาวชนมักจะมองว่านิทรรศการประเภทนี้ขาดชีวิตชีวา เข้าใจยาก หรือถูกบังคับให้เข้าชม ดังนั้นสำหรับพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมให้ฮุนโฮ จุดเน้นของนิทรรศการคือการเพิ่ม “การอบรมทางวัฒนธรรม” แก่เยาวชน สำหรับเยาวชนที่กระตือรือร้น ไม่ควรบังคับให้พวกเขาเข้าชมนิทรรศการ แต่ควรแนะนำหัวข้อของนิทรรศการล่วงหน้าด้วยเนื้อหาที่เยาวชนสนใจ เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้ถึงประเพณีของให้ฮุนโฮสมัยราชวงศ์ฮั่น และมีความคาดหวังในเนื้อหาของนิทรรศการ ในขณะเดียวกัน เราสามารถตั้งคำถามให้พวกเขาตอบระหว่างการเยี่ยมชม เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจของเยาวชนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่น ซึ่งจะช่วยยืดเวลาการเยี่ยมชมนิทรรศการของพวกเขา

2) หัวข้อของนิทรรศการควรมีทั้ง “ความไม่คุ้นเคย” และ “ความใกล้ชิด”

ทฤษฎีแรงจูงใจสำเร็จของนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน John William Atkinson แสดงให้เห็นว่า เมื่อค่าสัมประสิทธิ์ความยากของปัญหาอยู่ที่ 50% เยาวชนจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ หัวข้อของนิทรรศการไม่ควรเป็นเนื้อหาที่เข้าใจยาก เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าถึงพิพิธภัณฑ์ของเยาวชน ดังนั้นจึงควรเลือกหัวข้อหนึ่งจากกรอบใหญ่ของวัฒนธรรมให้ฮุนโฮ เพื่อสร้างการเชื่อมโยงกับความรู้ที่มีอยู่ของเยาวชน เยาวชนมักจะชอบเยี่ยมชมและศึกษาเนื้อหาที่ “เคยได้ยิน” “พอรู้บ้าง” “เคยเห็น” ในเวลาเดียวกัน สำหรับวิธีการอธิบายหัวข้อของนิทรรศการจะส่งผลต่อจุดเชื่อมต่อระหว่างเยาวชนและพิพิธภัณฑ์ด้วย เยาวชนยังสามารถค้นหาจุดเชื่อมต่อระหว่างความรู้ของตัวเองกับเนื้อหาของนิทรรศการผ่านการระดมสมอง ซึ่งจะทำให้เยาวชนรู้สึกใกล้ชิดกับนิทรรศการ นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์สัญจรควรมีความกระชับและจัดแสดงถึงบริบทการพัฒนาทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และลักษณะทางธรรมชาติอย่างเหมาะสม ขณะที่เพิ่มความเข้าใจของเยาวชนที่มีต่อวัฒนธรรมให้ฮุนโฮ ยังสามารถทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งในเดียวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีนได้อย่างไม่รู้ตัว ซึ่งก่อให้เกิดความรักต่อมาตุภูมิ และบูรณาการความเข้าใจของตนเองเข้ากับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน

3) จัดแสดง “การออกแบบนิทรรศการ” เพื่อให้ผู้ชมมีความกระตือรือร้นมากขึ้น

ในการวางแผนและการกำหนดเส้นทางของพื้นที่ทางวัฒนธรรม โดยทั่วไปจะใช้การออกแบบที่ตั้งอยู่กับที่ ซึ่งข้อดีของการออกแบบนี้คือทำให้การเยี่ยมชมเป็นระเบียบ แต่ข้อเสียคือเป็นการจำกัดพฤติกรรมเข้าชมของผู้ชม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เยาวชนไม่สามารถสัมผัสกับ

พิพิธภัณฑสถานในเชิงลึกได้ ดังนั้น เมื่อเยาวชนไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานแล้ว ไม่จำเป็นต้องควบคุมพฤติกรรม การเยี่ยมชมของพวกเขา ควรให้พวกเขาเลือกส่วนที่จะเยี่ยมชมและส่วนที่จะเรียกดูได้อย่างอิสระ เพื่อ กระตุ้นความสนุกสนานในการสำรวจ นอกจากนี้ ยังสามารถแจ้งให้เยาวชนทราบเกี่ยวกับขั้นตอนการ ออกแบบนิทรรศการ ขั้นตอนการดำเนินการ ภาษารูปภาพ ฯลฯ ด้วยวิธีการง่าย ๆ เพื่อเสริมสร้าง ความรู้ความเข้าใจของเยาวชนเกี่ยวกับนิทรรศการ และนำความคิดเห็นของเยาวชนมาปรับใช้ใน กระบวนการปรับปรุงนิทรรศการ เพื่อให้การนิทรรศการมีชีวิตชีวาและน่าค้นหายิ่งขึ้น

4) การออกแบบนิทรรศการควรคำนึงถึงการสัมผัสและการสื่อสารกับเยาวชน

พฤติกรรมการเยี่ยมชมของเยาวชนสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท หนึ่งคือ พวกเขา เลือกที่จะมองข้าม สิ่งของที่จัดแสดงหรือข้อความที่ไม่น่าสนใจ สอง คือ พวกเขาจะชมอย่างจริงจังและ แลกเปลี่ยนกับเพื่อน ๆ สำหรับเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาของการแลกเปลี่ยนมักจะมาจากประสบการณ์ ชีวิตของพวกเขาเอง ซึ่งก่อให้เกิดจินตนาการและการเชื่อมโยง ดังนั้นการออกแบบเนื้อหา นิทรรศการ ควรคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับชีวิตและการศึกษาของเยาวชน และใช้ภาษารูปภาพ สื่อออนไลน์ การ แสดงภาพเหตุการณ์และวิธีการอื่น ๆ ให้มากที่สุด เพื่อลดระยะห่างกับเยาวชนอย่างต่อเนื่องจากมิติ เชิงพื้นที่และเวลา สำหรับความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของนิทรรศการ ควรปล่อยให้เยาวชนคิดและ สืบค้นอย่างอิสระ

ทิศทางความสนใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรมให้สุนโหว

ทิศทางความสนใจ หมายถึง อารมณ์และทัศนคติเชิงบวกและแนวโน้มในการเลือก สำหรับ สิ่งของ กิจกรรมและวัตถุเฉพาะ ทิศทางความสนใจเป็นแรงผลักดันที่ไม่มีรูปร่าง เมื่อเยาวชนสนใจ กิจกรรมใด พวกเขาจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น และประทับใจกับความรู้อันที่ได้รับจากกิจกรรม เยาวชนจะให้ความสนใจกับสิ่งที่พวกเขาสนใจเป็นลำดับแรกและสำรวจอย่างกระตือรือร้น ด้วยความ มุ่งมาดปรารถนา

งานวิจัยนี้ จะเรียกอารมณ์ของเยาวชนอารมณ์ที่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สุนโหว ว่า ทิศทางความสนใจของเยาวชนอารมณ์ต่อวัฒนธรรมให้สุนโหว ทิศทางความสนใจก่อตัวขึ้นในการ ปฏิบัติและชีวิตทางสังคมของเยาวชน ซึ่งจะเปลี่ยนไปตามยุคสมัยและระดับการพัฒนาทางสังคมที่ แตกต่างกันไป ทิศทางความสนใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรมให้สุนโหวจะส่งผลโดยตรงต่อผลการซึมซับ วัฒนธรรมให้สุนโหวของพวกเขา และจะส่งผลต่อการดูดซึมความรู้ทางวัฒนธรรมให้สุนโหวอย่าง ต่อเนื่องในอนาคตของพวกเขา

วัตถุประสงค์ในงานวิจัยนี้คือเยาวชนในเมืองหนานชางมณฑลเจียงซี ซึ่งเป็นช่วงปลายของการ เติบโตและการพัฒนา และเปี่ยมล้นไปด้วยพลัง เมื่อวัฒนธรรมทางสังคมที่แตกต่างกันปรากฏต่อหน้า

เยาวชนอย่างเต็มที่ พวกเขาจะมีความอยากรู้อยากเห็นอย่างมาก และถูกดึงดูดโดยวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เมื่อเยาวชนเริ่มสนใจ พวกเขาจะเริ่มสำรวจวัฒนธรรมนั้น เยาวชนเต็มไปด้วยความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะสำรวจวัฒนธรรมใหม่ ๆ และใฝ่หาวัฒนธรรมใหม่ ๆ อย่างกระตือรือร้น และด้วยความเข้าใจและการเรียนรู้ในเชิงลึก ยิ่งเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่พวกเขาเห็นมีมากขึ้นเท่าใด โลกทัศน์ของพวกเขาก็จะยิ่งกว้างขึ้น และความเข้าใจในวัฒนธรรมของพวกเขาก็จะยิ่งลึกซึ้งยิ่งขึ้นอีกด้วย ดังนั้น การชี้แจงทิศทางการความสนใจของเยาวชนเมืองหนานชางมณฑลเจียงซีต่อวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว จึงเป็นหนึ่งในรากฐานที่สำคัญสำหรับการสร้างพิพิธภัณฑ์สัญจรไห่ฮุนโฮว

เยาวชนเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีได้สร้างจินตภาพทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองสำหรับวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว ตามอายุและประสบการณ์การเติบโตและการเรียนรู้ของพวกเขาเอง ด้วยการสัมผัสจินตภาพทางวัฒนธรรมเหล่านี้ ทำให้พวกเขาสามารถสร้างทิศทางการความสนใจต่อวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวที่เป็นเอกลักษณ์ สำหรับเยาวชนที่มีอายุต่างกัน ส่วนที่น่าสนใจที่สุดของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวอาจแตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปแล้ว ผู้ชมเยาวชนมักจะชอบเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน และสามารถได้รับการศึกษาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจากนิทรรศการ เพื่อปลูกฝังการคิดเชิงสำรวจ ดังนั้น เริ่มจากทิศทางการความสนใจของเยาวชนเอง จากหัวข้อ รูปแบบทางพื้นที่ การศึกษา การทำให้วิทยาศาสตร์เป็นที่นิยมและการออกแบบประสบการณ์เชิงโต้ตอบของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว จะต้องสอดคล้องกับระดับที่เยาวชนยอมรับได้ โดยคำนึงถึงทิศทางการความสนใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรม

เนื่องจากยังอยู่ในช่วงการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจ ทิศทางการความสนใจของเยาวชนยังคงมีลักษณะของเยาวชน สำหรับพิพิธภัณฑ์สัญจร วิธีทำให้นิทรรศการน่าสนใจสำหรับเยาวชนเป็นพื้นฐาน ควรเปลี่ยนแนวคิดในกระบวนการจัดการสิ่งที่จัดแสดงในนิทรรศการสำหรับเยาวชน นิทรรศการไม่จำเป็นต้องใช้วัตถุโบราณอันล้ำค่า แต่เพื่อให้เยาวชนใกล้ชิดกับสิ่งที่จัดแสดงในนิทรรศการ หากไม่สามารถจัดแสดงของจริงที่สัมผัสได้ ควรใช้สิ่งของวางแสดงสำรองจำนวนมาก และให้สิ่งของวางแสดงสำรองเป็นตัวสำคัญ เพื่อดึงดูดความสนใจของเยาวชน โดยเน้นเยาวชนเป็นศูนย์กลางและเปลี่ยนแนวคิดของพิพิธภัณฑ์แบบดั้งเดิมที่มองว่าพื้นที่จัดแสดงเป็นโกดังจัดแสดงเท่านั้น ผลักดันให้สิ่งที่จัดแสดงในนิทรรศการมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น สิ่งของวางแสดงแบบมัลติมีเดีย รูปจำลอง เป็นต้น

งานวิจัยนี้แบ่งทิศทางการความสนใจของเยาวชนออกเป็นห้าด้าน ได้แก่ การดึงดูดเยาวชนให้เริ่มสังเกต การเสริมความจำของเยาวชนให้ลึกซึ้งขึ้น การอบรมความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมของเยาวชน การกระตุ้นพลังจินตนาการของเยาวชน และการส่งเสริมสมาธิของเยาวชน หากต้องการได้รับทิศทางการความสนใจห้าด้านนี้ เมื่อนำเสนอวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวในพิพิธภัณฑ์สัญจรควรให้ความสำคัญกับห้าด้านดังนี้

1. ความสามารถในการสังเกตของเยาวชน

ความสามารถในการสังเกตของเยาวชนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และสามารถสรุปลักษณะของสิ่งที่สังเกตได้อย่างแม่นยำ ดังนั้น ในระหว่างการสังเกต เยาวชนจะรวบรวมสิ่งที่สังเกตอย่างเป็นระบบและรอบด้านโดยไม่รู้ตัว เนื่องจากเวลาเข้าชมพิพิธภัณฑ์ เยาวชนจะจำแนกประเภทสิ่งที่จัดแสดงในนิทรรศการโดยไม่รู้ตัว กล่าวคือ จำแนกเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่พวกเขาเห็น ดังนั้น ในกระบวนการออกแบบนิทรรศการจริง ก่อนอื่น ให้จำแนกวัฒนธรรมให้สุนโหว และชี้แนะเยาวชนอย่างเฉพาะเจาะจง

2. ความสามารถในการจดจำของเยาวชน

ระดับความสามารถในการจำของเยาวชนนั้นสมบูรณ์มากขึ้น และสามารถจดจำเนื้อหาข้อมูลได้มากขึ้น ขณะเดียวกันก็จะดำเนินกิจกรรมขยายความจำ หรือกิจกรรมสำรวจความหมายแฝงของเนื้อหาความจำ ด้วยความเข้าใจของตนเอง เยาวชนสามารถร่างภาพของสิ่งที่จัดแสดงในใจของพวกเขา ดังนั้น เมื่อพวกเขาเห็นเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรของวัฒนธรรมให้สุนโหว พวกเขาสามารถเรียกคืนภาพความทรงจำออกมาได้

3. ความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมของเยาวชน

เยาวชนค่อย ๆ พัฒนาความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และความสามารถในการคิดของพวกเขาขึ้นอยู่กับความคิดเชิงตรรกะของพวกเขาเอง ด้วยอายุที่เพิ่มขึ้น นักเรียนมัธยมปลายสามารถมีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมที่สมบูรณ์มากขึ้น นักศึกษาวิทยาลัยมีความรู้ทางทฤษฎีและความสามารถในการคิดเชิงตรรกะที่ค่อนข้างสมบูรณ์ ดังนั้น นิทรรศการการจัดแสดงวัฒนธรรมให้สุนโหวควรส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมของเยาวชน และให้เนื้อหาทางวัฒนธรรมให้สุนโหวที่สามารถสนับสนุนการคิดเชิงนามธรรมแก่เยาวชน เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนได้ภาพรวมและข้อสรุปเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สุนโหว

4. พลังจินตนาการของเยาวชน

ในขณะที่เยาวชนสะสมความรู้อย่างต่อเนื่อง และเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น พลังจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของพวกเขาเองก็จะพัฒนาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน กลุ่มเยาวชนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะสำรวจและแสวงหาความรู้ และมีความสนใจอย่างชัดเจนในกิจกรรมเผยแพร่วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม ควรสอดคล้องกับลักษณะของพวกเขา เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมักชอบจินตนาการและไม่ค่อยมีการปฏิบัติจริง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชอบลงมือปฏิบัติจริงเป็นอย่างมากและมีพลังจินตนาการที่โดดเด่นเช่นกัน นักศึกษามหาวิทยาลัยชอบมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ และกระตือรือร้นที่จะสัมผัสกระบวนการของกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อให้เข้ากับพัฒนาการทางพลังจินตนาการของเยาวชนในช่วงอายุเหล่านี้ ควรออกแบบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในกระบวนการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหว เพื่อขยายจินตนาการของเยาวชน

5. สมมติของเยาวชน

นักเรียนเยาวชนมักจะเลือกรับความรู้ตามความสนใจและรสนิยมของตนเอง ดังนั้น หากมีเนื้อหาหรือโครงการที่สามารถดึงดูดความสนใจของพวกเขา พวกเขาจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ มิฉะนั้นแล้วพวกเขาจะทำเป็นพิธีเท่านั้น ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่าเยาวชนมักมีสมาธิเพียงครึ่งชั่วโมงเท่านั้น เมื่อจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ดึงดูดใจ ไม่ควรใช้เพียงวิธีการแสดงและการอธิบายแบบอยู่กับที่ ซึ่งควรใช้ข้อได้เปรียบของวัฒนธรรมใหม่อย่างเต็มที่ เช่น รูปจำลอง การออกแบบวัตถุโบราณ หรือสื่อทัศนศึกษา และวิธีการเชิงโต้ตอบอื่น ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของเยาวชนให้มาเยี่ยมชม และยกระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมใหม่

วัฒนธรรมใหม่และสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่แก่เยาวชนในมณฑลเจียงซี

ด้วยการพัฒนาของสื่อกลางในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา สื่อกลางสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมแก่เยาวชนได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางในหมู่นักวิชาการ ในสังคมสมัยใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับสื่อใกล้ชิดมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้คนต้องปรับตัวเข้ากับสื่อ เรียนรู้เกี่ยวกับสื่อและมีส่วนร่วมกับสื่อ ด้วยเหตุนี้ วงการวิชาการจึงเสนอแนวคิดมากมาย เช่น “สังคมแบบสื่อกลาง” (Mediatization Society) และ “สื่อทางสังคม” (Socialization of Society) เป็นต้น ในสังคมร่วมสมัยที่สื่อทุกรูปแบบขยายตัว เยาวชนในฐานะเป็นผู้อาศัยดั้งเดิมของยุคสมัยสื่อ การเผยแพร่วัฒนธรรมต้องมีส่วนร่วมกับสื่อ และแสดงความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสื่อ ดังนั้น หากวัฒนธรรมใหม่ต้องการได้รับความชื่นชอบจากเยาวชนในสังคมปัจจุบัน การรวมกับสื่อใหม่จึงมีความสำคัญมากสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรม การผสมผสานระหว่างการเผยแพร่วัฒนธรรมและสื่อใหม่หมายถึงการสร้างเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่เข้ากับสื่อได้ รวมถึงการผลิตวัฒนธรรมในสภาพแวดล้อมสื่อใหม่ การใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ในการเผยแพร่วัฒนธรรม การประเมินและการใช้ความรู้ข้อมูลทางวัฒนธรรม เพื่อสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมใหม่ จำเป็นต้องผสมผสานวัฒนธรรมใหม่เข้ากับสื่อกลางอย่างสมบูรณ์แบบ

ในสภาพแวดล้อมของการพัฒนาสังคมแบบสื่อกลาง เพื่อสร้างสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมแก่เยาวชน ก่อนอื่นควรบูรณาการข้อมูลของวัฒนธรรมใหม่ และเลือกข้อมูลของวัฒนธรรมใหม่ที่สามารถดึงดูดเยาวชน และใช้สื่อกลางในการฝึกอบรมเยาวชนให้แสดงออก ถ่ายทอดและแบ่งปันวัฒนธรรมใหม่ สำหรับปัญหาที่ครอบคลุมในปัจจุบันที่เยาวชนไม่สนใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิม และไม่ค่อยมีสมาธิ ควรให้ความสำคัญกับการเลือกสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ สื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ต้องมีบทบาทเชิงบวกมากขึ้นสำหรับเยาวชน ไม่ว่าจะ

เป็นสื่อออนไลน์หรือออฟไลน์ จะต้องสามารถส่งเสริมให้เยาวชนซึมซับความหมายแฝงของวัฒนธรรมให้สุนโหว

หลังจากเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ด้วยการมาถึงของยุค web2.0 สื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก กลุ่มเยาวชนที่อยากรู้อยากเห็นมีความกระตือรือร้นที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ และสื่อออนไลน์ใหม่ ๆ และปรารถนาที่จะสามารถแสดงออกด้วยวิธีที่แปลกใหม่และเป็นส่วนตัวมากขึ้น ภายใต้ภูมิหลังทางสื่อเช่นนี้ ควรเลือกสื่อผสมสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรม เพื่อเพิ่มรูปแบบการมีส่วนร่วมของเยาวชนและสร้างเนื้อหาที่หลากหลายมากขึ้น อุปกรณ์สื่อสารและอุปกรณ์มัลติมีเดียแบบใหม่สามารถช่วยให้กลุ่มเยาวชนมีส่วนร่วมในช่องทางและวิธีการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหวมากขึ้น ให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการสร้างและเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหว และให้เยาวชนมีความคาดหวังใหม่ในการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหว ยุคของสื่อแบบผสมทำให้สื่อกลางสำหรับการเผยแพร่เกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมให้สุนโหวกับสื่อการเผยแพร่ เยาวชนสามารถสัมผัสกับการบูรณาการของวัฒนธรรมให้สุนโหวและเทคโนโลยีสื่อใหม่ได้สะดวกยิ่งขึ้น การบูรณาการนี้รวมถึงการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหวบนแพลตฟอร์มต่าง ๆ การทำงานร่วมกันของสื่อที่หลากหลายและกระบวนการเผยแพร่ของประสบการณ์ความบันเทิง เป็นกระบวนการขับเคลื่อนจากบนลงล่าง ผู้ชมเยาวชนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับวัฒนธรรม แต่เป็นผู้เผยแพร่วัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม พวกเขาเริ่มเข้าใกล้สื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ ทำความเข้าใจข้อมูลของวัฒนธรรมให้สุนโหวและเผยแพร่ข้อมูลของวัฒนธรรมให้สุนโหว สร้างความหมายแฝงทางวัฒนธรรมให้สุนโหวใหม่อย่างต่อเนื่อง ด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมให้สุนโหวในใจของพวกเขาที่ลึกซึ้งและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ด้วยการแพร่หลายและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องของสื่อใหม่ การผสมผสานระหว่างการเผยแพร่และการพัฒนาวัฒนธรรมให้สุนโหว ผู้ชมเยาวชน และพิตธิภณท์สัญจร เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ยุคใหม่ที่ต้องดำเนินการสำรวจ การส่งเสริมสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่ต้องอาศัยความร่วมมืออย่างเต็มที่จากสังคม โรงเรียนและพิตธิภณท์ สังคมต้องให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และการสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้สุนโหว และให้ความสำคัญกับการปลูกฝังเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเยาวชน โรงเรียนต้องมีลักษณะที่เปิดกว้าง และยอมรับสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมให้เข้ามาในโรงเรียน และชี้แนะให้เยาวชนให้เข้าร่วมในกิจกรรมและเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม พิตธิภณท์ต้องช่วยเหลือและกำกับดูแลการดำเนินงานของสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมในกิจกรรมเผยแพร่วัฒนธรรมตามสมควร

ในฐานะเป้าหมายบริการที่สำคัญของพิตธิภณท์ เยาวชนกำลังได้รับความสนใจจากผู้คนจากทุกสาขาอาชีพมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำอย่างไรให้เยาวชนเข้ามาในพิตธิภณท์ และทำอย่างไรให้พิตธิภณท์กลายเป็นห้องเรียนที่สองของเยาวชนอย่างแท้จริง และกลายเป็นสถานที่สำคัญสำหรับ

เยาวชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ทำความเข้าใจปัจจุบันและสำรวจอนาคตเป็นสิ่งที่สังคมและพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันให้ความสำคัญ พิพิธภัณฑ์สัญจรในฐานะที่เป็นหนึ่งในรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งไม่ได้ค้นคว้าวิจัยและให้บริการเยาวชนเป็นเวลานาน แม้ว่าในปัจจุบันได้ผลในระดับหนึ่งแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาบางอย่างที่ต้องแก้ไข และยังต้องให้เยาวชนเข้าสู่พิพิธภัณฑ์สัญจรมากกว่านี้

แบบสอบถามของการออกแบบผลิตภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว

การออกแบบแบบสอบถามเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮวมีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์เชิงลึกและสังเคราะห์ของวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮวในสี่บทแรก ขณะเดียวกัน ทฤษฎีพิพิธภัณฑ์สัญจรและทฤษฎีการจัดการพิพิธภัณฑ์ถูกนำมาผสมผสานเข้ากันในการออกแบบ และเกิดเป็นแบบสอบถามที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบเบื้องต้นของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยก

1. ข้อมูลพื้นฐานของการสำรวจ

ด้วยการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว ตามความต้องการ เราได้ปรึกษาเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีเกี่ยวกับความสนใจและความชอบของพวกเขาในวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว ในระยะแรกเพื่อชี้แจงรูปแบบ เนื้อหา และจุดเด่นที่ควรเป็นรวมอยู่ในพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว เลือกสัญลักษณ์ภาพวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว เพื่อกำหนดตัวแทนทางวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว วิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้กันทั่วไปในการเลือกขอบเขตของการสำรวจ สูตรการคำนวณตามขนาดตัวอย่างคือ $N = Z^2 * \sigma^2 / d^2$ ภายในนั้น Z คือช่วงความเชื่อมั่น n คือขนาดตัวอย่าง d คือ ข้อผิดพลาดในการสุ่มตัวอย่างและ o คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยทั่วไปจะเป็น 0.5 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Z) 1.25 ค่าความผิดพลาด (E) 0.05 ค่าความน่าจะเป็น (P) 0.5 การแจกแบบสอบถามจะแบ่งเป็นสองรูปแบบ คือ การแจกในสถานที่จริงและการแจกบนออนไลน์ โดยมีแผนแจก 300 แบบสอบถาม แบบสอบถามจำนวน 300 ชุดจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และมหาวิทยาลัย โดยจะสุ่มเลือกคนจำนวน 100 คนจากแต่ละระดับชั้นของโรงเรียนเพื่อแจกจ่ายแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด แบบสอบถามนี้จะเริ่มในวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2023 และสิ้นสุดในวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2023 โดยมีระยะเวลารวม 30 วัน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 - 1 ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนจีนหรือไม่

		ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนจีนหรือไม่			
				สัดส่วนที่มี	
		ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	ใช่	300	100	100	100
ประสิทธิภาพ					

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน และคนเหล่านี้เป็นคนจีนทั้งหมด

ตารางที่ 4 - 2 เพศ

		เพศ			
				สัดส่วนที่มี	
		ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มีประสิทธิภาพ	ชาย	157	52	52	52
	หญิง	145	48	48	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า เพศ แบ่งออกเป็นชาย 157 คน คิดเป็น 52% และหญิง 145 คน คิดเป็น 48%

ตารางที่ 4 - 3 อายุ

		อายุ			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มี	
				ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	13 ปี - 15 ปี	100	33.1	33.1	33.1
ประสิทธิภาพ	15 ปี - 18 ปี	101	33.4	33.4	66.6
	18 ปี - 22 ปี	101	33.4	33.4	100
ผลรวม		302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า อายุแบ่งออกเป็น 13 ปี - 15 ปี มี 100 คน คิดเป็น 33.1% 15 ปี - 18 ปี มี 100 คน คิดเป็น 33.4% 18 ปี - 22 ปีมี 101 คน คิดเป็น 33.4%

ตารางที่ 4 - 4 ระดับการศึกษา

		ระดับการศึกษา			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มี	
				ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	มัธยมศึกษา	100	33.1	33.1	33.1
ประสิทธิภาพ	ตอนต้น	101	33.4	33.4	66.6
	ตอนปลาย				
	อาชีวะและ ปริญญาตรี	101	33.4	33.4	100
ผลรวม		302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาแบ่งออกเป็น มัธยมศึกษาตอนต้น มี 100 คน คิดเป็น 33.1% มัธยมศึกษาตอนปลายมี 100 คน คิดเป็น 33.4% อาชีวะและปริญญาตรีมี 101 คน คิดเป็น 33.4%

ตารางที่ 4 - 5 มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมเครื่องหยกที่ค้นพบจากสุสานไหฮุนโฮหรือไม่

		มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมเครื่องหยกที่ค้นพบจากสุสานไหฮุนโฮหรือไม่			
		สัดส่วนที่มี			
	ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม	
มี	มี	224	74.2	74.2	
ประสิทธิภาพ	ไม่มี	78	25.8	100	
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมเครื่องหยกที่ค้นพบจากสุสานไหฮุนโฮหรือไม่แบ่งออกเป็น ผู้ที่เคยมา 224 คน คิดเป็น 74.2% และไม่ผู้ที่ไม่เคยมา 78 คน คิดเป็น 25.8%

ตารางที่ 4 - 6 เวลาเข้าชม

		เวลาเข้าชม			
		สัดส่วนที่มี			
	ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม	
มี	40 นาที	91	30.1	30.1	
ประสิทธิภาพ	41-60 นาที	134	44.4	74.5	
	61-80 นาที	77	25.5	100	
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า เวลาในการเข้าชมแบ่งออกเป็น 40 นาที จำนวน 91 คน คิดเป็น 30.1% 41-60 นาที จำนวน 134 คน คิดเป็น 44.4% และ 61-80 นาที จำนวน 77 คน คิดเป็น 25.5%

ตารางที่ 4 - 7 เคยเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวหรือไม่

		เคยเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวหรือไม่			
		สัดส่วนที่มี			
	ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม	
มี	เคย	191	63.2	63.2	63.2
ประสิทธิภาพ	ไม่เคย	111	36.8	36.8	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า เคยเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวหรือไม่ แบ่งออกเป็น เคยมาจำนวน 191 คน คิดเป็น 63.2% และไม่เคยมาจำนวน 111 คน คิดเป็น 36.8%

ตารางที่ 4 - 8 สาเหตุของเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

		สาเหตุของเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว			
		สัดส่วนที่มี			
	ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม	
มี	เพื่อทำความเข้าใจและชื่นชม	94	31.1	31.1	31.1
ประสิทธิภาพ	ลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว				
	สนใจในลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว	79	26.2	26.2	57.3
	ความบันเทิงหลังเลิกเรียน งานอดิเรกส่วนตัว	29	9.6	9.6	66.9
	ความต้องการทางการศึกษา	66	21.9	21.9	88.7
	ฆ่าเวลา	33	10.9	10.9	99.7
	อื่น ๆ	1	.3	.3	100
ผลรวม	302	100	100		

จากตารางจะเห็นได้ว่าสาเหตุของเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว แบ่งออกเป็น เพื่อทำความเข้าใจและชื่นชมลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว จำนวน 94 คน คิดเป็น 31.1% สนใจในลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว จำนวน 79 คน คิดเป็น 26.2% ความบันเทิงหลังเลิกเรียน งานอดิเรกส่วนตัว จำนวน 29 คน คิดเป็น 9.6% ความต้องการทางการศึกษาจำนวน 66 คน คิดเป็น 21.9% ฆ่าเวลาจำนวน 33 คน คิดเป็น 10.9% และ อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็น 0.3%

ตารางที่ 4 - 9 เนื้อหาที่จัดแสดง

		เนื้อหาที่จัดแสดง			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มี	
				ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	ประเภทของ	78	25.8	25.8	25.8
ประสิทธิภาพ	เครื่องหยก				
	ลวดลายการ	53	17.5	17.5	43.4
	ตกแต่งเครื่องหยก				
	ระบบพิธีกรรม	27	8.9	8.9	52.3
	ของเครื่องหยก				
	ประวัติศาสตร์	81	26.8	26.8	79.1
	ของเครื่องหยก				
	ความหมายแฝง	62	20.5	20.5	99.7
	ทางวัฒนธรรมของ				
	เครื่องหยก				
	อื่น ๆ	1	.3	.3	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า เนื้อหาที่จัดแสดง แบ่งออกเป็น ประเภทของเครื่องหยก จำนวน 78 คน คิดเป็น 25.8% ลวดลายการตกแต่งเครื่องหยก จำนวน 53 คน คิดเป็น 17.5% ระบบพิธีกรรมของเครื่องหยก จำนวน 27 คน คิดเป็น 8.9% ประวัติศาสตร์ของเครื่องหยกจำนวน 81 คน

คิดเป็น 26.8%ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเครื่องหยกจำนวน 62 คน คิดเป็น 20.5 % และอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็น 0.3%

ตารางที่ 4 - 10 เป้าหมายการแสดงออก

		เป้าหมายการแสดงออก			
		สัดส่วนที่มี			
		ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมให้สุนโฮว	111	36.8	36.8	36.8
ประสิทธิภาพ	วัฒนธรรมของวัฒนธรรมให้สุนโฮว				
	ลักษณะทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมให้สุนโฮว	80	26.5	26.5	63.2
	จิตวิญญาณที่ถ่ายทอดโดยวัฒนธรรมให้สุนโฮว	66	21.9	21.9	85.1
	ความสำเร็จทางศิลปะของวัฒนธรรมให้สุนโฮว	43	14.2	14.2	99.3
	อื่น ๆ	2	.7	.7	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า เป้าหมายการแสดงออก แบ่งออกเป็น ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมให้สุนโฮว จำนวน 111 คน คิดเป็น 36.8% ลักษณะทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมให้สุนโฮว จำนวน 80คน คิดเป็น 26.5% จิตวิญญาณที่ถ่ายทอดโดยวัฒนธรรมให้สุนโฮว จำนวน 66 คน คิดเป็น 21.9%ความสำเร็จทางศิลปะของวัฒนธรรมให้สุนโฮวจำนวน 43 คน คิดเป็น 14.2 % อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็น 0.7%

ตารางที่ 4 - 11 กลยุทธ์การแสดงผล

		กลยุทธ์การแสดงผล			
		ความถี่	สัดส่วน	ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	การแสดงผลด้วยการรวมกัน	86	28.5	28.5	28.5
ประสิทธิภาพ	ของวัตถุจริงและรูปภาพ				
	การแสดงผลด้วยการรวมกัน	89	29.5	29.5	57.9
	ของตัวอักษรและรูปภาพ				
	การแสดงผลด้วยการรวมกัน	125	41.4	41.4	99.3
	ของสื่อมัลติมีเดียและรูปภาพ				
	อื่น ๆ	2	.7	.7	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในกลยุทธ์การแสดงผลแบ่งออกเป็น การแสดงผลด้วยการรวมกันของวัตถุจริงและรูปภาพ จำนวน 86 คน คิดเป็น 28.5 % การแสดงผลด้วยการรวมกันของตัวอักษรและรูปภาพ จำนวน จำนวน 89 คน คิดเป็น 29.5 % การแสดงผลด้วยการรวมกันของสื่อมัลติมีเดียและรูปภาพ จำนวน 125 คน คิดเป็น 41.4 % และอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็น 0.7 %

ตารางที่ 4 - 12 ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

		ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มี	
				ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	หยกปี้ลายข้าว	122	40.4	40.4	40.4
ประสิทธิภาพ	เครื่องประดับดาบ	47	15.6	15.6	56
	หยก				
	เครื่องหยกการตกแต่ง	69	22.8	22.8	78.8
	ทรงมังกรและหงส์				
	ตะขอเข็มขัดหยก	63	20.9	20.9	99.7
	อื่น ๆ	1	.3	.3	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ได้แก่ หยกปี้ลายข้าว จำนวน 122 คน คิดเป็น 40.4% เครื่องประดับดาบหยก จำนวน 47 คน คิดเป็น 15.6 % เครื่องหยกการตกแต่งทรงมังกรและหงส์ จำนวน 69 คน คิดเป็น 22.8 % ตะขอเข็มขัดหยก จำนวน 63 คน คิดเป็น 20.9 % และ อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็น 0.3 %

ตารางที่ 4 - 13 ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮว

		ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮว			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มี	
				ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	ลวดลายสัตว์	52	17.2	17.2	17.2
ประสิทธิภาพ	ลวดลาย	110	36.4	36.4	53.6
	นามธรรม				
	ลวดลายพืช	69	22.8	22.8	76.5
	ลวดลาย	71	23.5	23.5	100
	ผสมผสาน				
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ตัวแทนที่ดีที่สุดของวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮว ได้แก่ ลวดลายสัตว์ จำนวน 52 คน คิดเป็น 17.2% ลวดลายนามธรรม จำนวน 110 คน คิดเป็น 36.4% ลวดลายพืช จำนวน 69 คน คิดเป็น 22.8% ลวดลายผสมผสาน จำนวน 71 คน คิดเป็น 23.5%

ตารางที่ 4 - 14 ลักษณะพิเศษในการกระจายการออกแบบของพีพีธภัณฑ์

		ลักษณะพิเศษในการกระจายการออกแบบของพีพีธภัณฑ์			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มีประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มีประสิทธิภาพ	เน้นวัฒนธรรม มุ่งไปที่	103	34.1	34.1	34.1
	สภาพความเป็นจริง				
	ผสมผสานระหว่างความ	127	42.1	42.1	76.2
	เก่าแก่และความทันสมัย				
	คำนึงถึงหลายด้าน				
	มุมมองของประชาชนทั่วไป	70	23.2	23.2	99.3
	แลกเปลี่ยนกันอย่างเท่าเทียม				
	อื่น ๆ	2	.7	.7	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในลักษณะพิเศษในการกระจายการออกแบบของพีพีธภัณฑ์ เน้นวัฒนธรรม มุ่งไปที่สภาพความเป็นจริงจำนวน 103 คน คิดเป็น 34.1%ผสมผสานระหว่างความเก่าแก่และความทันสมัย คำนึงถึงหลายด้านจำนวน 127 คน คิดเป็น 42.1% มุมมองของประชาชนทั่วไปแลกเปลี่ยนกันอย่างเท่าเทียมจำนวน 70 คน คิดเป็น 23.2% และอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็น 0.7%

ตารางที่ 4 - 15 การรวมความรู้สึกทางการสัมผัส

		การรวมความรู้สึกทางการสัมผัส			
		ความถี่	สัดส่วน	สัดส่วนที่มี	
				ประสิทธิภาพ	สัดส่วนสะสม
มี	วัฒนธรรมยกไ้ฮุนโฮวเป็น	62	20.5	20.5	20.5
ประสิทธิภาพ	หลัก ผสมผสานแนวคิดการ				
	ออกแบบสมัยใหม่				
	การออกแบบข้ามสาขาวิชา	122	40.4	40.4	60.9
	มีเอกลักษณ์เฉพาะ	57	18.9	18.9	79.8
	ความเฉพาะด้าน	61	20.2	20.2	100
	ผลรวม	302	100	100	

จากตารางจะเห็นได้ว่า การรวมความรู้สึกทางการสัมผัสแบ่งออกเป็น วัฒนธรรมยกไ้ฮุนโฮวเป็นหลัก ผสมผสานแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่จำนวน 62 คน คิดเป็น 20.5% การออกแบบข้ามสาขาวิชาจำนวน 122 คน คิดเป็น 40.4% มีเอกลักษณ์เฉพาะจำนวน 57 คน คิดเป็น 18.9% ความเฉพาะด้านจำนวน 61 คน คิดเป็น 20.2%

ตารางที่ 4 - 16 การยอมรับคุณค่าด้านการศึกษา

การยอมรับคุณค่าด้านการศึกษา		จำนวน	เปอร์เซ็นต์
การยอมรับ	การสร้างและการส่งเสริมวัฒนธรรมหยก	226	74.8%
คุณค่าด้าน	ให้สุนโฮว		
การศึกษา	สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรม	151	50%
	หยกให้สุนโฮว		
	การเผยแพร่วัฒนธรรมหยกให้สุนโฮว	144	47.7%
	ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมืองใน	78	25.8%
	ท้องถิ่น		
	การจุดค้นลักษณะทางวัฒนธรรมของ	236	78.1%
	วัฒนธรรมให้สุนโฮวที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก		
	ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและ	82	27.2%
	การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่แหล่ง		
	โบราณคดีให้สุนโฮว		
	ไม่มีคุณค่า เป็นเพียงการชื่นชม	40	13.2%
	วัฒนธรรมเท่านั้น		

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในการยอมรับคุณค่าด้านการศึกษา แบ่งออกเป็น การสร้างและการส่งเสริมวัฒนธรรมหยกให้สุนโฮวจำนวน 226 คน คิดเป็น 74.80% สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมหยกให้สุนโฮวจำนวน 151 คน คิดเป็น 50% การเผยแพร่วัฒนธรรมหยกให้สุนโฮวจำนวน 144 คน คิดเป็น 47.70% ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมืองในท้องถิ่นจำนวน 78 คน คิดเป็น 25.80% การจุดค้นลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมให้สุนโฮวที่ไม่ค่อยมีคนรู้จักจำนวน 236 คน คิดเป็น 78.10% ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่แหล่งโบราณคดีให้สุนโฮวจำนวน 82 คน คิดเป็น 27.20% และไม่มีคุณค่า เป็นเพียงการชื่นชมวัฒนธรรมเท่านั้นจำนวน 40 คน คิดเป็น 13.20%

ตารางที่ 4 - 17 ความหมายแฝงที่เผยแพร่

ความหมายแฝงที่เผยแพร่		จำนวน	เปอร์เซ็นต์
ความหมายแฝงที่	วัฒนธรรมให้ฮุนโฮที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย	267	88.4%
เผยแพร่	ท่าทีในการปกป้องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้ฮุนโฮ	220	72.8%
	บริบททางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของแคว้นให้ฮุนโฮ	136	45%
	การแสดงความสำเร็จทางศิลปะ ประวัติศาสตร์และ	237	78.5%
	วัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่น ประเทศจีนผ่านศิลปะ		
	สุนทรียภาพให้ฮุนโฮ		

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในความหมายแฝงที่เผยแพร่ วัฒนธรรมให้ฮุนโฮที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายจำนวน 267 คน คิดเป็น 88.40% ท่าทีในการปกป้องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้ฮุนโฮจำนวน 220 คน คิดเป็น 72.80% บริบททางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของแคว้นให้ฮุนโฮจำนวน 136 คน คิดเป็น 45% และ การแสดงความสำเร็จทางศิลปะ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นประเทศจีนผ่านศิลปะสุนทรียภาพให้ฮุนโฮจำนวน 237 คน คิดเป็น 78.50%

3. ผลการสำรวจของแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจแบบสอบถาม เยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีมีความเข้าใจพื้นฐานบางประการเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกที่ขุดพบจากให้ฮุนโฮ เยาวชนยังมีความสามารถบางประการที่จะทำความเข้าใจและชื่นชมวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮและความสนใจต่อลักษณะพิเศษทางวัฒนธรรมของหยกให้ฮุนโฮ และระยะเวลาในการเยี่ยมชมสามารถรับได้ระดับหนึ่งในกระบวนการทำความเข้าใจโดยรวมเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮ เยาวชนมักสนใจเนื้อหาการจัดแสดงในด้านประเภทของเครื่องหยก การตกแต่ง ประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ขณะเดียวกัน รูปแบบของการจัดนิทรรศการ เยาวชนชื่นชอบการผสมผสานภาพกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับเนื้อหาเฉพาะที่ถูกลำนำจัดแสดงในวัฒนธรรมหยก เยาวชนเชื่อว่าหยกปลวกลายเม็ดข้าวเป็นตัวแทนของให้ฮุนโฮมากที่สุด รองลงมาคือ ตะขอเข็มขัดหยก เครื่องหยกการตกแต่งทรงมังกรและหงส์ และเครื่องประดับดาบหยก ลวดลายบนหยกมีแนวโน้มของลวดลายนามธรรม ลวดลายผสมผสาน ลวดลายสัตว์และลวดลายพืช ในกระบวนการออกแบบพิพิธภัณฑ์ ไม่ว่าจะ เป็นในมุมมองทางวัฒนธรรมและสาธารณะ หรือมุมมองแบบโบราณและสมัยใหม่ เยาวชนคิดว่ามีความสำคัญเท่า

เทียมกัน และหวังว่าจะสัมผัสได้ถึงความรู้สึกของการออกแบบสหวิทยาการในการออกแบบประสบการณ์ ประการสุดท้าย สำหรับผลของการเยี่ยมชมนั้น โดยทั่วไปแล้ว เยาวชนหวังว่าจะได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความหมายแฝงทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว เอกลักษณ์ทางสุนทรียศาสตร์ จิตวิญญาณในการสื่อสารและความสำเร็จทางศิลปะ และยังหวังว่าจะได้รับทั้งความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของไห่ฮุนโฮว และประสบการณ์ทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวผ่านนิทรรศการเพื่อความสำเร็จทางศิลปะของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นของประเทศจีน

กลุ่มเยาวชนเป็นกลุ่มที่เปิดรับมากที่สุด ไม่ว่าจะจะเป็นความอยากรู้อยากเห็นหรือความปรารถนาอย่างแรงกล้า ในฐานะที่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวเป็นการค้นพบวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี ผ่านการเปิดพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวมาเป็นจุดเริ่มต้นในการให้การศึกษาด้านเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้แก่เยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี จะทำให้เผยแพร่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มระดับการรับรู้ของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว และส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาของวัฒนธรรมระดับภูมิภาค

ตารางที่ 4 - 18 ผลสรุปแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม	สรุปผลแบบสำรวจ			
ระดับความเข้าใจของเยาวชนที่มีต่อวัฒนธรรมหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว	มีความเข้าใจพื้นฐาน			
	มีความสามารถในการชื่นชมบางประการ			
	มีความสนใจในวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว			
ความชื่นชอบด้านความรู้ของเยาวชนที่มีต่อวัฒนธรรมหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว	สนใจเครื่องหยก			
	สนใจการตกแต่งของเครื่องหยก			
	สนใจประวัติศาสตร์ไห่ฮุนโฮว			
	สนใจความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของไห่ฮุนโฮว			
ความชื่นชอบของเยาวชนที่มีต่อรูปแบบนิทรรศการวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว	การผสมผสานระหว่างภาพและสื่อมัลติมีเดีย			
ความชื่นชอบของเยาวชนสำหรับเนื้อหาการจัดแสดงนิทรรศการวัฒนธรรมหยก	หยกลาย ข้าว 谷纹玉 璧	ตะขอเข็ม ขัดหยก 玉带钩	เครื่อง หยกการ ตกแต่ง ทรงมังกร และหงส์	เครื่องประดับ ดาบหยก 玉剑饰

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม	สรุปผลแบบสำรวจ			
			龙凤形 物饰玉 器	
ความชื่นชอบของเยาวชนในการออกแบบ พิพิธภัณฑ	ลวดลายที่ เป็น นามธรรม	ลวดลาย ผสมผสาน	ลวดลาย สัตว์	ลวดลายพืช
เนื้อหาความรู้ที่เยาวชนคาดหวังจะได้รับ จากการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสัญจรให้สุนโฮว	วัฒนธรรมและทิศทางของมวลชน การผสมผสานระหว่างมุมมองแบบโบราณกับ สมัยใหม่ ความรู้ลึกของการออกแบบหลายสาขาและสห วิทยาการ ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมให้สุนโฮว อัตลักษณ์ทางสุนทรียศาสตร์ การถ่ายทอดทางจิตวิญญาณ ความสำเร็จทางศิลปะของประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรมราชวงศ์ฮั่นของจีน			

สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาที่มีอยู่ในการประยุกต์ใช้และการออกแบบพิพิธภัณฑที่มี เยาวชนเป็นผู้ชม

1. สถานการณ์ปัจจุบันของการประยุกต์ใช้

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ในการประยุกต์ใช้และการออกแบบพิพิธภัณฑที่มีเยาวชนเป็นผู้เข้าชม จะพบว่าพิพิธภัณฑส่วนใหญ่ได้เพิ่มพื้นที่กิจกรรมพิเศษสำหรับเยาวชน หรือการออกแบบ
มัลติมีเดียสำหรับเยาวชน การออกแบบกิจกรรมเชิงปฏิบัติในนิทรรศการที่ให้เยาวชนเข้าร่วม เป็นต้น
อย่างไรก็ตาม ในนิทรรศการปกติของพิพิธภัณฑ เป็นเรื่องยากที่จะเห็นการออกแบบนิทรรศการที่
มุ่งเน้นไปที่เยาวชน โดยเยาวชนเป็นผู้เข้าชมหลักหรือเยาวชนมีส่วนร่วม จากการสำรวจภาคสนามและ
การวิจัยเชิงปฏิบัติในด้านต่าง ๆ พบว่ามีปัญหาบางประการในการประยุกต์ใช้และการออกแบบ
พิพิธภัณฑที่มีเยาวชนเป็นผู้เข้าชม

ประการแรก ยังขาดนิทรรศการที่เน้นไปที่เยาวชน พิพิธภัณฑสัญจรส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการ
ออกแบบที่เป็นระบบอย่างเพียงพอ การออกแบบนิทรรศการสำหรับเยาวชนในพิพิธภัณฑต่าง ๆ มี
ความคล้ายคลึงกันมาก นอกจากนี้ โครงการการศึกษาที่ดำเนินการโดยพิพิธภัณฑส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่

คล้ายคลึงกัน หัวข้อต่าง ๆ ขาดนวัตกรรม ไม่ได้ครอบคลุมเยาวชนทุกกลุ่มอายุ ส่วนใหญ่มุ่งเป้าไปที่นักเรียนชั้นประถมศึกษา และมีการออกแบบนิทรรศการสำหรับนักเรียนมัธยมและศึกษามหาวิทยาลัยน้อยมาก

ประการที่สอง พิพิธภัณฑ์สัญจรให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชนไม่มากพอ และการออกแบบนิทรรศการก็เคร่งครัดในกรอบ เนื้อหาและรูปแบบของนิทรรศการส่วนใหญ่ในประเทศจีนปัจจุบันได้รับการออกแบบตามวิถีคิดและพฤติกรรมการเข้าชมของผู้ใหญ่ และขาดการพิจารณาวิถีคิดและรสนิยมความชอบของเยาวชน การออกแบบนิทรรศการที่มีเยาวชนเป็นผู้เข้าชมตามวิถีคิดแบบผู้ใหญ่ นิทรรศการแบบนี้จึงดูไม่น่าสนใจสำหรับเยาวชน

ประการสุดท้าย จะทำอย่างไรเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของเยาวชนในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์สัญจร การวิจัยที่เกี่ยวข้องยังคงค่อนข้างอ่อนแอ ในกระบวนการออกแบบพิพิธภัณฑ์ โดยทั่วไปไม่ได้คำนึงถึงจิตวิทยาเยาวชน ครูศาสตร์เยาวชน และวิทยาศาสตร์เชิงพฤติกรรมสำหรับเยาวชน และไม่ได้คำนึงถึงลักษณะของเยาวชน การออกแบบนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์พิพิธภัณฑ์สัญจรไม่ได้เริ่มต้นจากเยาวชน ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะบูรณาการทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์เข้ากับลักษณะของเยาวชน และเป็นการยากที่จะดำเนินการประชาสัมพันธ์และการศึกษาที่เฉพาะเจาะจง และมุ่งไปที่เยาวชนจากมุมมองของพิพิธภัณฑ์สัญจร ซึ่งไม่ได้ก้าวข้ามรูปแบบของพิพิธภัณฑ์จีน และขาดความคิดสร้างสรรค์และแรงดึงดูด

2. ปัญหาที่มีอยู่

2.1 การเลือกหัวข้อที่ห่างจากสภาพความเป็นจริง

เยาวชนในประเทศจีนส่วนใหญ่ไม่ชอบเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ แม้แต่เยาวชนที่ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ก็ไม่ได้ประเมินพิพิธภัณฑ์สูงมากนัก ในการสำรวจภาคสนาม เมื่อไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ นักเรียนหลายคนแค่เหลือบดูสิ่งที่จัดแสดง อ่านคำอธิบาย แล้วก็เดินหน้าต่อไป ดูเหมือนจะได้ไปชมนิทรรศการแล้ว แต่แท้จริงแล้วนี่เป็นเพียงปรากฏการณ์ลวงตา หลังจากการเยี่ยมชม พวกเขาไม่ได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ใด ๆ เลย เหตุผลก็คือนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่า “สิ่งที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์อยู่ห่างไกลจากพวกเราเกินไป” และ “รู้สึกว่าคุณเองเป็นเพียงผู้ยืมตูดู” และนักเรียนบางคนก็พูดว่า “ฉันรู้สึกว่าคุณที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์เป็นโบราณวัตถุทั้งหมด และไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง เลยจึงไม่มีความเข้าใจเลย”

จากการสำรวจพบว่าความคิดเห็นต่าง ๆ ที่นำเสนอโดยผู้ชมเยาวชน เช่น “หัวข้อนิทรรศการห่างจากเรามากเกินไป ไม่น่าสนใจ” “นิทรรศการไม่มีผลกระทบต่อชีวิตของเรา” “ไปชมนิทรรศการครั้งหนึ่งในชีวิตก็พอ” ทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกหัวข้อของนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตทางสังคมของเยาวชน นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ควรเชื่อมโยงกับโลก

แห่งจิตวิญญาณของสังคมจริง และควรเชื่อมโยงกับอย่างใกล้ชิดกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อที่จะดึงดูดเยาวชน

2.2 หัวข้อยังไม่โดดเด่นพอ

วิถีคิดของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 ก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเช่นกัน พิพิธภัณฑท์ทั่วโลกต่างนำเนื้อหา รูปแบบใหม่ วิธีการใหม่ และวัสดุใหม่ ๆ มาใช้และมุ่งมั่นที่จะทำให้ผู้ชมรู้สึกแปลกใหม่ พิพิธภัณฑท์บางแห่งในประเทศจีนก็ใช้วิธีการเผยแพร่แบบใหม่ โดยจุดค้นลงไปคุณค่าของสิ่งที่จัดแสดง แต่การปรับแต่งและนวัตกรรมทางธึมนิทรศการถูกมองข้าม และผู้ชมยังยากที่จะได้รับความรู้และแรงบันดาลใจ ดังนั้น นิทรศการของพิพิธภัณฑท์ส่วนใหญ่จึงมีปัญหาวาธึมนิทรศการไม่โดดเด่นเพียงพอและการเล่าเรื่องไม่สนุก ซึ่งไม่น่าสนใจสำหรับเยาวชน

การออกแบบที่ชาญฉลาดเป็นเพียงเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาของนิทรศการได้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้ชมได้รับข้อมูลของนิทรศการ และเข้าใจเนื้อหาของนิทรศการ อันที่จริง ควรให้ความสำคัญกับหัวข้อ หากไม่มีหัวข้อที่มีความหมาย ไม่ว่าจะมึเนื้อหาจะน่าตื่นเต้น หรือรูปแบบที่แปลกใหม่และสนุกมากเพียงใด ก็เป็นเพียงเปลือกที่ว่างเปล่าไร้จิตวิญญาณ หากไม่มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่กระตุ้นความคิด ก็จะดึงดูดผู้ชมได้ไม่มากนัก หัวข้อและเนื้อหาที่ดีคือกุญแจสู่ความสำเร็จของนิทรศการ พิพิธภัณฑท์ไม่ควรดึงดูดผู้ชมด้วยการอัปเดตอุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องจุดลึกลงไปคุณค่าของสิ่งที่จัดแสดงเอง สร้างการออกแบบนิทรศการที่สร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อ ใช้เทคนิคการจัดแสดงแบบใหม่ เพื่อให้แน่ใจว่าแนวคิด เนื้อหา และรูปแบบของนิทรศการส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทำให้หัวข้อโดดเด่นและน่าประทับใจยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ชมเยาวชนได้รับการศึกษาและเพลิดเพลินกับความบันเทิงในระหว่างการเยี่ยมชม

2.3 เนื้อหาของนิทรศการไม่น่าสนใจ

ในอดีตพิพิธภัณฑท์จีนมีแนวทางปฏิบัติมาโดยตลอด นั่นคือหลังจากใช้กำลังคนและทรัพยากรวัสดุไปมากมายในการจัดนิทรศการขึ้นพื้นฐานให้เสร็จสิ้น ก็จะไม่มีการอัปเดตอีกต่อไป ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้พิพิธภัณฑท์ไม่ค่อยมีผู้ชม ไม่วานิทรศการจะยอดเยี่ยมสักเพียงใด แต่หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงมานานกว่าสิบปี ผู้ชมก็หมดความสนใจไปนานแล้ว นอกจากนี้ สิ่งที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑท์ส่วนใหญ่เป็นโบราณวัตถุ แม้ว่าวัตถุโบราณจะมีความหมายแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง แต่ก็มีความเป็นวิชาการมากเกินไปและทำความเข้าใจยาก ซึ่งดึงดูดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ และไม่น่าสนใจสำหรับผู้ชมเยาวชน

ในการสัมภาษณ์เยาวชน มีการสำรวจว่าพวกเขาควรไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑท์เป็นประจำหรือไม่ แม้ว่าเยาวชนส่วนใหญ่คิดว่าควรจะไป แต่จำนวนครั้งที่ไปจริง ๆ กลับน้อยมาก เยาวชนวัยรุ่นที่ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑท์เป็นครั้งคราวถือเป็นคนส่วนใหญ่ สาเหตุที่ไม่ค่อยไปพิพิธภัณฑท์บ่อย ๆ ก็มีสาเหตุหลัก ๆ อยู่ 2 ประการ คือ การเรียนที่ยุ่งมาก และไม่น่าสนใจ พิพิธภัณฑท์ยังคงต้องปรับปรุง

อย่างมากในด้านความสนุกสนานและความต้องการของผู้ชมเยาวชน เมื่อดำเนินการออกแบบนิทรรศการ เพื่อดึงดูดเยาวชนให้มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์

2.4 วิธีการจัดนิทรรศการค่อนข้างจำเจ

มีสาเหตุหลักสามประการที่ทำให้วิธีการจัดนิทรรศการมีน้อย ประการแรก ระบบการจัดแสดงคล้ายคลึงกัน และไม่มีเปลี่ยนแปลง ประการที่สอง โครงสร้างการจัดแสดงไม่สมเหตุสมผล และไม่ได้สร้างบรรยากาศการเยี่ยมชมที่อิสระและผ่อนคลาย ประการที่สามคือมีเพียงการจัดแสดงแบบคงที่ และไม่มีภาษาการจัดแสดงที่มีชีวิตชีวา และไม่สามารถทำให้ผู้ชมดื่มด่ำกับการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์ควรเปลี่ยนวิธีการจัดแสดงแบบดั้งเดิม และให้นิทรรศการมีลักษณะทางศิลปะและความบันเทิง เพิ่มอุปกรณ์เสริมอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้ชมได้ดื่มด่ำไปกับการเยี่ยมชม เรียนรู้ความรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ชมความงาม และได้รับความพึงพอใจ ด้วยร่างกายและจิตใจ มีความสุข การเพิ่มองค์ประกอบการแสดงแบบมีพลวัตให้กับนิทรรศการ สามารถช่วยให้ผู้ชมเข้าใจและประทับใจในเนื้อหาที่แสดงได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

พิพิธภัณฑ์ประเทศจีนคุ้นเคยกับการจัดนิทรรศการแบบอยู่กับที่ โดยใช้วิธีการแนะนำเนื้อหาแบบวางแสดงสิ่งของแบบอยู่กับที่และป้ายอธิบาย ทำให้ผู้ชมได้รับข้อมูลง่าย ๆ เพียงไม่กี่คำ แต่ไม่สามารถเข้าใจคุณค่าของนิทรรศการได้อย่างลึกซึ้ง และไม่สามารถเข้าใจถึงเสน่ห์ทางศิลปะของนิทรรศการได้ นิทรรศการแบบอยู่กับที่ดังกล่าวถือเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรข้อมูลอย่างมาก ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีรูปปั้นจำนวนมากที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ ไม่มีความสวยงามและขาดความเคลื่อนไหวในแสงสัว และไม่มีผู้ชมสามารถเข้าร่วมในกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ได้ ผู้ชมจะดูในขณะที่เดิน และไม่เข้าใจพิพิธภัณฑ์อย่างชัดเจนหลังการเยี่ยมชม พิพิธภัณฑ์บางแห่งสร้างขึ้นบนซากปรักหักพังหรือโบราณสถาน พิพิธภัณฑ์เหล่านี้เก่าแก่ อุปกรณ์ล้ำสมัย มีดีและขึ้น จึงไม่น่าสนใจสำหรับเยาวชน

2.5 บทบาทด้านการพักผ่อนและความบันเทิงไม่เพียงพอ

จากผลการสำรวจ เหตุผลที่คนส่วนใหญ่ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ก็เพื่อสนองความต้องการด้านการพักผ่อน การเที่ยวชม และงานอดิเรกส่วนตัวในพิพิธภัณฑ์ พวกเขาให้ความสำคัญกับชีวิตนอกรเวลาทำงาน ดังนั้นในกระบวนการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ การพักผ่อนและการแลกเปลี่ยนที่ติระหว่างพวกเขา สำคัญกว่าการได้รับความรู้ แนวคิดนี้ทำให้พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ให้ความสำคัญกับความสนุกในการศึกษา และให้ความสำคัญกับความต้องการด้านความบันเทิงของเยาวชน นอกจากนี้ยังเป็นหน้าที่ใหม่ของพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ที่ให้บริการสังคม เยาวชนให้ความสำคัญกับหน้าที่ด้านความบันเทิงและความรู้ อย่างเท่าเทียมกัน และพิพิธภัณฑ์ควรจะให้ความบันเทิงและความสนุกสนาน

แน่นอนว่าในชีวิตจริง พิพิธภัณฑ์ไม่น่าดึงดูดสำหรับเยาวชนเท่ากับห้างสรรพสินค้า อุปกรณ์ทางวัฒนธรรมและความบันเทิง เป็นต้น เยาวชนส่วนใหญ่ชอบไปจัตุรัสหรือร้านหนังสือ พวกเขาไม่

ค่อยไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ด้วยตัวเอง ส่วนมากคือผู้ปกครองพาลูก ๆ ไปเยี่ยมชมเพื่อรับความรู้ ซึ่งกระบวนการเยี่ยมชมทั้งหมดก็ไม่น่าสนใจสำหรับเยาวชน

2.6 ความเบื่อหน่ายจากการเยี่ยมชม

ในการออกแบบนิทรรศการ การเอาชนะปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมเบื่อหน่ายจากเนื้อหาของนิทรรศการเป็นหนึ่งในเป้าหมายของพิพิธภัณฑ์ในการดำเนินกิจกรรม ในระหว่างการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ผู้ชมมักจะเสียสมาธิและเหนื่อยล้าเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ เช่น ผู้ชมหยุดดูเนื้อหาของนิทรรศการน้อยลงเรื่อย ๆ และความสนใจในเนื้อหาของนิทรรศการก็ค่อย ๆ ลดลงจากการสัมภาษณ์เยาวชน บางคนกล่าวว่าเนื้อหาที่จัดแสดงนั้นน่าดึงดูดใจมาก แต่ก็รู้สึกเหนื่อยง่ายระหว่างการเยี่ยมชม ซึ่งนำไปสู่ความเบื่อหน่าย ดังนั้น ทำอย่างไรเพื่อสร้างบรรยากาศนิทรรศการที่อิสระ เรียบง่าย เป็นมิตร และให้กำลังใจในการออกแบบนิทรรศการ และทำอย่างไรเพื่อให้ผู้ชมรวมเข้ากับนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ จึงเป็นหัวข้อสำคัญในการออกแบบนิทรรศการ

ในแง่ของการออกแบบนิทรรศการ ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของนิทรรศการคือการปลูกจิตสำนึกด้าน “การมีส่วนร่วม” และ “ความทุ่มเท” ของเยาวชนอย่างเต็มที่ และปลูกความกระตือรือร้นของผู้เยี่ยมชม เยาวชนก็กล่าวซ้ำ ๆ ในการสัมภาษณ์ว่า “เราอยากมีส่วนร่วม” ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างเต็มที่ในการออกแบบนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์สัญจร เพื่อให้เยาวชนสามารถมีส่วนร่วมในการออกแบบได้

การสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาพิพิธภัณฑ์สัญจร

จากการวิเคราะห์ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับพลวัตของการสัมผัสระหว่างเยาวชนและพิพิธภัณฑ์ ทิศทางความสนใจและสื่อกลางสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโหวให้แก่เยาวชน การออกแบบพิพิธภัณฑ์ที่มุ่งเป้าไปที่เยาวชนในประเทศจีน จะเห็นได้ว่าเยาวชนเป็นชิ้นส่วนสำคัญในการพัฒนาพิพิธภัณฑ์สัญจร กุญแจสำคัญในการจัดแสดงนิทรรศการสัญจรที่ดีและประสบความสำเร็จคือการจัดแสดงนิทรรศการที่น่าสนใจหรือไม่ นิทรรศการนั้นเป็นที่ยอมรับของผู้เยี่ยมชมหรือไม่ นิทรรศการนั้นให้ความรู้แก่ผู้เข้าชมหรือไม่ เป็นต้น จะเห็นได้ว่านิทรรศการสัญจรไม่สามารถแยกออกจากผู้เข้าชมได้ การนำความคิดเห็นของผู้ชมเป็นสัญญาณอันดับแรก ให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้ชมเยาวชนเป็นตัวเลือกอันดับแรก และนำความพึงพอใจของพวกเขาเป็นเกณฑ์อันดับแรก จึงสามารถทำให้พิพิธภัณฑ์สัญจรทำหน้าที่ทางสังคมของตนได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยคิดว่าเพื่อทำความเข้าใจถึงความคิดเห็น ความต้องการ และความพึงพอใจของผู้ชมเยาวชน เราควรศึกษาเยาวชนในเชิงลึก งานวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ในสถานที่ต่างๆ – จัดรัฐประชาชน สวนสาธารณะประชาชน ศูนย์เยาวชน และสถานที่อื่น ๆ ที่เยาวชนมักมารวมตัวกัน

ดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์เกี่ยวกับเยาวชนที่เคยเยี่ยมชมหรือไม่เคยเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สัญจร และสรุปเนื้อหาของการสัมภาษณ์ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการพัฒนาพิพิธภัณฑ์สัญจร

ผู้วิจัยใช้วิธีการสำรวจโดยไม่จำกัดเวลา โดยเลือกช่วงเวลา (6:30 – 7:00 น.) เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวเยาวชนส่วนมากจะเลือกทำกิจกรรมยามว่างและความบันเทิงเฉพาะ เช่น ในจัตุรัสประชาชน สวนสาธารณะและสนามเด็กเล่น การสัมภาษณ์ครั้งนี้ใช้เวลาทั้งหมดหนึ่งเดือน หลังจากสุ่มตัวอย่างกลุ่มวัยรุ่นทุกวัน มีจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมด 156 คน

1. การออกแบบการสัมภาษณ์

เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของงานวิจัยนี้ หลังจากดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณเบื้องต้นเกี่ยวกับพื้นที่หนานชางในมณฑลเจียงซีแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกสถานที่ที่เยาวชนในพื้นที่หนานชางมักรวมตัวกัน ดำเนินการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับเยาวชนในสถานที่ รับความคิดเห็นที่สร้างแรงบันดาลใจจากเนื้อหาของ การสัมภาษณ์ เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องในการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจร

ส่วนแรกของคำถามการสัมภาษณ์คือข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์ ส่วนที่สองช่วยเพิ่มความเข้าใจของเยาวชนเกี่ยวกับวัตถุโบราณที่ขุดพบจากสุสานไห่ซุนโฮว ส่วนที่สามเกี่ยวกับความเข้าใจและความประทับใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรมไห่ซุนโฮว ส่วนสุดท้ายคือความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบของพิพิธภัณฑ์ และความต้องการของพวกเขาที่มีต่อพิพิธภัณฑ์ ตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ให้สัมภาษณ์หลังการสัมผัสกับพิพิธภัณฑ์ การสัมภาษณ์ครั้งนี้ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเป็นหลัก โดยตั้งคำถามพื้นฐานตามเนื้อหาพื้นฐานของงานวิจัย วิธีการจัดการแบบนี้มีประโยชน์สองประการ ประการแรก เหมาะกับบุคลิกภาพของเยาวชนมากกว่า เพื่อที่จะสำรวจผลกระทบที่มีต่อพวกเขาได้รับในระดับที่ลึกลงไป ประการที่สอง เนื่องจากความไม่แน่นอนของเวลาและลำดับการสัมภาษณ์ ระยะห่างทางจิตใจกับผู้ให้สัมภาษณ์จึงลดลง

ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ประมาณ 10 ครั้ง ในสถานที่รวมตัวของเยาวชนหลายแห่งในเมืองหนานชาง และการสัมภาษณ์แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 15 นาที

2. การวิเคราะห์ระดับความเข้าใจของเยาวชนที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไห่ซุนโฮว

จินตภาพมนุษย์เป็นการแสดงออกถึงประสบการณ์และการรับรู้ของตนเองอย่างเข้มข้น ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความถี่ของคำ ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถดึงความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เกี่ยวกับภาพวัฒนธรรมไห่ซุนโฮว ออกมาเพื่อให้ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไห่ซุนโฮวของผู้ให้สัมภาษณ์ การออกแบบโครงสร้างการสัมภาษณ์ได้รับการสนับสนุนจากจินตภาพทางวัฒนธรรมและทฤษฎีลำดับขั้นทางวัฒนธรรม เพื่อให้ได้สภาวะความรู้ความเข้าใจภายในของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมไห่ซุนโฮวในระดับสูงสุด ดังที่แสดงในตารางที่ 4-19

ตารางที่ 4 - 19 คำถามของการสัมภาษณ์

คำถาม	วัตถุประสงค์	การสนับสนุนทางทฤษฎี
1. นึกถึงวัฒนธรรมให้ฮุนโฮว อย่างเจียบ ๆ ว่ามีอะไรเข้ามา ภายในจิตใจของคุณและ อธิบายภาพเหล่านั้น ภาพ เหล่านี้อาจจะเป็นภาพนิ่งหรือ เคลื่อนไหวก็ได้ ให้คุณอธิบาย สิ่งที่คุณนึกถึงออกมา	เพื่อให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ได้ ทบทวนความจำของตนเอง โดยทำหน้าที่เป็นการอุ่นเครื่อง สำหรับการสำรวจทั้งหมด และ ภาพความทรงจำจะมาทำ หน้าที่เป็นจุดกระตุ้นให้มีการ สืบสวนต่อไป	จินตภาพทางวัฒนธรรม
2. เมื่อกล่าวถึงวัฒนธรรมให้ฮุน โฮว คุณจะสามารถใช้สิ่งของ วัสดุ ผลิตภัณฑ์ สี รูปร่างหรือ ภาพใดเพื่อนำเสนอวัฒนธรรม ให้ฮุนโฮว	เพื่อช่วยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เรียบเรียงความทรงจำของ ตนเองและค้นหาข้อมูลเฉพาะ เช่น รายการ ภาพ สี เป็นต้น ที่ สร้างความประทับใจให้กับ พวกเขาอย่างลึกซึ้งใน วัฒนธรรมให้ฮุนโฮว ซึ่งวัตถุประสงค์ เฉพาะเหล่านั้นแสดงถึงมุมมอง ต่าง ๆ ของวัฒนธรรมให้ฮุนโฮว	ทฤษฎีลำดับชั้นทางวัฒนธรรม: ชั้นที่สัมผัสได้ภายนอก (Outer “tangible” level)
3. เมื่อกล่าวถึงวัฒนธรรมให้ฮุน โฮว คุณจะนึกถึงประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม ประเพณี และทักษะอะไรบ้าง	ขยายความคิดของผู้ตอบ แบบสอบถามอีกชั้นหนึ่ง และ กระตุ้นความทรงจำของผู้ตอบ แบบสอบถามจากระดับที่ แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูล จินตภาพทางวัฒนธรรมที่ สมบูรณ์	ทฤษฎีลำดับชั้นทางวัฒนธรรม: ชั้นพฤติกรรมกลาง (Mid “behavioural” level)
4. ตัวละคร เรื่องราว เหตุการณ์ และฉากอะไรบ้างในวัฒนธรรม ให้ฮุนโฮวที่น่าจดจำสำหรับคุณ	เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ แต่ละวัฒนธรรมล้วนประกอบ ไปด้วยความหมายแฝงทาง	ทฤษฎีลำดับชั้นทางวัฒนธรรม: ชั้นที่สัมผัสไม่ได้ภายใน (Inner “intangible” level)

คำถาม	วัตถุประสงค์	การสนับสนุนทางทฤษฎี
ซึ่งตัวละคร เรื่องราว เหตุการณ์ และฉากเหล่านี้ ทำให้คุณรู้สึกอย่างไร และมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอะไรบ้าง	วัฒนธรรมที่เป็นแก่นของวัฒนธรรม คำถามนี้ สามารถช่วยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของไทฮุนโฮวได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
5. วัฒนธรรมไทฮุนโฮวใดที่คุณรู้จัก แตกต่างอย่างมากจากวัฒนธรรมที่คุณรู้จัก นอกเหนือจากไทฮุนโฮว	วัฒนธรรมประเภทต่าง ๆ มีการปะทะกันในระหว่างกระบวนการสื่อสาร และจุดขัดแย้งเหล่านี้ บางครั้งอาจจะเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรม	การปะทะทางวัฒนธรรม

จากนี้จะเห็นได้ว่าแม้วัฒนธรรมของแคว้นไทฮุนโฮวจะเป็นวัฒนธรรม “ใหม่” แต่ก็ค่อนข้างเป็นที่รู้จักอยู่แล้ว เนื่องจากได้รับความสนใจจากผู้คนทุกสาขาอาชีพทั้งในและนอกมณฑลรวมถึงการประชาสัมพันธ์จากหลายช่องทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม “เยาวชนนอกพื้นที่ที่เคยไปพิพิธภัณฑสถานไทฮุนโฮว” ที่มีผลกระทบอย่างสูง และสำหรับเยาวชนที่ไม่เคยไปพิพิธภัณฑสถานไทฮุนโฮวจำเป็นต้องยกระดับอิทธิพลของวัฒนธรรมไทฮุนโฮว พิพิธภัณฑสถานไทฮุนโฮวเป็นสถานที่รวบรวมแก่นแท้ของวัฒนธรรมไทฮุนโฮวที่ขุดพบจากสุสานไทฮุนโฮว ในฐานะที่เป็นเวทีสำคัญของการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของไทฮุนโฮว จึงรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศจำนวนมากทุกปี ด้วยเหตุนี้พิพิธภัณฑสถานไทฮุนโฮว จึงเปิดตัวโครงการจัดการความรู้วัฒนธรรมเยาวชนโดยใช้วัฒนธรรม ไทฮุนโฮวเป็นจุดเริ่มต้นผ่านพิพิธภัณฑสถานไทฮุนโฮว เพื่อให้สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมไทฮุนโฮวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกย่องความนิยมในวัฒนธรรมไทฮุนโฮว และส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมไทฮุนโฮว

3. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเยาวชนที่เข้าชมพิพิธภัณฑสถานที่ถูกสัมภาษณ์

จากการวิเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ ดำเนินการวิเคราะห์และสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเยาวชนที่เข้าชมพิพิธภัณฑสถานที่ถูกสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ว่า มีปัจจัยหลัก 3 ประการ ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระยะทางระหว่างโรงเรียนหรือบ้านของเยาวชนกับพิพิธภัณฑสถาน และวิธีการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถาน

จากข้อมูลการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าเยาวชนส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมาคือระดับปริญญาตรี ในขณะที่จำนวนผู้เยี่ยมชมในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และอาชีวศึกษา ระดับการศึกษาอื่นต่ำกว่าในการสัมภาษณ์ครั้งนี้มีค่อนข้างน้อย ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเยาวชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นแรงผลักดันหลักในการเติบโตของผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สำคัญในเมืองหนานชาง ในทางตรงกันข้าม จำนวนเยาวชนที่มีระดับการศึกษาอื่นมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์จำนวนน้อยมาก สัดส่วนของผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์เชิงวิชาการในระดับปริญญาตรีสูงกว่าสัดส่วนการเยี่ยมชมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) การศึกษาระดับมหาวิทยาลัยสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาที่มีความต้องการทางวัฒนธรรมที่สูงกว่าเยาวชนที่มีการศึกษาระดับอื่น

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ของผู้ตอบแบบสอบถามด้วย ในกลุ่มเยาวชนที่ถูกสัมภาษณ์มากกว่า 50% คือผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมปลาย และผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไปถือเป็นระดับต่ำสุด ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาในมณฑลและเมืองนี้ ปัจจุบัน นักเรียนมัธยมต้นและมัธยมปลายในท้องถิ่นในเมืองหนานชางมีวุฒิการศึกษาค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ จำนวนผู้ปกครองเยาวชนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอันดับสองรองจากจำนวนผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างระดับการศึกษาของผู้ปกครองกับความต้องการทางวัฒนธรรมของตัวเยาวชนเอง และเยาวชนได้รับอิทธิพลจากบรรยากาศของครอบครัว ภายใต้การขับเคลื่อนโดยอิทธิพลของพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัว จะทำให้พวกเขาจะเต็มใจไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มากขึ้น

เยาวชนที่ถูกสัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวว่าโรงเรียนหรือบ้านของพวกเขาถึงพิพิธภัณฑ์อยู่ห่างจากโรงเรียน 3-5 กิโลเมตร หรือมากกว่า 10 กิโลเมตร แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากห่างจากพิพิธภัณฑ์ให้ฮุนไฮวค่อนข้างไกล ระยะทางไปโรงเรียนหรือบ้านของเยาวชนโดยทั่วไปจะมากกว่า 40 กิโลเมตร และใช้เวลาขับรถนานมาก จึงทำให้เยาวชนไม่ค่อยเดินทางมาอีกครึ่งหนึ่งหลังจากที่เคยมาครั้งหนึ่งแล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากผลการสัมภาษณ์ พิพิธภัณฑ์อื่น ๆ หรือแม้กระทั่งพิพิธภัณฑ์ที่อยู่ห่างจากเยาวชนที่ถูกสัมภาษณ์ภายในระยะ 3 กิโลเมตร ความเต็มใจของเยาวชนที่จะเดินทางไปเยือนอีกครั้งก็ระยะทางยังค่อนข้างต่ำ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าความเต็มใจในการไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ไม่ได้ถูกขัดขวางด้วยระยะทาง แต่สิ่งที่ขาดคือแรงดึงดูดของพิพิธภัณฑ์ที่มีต่อเยาวชน ซึ่งภายในนั้นมีความเป็นไปได้มากมาย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ภายในชุมชนยังไม่เพียงพอ และกลุ่มเยาวชนขาดความสนใจต่อพิพิธภัณฑ์

ประการแรก ในบรรดาเยาวชนที่ถูกสัมภาษณ์ สัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของผู้นไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์พร้อมกับญาติและเพื่อนฝูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครอบครัวและเพื่อน ๆ มีบทบาทสำคัญในการ

ชี้แนะความต้องการของเยาวชนในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความจริงที่ว่า ครอบครัวที่มีระดับการศึกษาสูง จะทำให้เยาวชนมีความเต็มใจที่จะเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น

ประการที่สอง จำนวนเยาวชนที่เข้าชมพิพิธภัณฑ์ที่โรงเรียนจัดขึ้นคิดเป็นอันดับที่ 2 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนยังคงเป็นผู้จัดกิจกรรมสำคัญของพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันและเป็นสะพานเชื่อมสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างเยาวชนและพิพิธภัณฑ์ นอกจากนี้ยังสะท้อนถึง การร่วมกันสร้างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียน การดำเนินกิจกรรมนิทรรศการเป็นช่องทางหนึ่งในการเผยแพร่ความรู้ทางวัฒนธรรมสู่เยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ประการสุดท้าย นักเรียนบางคนได้เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวพิพิธภัณฑ์ที่จัดโดยบริษัทท่องเที่ยว แต่มีจำนวนน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการนี้มีบทบาทด้านการจูงใจเยาวชนไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์น้อย

4. การวิเคราะห์แรงจูงใจของเยาวชนในการทำความเข้าใจและเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์

จากการสัมภาษณ์พบว่าช่องทางหลักที่เยาวชนจะเข้าใจข้อมูลพิพิธภัณฑ์คือการประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีบทบาทเป็นสะพานเชื่อมระหว่างพิพิธภัณฑ์กับเยาวชน ขณะเดียวกันยังสะท้อนให้เห็นว่า การร่วมกันสร้างพิพิธภัณฑ์สัญจรร่วมกับโรงเรียนเป็นหน่วยความร่วมมือที่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่นอน ประการที่สอง เยาวชนยังกล่าวว่าอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหลักในการรับกิจกรรมพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตมีความรวดเร็วและสะดวก จึงมีข้อดีบางประการสำหรับการถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ อย่างไรก็ตาม เยาวชนยังกล่าวว่าเว็บไซต์ของพิพิธภัณฑ์ อพเทคเนื้อหาข่าวและขาดความน่าดึงดูด สำหรับช่องข้อมูลแบบเดิม ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร เยาวชนรับข้อมูลจากช่องทางนี้น้อยลง เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วพวกเขาไม่ค่อยสนใจการออกอากาศทางโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ เยาวชนจำนวนน้อยที่สุดได้เรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลพิพิธภัณฑ์ผ่านการประชาสัมพันธ์โดยองค์กรสวัสดิการสังคม ส่วนหนึ่งเป็นเพราะองค์กรสวัสดิการสังคมท้องถิ่นในหอนางค่อนข้างเล็กและขาดการสื่อสารและความร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์ เมื่อพิจารณาจากเยาวชนที่ถูกสัมภาษณ์ จุดประสงค์หลักในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์คือการพักผ่อนและความบันเทิง การเพิ่มพูนความรู้ และการสำรวจประวัติศาสตร์ ดังนั้น การออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรจึงจำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของเยาวชน เพิ่มความสนุกสนานและความแปลกใหม่ในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สำหรับเยาวชน และมุ่งมั่นที่จะสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ที่เปี่ยมไปด้วยความรู้และความเพลิดเพลิน

ผลการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจเพียงผิวเผินเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ โดยไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อเยาวชนส่วนใหญ่มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ พวกเขาไม่ค่อยประทับใจกับกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยพิพิธภัณฑ์ บรรยากาศการจัดแสดงนิทรรศการ ที่มาทางประวัติศาสตร์และภูมิหลังทางสังคมของการจัดแสดง และประสบการณ์เชิงโต้ตอบของพิพิธภัณฑ์

พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งความทรงจำที่เกี่ยวข้อง ซึ่งขัดขวางการเข้าร่วมในพิพิธภัณฑ์ของเยาวชนที่มีความเต็มใจที่จะสำรวจประวัติศาสตร์วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม พิพิธภัณฑ์สัญจรจำเป็นต้องเสริมสร้างความครอบคลุมและการประชาสัมพันธ์ข้อมูลวัฒนธรรมให้ฮุโนโฮวสำหรับเยาวชน ขณะเดียวกันก็ดำเนินการสร้างช่องทางต่าง ๆ เช่น การวางแผนหัวข้อ การใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ การจัดแสดงนิทรรศการรูปแบบใหม่ เป็นต้น เพื่อเพิ่มความสนใจและความเข้าใจของเยาวชนของวัฒนธรรมให้ฮุโนโฮว

ตารางที่ 4 - 20 ประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์นักศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย ของ การ สัมภาษณ์	ประเด็นสำคัญ
นักเรียน จาก XX	ฉันไม่ค่อยได้ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์เดิมซ้ำ ๆ แม้แต่พิพิธภัณฑ์ที่ใกล้บ้านฉันมาก (ไม่เกิน 3 กิโลเมตรจากบ้าน) ฉันก็ไม่ไป เนื่องจากนิทรรศการภายในเหมือนกัน และไม่มีกิจกรรมที่ดึงดูดใจฉันเป็นพิเศษ จึงยากที่จะกระตุ้นความสนใจของฉัน
นักเรียนจีน XX	ปกติแล้ว เมื่อฉันไปพิพิธภัณฑ์ พ่อแม่มักจะพาฉันไป พวกเขาสนใจพิพิธภัณฑ์มาก และชอบดูนิทรรศการต่าง ๆ พวกเขาหวังว่าฉันจะได้รับความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของฉันมาก พวกเขาคิดว่าสิ่งนี้ยังเป็นวิธีการผ่อนคลายและสนุกสนานอีกด้วย
นักเรียนสวี XX	ปัจจุบันเรามักจะได้รับข่าวสารผ่านโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหลักในการค้นหาข้อมูล หากเราเห็นนิทรรศการที่น่าสนใจทางออนไลน์ เราก็ควรจะให้ความสนใจและหาเวลาไปดูนิทรรศการเหล่านั้นด้วย พิพิธภัณฑ์ก็เช่นเดียวกัน
นักเรียนหลี่ XX	นิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ที่ฉันเคยไปล้วนทำให้ฉันเบื่อและไม่น่าประทับใจ ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นการจัดแสดงผลงานและตัวอักษรที่จืดชืด ไม่มีอะไรที่ทำให้ฉันประหลาดใจหรือถึงความประทับใจใด ๆ ไร่ ให้ฉันนึกตอนนี้ ฉันยังนึกไม่ออกเลยว่าเคยชมนิทรรศการอะไร
นักเรียนสวี XX	ฉันไม่ค่อยเห็นการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ในชุมชนหรือในโรงเรียน ของฉันมากนัก แน่แน่นอนว่าฉันจะไม่เดินทางไปพิพิธภัณฑ์ด้วยตนเอง เพราะฉันไม่ค่อยสนใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

กลุ่มเป้าหมาย ข อ ง ก า ร สัมภาษณ์	ประเด็นสำคัญ
นักเรียนเขียน XX	พิพิธภัณฑน์่าเบื่อเกินไปหากเป็นเพียงแค่นิทรรศการ ฉันจึงหวังว่า จะมีกิจกรรมที่รวมนิทรรศการของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะทำให้น่าสนใจกว่านี้

สรุป

จากการวิเคราะห์และการวิจัยข้างต้นเกี่ยวกับพลวัตปฏิสัมพันธ์แบบมีส่วนร่วมของเยาวชนกับพิพิธภัณฑน์ ความสนใจของพวกเขาในวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮวและสื่อในการสื่อสาร สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ วัฒนธรรมไท่ฮุนโฮวสร้างความตระหนักรู้ในระดับสูงในหมู่เยาวชน โดยเฉพาะวัฒนธรรมสุสานไท่ฮุนโฮว เกือกม้าสีทอง และหลิวเฮ่อ มีอิทธิพลมากที่สุดในวันวัฒนธรรมเหล่านี้ จากการสัมภาษณ์และการสำรวจความคิดเห็นกับวัยรุ่น ทำให้เข้าใจถึงระดับการศึกษาของเยาวชนและระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีผลกระทบอย่างมากต่อการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑน์ของเยาวชน

ความสนใจของเยาวชนที่มีต่อวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮวส่วนใหญ่รวมถึงการพักผ่อนและความบันเทิง การเพิ่มพูนความรู้ และการสำรวจประวัติศาสตร์ แต่อย่างไรก็ตาม ความเข้าใจของเยาวชนส่วนใหญ่เกี่ยวกับพิพิธภัณฑน์เป็นเพียงผิวเผินเท่านั้น พวกเขาขาดความรู้ลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับกิจกรรมนิทรรศการ บรรยากาศการจัดแสดง แหล่งกำเนิดทางประวัติศาสตร์ และประสบการณ์เชิงโต้ตอบ ดังนั้น พิพิธภัณฑน์สัญจรจึงเผชิญกับความท้าทายในการเผยแพร่วัฒนธรรมไท่ฮุนโฮว

เพื่อให้ตระหนักถึงบทบาททางสังคมของพิพิธภัณฑน์สัญจรได้ดีขึ้น จำเป็นต้องยึดเสียงของผู้ชมเป็นสัญญาณแรก ความต้องการของผู้ชมเยาวชนเป็นตัวเลือกแรก และความพึงพอใจของพวกเขาเป็นเกณฑ์แรก พิพิธภัณฑน์สัญจรควรเน้นไปที่การตอบสนองความต้องการของเยาวชน และมอบประสบการณ์การเยี่ยมชมที่น่าสนใจและแปลกใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของพวกเขา และส่งเสริมความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮว

ด้วยเหตุนี้ พิพิธภัณฑน์สัญจรควรเสริมสร้างการประชาสัมพันธ์และการครอบคลุมของเยาวชน กระตุ้นความสนใจของเยาวชน ผ่านวิธีการจัดแสดงที่เป็นนวัตกรรม ประสบการณ์เชิงโต้ตอบที่หลากหลาย และกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และแนะนำให้เยาวชนสำรวจความหมายแฝงและประวัติศาสตร์ของสำคัญของวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮวอย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ยังทำงานร่วมกับโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนเพื่อบูรณาการวัฒนธรรมพิพิธภัณฑน์เข้ากับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และความเป็นอยู่ของเยาวชน เพื่อปลูกฝังความรักและการสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

กล่าวโดยสรุป จากความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการและความพึงพอใจของผู้ชมที่เป็นเยาวชน พิพิธภัณฑสถานสามารถตระหนักถึงหน้าที่ทางสังคมของตนได้ดีขึ้น และส่งเสริมการเผยแพร่และการสืบทอดวัฒนธรรมให้สุนโหว ผ่านการเสริมสร้างความสนใจของเยาวชนในวัฒนธรรมให้สุนโหว เน้นไปที่การตอบสนองความต้องการของเยาวชน และสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมที่หลากหลาย พิพิธภัณฑสถานสามารถดึงดูดเยาวชนให้เข้าร่วมได้มากขึ้น และทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความหมายแฝงของวัฒนธรรมให้สุนโหว ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะให้คำแนะนำและข้อมูลอ้างอิงที่สำคัญสำหรับการพัฒนาพิพิธภัณฑสถานและการศึกษาวัฒนธรรมของเยาวชน

บทที่ 5

พิพิธภัณฑสถาน: การจัดการความรู้ทางวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว

1. กระบวนการที่มีส่วนร่วมของเยาวชนในการจัดการพิพิธภัณฑสถานให้ฮุนโฮว
2. การออกแบบความร่วมมือของการมีส่วนร่วมพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮว
3. การจัดกิจกรรมพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮวในพื้นที่สาธารณะ
4. สรุป

กระบวนการที่มีส่วนร่วมของเยาวชนในการจัดการพิพิธภัณฑสถานให้ฮุนโฮว

ความร่วมมือระหว่างหยกในให้ฮุนโฮวและการจัดการพื้นที่ทางวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมการสื่อสารทางวัฒนธรรมที่ดำเนินการโดยวัฒนธรรมหยกในให้ฮุนโฮวกับพิพิธภัณฑสถาน และโรงเรียน เพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสารวัฒนธรรมร่วมกันและผู้ฟังการสื่อสารของเยาวชนทั่วไป ผู้ชมที่เป็นเยาวชนไม่ได้เป็นเพียงเป้าหมายของพิพิธภัณฑสถานอีกต่อไป แต่ยังเป็นส่วนสำคัญของการ ออกแบบนิทรรศการอีกด้วย ขณะเดียวกัน นำเสนอวิธีการออกแบบผลิตภัณฑ์สัจจที่สดใหม่ และยัง เสนอเป็นวิธีการที่เป็นเอกลักษณ์ในการชมนิทรรศการให้แก่ผู้ชมอีกด้วย ไม่เพียงเสริมสร้างความ ร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถานและโรงเรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ทั้งสองฝ่ายทำหน้าที่ที่สื่อสารทางวัฒนธรรม และการศึกษาอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย ซึ่งก่อให้เกิดการชดเชยข้อบกพร่องซึ่งกันและ กันของพิพิธภัณฑสถานและโรงเรียน โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวัฒนธรรมของให้ฮุนโฮวได้อย่างมี ประสิทธิภาพ การเสริมสร้างและการพัฒนาวัฒนธรรมหยกที่มีอยู่อย่างเต็มที่มีนัยสำคัญอย่างยิ่ง และขยายสภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้สำหรับเยาวชน และยกระดับความหมายที่สำคัญโดยรวม

1. สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถานและโรงเรียนที่สมบูรณ์

พิพิธภัณฑสถานจะจัดแสดงในโรงเรียน โหมคความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและพิพิธภัณฑ สถานที่นักเรียนเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานเป็นโหมคที่พบบ่อย อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มที่จะมีผู้เข้าชมจำนวน มาก แต่รูปแบบน้อย และเกิดการเรียนรู้แบบ “ชิมชาชมสวน” กิจกรรมที่ดำเนินการในโรงเรียน ส่วน ใหญ่เป็นนิทรรศการหรือการบรรยายทางวัฒนธรรมที่ไม่เป็นระบบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับลักษณะของ เยาวชน ส่งผลให้ความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถานและโรงเรียนขาดความต่อเนื่องและความลึกซึ้ง พิพิธภัณฑสถานและโรงเรียนจำเป็นต้องสร้างกลไกความร่วมมือที่มั่นคงและระยะยาว และขอความ ช่วยเหลือจากจากสำนักการศึกษา เพื่อให้สำนักการศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ริเริ่ม ผู้กระตุ้นและผู้ประเมิน ของความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถานและโรงเรียน ด้วยการสนับสนุนของสำนักการศึกษาและการ ดำเนินการตามนโยบายที่เกี่ยวข้อง จะทำให้ความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถานและโรงเรียนมี

ประสิทธิภาพมากขึ้น การสร้างช่องทางการแบ่งปันทรัพยากรทางวัฒนธรรมและแพลตฟอร์มการสื่อสารก็จะราบรื่นและรวดเร็วยิ่งขึ้น พิพิธภัณฑ์สามารถลงนามในข้อตกลงการสร้างร่วมกับโรงเรียนและสร้างห้องเรียนที่สอง เพื่อสร้างความร่วมมือระยะยาว ผสมผสานโครงการความร่วมมือให้เข้ากับการเรียนการสอนในห้องเรียนของเยาวชน และสร้างกลไกการประเมินผลและการสื่อสารที่สมบูรณ์ เพื่อให้แน่ใจว่าความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียนเป็นไปตามปกติ

2. การสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่มีความเชื่อมโยงระหว่างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียน

ในกระบวนการความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียน พิพิธภัณฑ์และโรงเรียนมีบทบาทเป็น “ผู้จัดหา” และ “ผู้บริโภค” ตามลำดับ จึงยากที่จะกระตุ้นความกระตือรือร้นของโรงเรียนในการร่วมมือ โดยอาศัยการวางแผนของพิพิธภัณฑ์เพียงฝ่ายเดียว พิพิธภัณฑ์สามารถจัดหาทรัพยากรทางวัฒนธรรมและโรงเรียนมีประสบการณ์ด้านการศึกษาทางวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์และโรงเรียนทำงานร่วมกันเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และส่งเสริมเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเยาวชน การเปิดพื้นที่ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์จะต้องตอบสนองความต้องการของเยาวชนในด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม และต้องสอดคล้องกับความสนใจและกฎแห่งการเรียนรู้ของเยาวชน นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการนำเสนอที่เยาวชนนิยม เพื่อตอบสนองความต้องการด้านการเรียนของเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนควรรวมทรัพยากรพื้นที่ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์สู่การเข้ากับการดำเนินกิจกรรมเชิงปฏิบัติที่ครอบคลุมในโรงเรียน เพื่อสร้างกลไกระยะยาวสำหรับเยาวชนในการใช้พิพิธภัณฑ์เพื่อการเรียนรู้ ทั้งสองฝ่ายควรทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ แบ่งปันทรัพยากรและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์การเผยแพร่วัฒนธรรมและดำเนินกิจกรรมการเผยแพร่วัฒนธรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเผยแพร่วัฒนธรรมแก่เยาวชน

3. เสริมสร้างการสร้างข้อมูลของพื้นที่ทางวัฒนธรรม

ในบริบทของยุคอินเทอร์เน็ต การสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมต้องมีแนวคิดใหม่ ๆ และทันต่อการพัฒนาของสมัยใหม่ในด้านเทคโนโลยี อาศัยข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อทำความเข้าใจความต้องการของเยาวชน เพื่อให้การออกแบบพิพิธภัณฑ์สามารถสอดคล้องกับลักษณะของเยาวชนได้ดีขึ้น และเป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์และตรงประเด็นมากขึ้น พื้นที่ทางวัฒนธรรมสามารถใช้ประโยชน์จาก WeChat Weibo และแพลตฟอร์มอื่น ๆ อย่างเต็มที่ เพื่อเผยแพร่เนื้อหาของพิพิธภัณฑ์สู่ครูและนักเรียนติดตามข้อมูลนิทรรศการและข้อมูลกิจกรรม และให้บริการจองสำหรับกิจกรรมความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์กับโรงเรียน เพื่อให้แน่ใจว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์เป็นไปอย่างทันท่วงที ในเวลาเดียวกัน เสริมสร้างการศึกษาเชิงลึกและการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ของทรัพยากรออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์ การเผยแพร่วัฒนธรรมออนไลน์ผ่านไลฟ์สด วิดีโอสั้นและคอร์ส เป็นต้น เพื่อทำลายข้อจำกัดด้านเวลาและพื้นที่ และสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เท่าเทียมกันและครอบคลุมอย่างกว้างขวาง

4. อบรมบุคลากรในพื้นที่ทางวัฒนธรรมรูปแบบผสมผสาน

พนักงานเป็นบุคลากรแนวหน้าในการพัฒนาและดำเนินการทรัพยากรทางวัฒนธรรมในพื้นที่วัฒนธรรม และเป็นกำลังหลักในการเผยแพร่วัฒนธรรม การเสริมสร้างความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนระหว่างพนักงานพื้นที่ทางวัฒนธรรมและครูในโรงเรียน จะช่วยรักษาความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์กับโรงเรียน และเอื้อต่อการพัฒนาบุคลากรการเผยแพร่วัฒนธรรมและการสร้างทีม สร้างระบบการฝึกอบรมพนักงานการเผยแพร่วัฒนธรรมที่เป็นมาตรฐานและเป็นประจำและสร้างกลไกจิตใจที่มีประสิทธิภาพ เข้าใจแนวคิดและแนวปฏิบัติของ “การเรียนรู้จากการวิจัย” และ “การเรียนรู้จากการค้นพบ” ในพิพิธภัณฑ์สัญจร และให้คำแนะนำในการวางแผนโครงการและการปฏิบัติจริง อาจารย์ในโรงเรียนสามารถช่วยพนักงานพื้นที่วัฒนธรรมทำความเข้าใจกับลักษณะการเรียนรู้ เป้าหมายการเรียนรู้และความรู้รายวิชาของเยาวชน และเข้าใจการใช้ภาษาการเผยแพร่วัฒนธรรม การจัดการทรัพยากรการสอน การวิเคราะห์ลักษณะของเยาวชน และให้การอธิบายในนิทรรศการ ให้การสนับสนุนด้านกำลังคนและเสริมสร้างทีมงานที่มีความสามารถสำหรับความร่วมมือเชิงลึกระหว่างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียน เพื่อดำเนินกิจกรรมการเผยแพร่วัฒนธรรมแก่เยาวชน

การออกแบบและปฏิบัติการความร่วมมือของการมีส่วนร่วมพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเป็นโครงการสำคัญที่ร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว เพื่อดำเนินการศึกษาทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน ซึ่งได้จัดตั้งกลไกความร่วมมือระยะยาวสำหรับนิทรรศการสัญจรกับโรงเรียนมัธยมช่งไปเมืองหนานชางมณฑลเจียงซี โรงเรียนมัธยมหนานชางหมายเลข 2 โรงเรียนมัธยมเฉาหยาง มหาวิทยาลัยแพชชั่นเจียงซี มหาวิทยาลัยการจัดการเศรษฐกิจเจียงซี ตามหลักการของ “เน้นประสบการณ์ เน้นการมีส่วนร่วม และเน้นกระบวนการ” รวมทรัพยากรพิพิธภัณฑ์เข้ากับลักษณะทางการรับรู้ของเยาวชน และสร้างนิทรรศการสัญจรชุดหนึ่ง พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวมีหัวข้อนิทรรศการที่ชัดเจน เนื้อหานิทรรศการที่เกี่ยวข้อง และกลไกการประเมินนิทรรศการที่มีประสิทธิภาพ และได้สร้างระบบนิทรรศการพิพิธภัณฑ์สัญจรที่สอดคล้องกับวิทยาศาสตร์ ได้มาตรฐานและเป็นระบบ ซึ่งการออกแบบนิทรรศการแบ่งออกเป็น 5 เนื้อหาดังต่อไปนี้

1. กระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วม

ประการแรก ในระหว่างกระบวนการออกแบบเบื้องต้นของพิพิธภัณฑ์สัญจร ทีมงานออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรได้กำหนดเป้าหมายการออกแบบกิจกรรมร่วมกับเยาวชนในโรงเรียน เป้าหมาย トラบจนปัจจุบันนี้ โครงการส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการนำวัยรุ่นและนักวิจัยมารวมกันเป็นทีมที่มีบทบาทหรือระดับอายุต่างกัน

ในกระบวนการกิจกรรมการออกแบบแบบมีส่วนร่วม ทีมวิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะและผลการออกแบบที่ทำโดยเยาวชนสามารถนำไปใช้และดำเนินการอย่างจริงจังได้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเสี่ยงและอิทธิพลที่วัยรุ่นจะนำมาสู่กระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วมที่ทีมวิจัยได้แสดงการสนับสนุนอย่างเต็มที่สำหรับเยาวชนเพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกแบบได้อย่างมีความหมายและเชิงรุก นอกจากนี้ ในกิจกรรมการออกแบบแบบมีส่วนร่วม นักวิจัยและเยาวชนสามารถแบ่งปันความคิดของกันและกันได้อย่างอิสระ เพื่อให้ความคิดของเยาวชนสามารถกลับคืนมาจากจินตนาการสู่ความเป็นจริง ผ่านกระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วม

ในกระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วม ทีมวิจัยพยายามอย่างเต็มที่ในการเลือกสภาพแวดล้อมที่สามารถทำให้เยาวชนมีความคุ้นเคยและผ่อนคลาย ร่วมกันดำเนินการวิจัยและสำรวจการออกแบบแบบมีส่วนร่วม และอนุญาตให้ผู้เข้าร่วมรวมเข้ากับกระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วมโดยเร็วที่สุด ในระหว่างกระบวนการนี้ นักวิจัยและเยาวชนกลายเป็นหุ้นส่วนที่ใกล้ชิดและสร้างความสัมพันธ์ความร่วมมือระยะยาว ในกระบวนการออกแบบแบบมีส่วนร่วม วัสดุการออกแบบที่ใช้ นั้นง่ายมาก เช่น กระดาษ ปากกา รูปภาพหยก เป็นต้น เพื่อสร้างการออกแบบต้นแบบของบอร์ดนิทรรศการ ด้วยวิธีการอภิปรายแบบลำดับชั้น เยาวชนทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสามารถรับฟังแนวคิดของกันและกัน สร้างแนวคิดใหม่ และพัฒนาการออกแบบพิพิธภัณฑสถานวิทยาใหม่ ๆ

วัตถุประสงค์หลักของการออกแบบพิพิธภัณฑสถานวิทยาวัฒนธรรมหยกในไต้หวัน คือการกำหนดประเด็นหลักให้ชัดเจน หลังจากที่เยาวชนอ่านเนื้อหาการจำแนกวัฒนธรรมของวัฒนธรรมไต้หวันและวัฒนธรรมหยกในไต้หวัน ผ่านกระบวนการระดมความคิดและกิจกรรมที่น่าสนใจที่หลากหลายซึ่งออกแบบโดยทีมวิจัย เยาวชนสามารถระบุประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่พวกเขาต้องการได้รับ ผ่านกิจกรรมดังกล่าว เราสามารถช่วยให้เยาวชนผู้เข้าร่วมสร้างความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจกับทีมวิจัยมากขึ้น เพื่อให้เยาวชนชี้แจงถึงความต้องการที่แท้จริงของพวกเขาได้

ในช่วงแรกของกิจกรรมการออกแบบแบบมีส่วนร่วม การวิจัยได้ใช้วิธีการมากมายในการรวบรวมแนวคิดของเยาวชนผู้เข้าร่วม เพื่อช่วยให้การออกแบบแบบมีส่วนร่วมในภายหลังดำเนินไปอย่างราบรื่น และช่วยให้ทีมวิจัยได้รับแนวคิดการจัดนิทรรศการพิพิธภัณฑสถานวิทยาให้ดียิ่งขึ้น ในช่วงกลางของกิจกรรมทีมวิจัยยังคงใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมเยาวชนและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเยาวชน เพื่อให้เยาวชนสามารถเรียนรู้ความรู้ทางวัฒนธรรมไต้หวันร่วมกันและร่วมมือกันเรียนรู้ หลังจากวิเคราะห์เอกลักษณ์ส่วนบุคคลของเยาวชนผู้เข้าร่วมแล้ว นำพวกเขาแบ่งออกเป็นทีมออกแบบขนาดเล็ก และใช้คุณลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อกำหนดเป้าหมายการออกแบบที่แตกต่างกันสำหรับพวกเขา

ตัวอย่างเช่น ในการสื่อสารกับนักศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีแพชั่นเจียงซี ทีมวิจัยได้มอบหมายงานกลุ่มให้พวกเขาดึงลวดลายของเครื่องหยกไต้หวัน ตามลักษณะของสาขาวิชาการ

ออกแบบแฟชั่นของพวกเขา เพื่อให้ได้รูปแบบลวดลายที่ สอดคล้องกับแนวความคิดทางศิลปะมากกว่า ผู้เข้าร่วมที่เป็นเยาวชนเต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และแนวความคิด วิธีการสร้างทีมไม่เพียงแต่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่มีลักษณะแตกต่างกันเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ทีมวิจัยได้รับแนวคิดที่สร้างสรรค์สำหรับการออกแบบแบบมีส่วนร่วมของเยาวชนอีกด้วย

ในระหว่างการพัฒนากิจกรรมการออกแบบแบบมีส่วนร่วม ทีมวิจัยได้ให้อำนาจแก่เยาวชนผู้เข้าร่วมในการสำรวจและควบคุมกระบวนการออกแบบได้อย่างอิสระ ในเวลาเดียวกัน พวกเขายังเพิ่มผลตอบแทนที่คุ้มค่าเมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการออกแบบเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนผู้เข้าร่วมมีส่วนร่วมในกระบวนการกิจกรรมมากขึ้น ขณะเดียวกัน ในการศึกษาการออกแบบแบบมีส่วนร่วม ทีมวิจัยจำเป็นต้องให้นักออกแบบนิทรรศการผู้มีความเชี่ยวชาญเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกแบบของเยาวชนผู้เข้าร่วม พร้อมทั้งตั้งสมาชิกทีมวิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์เพื่อรวบรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องตามกิจกรรม เป้าหมาย ตอบรับการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของเยาวชนผู้เข้าร่วมไปยังทีมวิจัยทันที ดังนั้นจึงติดตามกิจกรรมของผู้เข้าร่วมแบบเรียลไทม์ (Realtime) และปรับปรุงแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสำหรับการออกแบบความร่วมมือแบบมีส่วนร่วมของนิทรรศการที่พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

สุดท้าย หลังจากจบกิจกรรมแล้ว ทีมวิจัยประเมินกระบวนการการทำงานร่วมกันแบบมีส่วนร่วมแต่ละขั้นตอน ทำงานร่วมกับสมาชิกในทีมคนอื่น ๆ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่ทีมเยาวชนผู้เข้าร่วม เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาได้ตรงและเรียนรู้กิจกรรมนิทรรศการที่พวกเขาออกแบบและคิดเพิ่มเติม

2. กำหนดหัวข้อและกลุ่มเป้าหมาย

ก่อนการระบุหัวข้อและวัตถุประสงค์ของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว จากการสัมภาษณ์ตัวแทนเยาวชน พวกเขาชี้ให้เห็นว่าความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเน้นไปที่เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหลิเว่ฮ่อไห่ฮุนโฮวเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเลือกที่จะรวมกับทรัพยากรเครื่องหยกไห่ฮุนโฮว และสี่หัวข้อหลักคือ “ประวัติศาสตร์การชุดพบ” “สุนทรียศาสตร์ทางศิลปะ” “ชีวิตประจำวัน” และ “ระบบพิธีกรรม” ของเครื่องหยกไห่ฮุนโฮว การจัดนิทรรศการประสบการณ์ชีวิตของไห่ฮุนโฮวหลิเว่ฮ่อ ซึ่งเน้นประวัติศาสตร์ ความรู้ การสำรวจ การโต้ตอบ และความสนุกสนาน โครงการพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวมุ่งเป้าไปที่เยาวชนเมืองหนานชางมณฑลเจียงซี เพื่อสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สัญจรที่หลากหลาย

3. การสร้างทีมงาน

ทีมวางแผนและดำเนินงานนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ประกอบด้วยหัวหน้าโครงการ พนักงานพิพิธภัณฑ์และครูในโรงเรียน ทั้งสองฝ่ายเข้าใจความต้องการ

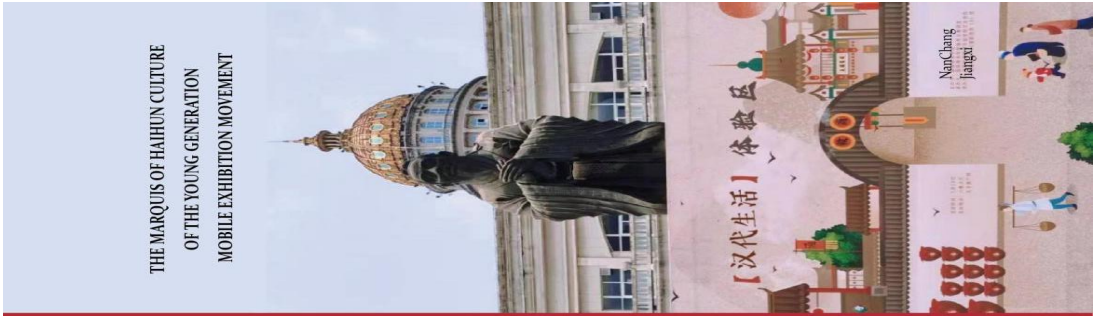
ของกันและกันผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหลายครั้ง ผสมผสานได้เปรียบของพิพิธภัณฑ์ในด้านทรัพยากรทางการศึกษาที่หลากหลาย และรวบรวมทรัพยากรทางวัฒนธรรมยกให้สุนโฮวที่เหมาะสมสำหรับเยาวชน และจัดหมวดหมู่วัฒนธรรมยกให้สุนโฮว ในขณะที่เดียวกันก็มีการออกแบบกิจกรรมนิทรรศการและกิจกรรมอาสาสมัครเยาวชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกระบวนการของการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและพิพิธภัณฑ์

ภาพที่ 5- 1 ทีมงานโครงการพิพิธภัณฑ์สัญจรสื่อสารกับอาจารย์ในโรงเรียน
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย He Jin ในค.ศ. 2023

4. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนแรกในการออกแบบนิทรรศการคือการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะคิดและค่านิยมตามลำดับ ไม่เพียงแต่เพื่อเผยแพร่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแต่ยังเพื่อปลูกฝังความรู้สึกของเยาวชนในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน และแนะนำเยาวชนให้ทำการสำรวจและคิดเชิงลึกเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสนใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน และกระตุ้นความสนใจในการเรียนและทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกร่วม สำหรับความเข้าใจในวัฒนธรรมให้สุนโฮวที่ได้รับการเสนอจากเยาวชนนั้น ส่วนมากจะเน้นไปที่ประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับให้สุนโฮวหรือราชวงศ์ฮั่น ยกตัวอย่างนิทรรศการ “สุนทรียศาสตร์ทางศิลปะ” เป้าหมายด้านความรู้คือลักษณะทางศิลปะและสไตล์ทางสุนทรียะตามความชอบของคนสมัยราชวงศ์ฮั่น เป้าหมายด้านความสามารถคือเพื่อให้เยาวชนได้ข้อสรุปผ่านการเข้าชมและสร้างรูปทรงเครื่องหยกที่ออกแบบด้วยตนเองและอุดมไปด้วยลักษณะทางศิลปะของราชวงศ์ฮั่น และเป้าหมายด้านทัศนคติและค่านิยมคือเพื่อกระตุ้นความสนใจของเยาวชนในประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นและเพื่อส่งเสริมการรับรู้เกี่ยวกับโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์จีน

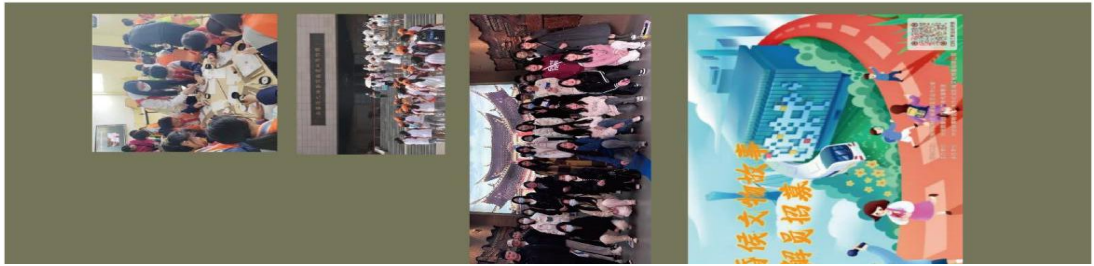

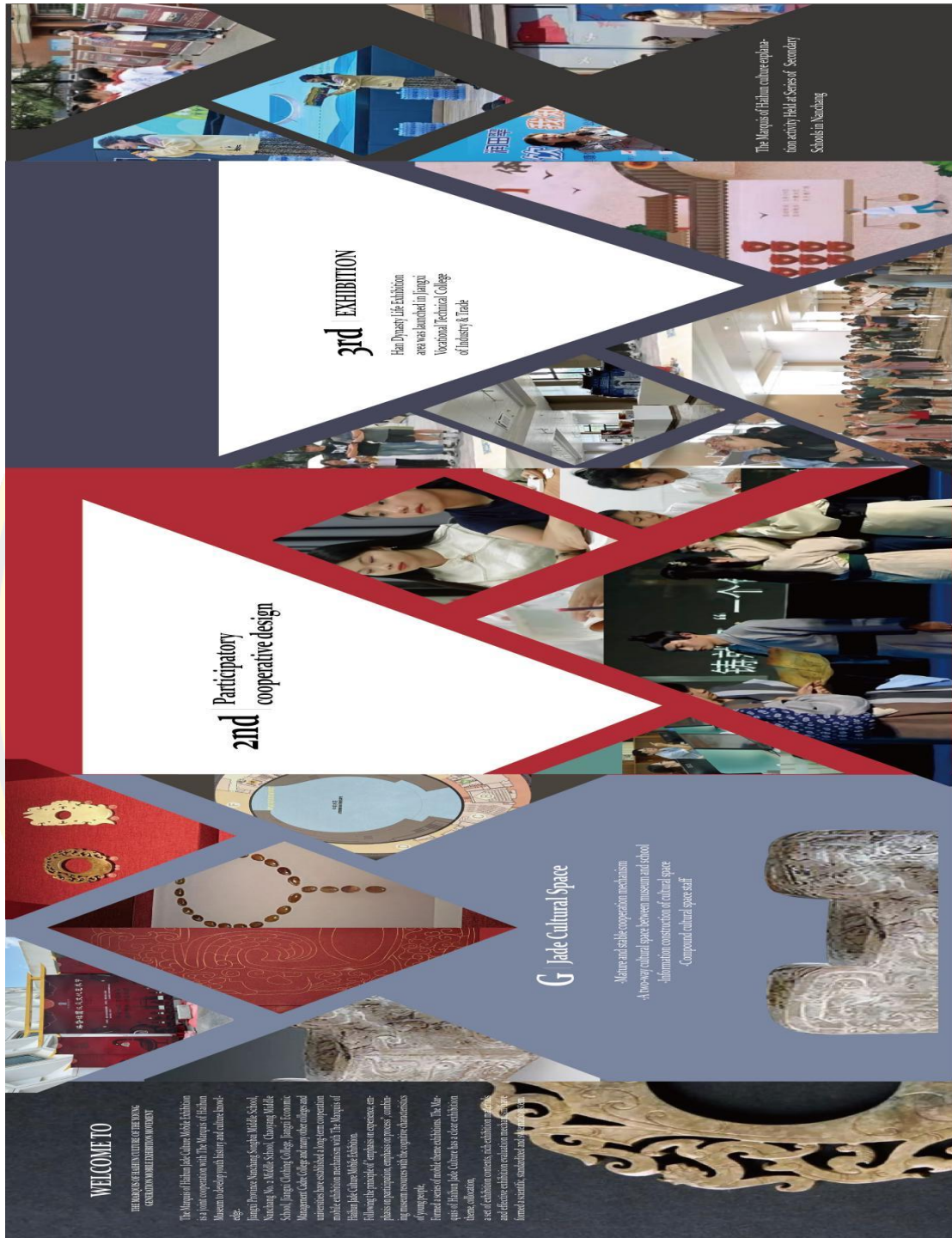
THE MARQUIS OF HAIHUN CULTURE
OF THE YOUNG GENERATION
MOBILE EXHIBITION MOVEMENT

THE MARQUIS OF HAIHUN CULTURE
Participatory Interactive
Learning Through Action

MOBILE EXHIBITION MOVEMENT
IN NANCHANG

6rd INTERACTIVE

ภาพที่ 5- 2 ตัวอย่างภาพแผ่นนิทรรศการ

ที่มาของภาพ: ออกแบบโดย Qin Xin Hu Yan & Shao Junfeng (นักเรียน)

5. การออกแบบเนื้อหาและรูปแบบ

ในการออกแบบเนื้อหาของนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์สัญจรรวมข้อมูลวัตถุโบราณที่กระจาย กระจาย เพื่อสร้างนิทรรศการตามหัวข้อที่ต่อเนื่องกัน ปัจจุบันได้ออกแบบสี่หัวข้อได้แก่ “ประวัติศาสตร์การขุดพบ” “สุนทรียศาสตร์ทางศิลปะ” “ชีวิตประจำวัน” และ “ระบบพิธีกรรม” ด้วยการเล่าเรื่องของเครื่องหยกในแต่ละหัวข้อ ผสมผสานกับประสบการณ์ชีวิตที่ซึ้งๆ ลงๆ ของให้สุนโฮวหลิวเฮ่อ ทำให้เนื้อหาของนิทรรศการน่าประทับใจ มีความยืดหยุ่นและหลากหลายมากขึ้นในด้าน การออกแบบรูปแบบ สำหรับนักเรียนมัธยมต้นจะเน้นไปที่การให้แรงบันดาลใจและคำแนะนำ สร้าง สถานการณ์ และนำเสนอหัวข้อผ่านการเล่าเรื่องและการแสดงซีทคอม สำหรับนักเรียนมัธยมปลายจะ เน้นไปที่การผสมผสานความรู้ทางประวัติศาสตร์และประสบการณ์ และนำเสนอด้วยรูปแบบเกมที่ เยียวชนสมัยใหม่ขึ้นชอบ เช่น เกมเล่นตามบทบาท หรือเกมอาร์พีจี เพื่อดึงดูดสายตาของพวกเขา นอกจากนี้ การแสดงวัตถุโบราณ การออกแบบเครื่องหยก การสร้างแบบจำลอง ฯลฯ ล้วนนำมาซึ่ง ประสบการณ์โดยตรง เพื่อให้เยาวชนได้รับประสบการณ์โดยตรงในการลองทำและการสัมผัส และ เข้าใจประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ภาพที่ 5- 3 การเปิดตัวพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว – พื้นที่สัมผัสชีวิตสมัยราชวงศ์ฮั่น ณ มหาวิทยาลัยอุตสาหกรรมและการค้าเจียงซี

การออกแบบ: ออกแบบโดยนักศึกษาจากรุ่นที่ 1 ของสาขาวิชาการประชุมและนิทรรศการ ค.ศ. 2022 ของมหาวิทยาลัยอุตสาหกรรมและพาณิชย์เจียงซี

ภาพที่ 5- 4 การเปิดตัวพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว – พื้นที่สัมผัสชีวิตสมัยราชวงศ์ฮั่น ณ มหาวิทยาลัยอุตสาหกรรมและการค้าเจียงซี

การออกแบบ: ออกแบบโดยนักศึกษาจากรุ่นที่ 1 ของสาขาวิชาการประชุมและนิทรรศการ ค.ศ. 2022 ของมหาวิทยาลัยอุตสาหกรรมและพาณิชย์เจียงซี

การจัดกิจกรรมพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวในพื้นที่สาธารณะ

1. การคัดเลือกสื่อในการจัดแสดง

พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวให้ความสำคัญกับลักษณะของของสะสมเครื่องพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว ด้วยแนวคิด “การเผยแพร่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวให้กับเยาวชน” เพื่อเปิดช่องทางใหม่สำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรม และใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ในการแสดงข้อมูลของโบราณวัตถุ และสร้างพิพิธภัณฑ์ดิจิทัลสัญจร และนำ “พิพิธภัณฑ์ดิจิทัล” เข้าไปยังโรงเรียน เพื่อเป็นทูตเผยแพร่และสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน

พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวเป็นแพลตฟอร์มสัญจรที่มีการบูรณาการอย่างสูง ซึ่งสามารถพกพาวัตถุโบราณดิจิทัลล้ำค่าเคลื่อนที่ได้ง่ายตาย ผ่านวิธีการแสดงแบบมัลติมีเดีย ในรถยนต์จะบรรจุทุกวัตถุโบราณดิจิทัลความละเอียดสูง 3 มิติของพิพิธภัณฑ์ และมุ่งหน้าไปยังโรงเรียน เพื่อให้บริการทางวัฒนธรรมแก่เยาวชน

ในงานเตรียมการเบื้องต้น จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลสามมิติของวัตถุโบราณอันล้ำค่าในพิพิธภัณฑ์ เพื่อเป็นการวางรากฐานที่สามารถนำไปปฏิบัติได้สำหรับนิทรรศการดิจิทัลของวัตถุโบราณ พิพิธภัณฑ์สัญจรเป็นเป็นการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลและยานพาหนะนิทรรศการสัญจร ควรประกอบด้วยระบบมัลติมีเดียพร้อมหน้าจอแบบสัมผัสความละเอียดสูงและระบบโต้ตอบ AR เพื่อ

สัมผัสวัตถุโบราณดิจิทัลด้วยเทคโนโลยีโต้ตอบแบบสัมผัส ซึ่งสามารถชมเข้าชুমออกและหมุนได้ เพื่อลดระยะห่างระหว่างผู้ชมและวัตถุโบราณ

เมื่อเลือกสถานที่จัดตั้งและจัดแสดงนิทรรศการมีหลักการสำคัญสี่ประการที่ต้องปฏิบัติตาม ประการแรก เพิ่มความปลอดภัยวัตถุโบราณ เพราะในการจัดนิทรรศการจริง ไม่จำเป็นต้องพกพาวัตถุโบราณทางกายภาพ เพียงแค่ต้องพกวัตถุโบราณดิจิทัล ซึ่งปลอดภัยและประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดแสดงวัตถุโบราณทางกายภาพ

ประการที่สอง ทำลายข้อจำกัดด้านเวลาและพื้นที่ สามารถแสดงวัตถุโบราณอันล้ำค่าต่อผู้ชมได้ทุกที่ทุกเวลา

ประการที่สาม การแสดงมีชีวิตชีวาและมีการโต้ตอบ สามารถทำให้กระบวนการเรียนรู้ของเยาวชน “สนุกสนาน”

ประการที่สี่ สะดวกในการวางแผนและดำเนินการ ด้วยการบูรณาการวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮ สามารถวางแผนธีมและเนื้อหาต่างๆ และมีการอัปเดตที่รวดเร็ว

2. โหมตการมีส่วนร่วมออนไลน์

พิพิธภัณฑ์สัญจรมีบทบาททางสังคมเป็นพิเศษ ภายใต้ระบบนิเวศอินเทอร์เน็ตและแนวโน้มของการอัปเดตอย่างต่อเนื่องของการบริโภคในอุตสาหกรรมดิจิทัลและบริการออนไลน์ที่เกิดขึ้นในยุคสมัยหลังการระบาดของโรคโควิด มีการเรียกร้องให้มีการสร้างและพัฒนาพิพิธภัณฑ์ไปสู่ดิจิทัล ในฐานะตัวแทนขององค์การเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์ให้ฮุนโฮไม่เพียงแต่ทำหน้าที่การอนุรักษ์ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศเท่านั้น แต่ยังต้องเผยแพร่ของสะสมสู่สังคมและประชาชนอีกด้วย ใช้ข้อได้เปรียบพิเศษในการเชื่อมโยงวัฒนธรรมเข้ากับโรงเรียนและสังคมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตในรูปแบบการส่งเสริมและการเผยแพร่นี้มีความจำเป็น และการสร้างพิพิธภัณฑ์สัญจรควรให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับอินเทอร์เน็ตและดิจิทัล เรียนรู้จากการสาธิตและกรณีที่ดีเยี่ยม และทำหน้าที่ในการเผยแพร่วัฒนธรรมให้ดี เผชิญหน้ากับกลุ่มเยาวชนด้วยรูปลักษณ์ใหม่ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชนอย่างกระตือรือร้น ตอบสนองความต้องการทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณที่หลากหลาย และขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมของพวกเขา และเผยแพร่วัฒนธรรมให้ฮุนโฮ สำหรับการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์สัญจรให้ฮุนโฮ ควรมุ่งเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของเยาวชน ประสานทรัพยากรและเชื่อมโยงกับออฟไลน์ จัดบริการอย่างเป็นระบบในห้าโมดูลของพิพิธภัณฑ์สัญจร ได้แก่ ข้อมูลทรัพยากรนิทรรศการ ข้อมูลการบริการ ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข้อเสนอแนะ และเนื้อหาทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

กล่าวโดยสรุป การสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮ จะต้องให้ข้อมูลทรัพยากรนิทรรศการ ข้อมูลการบริการ ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข้อเสนอแนะ

และเนื้อหาทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑ์สัญจรแก่ผู้เข้าร่วม นำแพลตฟอร์มออนไลน์มาเป็นวิธีการเผยแพร่วัฒนธรรมให้สุนโฮว โดยมีวัฒนธรรมหยกให้สุนโฮวเป็นศูนย์กลาง ถ่ายทอดข้อมูลและสร้างหัวข้อเพื่อเชื่อมโยงกับเยาวชน ส่งเสริมให้ผู้ชมเยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมคบหาเพื่อน การสร้างสรรค์ และแสดงคุณค่าของวัฒนธรรมให้สุนโฮวออกมาอย่างเต็มที่ ตามการมีส่วนร่วมของเยาวชน ภายใต้ยุคสมัยของการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านสื่อทุกประเภท ช่องทางโต้ตอบของแพลตฟอร์มออนไลน์ควรครอบคลุมนัยยะพื้นฐาน 5 ประการต่อไปนี้

1) การลดความยากในการแสดงออก ในฐานะที่เป็นองค์การเผยแพร่วัฒนธรรมแก่สังคมอย่างเปิดเผย และเป็นสถานที่ที่มีหน้าที่การเผยแพร่วัฒนธรรมเป็นหลัก แพลตฟอร์มออนไลน์ที่สร้างขึ้นจึงควรเปิดกว้างสู่สังคมทั้งหมด การเปิดแพลตฟอร์มออนไลน์ควรสอดคล้องกับการพัฒนาและการยกระดับของเทคโนโลยี ด้วยการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ ผู้เข้าร่วมควรมีความหลากหลาย พวกเขาใช้ช่องทางแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สุนโฮวอย่างอิสระ ซึ่งควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสร้างคุณค่าทางศิลปะ และสนองความต้องการในการสร้างสรรค์ของพวกเขา

2) สนับสนุนพฤติกรรมกรรมการแบ่งปัน แพลตฟอร์มออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์สัญจรให้สุนโฮว ควรส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมแบ่งปันความทรงจำเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศิลปะในสมัยโบราณ และศิลปะในชีวิต ในฐานะผู้เผยแพร่ข้อมูลและผู้ถูกเผยแพร่ พิพิธภัณฑ์สัญจรควรขยายช่องทางความร่วมมือ และรับข้อเสนอแนะที่มีคุณค่า

3) ส่งเสริมการเผยแพร่ประสบการณ์ พิพิธภัณฑ์สัญจรควรยอมรับคุณค่าของประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมเยาวชน และยอมรับพฤติกรรมกรรมการเผยแพร่ของพวกเขา การติดต่อสื่อสารกันระหว่างแพลตฟอร์ม และความเปิดกว้างของระบบนิเวศมีเดียเดียว ทำให้เยาวชนยอมรับความปรารถนาดีและความช่วยเหลือจากผู้อื่นได้ง่ายขึ้น และแบ่งปันความรู้ที่ได้รับระหว่างเพื่อนบนแพลตฟอร์ม

4) ให้การตอบรับเชิงบวก ในปัจจุบัน เกมและแอปแบบโต้ตอบต่าง ๆ ให้การตอบรับเชิงบวกในกระบวนการโต้ตอบและผลสะท้อนกลับ เพื่อให้ผู้ใช้พึงพาแพลตฟอร์มมากยิ่งขึ้น การออกแบบประเภทนี้ไม่ได้เป็นเพียงการให้รางวัลหรือตัวแก่ผู้เข้าร่วมเท่านั้น แต่รวมถึงการให้ผลสะท้อนกลับต่าง ๆ แก่ผู้เข้าร่วม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมของตนเองอย่างชัดเจน

5) สร้างชุมชนแบบโต้ตอบ แพลตฟอร์มออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์สัญจรสร้างหัวข้อและชุมชน ด้วยผู้เข้าร่วมเยาวชนที่รวมตัวกัน และดึงดูดผู้เข้าร่วมมากขึ้นด้วยรูปแบบการโต้ตอบที่ดีและหัวข้อที่น่าสนใจ ในขณะที่สร้างสภาพแวดล้อมชุมชนที่ดี แพลตฟอร์มยังต้องจัดการสภาพแวดล้อมของชุมชนให้ดี และรักษาสภาพแวดล้อมทางนิเวศของชุมชนที่ดี

สำหรับเนื้อหาบริการแบบดิจิทัลของแพลตฟอร์มออนไลน์นั้น จำเป็นต้องได้รับการจัดการจากเนื้อหาห้าประการ ได้แก่ ทรัพยากรของสะสม ข้อมูลการให้บริการ ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลผลสะท้อนกลับ และเนื้อหาทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์

1) ทรัพยากรนิทรรศการ ในฐานะที่เป็น “สมุดบันทึก” ของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่น พิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮวได้รวบรวมเนื้อหาที่หลากหลายของประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมระดับภูมิภาคของราชวงศ์ฮั่น ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความทรงจำทางประวัติศาสตร์ของสังคม การเพิ่มความรู้อันกว้างขวางของพลเมือง และให้การศึกษาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมแก่เยาวชน พิพิธภัณฑ์สัญจรไห่ฮุนโฮวในฐานะเป็นช่องทางการเผยแพร่แบบเปิดสำหรับเยาวชน ก็มีทรัพยากรที่หลากหลายเช่นกัน เพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ของทรัพยากรทางวัฒนธรรม และยังสามารถเรียนรู้ความรู้ทางวัฒนธรรมในสภาพแวดล้อมอินเทอร์เน็ต พิพิธภัณฑ์ควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม และเผยแพร่ข้อมูลทรัพยากรวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว เพื่อถ่ายทอดข้อมูลสิ่งที่จัดแสดง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ศิลปะและสุนทรียภาพ และเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสู่สังคมในรูปแบบที่หลากหลาย การเปิดกว้างของแพลตฟอร์มออนไลน์จะทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมคุณภาพสูงได้มากขึ้น ในขณะเดียวกัน การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลยังอำนวยความสะดวกในการแสดงอีกด้วย การใช้ช่องทางการเผยแพร่ รูปภาพ คลิปเสียง วิดีโอ เทคโนโลยี VR/AR อย่างเหมาะสม จะให้เงื่อนไขที่ดีสำหรับการแนะนำและอธิบายวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว นำเนื้อหาของพิพิธภัณฑ์สัญจรในรูปแบบภาพพาโนรามา (Panorama) และข้อมูลวัตถุโบราณบูรณาการเข้าสู่ระบบ เปิดเผยแพร่และแนะนำบนแพลตฟอร์ม และโพสต์เนื้อหาบนแพลตฟอร์มออนไลน์เป็นประจำในรูปแบบ “หนึ่งวันหนึ่งสิ่งของ” และ “หัวข้อพิเศษ” เพื่อให้ผู้ชมบนแพลตฟอร์มออนไลน์มีโอกาสสัมผัสกับวัตถุโบราณและเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด

2) ข้อมูลการให้บริการ แพลตฟอร์มควรให้ข้อมูลแก่ผู้ชมเกี่ยวกับข้อมูลนิทรรศการ แผนกิจกรรม การจองออนไลน์และการจัดการตารางเวลาของพิพิธภัณฑ์สัญจร เมื่อคำนึงถึงลักษณะของเยาวชน แพลตฟอร์มออนไลน์ควรให้ข้อมูลแบบบริการที่ให้ความรู้และการชี้แนะ

3) ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ในปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ในประเทศจีนหลายแห่งได้พัฒนาแอปของตนเองและไคลเอนต์ (Client) มือถือออนไลน์ พิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว ซึ่งมุ่งเน้นการเผยแพร่วัฒนธรรม ได้พัฒนาพิพิธภัณฑ์ออนไลน์ บัญชี WeChat สาธารณะและบัญชี WeiBo ของตนเอง พิพิธภัณฑ์สัญจรไห่ฮุนโฮวควรบูรณาการทรัพยากรแพลตฟอร์มอินเทอร์เน็ตเดิมอย่างกระตือรือร้น และสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับพิพิธภัณฑ์สัญจรอย่างกระตือรือร้น และสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ใกล้ชิดกับเยาวชน ใช้สำนวนภาษาจีนอินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างหัวข้อการประชาสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ และใช้เทคโนโลยีใหม่เพื่อประชาสัมพันธ์ และสร้างประเด็นร้อนเพื่อขับเคลื่อนการแลกเปลี่ยนในชุมชน ให้พิพิธภัณฑ์สื่อสารกับในหลายทิศทาง เพื่อกระตุ้นความสนใจของเยาวชนในวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว เพื่อช่วยให้เยาวชนมีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

4) ข้อมูลสะท้อนกลับ แพลตฟอร์มออนไลน์เป็นสะพานเสมือนจริงในการสื่อสารระหว่างผู้เยี่ยมชมและพิพิธภัณฑ์ เพื่อทำลายอุปสรรคระหว่างผู้เยี่ยมชมและวัฒนธรรมไชนีสโบราณ ช่วยให้พวกเขาสามารถเผชิญหน้ากันได้โดยตรง สำหรับผู้เข้าร่วม ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์ เนื้อหา นิทรรศการ การวางแผนนิทรรศการ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมของพวกเขา มีความสำคัญต่อการพัฒนาโครงการพิพิธภัณฑ์สัญจรในภายหลัง

เนื้อหาทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา องค์การทางวัฒนธรรมหลายแห่ง รวมถึงพิพิธภัณฑ์ ได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ และสร้างภาพลักษณ์ IP ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมก็เป็นตัวแทนของภาพลักษณ์ขององค์การทางวัฒนธรรมเหล่านี้อีกด้วย การสำรวจรูปแบบนวัตกรรมทางวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ และสร้างภาพทัศนศิลป์ที่น่าสนใจและสนุกสำหรับเยาวชน และสร้าง IP ที่เป็นตัวแทน ซึ่งก็เป็นหนึ่งในภารกิจที่แพลตฟอร์มออนไลน์ควรดำเนินการอย่างจริงจัง

3. โหมมการดำเนินกิจกรรมนิทรรศการ

พิพิธภัณฑ์สัญจรไชนีสโบราณเข้ามาในโรงเรียนเป็นประจำเพื่อจัดนิทรรศการสัญจร ในขณะเดียวกันก็ร่วมมือกับการพัฒนาชุดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมเยาวชนเข้าสู่พิพิธภัณฑ์ไชนีสโบราณ การแข่งขันการออกแบบงานศิลปะเครื่องหยกสำหรับเยาวชน เป็นต้น พิพิธภัณฑ์สัญจรกำลังจัดนิทรรศการในหัวข้อวัฒนธรรมเครื่องหยกไชนีสโบราณ โดยแต่ละโรงเรียนมีการจัดนิทรรศการเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ในระหว่างการจัดนิทรรศการ มีพนักงานจากพิพิธภัณฑ์ให้คำอธิบายและและครูในโรงเรียนคอยช่วยเหลือ นอกจากนี้ พิพิธภัณฑ์สัญจรจะถ่ายทอดสดกระบวนการดำเนินกิจกรรม เพื่อดึงดูดโรงเรียนอื่น ๆ ให้เข้าร่วมในโครงการ

ภาพที่ 5- 5 กิจกรรมการออกแบบลวดลายหยกของเยาวชน

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Qin Xin ในค.ศ. 2023

ภาพที่ 5- 6 พิพิธภัณฑสถานธรณีวิทยาพิพิธภัณฑ์ไต้หวันจัดกิจกรรมการอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมไต้หวัน
ไต้หวัน ณ โรงเรียนมัธยมชง پای

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Qin Xin ในค.ศ. 2023

ภาพที่ 5- 7 โรงเรียนมัธยมชง پایเดินทางไปพิพิธภัณฑสถานไต้หวันเพื่อดำเนินกิจกรรมการวิจัย

ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Qin Xin ในค.ศ. 2023

พิพิธภัณฑสถานธรณีวิทยาไต้หวันใช้ “เรื่องราวของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมไต้หวัน” เป็นหัวข้อของกิจกรรมอาสาสมัคร เพื่อรับสมัครอาสาสมัครรุ่นเยาว์ ดำเนินการรับสมัครอย่างต่อเนื่อง และขยายช่องทางการรับสมัครโดยการจัดทำและเผยแพร่วิดีโอและหน้าเว็บรับสมัครอาสาสมัคร นอกจากนี้ พิพิธภัณฑสถานธรณีวิทยายังรวมกับช่วงเวลาสำคัญ ๆ เช่น การสอบเข้ามหาวิทยาลัยและการสอบเข้ามัธยมปลาย และรับสมัครผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยและผู้สอบเข้ามัธยมปลายในมณฑลเจียงซีให้เข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครในหัวข้อ “เรื่องราวของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมไต้หวัน” เพื่อให้กลุ่มเยาวชนมีส่วนร่วมมากขึ้น นอกจากนี้ พิพิธภัณฑสถานธรณีวิทยายังได้ร่วมมือกับสมาคมนักเรียนหนานชาง และ

ทำให้เยาวชนเข้าใจวัฒนธรรมไท่ฮฺฮุ่ยอย่างลึกซึ้ง นำพาพวกเขาเล่าประวัติศาสตร์ให้ผู้ชมฟังในรูปแบบของการอธิบาย ซึ่งได้ปรับปรุงผลการเผยแพร่วัฒนธรรมไท่ฮฺฮุ่ยและเผยแพร่จิตวิญญาณของการเป็นอาสาสมัคร

ภาพที่ 5- 8 การออกแบบโปสเตอร์รับสมัครอาสาสมัคร
ที่มาของภาพ: การออกแบบโดยนักเรียน Wu Yuzhou

ภาพที่ 5- 9 ทีมอาสาสมัครอธิบายวัฒนธรรมไท่ฮฺฮุ่ยของนักศึกษา
ที่มาของภาพ: ถ่ายภาพโดย Qin Xin

การรวบรวมข้อเสนอแนะและข้อมูลการประเมินเป็นกุญแจสำคัญในการวัดผลของการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์สัญจร และมีบทบาทชี้้นำในการส่งเสริมการจัดนิทรรศการ การประเมินพิพิธภัณฑ์สัญจรควรประเมินจาก 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะทางปัญญา กลยุทธ์การรับรู้ ข้อมูลทางภาษาและทัศนคติ หลังจากเสร็จสิ้นการจัดนิทรรศการ สำรวจเนื้อหาพิพิธภัณฑ์ที่เยาวชนที่เข้าร่วมนิทรรศการสนใจมากที่สุด กิจกรรมนิทรรศการที่ชอบที่สุด แบบการเข้าร่วมที่ชอบที่สุด สิ่งที่ได้และความประทับใจหลังชม และสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของโรงเรียนเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สัญจร ผ่านแบบสอบถาม อินเทอร์เน็ต การสัมภาษณ์ และรูปแบบอื่น ๆ ทีมงานของพิพิธภัณฑ์สัญจร

ก็ต้องประเมินตนเอง และสรุปประเด็นสำคัญปัญหา และแนวทางแก้ไขของการจัดนิทรรศการ ปรับเนื้อหา นิทรรศการ และแผนการออกแบบตามข้อมูลการประเมินและข้อเสนอแนะ เพื่อรักษาความสัมพันธ์ความร่วมมือที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพระหว่างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียน

พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ส่งเสริมการเผยแพร่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และเสริมสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเยาวชน พิพิธภัณฑ์แบกรับความรับผิดชอบอันหนักหน่วงในการสืบทอดคพบเพลิงแห่งอารยธรรม และควรทำหน้าที่นี้ให้ดี พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวควรเผยแพร่วัฒนธรรมอย่างเต็มที่ บนพื้นฐานของความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และโรงเรียน เพื่อให้ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์เชื่อมต่อกับความรู้ความเข้าใจของเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้รูปแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรกลายเป็นสวนสนุกของเยาวชนในการสัมผัสประวัติศาสตร์ สำนักอารยธรรม รับความรู้ และสนุกกับการค้นพบ

4. กิจกรรมการออกแบบวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวร่วมกับโรงเรียน

กิจกรรมชุดกิจกรรมหัวข้อวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวที่สร้างขึ้นร่วมกับโรงเรียนเป็นพิพิธภัณฑ์สัญจรที่อาศัยทรัพยากรทางวัฒนธรรมของไห่ฮุนโฮว เพื่อรวบรวมเยาวชนในรูปแบบของกิจกรรมเพื่อมีส่วนร่วมในการออกแบบวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวท่ามกลางการสื่อสารและกิจกรรม โดยมีวิธีการดำเนินการเฉพาะดังนี้

ภาพที่ 5- 10 โมดูลกิจกรรมการออกแบบวัฒนธรรมให้สุนโฮว

การเตรียมการช่วงแรกประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกให้สุนโฮว โรงเรียน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยพิพิธภัณฑ์เป็นเจ้าจัดงานออกแบบในช่วงแรกของงาน

และรับผิดชอบในการจัดสถานที่ที่เกี่ยวข้องสำหรับกิจกรรม ตารางการแข่งขัน และเชิญชวนโรงเรียน องค์กร และโรงเรียนการออกแบบที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนเป็นพันธมิตรการประกวดออกแบบ ในช่วงแรกของงาน โรงเรียนมีหน้าที่กำหนดหัวหน้าทีม จัดนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรม และจัดหาสถานที่จัดงาน องค์กรต่าง ๆ เป็นผู้สนับสนุนกิจกรรม พวกเขาเป็นผู้สนับสนุนองค์กรที่สนใจในการเผยแพร่วัฒนธรรม ให้อุ่นโฮว หรือต้องการส่งเสริมภาพลักษณ์ของตนเอง พวกเขามีหน้าที่ให้การสนับสนุนทางการเงิน และช่วยเหลือพิพิธภัณฑสถานในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

ในช่วงระยะกลาง วัตถุประสงค์หลักคือการให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่เยาวชนเมื่อพวกเขา ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถาน เพื่อ使他们สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการแข่งขันได้อย่าง กระตือรือร้น ก่อนการเข้าชม เจ้าหน้าที่จะแจกจ่ายแบบสอบถามให้กับเยาวชน โครงร่าง แบบสอบถามดังที่แสดงอยู่ในตารางที่ 5-1

ตารางที่ 5- 1 โครงร่างของแบบสอบถาม

หมวดหมู่	คำถาม
ข้อมูลพื้นฐาน	1.ชื่อของคุณ
	2. อายุของคุณ
ประสบการณ์ที่ผ่านมา	3. นี่เป็นครั้งแรกที่คุณได้เยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้อุ่นโฮวหรือไม่
	4. คุณเคยเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันประเภทที่เกี่ยวข้องหรือไม่
การสำรวจความประทับใจ	5. คุณรู้จักโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมให้อุ่นโฮวอะไรบ้าง
	6. รูปทรงของวัตถุโบราณที่คุณรู้จักมีลักษณะอย่างไร และคุณรู้สึกอย่างไร
	7. คุณสนใจวัตถุโบราณใดมากที่สุด กรุณาระบุ 1-3 ชิ้น

การสำรวจแบบสอบถามครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักสองประการ ประการแรก ปลูกความทรงจำเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้อุ่นโฮว เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเยี่ยมชมในภายหลัง ประการที่สอง เพื่อทำความเข้าใจความทรงจำและความประทับใจของเยาวชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้อุ่นโฮว และเข้าใจการรับรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้อุ่นโฮว เพื่อปูทางสำหรับกิจกรรมในภายหลัง

ในระหว่างที่เยาวชนเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถาน เจ้าหน้าที่และอาจารย์ต้องสังเกตและบันทึกจุดสนใจของนักเรียน วัตถุโบราณหรือความรู้ทางวัฒนธรรมประเภทที่พวกเขาสนใจ สำหรับนักเรียนที่มี

ข้อสงสัย ผู้อธิบายควรตอบคำถามทันที เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านวัฒนธรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ครูก็สามารถถามคำถามกับนักเรียนได้ เพื่อกระตุ้นให้พวกเขาไปสำรวจและค้นพบ และตอบคำถามผ่านการสังเกตและการแลกเปลี่ยน และยกระดับความเข้าใจในวัฒนธรรมให้สูงขึ้น

หลังจากการเข้าชมแล้ว จะต้องมีการสำรวจแบบสอบถามเยาวชนอีกครั้ง โครงร่างแบบสอบถามดังแสดงในตารางที่ 5-2

ตารางที่ 5- 2 โครงร่างแบบสอบถามหลังจากการเยี่ยมชม

หมวดหมู่	คำถาม
ข้อมูลพื้นฐาน	1. ชื่อของคุณ
	2. อายุของคุณ
จุดสนใจ	3. หลังจากเยี่ยมชมแล้ว คุณสนใจวัตถุโบราณใดมากที่สุด โปรดยกตัวอย่าง 1 ถึง 3 ชิ้น
จุดเหมือน	4. วัตถุโบราณใดที่คุณเคยรู้จักมาก่อน แต่หลังจากเยี่ยมชมแล้ว คุณมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น หรือว่าความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุโบราณเหล่านี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนัก
จุดปรับเปลี่ยน	5. วัตถุโบราณใดที่คุณเคยรู้จักมาก่อน แต่หลังจากเยี่ยมชมแล้ว ความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับวัตถุโบราณเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก และทำให้คุณเข้าใจวัตถุโบราณเหล่านี้ใหม่อีกครั้ง

ผ่านกระบวนการเยี่ยมชม เยาวชนได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจใหม่ ๆ บนพื้นฐานของประสบการณ์ที่มีอยู่ ขบสอบถามสำรวจจุดสนใจ จุดเหมือนและจุดปรับเปลี่ยนของความรู้ที่เยาวชนได้เรียนรู้ เพื่อเข้าใจสถานการณ์รับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมให้สูงขึ้น และเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่กิจกรรมการแข่งขันต่อไป

เจ้าหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจเยาวชนก่อนและหลังการเยี่ยมชม รวมทั้งข้อมูลการสังเกตระหว่างการเยี่ยมชม รวมถึงการเปรียบเทียบกับจุดสนใจ จุดทำให้เหมือนและจุดปรับเปลี่ยนของเยาวชนสำหรับวัตถุโบราณ ให้เยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันจัดกลุ่มตามนักเรียนมัธยมต้น นักเรียนมัธยมปลายและนักศึกษามหาวิทยาลัย และตั้งชื่อตามหมวดหมู่ของวัตถุโบราณ ในระหว่างการแข่งขัน เยาวชนจะต้องรีวิวัตถุโบราณที่ตนเองรับรู้สัมผัส และวาดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ของวัตถุโบราณที่ตนเองชอบ ตามสถานการณ์จริงของตนเอง อับโหลผลงานออกแบบตามช่วงอายุของเยาวชน ตัวอย่างเช่น นักศึกษามหาวิทยาลัยสามารถวาดภาพได้อย่างอิสระ และให้นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยด้านการออกแบบมาช่วยวาดการเรนเดอร์ให้เสร็จ

กิจกรรมการออกแบบทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวที่สร้างขึ้นร่วมกับโรงเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยพิพิธภัณฑสถานสัญจรเผยแพร่วัฒนธรรม โดยมุ่งเข้าไปที่จุดสนใจของเยาวชนและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว หลังจากที่เข้าใจจุดสนใจของเยาวชนและความต้องการของโรงเรียนแล้ว เราก็สามารถออกแบบกิจกรรมการแข่งขันที่ช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว เพื่อกระตุ้นความสนใจของเยาวชนในการเรียนรู้วัฒนธรรม ทำลายอุปสรรคในการเผยแพร่ และปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของการรับวัฒนธรรม

สรุป

ด้วยการออกแบบและปฏิบัติการของแผนการจัดการสำหรับพิพิธภัณฑสถานสัญจรเคลื่อนที่ของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ทำให้เกิดการเชื่อมโยงแบบคู่ระหว่างโรงเรียนกับพิพิธภัณฑสถานซึ่งมีส่วนช่วยในการปิดฝุ่นของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวที่อยู่ใต้ดินมาอย่างยาวนาน มานำเสนอสู่สายตาชาวโลกอีกครั้งหนึ่ง พิพิธภัณฑสถานสัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ไม่เพียงแต่จัดแสดงวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงความเข้าใจของเยาวชนร่วมสมัยในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซีเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ความเข้าใจของพวกเขาในการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานยุคใหม่ จากการจัดนิทรรศการสัญจรโดยความร่วมมือระยะยาวกับสถานศึกษาหลายแห่ง โดยการใช้โมเดลการออกแบบแบบมีส่วนร่วม เยาวชนสามารถเรียนรู้ความรู้ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการเข้าร่วม ขณะเดียวกันก็แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ทางวัฒนธรรมที่พวกเขาได้เรียนรู้สู่สังคม ก่อตัวเป็นวงจรการจัดพื้นที่ทางวัฒนธรรมสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว

บทที่ 6

บทสรุป การอภิปรายและข้อเสนอแนะ

1. บทสรุปของการวิจัย
2. การอภิปราย
3. ข้อเสนอแนะ

บทสรุปของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วิจัยวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวและพิพิธภัณฑสถานสัญจร ผ่านการวิเคราะห์แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ในวัฒนธรรม สรรวจรูปแบบการจัดการพิพิธภัณฑสถานสัญจรวัฒนธรรม สรรวจรูปแบบการจัดการของพิพิธภัณฑสถานสัญจรไห่ฮุนโฮว และจากการวิเคราะห์และสรุปข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องได้ถูกนำเสนอและปรับปรุงเผยแพร่วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวสัญจร จากการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

ประการแรก งานวิจัยนี้ได้สังเคราะห์คุณค่าและแนวคิดของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว งานวิจัยนี้ใช้มุมมองการวิจัยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมในการตีความเกี่ยวกับหยกที่ขุดพบ ซึ่งประกอบไปด้วย ต้นกำเนิด รูปร่าง เอกลักษณ์ การตกแต่งและประโยชน์ใช้สอย ผ่านการจำแนกหยกที่ขุดพบจากมุมมองของการวิจัยโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม แนวคิดเรื่องคุณค่าทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวและเนื้อหาทางประวัติศาสตร์ก็ได้รับการสังเคราะห์เพิ่มเติม ผ่านการค้นพบและเผยแพร่คุณค่าทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยก สามารถกระตุ้นให้เยาวชนมีความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจีน และพัฒนาอำนาจอ่อน (Soft Power) ทางวัฒนธรรมของจีน

ผ่านการวิจัย สามารถสรุปได้ว่าคุณค่าทางวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวสะท้อนออกมาในสองด้านได้แก่ พิธีกรรมและชนชั้นทางสังคมที่อยู่ในวัฒนธรรมหยก ประการแรก จากมุมมองของพิธีกรรมหยกเป็นเครื่องประดับที่สำคัญที่คนธรรมดาหรือชนชั้นสูงสวมใส่ในชีวิตประจำวันในสมัยราชวงศ์ฮั่น ตะวันตก ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังความตาย ผู้คนล้วนคุ้นเคยกับการเอาหยกมาวางไว้บนร่างกายเป็นเครื่องประดับหรือการฝังเป็นสิ่งของอุทิศ หยกที่แตกต่างกันแสดงถึงพิธีกรรมที่แตกต่างกัน และมีความซับซ้อนยิ่งกว่า ประการที่สอง จากมุมมองของชนชั้นทางสังคม รวมเข้ากับหยกที่ขุดพบจากไห่ฮุนโฮว และความเชื่อที่ว่าความตายมีความสำคัญเท่ากับชีวิต หยกมีบทบาทในการแสดงถึงตัวตนและสถานะทางสังคมของผู้สวมใส่

สุสานไห่ฮุนโฮวเป็นสื่อทางวัตถุของประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและความทรงจำร่วมกัน เป็นความมั่งคั่งอันล้ำค่าของมนุษยชาติ ตลอดจนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวิจัย การคุ้มครอง การประชาสัมพันธ์ และการศึกษาของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว ซึ่งภายในนั้น การเผยแพร่และการศึกษาวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผยแพร่และการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่สามารถส่งเสริมสาธารณชน โดยเฉพาะเยาวชนให้มีความเข้าใจและการรับรู้ถึงคุณค่าของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนให้พวกเขามีส่วนร่วมในการเผยแพร่และคุ้มครองมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

งานวิจัยนี้เน้นไปที่ “การเผยแพร่ความรู้ทางวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวเป็นแกนหลัก และประสบการณ์ทางวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมของเยาวชนมาเป็นตัวรอง การจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรผสมผสานนิทรรศการ เพื่อดำเนินการเผยแพร่และคุ้มครองวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮว การผสมผสานความสนใจของคนหนุ่มสาวในวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว และความคาดหวังของพวกเขาต่อรูปแบบนิทรรศการพิพิธภัณฑ์สัญจร สรุปผลการแบ่งประเภทวัฒนธรรมของหยกไห่ฮุนโฮว คัดเลือกเนื้อหาของนิทรรศการ กระบวนการทั้งหมดผสมผสานความคิดเห็น ความคิดและเสียงของเยาวชนเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์สัญจรไห่ฮุนโฮว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบนิทรรศการที่สะท้อนถึงความสนใจและความคาดหวังทางวัฒนธรรมของคนรุ่นใหม่ จากการสำรวจวิธีการวางแผนเนื้อหาของนิทรรศการ ออกแบบและการใช้รูปแบบ ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิทรรศการสำหรับเยาวชนในหัวข้อวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวที่มีเยาวชนเป็นผู้ชม สรุปออกมาเป็นแผนการจัดการของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวที่มีเยาวชนเป็นผู้ชม

ประการสุดท้าย งานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับวิธีการวิจัยและการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย เพื่อรับประกันว่าพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวจะประสบความสำเร็จ และความร่วมมือกับองค์กรและสถาบันนั้นก็มีความสำคัญในการสร้างพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว พิพิธภัณฑ์สัญจรได้สร้างความร่วมมือกับโรงเรียน พิพิธภัณฑ์และสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แน่ใจว่าพิพิธภัณฑ์สัญจรได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ การมีส่วนร่วมของโรงเรียนทำให้โครงการนิทรรศการสามารถบูรณาการเข้ากับหลักสูตรได้ ทำให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวให้มากขึ้น และมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเลือกวัตถุหยก พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีความชำนาญในการออกแบบนิทรรศการและมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งช่วยเพิ่มคุณค่าให้แก่กระบวนการตัดสินใจ การทำงานร่วมกันทำให้มีมุมมองที่หลากหลายและส่งเสริมความรู้สึกร่วมของเยาวชนผู้เข้าร่วม แนวทางการทำงานแบบมีส่วนร่วมนี้ส่งเสริมความชื่นชมในมรดกทางวัฒนธรรมในกลุ่มคนรุ่นใหม่ และสร้างประสบการณ์นิทรรศการที่มีความหมายและดึงดูดผู้คนได้มากขึ้น ด้วยการรวบรวมความคิดเห็นของคนหนุ่มสาวทั้งก่อนและหลังการดำเนินกิจกรรมผลิตภัณฑ์สัญจร ผลิตภัณฑ์สัญจรยังคงผสมผสานแนวคิดของเยาวชน

ซึ่งช่วยให้เยาวชนสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์และประสบการณ์การชื่นชมกับวัฒนธรรม
ไหล์ฮุนโฮวในอนาคต

การอภิปราย

1) การอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์วัฒนธรรมหยกไหล์ฮุนโฮว

จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชื่อ (ประเภท) หน่วยที่จุดพบและสภาพของหยกที่
จุดพบในไหล์ฮุนโฮวของหลี่ซวงจวิน (2017) งานวิจัยดังกล่าวอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับการแบ่ง
ประเภทวัฒนธรรมของบทความหยกไหล์ฮุนโฮว และคัดเลือกผลงานหยกที่เป็นตัวอย่างสำหรับการชื่น
ชมทางศิลปะ อภิปรายและวิเคราะห์ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม และความเชื่อมโยงระหว่างหยก
กับชีวิตและประวัติศาสตร์ของหลิวเฮ้อไหล์ฮุนโฮวตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็น
ว่าหยกที่จุดพบจากสุสานไหล์ฮุนโฮวส่วนมากใช้ในพิธีกรรม งานศพ การตกแต่ง เครื่องใช้ใน
ชีวิตประจำวัน และฉากอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับบทสรุปของหลี่ซวงจวิน (2017) แต่อย่างไรก็ตาม การ
วิจัยของหลี่ซวงจวิน (2017) ระบุเพียงหน้าที่บางประการของหยกไหล์ฮุนโฮวเท่านั้น และล้มเหลวใน
การวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิดทางศิลปะที่มีอยู่ในหยกและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่
สะท้อนออกมา ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวเป็นเนื้อหาสำคัญของงานวิจัยนี้ ขณะเดียวกัน ในด้านของ
ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของไหล์ฮุนโฮวนั้น ช่ายปิงชิ่ง (2018) เชื่อว่า เครื่องประดับหยกที่จุดพบ
นั้นมีไว้เพื่อการตกแต่งเป็นหลัก ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้ได้ขยายขอบเขตการวิจัยของ ช่ายปิงชิ่ง (2018)
เกี่ยวกับเครื่องประดับดาบหยกและเชื่อว่าการตกแต่งดาบหยกของหลิวเฮ้อไหล์ฮุนโฮวและกองกำลัง
สนับสนุน แนวคิดนี้ยังช่วยให้เจียงซีค้อย ๆ พัฒนาจากแผ่นดินแห้งแล้งในสมัยราชวงศ์ฮั่น ฟางเหลียงจู
(2019) สรรวจหยกของเป็นหลัก การวิเคราะห์ของฟางเหลียงจู (2019) นอกจากนี้ ยังเสริมด้วยว่าหยก
ที่จุดพบจากสุสานไหล์ฮุนโฮว ไม่เพียงแต่มีคุณสมบัติในพิธีกรรมเท่านั้น ยังมีประโยชน์หลายอย่างในการ
ตกแต่งและชีวิตประจำวัน งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับข้อมูลหยกที่ค้นพบจากสุสานไหล์
ฮุนโฮว จากแง่มุมของศิลปะและวัตถุประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่น สรุปได้ว่า ไหล์ฮุนโฮวเป็นจักรพรรดิ
ที่ถูกโค่นล้มซึ่งครองราชย์เพียง 27 วันเท่านั้น ต่อมาส่งไปยังที่ห่างไกลและเสียชีวิตตั้งแต่อายุยังน้อย
อย่างไรก็ตาม หยกที่ถูกจุดพบในหลุมศพของเขาแสดงให้เห็นว่าได้สะสมความมั่งคั่งในมณฑลเจียงซี
ซึ่งสะท้อนถึงสถานะอันสูงส่ง อำนาจและชนชั้นทางสังคมของเขาในขณะนั้นอย่างมาก และยังสะท้อน
ถึงลักษณะของยุคสมัยแห่งการสนับสนุนหยกและการสนับสนุนความหรูหราอีกด้วย การค้นพบนี้ เป็น
ส่วนเสริมที่สำคัญในการวิจัยของ หลี่ซวงจวิน (2017) ช่ายปิงชิ่ง (2018) อู่ห่าน (2018) และ
ฟางเหลียงจู (2019) และอื่น ๆ

2) การอภิปรายที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมสัญลักษณ์สุสานวัฒนธรรมหยกไหล์ฮุนโฮว

การวิจัยภายในประเทศจีนเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานสัญจรเน้นไปที่ผู้อยู่อาศัยที่อยู่ห่างไกลเป็นหลักตัวอย่างเช่น หลี่ปังปัง (2020) และ หลีเยาเจีย (2020) เป็นนิทรรศการสัญจรหรือพิพิธภัณฑสถานสัญจรสำหรับผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้จะขยายขอบเขตการวิจัยของพิพิธภัณฑสถานสัญจรให้กับเยาวชน และเสนอแนวคิดของวัยรุ่นและนำเสนอความคิดของเยาวชนที่มีส่วนร่วมในการออกแบบสร้างสรรค์ เมื่อตัวนเจียเว่ย (2018) และชานตาน (2018) วิจัยพิพิธภัณฑสถานเคลื่อนที่ทั้งคู่ได้คู่ได้ข้อสรุปว่าการพัฒนาพิพิธภัณฑสถานร่วมสมัยควรเปลี่ยนจากการเชิญชวนผู้ชมให้เข้าไปในพิพิธภัณฑสถานเป็นพิพิธภัณฑสถานที่เข้าหาผู้ชมอย่างกระตือรือร้น แต่พวกเขาไม่ได้ให้การจัดแสดง นำเสนอรูปแบบวิธีการพัฒนาเฉพาะของพิพิธภัณฑสถานสัญจร งานวิจัยนี้มีบทบาทเสริมอย่างมากจากงานวิจัยก่อนหน้านี้ ไม่เพียงแต่ใช้สื่อของวัฒนธรรมไท่ฮุนโฮว ในการจัดนิทรรศการของพิพิธภัณฑสถานสัญจรเท่านั้น แต่ยังคำนึงถึงผู้ชมพิพิธภัณฑสถานอย่างเต็มที่ด้วย กลุ่มวัยรุ่นแตกต่างจากกลุ่มผู้ชมอื่น ๆ ตามความต้องการต้องการด้านความรู้ของเยาวชนได้ถูกหยิบยกขึ้นมาและพิพิธภัณฑสถานสัญจรนี้ได้ถูกนำมาใช้จริงในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย วิธีการจัดการของพิพิธภัณฑสถานสัญจรได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ผ่านการตอบรับของเยาวชนจากการชมนิทรรศการ

ข้อเสนอแนะ

จากการปฏิบัติของพิพิธภัณฑสถานสัญจรวัฒนธรรมหยกไท่ฮุนโฮวพบว่าในด้านการออกแบบหัวข้อและการมุ่งเป้าไปที่ผู้ชมเยาวชน การจัดการและการออกแบบของพิพิธภัณฑสถานสัญจรประเทศจีนยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น การออกแบบพิพิธภัณฑสถานสัญจรควรมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ตามกลุ่มเป้าหมายผู้ชมเยาวชนและหัวข้อของพิพิธภัณฑสถานสัญจร ให้มีความสำคัญกับการจัดการวัฒนธรรมและช่วยพิพิธภัณฑสถานถ่ายทอดข้อมูลทางวัฒนธรรม ในอนาคตข้างหน้า ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาของการออกแบบพิพิธภัณฑสถานสัญจรที่มีเยาวชนเป็นผู้ชมในอนาคตมีดังต่อไปนี้

1) การเปิดหลักสูตรวิชาเลือกเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไท่ฮุนโฮวในมหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยเตรียมจะเปิดวิชาเลือกเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไท่ฮุนโฮวในโรงเรียนในอนาคต โดยหลักสูตรดังกล่าวจะทำให้นักเรียนสนใจกับการพัฒนาวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ไท่ฮุนโฮว ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและการสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ผ่านการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการสำรวจเชิงลึก ผ่านการบรรยายความรู้ การออกแบบรูปทรงหยก การวิจัย การสำรวจและวิธีการอื่น ๆ หลักสูตรวิชาเลือกเกี่ยวกับวัฒนธรรมหยกไท่ฮุนโฮว จะพัฒนาในรูปแบบการสร้างร่วมกับโรงเรียนประถมและโรงเรียนมัธยมหรือองค์กรทางวัฒนธรรมของพลเมือง ฝ่ายผู้จัดงานเป็นผู้เตรียมสถานที่ อุปกรณ์ และการสนับสนุนด้านเงินทุนที่จำเป็น และทีมงานของมหาวิทยาลัยเป็นฝ่ายจัดเตรียมบุคลากรและทรัพยากรทางสติปัญญา หลักสูตรที่ร่วมมือกับโรงเรียนประถมจะใช้หลักสูตร

วิชาเลือกนอกหลักสูตรของโรงเรียนเป็นแพลตฟอร์ม (Platform) กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดขึ้นใน ศูนย์วัฒนธรรมจะได้รับการเผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์และ APP บนมือถือ บนพื้นฐานของการดึงดูดการมีส่วนร่วมของผู้อยู่อาศัยในชุมชนโดยรอบเป็นหลัก และกิจกรรมเหล่านั้นยังเปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมโดยสร้างอิทธิพลและสร้างผลประโยชน์ทางสังคม

2) เว็บไซต์ที่เสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมให้ฮุนโฮแบบเรียลไทม์ (Real Time)

ในอนาคต ผู้วิจัยมุ่งมั่นจะสร้างเว็บไซต์วัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮที่เข้าใจง่าย แปลกใหม่และ น่าสนใจเพื่อเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮ และแนวคิดในการคุ้มครอง โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม ขณะเดียวกันก็ผลักดันสถานการณ์การพัฒนาล่าสุดของพิพิธภัณฑ์สัญจร วัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮ ในฐานะหน้าต่างหลักสำหรับการส่งเสริมวัฒนธรรมให้ฮุนโฮสู่ภายนอก แพลตฟอร์มเว็บไซต์มีหน้าที่ในการอธิบายแนวคิดหลักของทีมงาน การศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์ และ ส่งเสริมการเผยแพร่ การผลิตข้อมูลทางเว็บไซต์ออนไลน์เป็นช่องทางหนึ่งของพิพิธภัณฑ์สัญจร วัฒนธรรมหยกให้ฮุนโฮโดยในการส่งเสริมการศึกษาวัฒนธรรมให้ฮุนโฮโดยใช้ประโยชน์จากวิธีการ เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตบนมือถือที่ได้รับการพัฒนาอย่างสูงในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังเป็นแพลตฟอร์ม ที่สำคัญในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมหลักสูตรแบบออฟไลน์ กิจกรรมการสร้างชุมชนและ โครงการวิจัยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3) นิทรรศการดิจิทัลของพิพิธภัณฑ์สัญจรในยุค “อินเทอร์เน็ต +”

ด้วยการพัฒนาของแอปต่างๆ เช่น Weibo WeChat Xiaohongshu และ Bilibili และ “ชุมชน” ออนไลน์ใหม่เกิดขึ้น เยาวชนสมัยใหม่เติบโตขึ้นในยุค “อินเทอร์เน็ต +” และขาด “ชุมชน” ออนไลน์ไม่ได้ ชุมชนนี้เกิดจากการขยายตัวบนรากฐานของความหมายแฝงทางวัฒนธรรม และเป็น หนึ่งในทิศทางที่พิพิธภัณฑ์ควรให้ความสำคัญและพัฒนาในอนาคต ในยุค “อินเทอร์เน็ต +” การจัด นิทรรศการพิพิธภัณฑ์ในรูปแบบดิจิทัลมีความสำคัญมาก แม้ว่าแนวคิดของพิพิธภัณฑ์ดิจิทัลจะปรากฏ ต่อหน้าสาธารณชนบ่อยครั้ง แต่พิพิธภัณฑ์สัญจรดิจิทัลของประเทศจีนยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น และยังคง ต้องทำงานอย่างหนัก พิพิธภัณฑ์อิมเมอร์ซิฟและวัฒนธรรมจะนำเสนอ นิทรรศการที่เป็น นวัตกรรมและน่าสนใจแก่ผู้ชมเยาวชน เช่น การกำหนดหัวข้อ การออกแบบนิทรรศการและกิจกรรม ทางวัฒนธรรมและการศึกษา ให้พวกเขาเข้าใจ ยอมรับ เผยแพร่และแชร์โดยไม่ได้อาศัยแรงผลักดัน ภายนอก และสร้างรูปแบบการเผยแพร่เชิงโต้ตอบแบบใหม่

4) มุ่งเป้าไปที่ผู้ชมเยาวชนอย่างชัดเจนและพัฒนาความคิดแบบมีส่วนร่วมของเยาวชน

เนื่องจากเยาวชนเป็นผู้ชมที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์ ทำอย่างไรเพื่อให้เยาวชนเยี่ยมชม นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ด้วยมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง และมีส่วนร่วมในการออกแบบ พิพิธภัณฑ์กลายเป็นหนึ่งในปัญหาที่พิพิธภัณฑ์ต้องคำนึงถึง ดังนั้น การออกแบบหัวข้อของพิพิธภัณฑ์ สัญจรควรมุ่งเป้าไปที่ผู้ชมเยาวชนอย่างชัดเจน เริ่มต้นจากจิตวิทยาการรับรู้และพฤติกรรมของเยาวชน

ปลูกฝังให้เยาวชนชนนิตรรศการด้วยการคิดแบบมีส่วนร่วม แน่นนอนว่าผู้วางแผนนิตรรศการ ผู้บริหาร ผู้จัดการพิพิธภัณฑท์ โรงเรียนและครอบครัวมีบทบาทที่แตกต่างกันในการปลูกฝังการคิดแบบมีส่วนร่วมของเยาวชน พิพิธภัณฑท์สัญจรมีประเภทต่าง ๆ ต้องแบกรับความรับผิดชอบในการปลูกฝังการคิดแบบมีส่วนร่วมของเยาวชน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการดำเนินงานและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ผู้วางแผนนิตรรศการ และผู้บริหารควรเข้าใจความต้องการและความรู้สึกของเยาวชนอย่างชัดเจนในขั้นตอนการออกแบบและการสร้างสรรค์ของการวางแผนนิตรรศการ การออกแบบการวางแผนจัดแสดงในห้องนิตรรศการ การออกแบบกิจกรรมนิตรรศการ ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม และกิจกรรมการศึกษา จากมุมมองของคนเยาวชน เพื่อปลูกฝังการคิดแบบมีส่วนร่วมของเยาวชน และให้พิพิธภัณฑท์สัญจรได้รับการอัปเดตอย่างต่อเนื่อง

5) ให้ความสำคัญกับประสบการณ์การเยี่ยมชมของเยาวชน

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แนวคิดของประสบการณ์ที่ดื่มด่ำมีความสำคัญอย่างยิ่งในกิจกรรมทางประสบการณ์ต่างๆ ผู้ชมจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนกระตือรือร้นกับโหมดการเยี่ยมชม นิตรรศการแบบดื่มด่ำ โหมดการเยี่ยมชมนิตรรศการแบบนี้จะต้องนำเยาวชนเป็นศูนย์กลางของการออกแบบพิพิธภัณฑท์สัญจร ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในมุมมองของพิพิธภัณฑท์ จากพิพิธภัณฑท์ส่งออกเนื้อหาทางวัฒนธรรมทางเดียว กลายเป็นให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้ชมเยาวชน ในกระบวนการออกแบบของพิพิธภัณฑท์ ควรออกแบบเนื้อหาของนิตรรศการตามลักษณะการเยี่ยมชมนิตรรศการและจิตวิทยาการรับรู้ ให้เยาวชนได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมในบรรยากาศที่น่ารื่นรมย์ พิพิธภัณฑท์สัญจรยังต้องสังเกตและเข้าใจพฤติกรรมการเยี่ยมชมนิตรรศการของเยาวชนในเชิงลึก และตั้งค่าและเลือกธีมตามความต้องการและความชื่นชอบของเยาวชน ถือเป็นความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่สำหรับรูปแบบนิตรรศการแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน แน่นนอนว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและก้าวข้ามไปได้ในชั่วข้ามคืน ต้องมีการวางแผนในระยะยาวและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่เดียวที่ตอบสนองประสบการณ์การเยี่ยมชมนิตรรศการ ก็สามารถค่อย ๆ ตอบสนองความต้องการของผู้ชมทุกวัยอีกด้วย ดังนั้นนิตรรศการจึงต้องสร้างสรรค์และมุ่งมั่นอย่างต่อเนื่อง

6) รักษาความแปลกใหม่ของการวางแผนเนื้อหา นิตรรศการ

หากพิพิธภัณฑท์สัญจรมีธีมต่างๆ ต้องการรักษาความมีชีวิตชีวาและความน่าดึงดูดของนิตรรศการ การวางแผนเนื้อหาถือเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้กาเผยแพร่ของ “โหมดอินเทอร์เน็ต +” และสื่อใหม่ “พิพิธภัณฑท์ +” ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกแบบพิพิธภัณฑท์ด้วยตัวเอง ความแปลกใหม่ของการวางแผนเนื้อหาที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ในการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและช่วยให้พิพิธภัณฑท์สร้างการเชื่อมโยงที่มีความหมาย การดำเนินชุดกิจกรรมนิตรรศการที่มีแบรนด์และความร่วมมือข้ามพรมแดน จะทำให้ผู้เยี่ยมชมรู้สึกแปลกใหม่ และดึงดูดผู้ชมให้มาเยี่ยมชมและเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ เนื้อหาของนิตรรศการเป็นกุญแจสำคัญในการดึงดูด

ผู้ชมและยกระดับประสบการณ์และคุณภาพของการเยี่ยมชม เพื่อดึงดูดผู้ชม พิพิธภัณฑ์ควรสร้างช่องบนแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Xiaohongshu Bilibili Zhihu และแอปที่เยาวชนชอบอื่นๆ ดังนั้น ความแปลกใหม่ของการวางแผนเนื้อหาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

7) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความจริง ความเสมือนจริง และการดื่มด่ำ

การรวมพิพิธภัณฑ์สัญจรเข้ากับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่ ผสมผสานกับเทคโนโลยีเสมือนจริงที่ทันสมัย และค่อย ๆ นำเทคโนโลยี VR ไปใช้ในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ในนิทรรศการ จะทำให้เยาวชนอยากรู้ อยากเห็น และอยากสำรวจ จากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี VR ในนิทรรศการปัจจุบัน จะพบว่ากำลังให้ประสบการณ์การเยี่ยมชม นิทรรศการรูปแบบใหม่แก่ผู้ชม และด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ศักยภาพก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้นในอนาคต ควรนำเทคโนโลยี VR ไปสร้างประสบการณ์การโต้ตอบที่ลึกซึ้งและเข้มข้นยิ่งขึ้น

สุดท้าย ผู้วิจัยหวังว่าจะวิเคราะห์และสำรวจความเชื่อมโยงระหว่างการจัดการและการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรกับเยาวชน ตลอดจนสาเหตุและปัญหาที่อาจเกิดขึ้น และมีพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมยกให้ฮุนโฮวมาเป็นตัวอย่างของการวิจัย นำมารวมเข้ากับความต้องการของเยาวชน วิเคราะห์และสำรวจวิธีการจัดการพิพิธภัณฑ์สัญจรร่วมสมัย โดยหวังว่าจะให้ข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์โดยการวิเคราะห์และสำรวจการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรเพื่อดึงดูดผู้ชมเยาวชนให้เข้าชมพิพิธภัณฑ์สัญจรโดยอัตโนมัติ

บรรณานุกรม

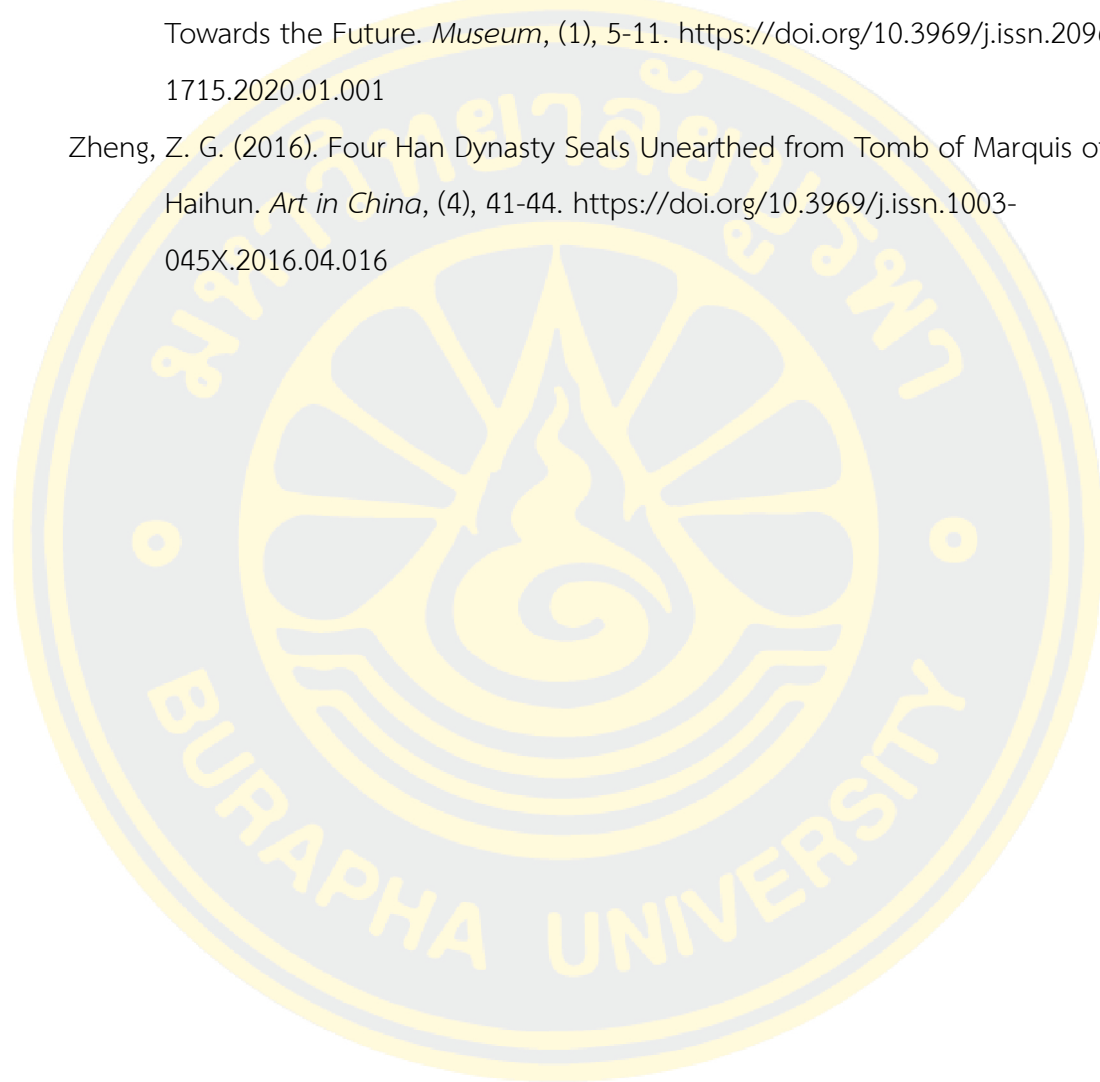
- Ai, L. (2018). Discuss the exhibition design of museum from narrative to participation. *Art Appreciation*, (17), 223-224.
- Cai, B. Q. (2018). *Study on jade sword ornaments unearthed from the tomb of Haihunhou Liu He* [Master's thesis, Xiamen University].
- Cai, Q. L., Zhao, W. J., & Yang, J. (2018). Warm sun produces smoke -- Appreciation of jade unearthed from Haihunhou Tomb. *Collector*, (3), 29-32.
- Cao, B., Luo, X., Hou, Y. F., Wang, J. Q., Li, W. H., Liu, X. Y., Xu, C. Q., & Kang, Y. (2018). Bronze ware unearthed from the tomb of Liu He, Haihunhou, West Han Dynasty, Nanchang, Jiangxi. *Cultural Relics*, (11), 4-26,2.
<https://doi.org/10.13619/j.cnki.cn11-1532/k.2018.11.001>
- Chai, S. Q. (2017). *The role of museum management in the protection of intangible cultural heritage* [Master's thesis, Ningbo University].
- Chang, D. J. (2021). Visitor Engagement in Museum Learning: Concepts, Features and Countermeasures. *Southeast Culture*, (5), 169-175.
<https://doi.org/10.3969/j.issn.1001-179X.2021.05.019>
- Dan, D. (2018). The role of mobile museum in social education. *Journal of Changchun Normal University (Natural Science)*, 37(6), 176-178.
<https://doi.org/10.3969/j.issn.1008-178X.2018.06.043>
- Dong, Y. N. (2018). *Research on integration and management of cultural heritage knowledge for cultural creative design* [Doctoral dissertation, Zhejiang University].
- Drucker, P. F. (2014). *The best of Peter Drucker on management* (J. Lv, Trans.). China Machine Press.
- Duan, J. W. (2018). Some thoughts on the development of "mobile museum grass-roots line". *Caizhi*, (29), 232. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1673-0208.2018.29.203>
- Fang, L. Z. (2019). *A study on the ritual of jade wares unearthed from the tomb of Haihunhou Liu He* [Master's thesis, Xiamen University].

- Guan, F. Y. (2013). *Based on the study of ancient artifacts from the perspective of design* [Master's thesis, Hunan University of Technology].
- Guan, L., Yang, J., Wang, Y. L., Xiao, Y. J., Yang, B., Zhao, W. J., Xia, H. Q., Wu, Z. H., Wu, Q., Guan, J. F., Zhang, L. L., Wu, H., Sun, J., Wei, Y. F., Yang, T., Zhao, K. M., Jin, L., Guo, J., Liang, X., Li, Y., Xu, Y., Fan, J. X., Xiong, F., Zhu, F. H., Li, L., Zhao, H. C., Chen, S. Z., He, J., Wei, X. Y., Han, W., Chen, K. L., Tian, T., & Liu, L. (2018). The Bamboo Slips and Wooden Tablets Unearthed from Marquis of Haihun's Tomb of the Western Han Dynasty in Nanchang, Jiangxi. *Cultural Relics*, (11), 87-96. <https://doi.org/10.13619/j.cnki.cn11-1532/k.2018.11.006>
- He, H. (2018). *Museum design in the era of Everyone design* [Doctoral dissertation, Central Academy of Fine Arts].
- Li, B. B. (2020a). *Research on the exhibition of mobile children's art experience museum for education and poverty alleviation* [Master's thesis, Guangxi University of Arts].
- Li, H. K. (2022). Brief Analysis of The "Five-Step Mode" of Museum Experiential Management. *Science Education and Museums*, 8(5), 97-102. <https://doi.org/10.16703/j.cnki.31-2111/n.2022.05.014>
- Li, H. M. (2018a). *The intelligent management of museums from the perspective of "Internet Plus"* [Master's thesis, Xiamen University].
- Li, K. N. (2023). A study on the cultural attributes of jade sword head in Haihunhou Tomb. *Collections*, (2), 17-19.
- Li, S. J. (2017). *Jade wares unearthed from Han Dynasty Haihunhou tomb in Nanchang, Jiangxi province* [Master's thesis, Xiamen University].
- Li, S. J., Xue, W. Q., Cai, B. Q., Wu, H., Cai, B. Q., Liu, X. Y., Xu, C. Q., & Yang, J. (2018). Jade wares unearthed from the tomb of Liu He, Haihunhou of the Western Han Dynasty, Nanchang, Jiangxi. *Cultural Relics*, (11), 57-72,97. <https://doi.org/10.13619/j.cnki.cn11-1532/k.2018.11.003>
- Li, W. H., & Wang, C. N. (2022). A brief discussion on the source of some lacquerware unearthed from Haihunhou Tomb. *Cultural Relics in Southern China*, (2), 108-114. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1004-6275.2022.02.011>

- Li, X., & Zhu, C. M. (2017). The cultural interpretation of the "bear-shaped jade ornaments" in Haihunhou Tomb. *Cultural Relics of Central China*, (6), 99-104.
- Li, Y. J. (2020b). *Research on grassroots touring exhibition service of "Mobile Digital Museum" in Inner Mongolia* [Master's thesis, Inner Mongolia University].
- Li, Y. Q. (2018b). *Study on pottery unearthed from Haihunhou Tomb of West Han Dynasty in Nanchang, Jiangxi* [Master's thesis, Jingdezhen Ceramic University].
- Li, Y. Q., Lv, J., & Li, X. R. (2013). Research on cross-cultural management of transnational corporations. *CO-Operative Economy & Science*, (7), 41-42. <https://doi.org/10.13665/j.cnki.hzjyjk.2013.07.042>
- Lin, B. J. (2016). *Research on museum ubiquity communication and user participation* [Master's thesis, Fujian Normal University].
- Liu, C. (2019). Diversified development of mobile exhibition -- taking Mobile Museum of Guangdong Province and Mobile Digital Museum of Inner Mongolia Museum as examples. *Identification and Appreciation To Cultural Relics*, (6), 114-115. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1674-8697.2019.06.038>
- Liu, F. (2018). An Exploration of the Chinese Music History Curriculum and Participation Teaching in Museum: A Case Study of Musical Material Remains from the Silk Road. *Music Culture Studies*, (3), 43-49. <https://doi.org/10.3969/j.issn.2096-4404.2018.03.005>
- Liu, Y. Z. (2021). *Study on grain grain in jade pieces of Haihunhou Tomb* [Master's thesis, Nanchang University].
- Tan, C. (2021). "Thinking and practice on the public education function of sports museums under the framework of Participatory Museum theory -- taking "Sports Six Arts", a brand activity of Chinese sports museums, as an example. In *2021 "Belt and Road" sports culture academic conference paper abstract collection* (pp. 651-652).
- Tang, X. H. (2020). Museum exhibition management practice during the COVID-19 epidemic: A case study of Shanghai Museum of Natural History. *Xuehui*, (9), 56-59. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1001-9596.2020.09.011>

- Wang, G. (2016). Two questions on the study of "Da Liu Ji Seal" in Haihunhou Tomb. *Journal of Jiangxi Normal University (Philosophy and Social Sciences Edition)*, 49(2), 20-26.
- Wang, J. Q. (2020). *Research on public participation in museums in the context of new media* [Master's thesis, Southeast University].
- Wang, Q. L., & Xu, C. Q. (2017). Summary of the first inspection of musical relics in Haihunhou Tomb. *People's Music*, (8), 65-69. <https://doi.org/10.3969/j.issn.0447-6573.2017.08.020>
- Wu, H. (2018). *Study on the jade ornaments of dragon and phoenix in Liu He Tomb of Haihunhou* [Master's thesis, Xiamen University].
- Xiao, W. H. (2021). Research on the practice of conservation and management of museum relics. *Cultural Industry*, (35), 109-111.
- Xin, L. X. (2016). A brief discussion on the value and significance of the archaeological excavation of the tomb of Liu He, the former emperor and Haihunhou of the Western Han Dynasty. *Cultural Relics in Southern China*, (3), 32-37. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1004-6275.2016.03.004>
- Xin, L. X. (2016). A brief discussion on the value and significance of the archaeological excavation of the tomb of Liu He, the former emperor and Haihunhou of the Western Han Dynasty. *Cultural Relics in Southern China*, (3), 32-37. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1004-6275.2016.03.004>
- Yang, B. (2021). Bamboo slips and Confucian classics of "six arts" unearthed from Haihunhou Tomb. *Jiangxi Social Sciences*, 41(3), 140-148.
- Yang, J., & Xu, C. Q. (2016). Nanchang City West Han Haihunhou tomb. *Archaeology*, (7), 45-62.
- Yu, P. (2006). On mobile exhibition of grassroots museum. *Heihe Journal*, (3), 100-101. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1009-3036.2006.03.041>
- Zeng, N. J. (2020). *Study on the pattern of Haihunhou utensil in soft decoration design* [Master's thesis, Nanchang University].
- Zhang, W. Y. (2018). *Study on enlightenment of lacquer art of Haihunhou Tomb to modern furniture design* [Master's thesis, Nanchang Hangkong University].

- Zhang, Y. L., & Li, W. H. (2020). A preliminary study on some gold objects unearthed from Haihunhou Tomb. *Cultural Relics in Southern China*, (6), 189-207. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1004-6275.2020.06.024>
- Zhao, H. J. (2020). Uniqueness and Participation: The Study on the Local Museums Towards the Future. *Museum*, (1), 5-11. <https://doi.org/10.3969/j.issn.2096-1715.2020.01.001>
- Zheng, Z. G. (2016). Four Han Dynasty Seals Unearthed from Tomb of Marquis of Haihun. *Art in China*, (4), 41-44. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1003-045X.2016.04.016>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หยกทั้งหมดที่ขุดพบจากสุสานไห่ฮุนโหวมีจำนวนทั้งสิ้น 411 ชิ้น และการรวบรวมหยกจะถูกแบ่งตามตำแหน่งที่ขุดพบ (ตารางที่ 1 – 7)

ตารางที่ 1 รายการหยกในคลังเครื่องใช้เพื่อความบันเทิงจากโลงศพซีจ้านฝิ่งทางเดินตะวันตก

ลำดับ	หมายเลขโบราณวัตถุทางวัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย:มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
1	M1:1-1-2	หลงสิงสี่ชื่อ (龙形石饰) (ไม่สมบูรณ์)	30.3	22.6	4.5	แกะสลักแบบฉลุรูปทรงมังกร		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
2	M1:1-1-3	หลงสิงสี่ชื่อ (龙形石饰) (ไม่สมบูรณ์)	30.9	25.7	4.5	แกะสลักแบบฉลุรูปทรงมังกร		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
3	M1:1-1-4	ชื่อสิงสี่ชื่อ (螭形石饰)	30.8	15.7	18.7	แกะสลักแบบลอยตัวรูปทรง ฉี่		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
4	M1:1-1-5	ชื่อซาหู่เซียนชื่อ (厮杀玉嵌饰)	53.8	37.0	6.1	หมาป่าสองตัว กำลังล่าหมู	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
5	M1:1-1-6	โซ่วเมียนเหวินหู่ เพี้ยนเซียนชื่อ (兽面纹玉片嵌饰) (ไม่สมบูรณ์)	41.8	55.6	2.5	ส่วนเหนือคิ้ว เดี่ยว	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
6	M1:1-1-7	โซ่วเมียนเหวินหู่ เพี้ยนเซียนชื่อ (兽面纹玉片嵌饰)	52.3	71.8	2.8	ส่วนเหนือคิ้ว บนหน้าสัตว์ ร้าย	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก

7	M1:1-1-8	ชื่อซาหุ่เซียนชื่อ (厮杀玉嵌饰)	53.2	36.6	5.8	หมาป่าสองตัว กำลังล่าหมู	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
8	M1:1-1-9	ตุ้เจี้ยวโช่วสือเซียน ชื่อ (独角兽石嵌饰) (ไม่สมบูรณ์)	52.6	40.5	1.3-3.4	หน้ายูนิคอร์น	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
9	M1:1-1-10	ตุ้เจี้ยวโช่วสือเซียน ชื่อ (独角兽石嵌饰)	52.5	40.8	2.6-3.8	หน้ายูนิคอร์น	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
10	M1:727-1	ซวงหลงโช่วหุ่หวง (双龙首玉璜)	173.0	36.0	3.4-4.2	ลายมังกรสองหัว/ลายเมฆหุ่ ลายเมฆตะขอ		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
11	M1:727-2	สือกว่าน (石管)	75.7	7.8	4.0	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
12	M1:727-3	อู่เหรินหุ่ชื่อ (舞人玉佩)	93.0	30.5	4-4.2	ภาพนงรำ ด้านหน้า	ภาพนงรำ ด้านหลัง	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก

ตารางที่ 2: หยกในกล่องเครื่องเงินระหว่างคลังเอกสารในโรงศพซีจ้านและ
คลังเครื่องใช้เพื่อความบันเทิงจากโรงศพซีจ้านฝั่งทางเดินตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ	
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง		
1	M1:732-3-39	ชื่อดีเหวินหยุนหยู่ เจี้ยนโซ่ว (柿蒂纹云纹玉 剑首)	56.0			10.5	ลายลูก พลับห้า กลีบ	ลายแถบ เมฆ	โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
2	M1:732-3-40	ซูเมี่ยนหยู่เจี้ยนปาน (素面玉剑斑)	20.2	20.2	16.5	7.6	ไม่มีลวดลาย		โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
3	M1:732-3-41	ซูเมี่ยนหมาหน่าว เจี้ยนเจิน (素面玛瑙剑珍)	24.1	24.7	11.3	8.6	ไม่มีลวดลาย		โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
4	M1:732-3-42	โซ่วเมี่ยนกู่เหวินหยู่ เจี้ยนกู่ (兽面谷纹玉剑 瑰)	89.3		23.8	14.5	ลายหน้าสัตว์/ลายกู่		โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
5	M1:732-3-43	ซูเมี่ยนหมาหน่าว วเจี้ยนมี (素面玛瑙剑秘)	20.4	20.4	30.3	12.8	ไม่มีลวดลาย		โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
6	M1:732-3-44	ซูเมี่ยนหมาหน่าว วเจี้ยนมี (素面玛瑙剑秘)	19.7	19.7	30.4	13.5	ไม่มีลวดลาย		โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
7	M1:732-3-45	ซูเมี่ยนหมาหน่าว วเจี้ยนมี (素面玛瑙剑秘)	26.5	27.0	14.6	8.6	ไม่มีลวดลาย		โรงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)				การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง		
8	M1:732-3-46	ซุ่มี้นหมา หน่าวเจี้ยนมี (素面玛瑙剑秘)	39.2	44.3	21.8	12.2	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
9	M1:732-3-47	ซุ่มี้นหญู่เจี้ยนเก้อ (素面玉剑格)	53.4		11.9	23.4	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
10	M1:732-3-48	หลงอูเหวินหญู่ เจี้ยนตี้ (龙鸟纹玉剑地)	53.3	62.3	36.3	16.8	ลายมังกร	ลายนก	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
11	M1:732-3-49	ซุ่มี้นหญู่เจี้ยนฉิว (素面玉剑球)	42.4	49.3	32.1	16.4	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
12	M1:732-3-50	ซุ่มี้นสือเจี้ยนเก้อ (素面石剑格)	49.0		17.7	20.5	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
13	M1:732-3-51	ซุ่มี้นหญู่เจี้ยนปาน (素面玉剑斑)	37.0	45.0	32.0	14.2	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
14	M1:732-3-52	ซุ่มี้นหมา หน่าวเจี้ยนชวน (素面玛瑙剑 璇) (ไม่สมบูรณ์)	39.6		25.7	16.4	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
15	M1:732-3-53	ซุ่มี้นหมา หน่าวเจี้ยนมี (素面玛瑙剑秘)	28.6	28.6	11.5	10.9	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
16	M1:732-3-54	ซูเมียนหมา หน้าเจียนปาน (素面玛瑙剑斑)	13.9	13.9	25.3	16.8	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
17	M1:732-3-55	ซูเมียนหญู่เจียนปาน (素面玉剑斑)	34.1	36.6	18.6	11.4	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
18	M1:732-3-56	ซูเมียนหมา หน้าเจียนปาน (素面玛瑙剑斑)	24.9	24.9	11.3	8.3	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
19	M1:732-3-57	ซูเมียนหญู่เจียนจิน (素面玉剑珍)	34.0	36.7	18.6	11.5	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
20	M1:732-3-58	ซูเมียนหมา หน้าเจียน (素面玛瑙剑) (ไม่สมบูรณ์)	63.4	22.1	13.8		ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
21	M1:732-3-59	ซูเมียนหมา หน้าเจียนเก้อ (素面玛瑙剑格) (ไม่สมบูรณ์)	51.7	24.4	20.2		ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
22	M1:732-3-60	ซูเมี่ยนหยู่เจี้ยนเหยยา (素面玉剑瑶)	40.2	8.2	12.8	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
23	M1:732-3-61	ซูเมี่ยนเหวินจวน หยุนหยู่เจี้ยนหลี่ (兽面纹卷云纹玉剑理)	28.8	15.4	10.5	ลาย หน้า สัตว์	ลายเมฆม้วน	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
24	M1:732-3-62	ซูเมี่ยนเหวิน หยู่เจี้ยนเก้อ (兽面纹玉剑格)	53.3	23.9	19.9	ลายหน้าสัตว์		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
25	M1:732-3-63	ซูเมี่ยนหยู่เจี้ยนเก้อ (素面玉剑格)	56.0	17.4	17.2	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
26	M1:732-3-64	ซูเมี่ยนเหวินหยู่เจี้ยน นเก้อ (兽面纹玉剑格)	44.8	10.6	16.4	ลายหน้าสัตว์		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
27	M1:732-3-65	ฉือเหวินสือเจี้ยนปาน (螭纹石剑斑)	36.4	31.2	22.3	การแกะสลัก นูนลวดลาย ฉือ	ลวดลายชื่อ แบบนูนต่ำ	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
28	M1:732-3-66	โกวเหลียนหฺรูติงเหวินหยู่ เจี้ยนหน่าว (勾连乳丁纹玉剑璫)	39.8	17.9	13.1	ลายตะปูตะขอ		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
29	M1:732-3-67/76	ฉือเหวินหยู่เจี้ยนปาน (螭纹玉剑斑)	120.0	23.0	16.8	การแกะสลักนูน ลวดลายฉือ (สัตว์)		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย : มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
30	M1:732-3-68	ซูเมียนเหวินหยู่เจี้ยน นเก้อ (兽面纹玉剑格)	58.5	22.0	17.2	ลายหน้าสัตว์		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
31	M1:732-3-69	ซื่อตี้เหวินหยุนหยู่เจี้ยน โซ่ว (柿蒂纹云纹玉剑首)	44.0		10.0	ลาย ก้าน ลูก พลับ	ลายเมฆตัวอักษร “丁”	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
32	M1:732-3-70	ซูเมียนหยู่เจี้ยนโซ่ว (素面玉剑首)	39.1		10.0	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
33	M1:732-3-71	ซื่อตี้เหวินหยู่เจี้ยนโซ่ว (柿蒂纹玉剑首)	31.8	—	10.8	จุดเจาะกรวย ทรงกลม	ลายก้าน ลูกพลับ	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
34	M1:732-3-72	ผู่เหวินหยู่เจี้ยนปาน 蒲纹玉剑斑	45.2	35.7	13.8	ลายผู่เหวิน		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
35	M1:732-3-73	เฟิงเหนี่ยวผู่เหวินหยู่ ชวาน (凤鸟蒲纹玉剑璇)	77.2	17.7	13.3	ลายหงส์/ลายผู่เหวิน/ ลายต้นไม้		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
36	M1:732-3-74	ซูเมียนสือเจี้ยนหน่าว (素面石剑璫)	69.0	21.3	14.3	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
37	M1:732-3-75	โซ่วเมียนเหวินเจี้ยน ชวาน (兽面纹玉剑璇)	86.9	25.0	14.1	ลวดลายหน้าสัตว์/ลาย เมฆม้วน		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
38	M1:732-3-77	ซูเมียนหยู่เจี้ยนปาน	63.2	23.4	12.5	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
		(素面玉剑斑) (ไม่สมบูรณ์)						
39	M1:732-3-78	กุ่เหวินหยู่เจี้ยนเหยา (谷纹玉剑瑶)	70.0	16.5	10.8	ลายกุ่เหวิน		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
40	M1:732-3-79	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่เจี้ยน มี (兽面纹玉剑秘)	29.3	13.1	20.6	ลายหน้าสัตว์		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
41	M1:732-3-80	ซู่เมี่ยนหยู่เจี้ยนกุ่ (素面玉剑瑰)	70.8	23.4	13.2	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
42	M1:732-3-81	หฺรูตงเหวินหยู่เจี้ยน ปาน (乳丁纹玉剑斑)	47.3	22.7	14.2	ลวดลายตะปู		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
43	M1:732-3-82	โซ่วเมี่ยนฉือเหวินเจี้ยน นเก้อ (兽面螭纹玉剑格)	56.2	18.4	22.5	ลายหน้า สัตว์	การแกะสลัก ลวดลายฉือ	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
44	M1:732-3-83	โซ่วเมี่ยนหยู่เจี้ยนเก้อ (兽面玉剑格)	45.9	18.4	13.8	ลายหน้าสัตว์		โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
45	M1:732-3-84	หมาหน่าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.6	12.5	4.2	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
46	M1:732-3-85	หมาหน่าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.2	11.9	4.2	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย : มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
47	M1:732-3-86	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.0	12	4.0	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
48	M1:732-3-87	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	18.6	11.9	4.5	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
49	M1:732-3-88	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.4	12.5	3.8	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
50	M1:732-3-89	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.5	12.1	5.5	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
51	M1:732-3-90	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	18.6	12.2	4.1	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
52	M1:732-3-91	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.3	12.7	4.5	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
53	M1:732-3-92	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.5	12.2	3.9	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
54	M1:732-3-93	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	17.6	12.9	4.5	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก
55	M1:732-3-94	หมากหน้าเบี้ยปี้ (玛瑙贝币)	18.4	12	4.4	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝ่ง ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
56	M1:732-3-95	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币) (ไม่สมบูรณ์)	18.7	12.5	5.4	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
57	M1:732-3-96	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.6	12.5	4.4	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
58	M1:732-3-97	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.5	12.2	4.5	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
59	M1:732-3-98	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.4	12.5	4.2	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
60	M1:732-3-99	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.2	12.4	3.9	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
61	M1:732-3-100	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	19.3	12.1	4.2	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
62	M1:732-3-101	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	18.5	12.7	4.4	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
63	M1:732-3-102	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	17.7	12	4.7	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดิน ตะวันตก
64	M1:732-3-103	หมาหน้าวเปี้ยปี้ (玛瑙贝币)	18.5	12.3	4.6	ลายเปลือก หอยเฉียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝิ่งทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
65	M1:732-3-104	หามาหน้าเบี้ยปี่ (玛瑙贝币)	18.2	12.2	4.7	ลายเปลือก หอยเคียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
66	M1:732-3-105	หามาหน้าเบี้ยปี่ (玛瑙贝币)	19.8	12.8	5.2	ลายเปลือก หอยเคียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
67	M1:732-3-106	หามาหน้าเบี้ยปี่ (玛瑙贝币)	18.3	11.9	4.2	ลายเปลือก หอยเคียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
68	M1:732-3-107	หามาหน้าเบี้ยปี่ (玛瑙贝币)	18.6	12	2.7	ลายเปลือก หอยเคียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
69	M1:732-3-108	หามาหน้าเบี้ยปี่ (玛瑙贝币)	19	12.7	4.4	ลายเปลือก หอยเคียง	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
70	M1:732-3-110	ป้านฉิวจ้วงหามาหน้า เขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	12.8		4.6	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
71	M1:732-3-112	ป้านหยวนสิงหยู่เพียน เหมาพี (半圆形玉片毛坯)	56.6		1.3- 2.7	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
72	M1:732-3-113	จิ้นจื่อเจียวตี้สิงหยู่ เพียน (近直角梯形玉片)	75.0	20.6	2.3	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
73	M1:732-3-114	ฉาบเถียวสิ่งหยาบเพี้ยนชื่อ (长条形玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	55.3	11.8	1.5- 3.2	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
74	M1:732-3-115	หยาบเพี้ยนเหมือนผี (玉片毛坯)	64.8	43.5	2.1- 2.6	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
75	MJ:732-3-116	ป้านหยวนสิ่งหยาบเพี้ยน (半圆形玉片)	58.9	24.1	3.0- 4.7	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
76	M1:732-3-117	จิ้นเย่สิ่งหยาบเพี้ยน (近叶形玉片)	119.6	69.0	16.0	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
77	M1:732-3-118	」 สิ่งหยาบเพี้ยน (」形玉片)	45.1	27.8	2.6- 3.1	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
78	M1:732-3-119	ป้านหยวนสิ่งหยาบเพี้ยน เหมือนผี (半圆形玉片毛坯)	29.7		3.1- 3.8	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
79	MI:732-3-120	ป้านสิ่งจ้วงหยาบเพี้ยน (半弧状玉片)	69.5	22.1	4.2	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
80	M1:732-3-121	ฉาบเถียวสิงหยู่เพี้ยนชื่อ (长条形玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	45.4	15.8	2.6- 2.9	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
81	M1:732-3-122	ป้านหยวนสิงหยู่เพี้ยน (半圆形玉片)	40.7	23.7	3.3- 3.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
82	M1:732-3-123	J สิงหยู่เพี้ยน J形玉片	64.5	29.4	3.4	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
83	M1:732-3-124	ซี่ฉางเถียวสิงหยู่เพี้ยน (细长条形玉片)	33.9	6.2	2.5	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
84	M1:732-3-125	ฉาบเถียวสิงหยู่เพี้ยน (长条形玉片)	29.0	7.6	2.5	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
85	M1:732-3-126	ซี่ฉางเถียวสิงหยู่เพี้ยน (细长条形玉片)	37.6	5.5	1.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
86	M1:732-3-127	จิ้นฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (近长方形玉片)	24.6	13.2	2.4	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
87	M1:732-3-128	จิ้งเจิ้งซานเจียวสิงหยู่ เพียน (近正三角形玉片)	39.1	44.2	3.3	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
88	M1:732-3-129	จิ้งท้าวหยวนสิงฮุย เหยียนสือเพียน (近椭圆形灰岩石片) (ไม่สมบูรณ์)	70.9	38.0	2.4	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
89	M1:732-3-130	จิ้งตี้สิงหยู่เพียน (近梯形玉片)	35.7	45.8	2.6	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
90	M1:732-3-131	ฉางเถียวสิงหยู่เพียนซื่อ (长条形玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	39	14.5	2.2	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
91	M1:732-3-132	จิ้งฉางฟางสิงหยู่เพียน (近长方形玉片)	87.4	23.5	3.4	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
92	M1:732-3-133	จิ้งฉางฟางสิงหยู่เพียน (近长方形玉片)	42.0	22.3	3.2	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
93	M1:732-3-134	ผิงจ้วงหยู่เพียน (瓶状玉片)	49.0	31.8	3.2	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
94	M1:732-3-135	ดีสี่เหลี่ยม (梯形玉片)	63.2	13.5	2.5	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
95	M1:732-3-136	สามเหลี่ยมสี่เหลี่ยม หยาบ (三角形玉片毛坯)	39.2	23.2	1.8- 2.6	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
96	M1:732-3-137	จิ้นดีสี่เหลี่ยม (近梯形玉片)	78.2	97.9	2.1- 3.1	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
97	M1:732-3-138	จิ้นถั่วหยาบสี่เหลี่ยม (近椭圆形玉片)	31.0	24.6	1.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
98	M1:732-3-139	ป้านสิ่งจ้วงสี่เหลี่ยม (半弧状玉片)	66.4	24.7	2.7	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
99	M1:732-3-140	จิ้นถั่วหยาบสี่เหลี่ยม (近椭圆形玉片)	62.8	24	1.4- 3.0	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
100	M1:732-3-141	จิ้นฉางฟางสี่เหลี่ยม (近长方形玉片)	93.0	23.5	1.8- 2.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
101	M1:732-3-142	จิ้งจ้อเจียวสี่เหลี่ยม เพี้ยน (近直角梯形玉片)	107.1	36.7	2.1- 3.3	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
102	M1:732-3-143	หมากเจียนจ้วงชยุสี่ เหลี่ยม (矛尖状灰岩石片)	53.3	24.6	3.4	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
103	M1:732-3-144	ฉางเถียวสิงหุ่เหลี่ยม (长条形玉片)	77.9	26.4	4.0	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
104	M1:732-3-145	ป้านหยวนสิงหุ่เหลี่ยม (半圆形玉片)	44.6	21.4	1.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
105	M1:732-3-146	จิ้งจ้อเจียวสามเหลี่ยม เพี้ยน (近直角三角形玉片)	43.7	9.7	2.2	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
106	M1:732-3-147	ถั่วหยวนสิงหุ่เหลี่ยม หมากผี (椭圆形玉片毛坯)	35.6	20.9	1.3- 2.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

107	M1:732-3-148	ฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (长方形玉片)	87.8	24.7	1.5-2.2	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
108	M1:732-3-149	หมาหน้าวู (玛瑙珠) (ไม่สมบูรณ์)	8.7	—	4.2	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
109	M1:732-3-150	จิ้นจื่อเจียวซานเจียวหยู่ เพี้ยน (近直角三角形玉片)	78.4	48.4	1.8-2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
110	M1:732-3-151	จิ้นฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (近长方形玉片) (ไม่สมบูรณ์)	78.8	22.4	2.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
111	M1:732-3-152	ฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (长方形玉片)	52.3	14.6	3.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
112	M1:732-3-153	หยู่ฉื่อ (玉尺) (ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป)	98.6	14.2	2.2	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
113	M1:732-3-154	จิ้นฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (近长方形玉片)	46.5	33.5	2.5	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
114	M1:732-3-155	หมาหน้าวู (玛瑙珠) (ไม่สมบูรณ์)	9.2		4.8	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

115	M1:732-3-156	จิ้งฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (近长方形玉片)	84.5	24.6	5.9	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
116	M1:732-3-157	จิ้งตีสิงหยู่เพี้ยน (近梯形玉片)	18.2	18.9	1.9	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
117	M1:732-3-158	หลิวเย่สิงหยู่เพี้ยน (柳叶形玉片)	42.5	11.6	2.2	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
118	M1:732-3-159	ถั่วหยวนสิงหยู่เพี้ยน เหมาผี้ (椭圆形玉片毛坯)	19.2	10.9	4.3- 4.6	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
119	M1:732-3-160	หยางเจียวจ้วงหยู่เพี้ยน (羊角状玉片)	71.8	18.0	2.2	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
120	M1:732-3-161	ป่านสิงจ้วงหยู่เพี้ยน (半 弧状玉片)	54.5	36.4	4.1- 4.5	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
121	M1:732-3-162	ฉางเถียวสิงหยู่เพี้ยนชื่อ (长条形玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	24.6	9.5	4.1- 4.5	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
122	M1:732-3-164	」 สิงหยู่เพี้ยน (」形玉片)	42.8	28.3	2.8	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

123	M1:732-3-165	หนิวเจียวจ้วงหฺยู่เพี้ยน (牛角状玉片)	57.8	17.5	1.4-2.5	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
124	M1:732-3-166	ซานเจียวสิงหฺยู่เพี้ยน เหมาพี (三角形玉片毛坯)	48.4	34.0	2.0	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
125	M1:732-3-167	จิ้นถั่วหฺยวนสิงหฺยู่เพี้ยน (近椭圆形玉片)	16.5	10.2	5.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
126	M1:732-3-168	จิ้นซานเจียวสิงหฺยู่เพี้ยน (近三角形玉片)	35.5	12.1	2.3	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
127	M1:732-3-169	อู่เปียนสิงหฺยู่เพี้ยนเหมาพี (五边形玉片毛坯)	44.7	44.0	2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
128	M1:732-3-170	ป่านสิงจ้วงหฺยู่เพี้ยน (半弧状玉片)	61.7	28.4	2.7	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
129	M1:732-3-171	หยางเจียวจ้วงหฺยู่เพี้ยน (羊角状玉片)	66.4	16.2	3.2	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
130	M1:732-3-172/211	เตาสิงหฺยู่เพี้ยนชื่อ (刀形玉片饰)	85.7	35.0	3.6	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

131	Mi:732-3-173	J สิ่งหุ่ยเพี้ยนหมาพี (J形玉片毛坯)	30.9	20.1	1.5	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก	
132	M:7323174/ 194/163	J สิ่งหุ่ยเพี้ยนหมาพี (J形蒲纹玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	74.1		1.5- 1.7	ลายหู เหวิน	ไม่มี ลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
133	M1:732-3-175	三角形玉片毛坯 (ซานเจียวสิ่งหุ่ยเพี้ยน หมาพี)	49.3	41.3	2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก	
134	M1:732-3-176	ถาวซินสิ่งหุ่ยเพี้ยนหมา พี 桃心形玉片毛坯	12.9	14.7	1.6- 1.9	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก	
135	M1:732-3-177	ถ้วหวนสิ่งหุ่ยเพี้ยน หมาพี (椭圆形玉片毛坯)	83.3	24.1	2.1- 2.8	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก	
136	M1:732-3-178	ฉางฟางสิ่งหุ่ยเพี้ยน (长方形玉片)	26.5	6.2	5.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก	
137	M1:732-3-179	ฉางเถียวสิ่งหุ่ยเพี้ยนชื้อ (长条形玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	38.2	12.6	2.2	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก	
138	Mi:732-3-180	ฮวาผิงสิ่งหุ่ยเพี้ยนหมาพี 花瓶形玉片毛坯	76.1	38.9	1.5- 2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก	

139	M1:732-3-181	ชานเจียวสิงหยู่ เพี้ยนชื่อ (三角形玉片饰)	39.3	38.6	3.1-4.8	ลายเมฆ เชื่อมต่อ กัน	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝังทางเดิน ตะวันตก
140	M1:732-3-182	สือยั้งชื่อ (石英饰)	28.7	9.2	8.4	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝังทางเดิน ตะวันตก
141	M1:732-3-183	สิงหยู่เพี้ยน (形玉片)	50.3	34.6	1.2-2	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
142	M1:732-3-184	ปานถั่วหยวนสิงหยู่ เหยียนสือเพี้ยน (半椭圆形灰岩石片) (ไม่สมบูรณ์)	31.9	23.0	2.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
143	M1:732-3-185	อู่เปียนสิงหยู่เพี้ยน 五边形玉片	28.9	16.3	1.5	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
144	M1:732-3-186	จิ้นถั่วหยวนสิงหยู่เพี้ยน (近椭圆形玉片)	31.0	28.1	1.9	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
145	M1:732-3-187	จิ้นฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (近长方形玉片)	38.9	9.3	4.1-5.1	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
146	M1:732-3-188	ฉางฟางสิงหยู่เพี้ยน (长方形玉片)	30.1	9.2	2.3	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน

							ทางเดิน ตะวันตก
147	MI:732-3-189	ทีสิ่งหุ่ยเพี้ยนหมาพี (梯形玉片毛坯)	10.7	15.1	2.3	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
148	MI:732-3-190	U สิ่งหุ่ยเพี้ยน (U形玉片)	30.0	24.7	2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
149	M1:732-3-191	จิ้นตีสิ่งหุ่ยเพี้ยน (近梯形玉片)	28.1	28.7	2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

150	MI:732-3-192	จิ้นปานถั่วหวนสิ่งหุ่ย เพี้ยน (近半椭圆形玉片)	93.1	65.5	2.6	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
151	M1:732-3-193	เย่สิ่งหุ่ยเพี้ยน (叶形玉片)	90.7	54.0	3.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
152	M1:732-3-195	จิ้นฉางฟางสิ่งหุ่ยเพี้ยน (近长方形玉片)	92.7	63.2	3.3	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
153	MI:732-3-196	เย่สิ่งหุ่ยเพี้ยน (叶形玉片)	83.3	53.4	2.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

154	MI:732-3-197	เหนี่ยวโถวสิ่งหยาบเพี้ยน หมามาพี (乌头形玉片毛坯)	111.2	48.2	1.2-2.5	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
155	MI:732-3-198	จันตี่สิ่งหยาบเพี้ยน (近梯形玉片)	81.4	98.2	2.6	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
156	M1:732-3-199	เตาสิ่งหยาบเพี้ยน (刀形玉片)	95.6	22.5	2.8	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
157	M1:732-3-200	L สิ่งหยาบเพี้ยน (L形玉片)	67.6	21.3	4.3	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
158	M1:732-3-201	จันจื่อเจี้ยวซานเจี้ยว หยาบเพี้ยน (近直角三角形玉片)	100.8	27.8	3.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
159	M1:732-3-202	จันเย่สิ่งหยาบเพี้ยน (近叶形玉片)	104.1	54.7	1.4-3.2	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
160	MI:732-3-203	จันตี่สิ่งหยาบเพี้ยน (近梯形玉片)	68.8	76.3	1.6	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
161	M1:732-3-204	เตาสิ่งหยาบเพี้ยนหมามาพี (刀形玉片毛坯)	118.3	43.0	1.5-3.7	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

162	M1:732-3-205	ถั่วหยวนสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยนหมา ผี (椭圆形玉片毛坯)	83.4	41.6	1.3-2.8	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
163	M1:732-3-206	จั่นเย่สิ่งหยาบใหญ่เพี้ยน (近叶形玉片)	115	67.2	1.1-3.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
164	M1:732-3-207	จั่นถั่วหยวนสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยน (近椭圆形玉片)	72.2	24.0	2.7-4.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
165	M1:732-3-208	โอะวะเทรินสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยนหมา ผี (偶人形玉片毛坯)	101.7	55	2.3-3.0	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
166	M1:732-3-209	ปานหยวนสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยน หมาผี (半圆形玉片毛坯)	64	26.6	2.8-7.3	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
167	M1:732-3-210	ทีสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยนหมาผี (梯形玉片毛坯)	36.2	65.4	1.8-3.9	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
168	M1:732-3-212	เตาสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยนหมาผี (刀形玉片毛坯)	58.8	26.9	1.3-2.1	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
169	M1:732-3-213	จั่นตีสิ่งหยาบใหญ่เพี้ยน (近梯形玉片)	80.2	98.0	3.4	ไม่มีลวดลาย	ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก

170	M]:732-3-214	ฉางเถียวสิงหยู่เพียนซื่อ (长条形玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	28.4	8.1	1.6-2.5	ไม่มีลวดลาย		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
171	M1:732-3-215	จิ้นฉางฟางสิงหยู่เพียน (近长方形玉片)	97.8	25.5	2.4	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
172	M1:732-3-216	จิ้นตี้สิงหยู่เพียน (近梯形玉片)	67.2	75.9	1.7	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
173	M1:732-3-217	อู่เปียนสิงหยู่เพียนหมาพี (五边形玉片毛坯)	85.2	65.7	1.6-3.0	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
174	M1:732-3-218	ซานเจียวสิงหยู่เพียน (三角形玉片)	57.4	19.4	2.3	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
175	M1:732-3-219	ไตสิงหยู่เพียนหมาพี (袋形玉片毛坯)	77.2	61	1.4-2.3	ไม่มีลวดลาย		ในกล่อง เครื่องเงิน ทางเดิน ตะวันตก
176	M1:732-3-220	เฟิงสิงหยู่เพียน (凤形玉佩) (ไม่สมบูรณ์)	62.7	14.1	3.3	ลวดลายแกะสลักแบบ ฉลุลายหงส์		โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
177	M1:732-3-221	ผานฮุยเหวินวอหยู่ปี้ (蟠虺纹涡纹玉璧)	59.6	23.4	2.4-3.5	ลายผานฮุย /ลายขด	ไม่มี ลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก

178	M1:732-3-222	หลงสิงหยู่เพย (龙形玉佩) (ไม่สมบูรณ์)	91.5	34.1	0.6-2.4	ลวดลายแกะสลักแบบ ฉลุลายมังกร	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
179	Mi:732-3-223	สือกุย (石圭)	88.8	25.0	4.0-5.1	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
180	M1:732-3-224	สือกุย (石圭)	89.3	24.4	3.4-6.1	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
181	Mi:732-3-225	หลงสิงหยู่เพย (龙形玉佩) (ไม่สมบูรณ์)	56.2	41.1	2.3	ลวดลายแกะสลักแบบ ฉลุลายมังกรมองกลับ หลัง	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
182	M1:732-3-226	หลงสิงหยู่เพย (龙形玉佩) (ผลิตภัณฑ์กึ่งสำเร็จรูป)	51.4	22.8	2.0-2.8	การตกแต่งแบบฉลุลาย (มองไม่ชัด)	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
183	M1:732-3-227	เฟิ่งเหนี่ยวสิงหยู่เพย (凤鸟形玉佩)	35.3	21.8	3.2	ลวดลายแกะสลักแบบ ฉลุลายหงส์	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
184	M1:732-3-228	หยู่หวนโซ่วเตา (玉环首刀) (ไม่สมบูรณ์)	39.2	5.0	1.4-2.6	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
185	M1:732-3-229	สือหวนโซ่วดาว (石环首刀) (ไม่สมบูรณ์)	26.6	8.5	2.7-4.8	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
186	M1:732-3-230	สือหวนโซ่วดาว (石环首刀) (ไม่สมบูรณ์)	30.7	7.4	1.9-3.3	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก

187	MI:732-3-231	จั่นหยุนเหวินหญู่ เพี้ยนชื่อ (卷云纹玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	22.4	11.6	3.4	ลายพายุหุยเหวิน (蟠虺纹)	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
188	MI:732-3-232	เจี้ยวซือเหวินหญู่หวน (绞丝纹玉环) (ไม่สมบูรณ์)	17.5	11.4	4.0	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
189	M1:732-3-233	เจี้ยวซือเหวินหญู่หวน (绞丝纹玉环) (ไม่สมบูรณ์)	36.5	26.9	3.8	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก
190	MI:732-3-234	หมาหน่าวจู (玛瑙珠) (ไม่สมบูรณ์)	10.1		3.1	ไม่มีลวดลาย	โลงศพซีจ้าน ฝั่งทางเดิน ตะวันตก

หมายเหตุ: ① เส้นผ่าศูนย์กลางหัวดาบ = ความยาว ② ความกว้างด้านบนและความกว้างด้านล่างของ
เจี้ยนมี = ความยาว (สองข้อมูล) ความสูง = ความกว้าง ความหนา = ความหนา ③ การตกแต่ง
ลวดลายกุกเจี้ยนคือการตกแต่งลวดลายบนพื้นผิวกุก

ตารางที่ 3: หยกของคลังอาวุธโลหะขีจ้านฝั่งทางเดินตะวันตก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุด พบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
1	M1:11-6	หยู่ป๋าน (玉板)	155.0	14.0	2.4	ไม่มีลวดลาย		ใต้แผ่นโลหะ ① มุมตะวันตก เฉียงเหนือของ โลหะขีจ้าน
2	M1:15	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	108.7	24.5	13.7	ลายหน้าสัตว์		ใต้แผ่นโลหะ ชั้น ① ในมุม ตะวันตกเฉียง เหนือของซี จ้าน
3	M1:15-1-1	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่เจี้ยน เก้อ (兽面纹玉剑格)	53.1	24.0	16.6	ลายหน้าสัตว์		ใต้แผ่นโลหะ ชั้น ① ในมุม ตะวันตกเฉียง เหนือของซี จ้าน
4	M1:15-1-2	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	121.8	24.1	14.8	ลายเมฆเชื่อมต่อกัน/ลาย หน้าสัตว์		ใต้แผ่นโลหะ ชั้น ① ในมุม ตะวันตกเฉียง เหนือของซีจ้าน
5	M1:469	โซ่วเมี่ยนฉือเหวินหยู่ เจี้ยนเก้อ (兽面螭纹玉剑格)	55.8	21.8	19.9	ลายหน้า สัตว์	การแกะสลัก นูน ลวดลาย ฉือ	ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
6	M1:469-3	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	54.8	21.0	22.5	ลายหน้า สัตว์	การแกะสลัก นูน ลวดลาย ฉือ	ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก

7	M1:486	ฉื่อเหวินหยู่เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	102.0	24.0	23.0	การแกะสลักนูนลวดลาย ฉื่อ(สามตัว)	ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
8	M1:493-2	โซ่เมียนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	55.0	20.6	22.0	ลายหน้า สัตว์ การแกะสลัก นูน ลวดลาย ฉื่อ	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
9	M1:493-3	จื่อหมู่ฉื่อเหวินหยู่เจี้ยน ปาย (子母螭纹玉剑)	111.1	26.3	24.7	ลายฉื่อแม่ลูก	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
10	M1:493-4	หฺรูตึงเหวินหยู่เจี้ยน ชว 乳丁纹玉剑璇	80.0	19.7	13.7	ลายหฺรูตึงเหวิน/ลายตาราง	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
11	M1:493-5	จื่อหมู่ฉื่อเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (子母螭纹玉剑瑰)	83.0	22.3	22.0	ลายฉื่อแม่ลูก	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
12	M1:493-6	จื่อหมู่ฉื่อเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (子母螭纹玉剑瑰)	102.0	20.7	22.3	ลายฉื่อแม่ลูก	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
13	M1:494-2	ซูเมียนหมา หน้าเวเจี้ยนเก้อ (素面玛瑙剑格)	53.0	1.6	22.4	ไม่มีลวดลาย	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
14	M1:494-3	ซูเมียนหมา หน้าเวเจี้ยนปาน (素面玛瑙剑斑)	84.6	23.8	18.4	ไม่มีลวดลาย	ด้านเหนือของ ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก

15	M1:495	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่เจี้ยนชาน (子母螭纹玉剑璇)	107.6	23.2	21.4	ลายฉือแม่ลูก		ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
16	M1:497	ซวงหลงเหวินหยู่เจี้ยนชาน (双龙纹玉剑璇)	72.8	18.7	18.4	ลายมังกรคู่		ด้านเหนือของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
17	M1:498-2	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	56.4	21.7	21.5	ลายหน้า สัตว์	การแกะสลัก นูน ลาดลาย ฉือ	ด้านเหนือของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
18	M1:498-3	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่เจี้ยนชาน (子母螭纹玉剑璇)	105.0	21.0	17.0	ลายฉือแม่ลูก		ด้านเหนือของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
19	M1:504-2	โซ่วเมี่ยนเหวินหยู่เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	54.6	23.2	26.5	ลายหน้า สัตว์	การแกะสลัก นูนลาดลาย ฉือ	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
20	M1:504-3	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่เจี้ยนปาย (子母螭纹玉剑班)	122.5	22.6	14.2	ลายฉือแม่ลูก		ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
21	M1:506-2	ซูเมี่ยนหยู่เจี้ยนเก้อ (素面玉剑格)	53.4	21.8	17.0	ไม่มีลาดลาย		ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
22	M1:506-3	โซ่วเมี่ยนวอเหวินหยู่เจี้ยนกุย (兽面涡纹玉剑瑰)	115.0	23.0	15.6	ลายขด/ลายหน้าสัตว์		ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
23	M1:507-2	กู่เหวินหยู่เจี้ยนโซว (谷纹玉剑首)	48.3	—	17.1	ลายกู่เหวิน		โถงศพซีจ้านฝั่ง ทางเดิน ตะวันตก
24	M1:507-3	โซ่วเออร์เหวินหยู่เจี้ยนเก้อ (兽而纹玉剑格)	56.1	21.8	19.8	ลายหน้าสัตว์		ทางเดินฝั่ง ตะวันตก

25	M1:507-4	ซูเมียนหยู่เจี้ยนมี (素面玉剑秘)	38.0	48.4	39.5	12.7	ไม่มีลวดลาย	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
26	M1:509	ซูเมียนหมา หน้าวเจี้ยนปาน (素面玛瑙剑斑)	52.0		23.2	14.9	ไม่มีลวดลาย	ส่วนกลางของ ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
27	M1:512	โซ่วเมียนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	57.0		23.2	21.6	ลายหน้า สัตว์ การแกะสลัก นูน ลวดลาย ฉือ	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
28	M1:524-2	ฉือเหวินสือเจี้ยนกุย (螭纹石剑瑰)	112.8		25.2	18.6	การแกะสลักนูนลวดลาย ฉือ (สามตัว)	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
29	M1:524-3	ซูเมียนเหวินหยู่ เจี้ยนเก้อ (兽面纹玉剑格)	54.7		22.0	16.4	ลายหน้าสัตว์	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
30	M1:524-4	โซ่วเมียนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	58.1		23.7	27.8	ลายหน้า สัตว์ การแกะสลัก นูนลวดลาย ฉือ	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
31	M1:525-2	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (子母螭纹玉剑瑰)	123.0		24.0	26.0	ลายฉือแม่ลูก	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
32	M1:555	ซูเมียนหมา หน้าวเจี้ยนเก้อ (素面玛瑙剑格) (ไม่สมบูรณ์)	33.1		17.8	18.7	ไม่มีลวดลาย	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
33	M1:556	ซูเมียนหลิวลี่เจี้ยนเตอ (素面琉璃剑地)	26.3	26.3	16.0	9.5	ไม่มีลวดลาย	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
34	M1:781-3	ป้านฉิวจ้วงหมาหน้า เขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	15.2		—	4.6	ไม่มีลวดลาย	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก

35	M1:810	ชื่อเทสิงจุกหนิวหยู่ หยิน (四棱锥钮玉印)	17.0	17.0	20.1	ชื่อเทสิงจุก	มีคำสั่งที่ไม่ ชัดเจนอยู่มุมหนึ่ง	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
36	M1:1434-1	โซ่เมียนเหวินหยู่ เจียนกุย (兽面纹玉剑瑰)	51.7	16.7	21.4	ลายหน้า สัตว์	การแกะสลัก นูนลวดลาย ฉือ	ทางเดินฝั่ง ตะวันตก
37	M1:1434-2	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่ เจียนกุย (子母螭纹玉剑瑰)	109.0	24.4	23.5	ลายฉือแม่ลูก		ทางเดินฝั่ง ตะวันตก

ตารางที่ 4: หยกจากห้องทางทิศตะวันตกของห้องโถงศพหลัก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุ ทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย:มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
1	M1:1483-1	หลงสิงหยู่ชื่อ (龙形玉饰)	89.0	55.9	55.8	การตกแต่งภายนอก ลาย หรรษุยเหวิน ลายหัวมังกร ลายเกล็ด / ด้านในไม่มี ลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
2	M1:1590-1	ฉือเหวินถ่งหลู่หยู่ก้าย (螭纹铜炉玉盖)	41.3		19.1	ฉือสามหัว	ไม่มีลวดลาย	ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
3	M1:1590-2-1	ทวนสิงถ่งหลู่สุยก้าย (环形铜炉玉髓盖)	49.6	16.4	5.7	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
4	M1:1590-2-2	เปี่ยนหยวนหยู่ก้าย 扁圆玉盖	19.0	—	5.9	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
5	M1:1590-3	โกวเหลียนหยุนเหวินหยู่ เจี้ยนโซ่ว (勾连云纹玉剑首) (ไม่สมบูรณ์)	56.8		7.7	ไม่มีลวดลาย	ลายเมฆ เชื่อมต่อกัน	ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
6	M1:1590-5	ซู่เยาจู้จ้วงถ่งจงหยู่กู่ (束腰柱状铜钟玉箍)	39.5		25.3	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
7	M1:1590-6	หยู่ปี้ (玉璧) (ไม่สมบูรณ์)	78.2	6.5	3.2	ลายเมฆม้วน/ เส้นโค้ง คู่ขนาน	ไม่มี ลวดลาย	ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
8	M1:1590-7-1	ป้านหู่จ้วงหยู่ทวน (半弧状玉环) (ไม่สมบูรณ์)	15.5	3.5	3.2	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก

9	M1:1590-7-2	ป้านหูจ้วงหยู่หวน (半弧状玉环) (ไม่สมบูรณ์)	13.9	4.3	3.2	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
10	M1:1590-7-3	หยู่ผิง 玉瓶 (เครื่องอุทิศ)	13.5		22.1	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
11	M1:1590-7-4	หยู่โหรว 玉鞵 (เครื่องอุทิศ)	33.5	20.6	12.0	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
12	M1:1590-8-1	ป้านผิงจ้วงหยู่เซี่ยนชื้อ (半瓶状玉嵌饰)	15.0	9.0	5.3	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
13	M1:1590-8-2	ป้านผิงจ้วงหยู่เซี่ยนชื้อ (半瓶状玉嵌饰)	14.6	8.5	5.0	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
14	M1:1590-8-3	ป้านผิงจ้วงหยู่เซี่ยนชื้อ (半瓶状玉嵌饰)	14.2	8.6	4.8	ไม่มีลวดลาย		ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
15	M1:1590-8-4	เพี้ยนจ้วงหยู่ชื้อ (片状玉饰) (ไม่สมบูรณ์)			2.4-2.7	ไม่สามารถระบุ ได้	ไม่มี ลวดลาย	ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
16	M1:1590-9	ถั่งเซียงหยู่ชื้อ (铜镶玉饰) (ไม่สมบูรณ์)			4.1-22.6	การแกะสลัก ลวดลายฉลุ	ไม่มี ลวดลาย	ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก
17	M1:1590-10	ถั่งเซียงหยู่ชื้อ (铜镶玉饰) (ไม่สมบูรณ์)]4-1.82	ลวดลายเมฆ ม้วน/ เส้นโค้ง คู่ขนาน	ไม่มี ลวดลาย	ส่วนกลางของห้อง ทางทิศตะวันตก ของห้องโถงหลัก

ตารางที่ 5: หยกจากห้องทางทิศตะวันออกของห้องโถงศพหลัก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุดพบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
1	M1:1486-1	สื่อยิ่งเขียนชื่อ (石英嵌饰)	28.6	21.0	5.0	ไม่มีลวดลาย		ทางด้านใต้ของ ห้องทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
2	M1:1486-2	หยู่เพียน (玉片)	26.4	16.0	3.3	ไม่มีลวดลาย		บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
3	M1:1486-3	หยู่เพียน (玉片)	25.9	14.5	2.5-3.6	ไม่มีลวดลาย		บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
4	M1:1486-4	หยู่เพียนเหมาผี (玉片毛坯) (ไม่สมบูรณ์)	43.1	61.6	1.0-2.4	ลวดลาย มังกรหมึก	ไม่มี ลวดลาย	บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
5	M1:1486-5	หยู่ตันเพียน (玉断片)	22.4	10.5	5.3	ไม่มีลวดลาย		บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
6	M1:1486-6	หยู่ตันเพียน (玉断片) (ไม่สมบูรณ์)	38.5	18.2	3.8-4.7	ไม่มีลวดลาย		บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
7	M1:1486-7	หยู่เหยียนจ้าว (玉眼罩)	43.6	22.1	2.8-3.5	ไม่มีลวดลาย		บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก

8	M1:1486-8	ส่วยตีจ้วงสี่อิ่งเขียนชื่อ (水滴状石英嵌饰)	13.8	8.0	1.5-4.7	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
9	M1:1486-9	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.3		5.6	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ของ ห้องทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
10	M1:1486-10	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	10.4		6.0	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ของ ห้องทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
11	M1:1487-1	ป้านฉิวจ้วงหมา หน่าวเขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	21.2		7.3	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงในห้อง ทางทิศ ตะวันออกของ ห้องโถงศพหลัก
12	M1:1487-2	ซูเมี่ยนหยู่หวน (素面玉环)	159.2	89.0	5.6	ไม่มีลวดลาย	ทางใต้ของห้อง โถงศพหลัก
13	M1:1487-3-1	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	8.3		5.1	ไม่มีลวดลาย	ในห้องโถงศพ หลัก
14	M1:1487-3-2	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	12.1		7.7	ไม่มีลวดลาย	ในห้องโถงศพ หลัก
15	M1:1487-3-3	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	10.6		6.2	ไม่มีลวดลาย	ในห้องโถงศพ หลัก
16	M1:1487-3-4	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	11.4		5.7	ไม่มีลวดลาย	ในห้องโถงศพ หลัก

17	MJ:1487-4-1	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.1		8.5	ไม่มีลวดลาย	ในห้องโถงศพ หลัก
18	M1:1487-4-2	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่ง เขียนชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.5	—	6.2	ไม่มีลวดลาย	ในห้องโถงศพ หลัก

19	M1:1487-4-3	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเขียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.2		6.6	ไม่มีลวดลาย	ในห้อง โถงศพ หลัก
20	M1:1487-4-4	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเขียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	10.2		5.6	ไม่มีลวดลาย	ในห้อง โถงศพ หลัก
21	M1:1487-4-5	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเขียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.2	—	5.3	ไม่มีลวดลาย	ในห้อง โถงศพ หลัก
22	M1:1487-4-6	เปียนหยวนจ้วงหมาหน้า เขียนชื่อ (扁圆状玛瑙嵌饰)	17.4	—	4.1	ไม่มีลวดลาย	ในห้อง โถงศพ หลัก
23	M1:1487-4-7	ป้านฉิวจ้วงหมาหน้า เขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	12.7	—	6.3	ลายนิ้ว	ในห้อง โถงศพ หลัก
24	M1:1488	หลงเฟิงฉือเหวินโหวลิ่ง หู่เผย (龙凤螭纹鞞形玉佩)	98.2	70.0	5.2-6.2	มีลายมังกรและลายฉือทั้ง สองด้าน/ ลายหงส์ด้านบน	หน้าห้องทิศ ใต้ (ห้องควบคุม) ของห้อง โถงหลัก
25	M1:1556-19	ฉิวจ้วงสี่อิ่งเขียนชื่อ (球状石英嵌饰)	9.8	—	6.8	ไม่มีลวดลาย	ทางด้าน ใต้ของ ห้องทาง ทิศ

							ตะวันออก ของห้อง โถงศพ หลัก
26	M1:1556-20	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	10.5	—	6.2	ไม่มีลวดลาย	ทางด้าน ใต้ของ ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โถงศพ หลัก
27	M1:1570	หลิงสิงหยู่เซียนชื่อ (菱形玉嵌饰)	46.0	17.0	3.5	ไม่มีลวดลาย	ทางด้าน ใต้ของ ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โถงศพ หลัก
28	M1:1639	กุ้ยหนิว “ต้าหลิวจี้หยิน” หยูยิ่น (龟钮“大刘记印”玉印)	17.6	17.6	16.4	การแกะสลักแบบลอยตัว ทรงเต๋า / มีอักษรประทับ ว่า “大刘记印”	ทางด้าน ใต้ของ ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โถงศพ หลัก
29	M1:1655	เฟิ่งเหนี่ยวเวินหยู่หยูซาง (凤鸟纹玉羽觞)	123.0	78.0	31.0	ลายหงส์และนก/ลาย หน้าสัตว์	ทางใต้ของ ห้องโถง ศพหลัก
30	M1:1656-1	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซียน ชื่อ	9.8	—	7.3	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง

		(半球状石英嵌饰)					ทิศ ตะวันออก ของห้อง โสตศ หลัก
31	M1:1656-2	ป้านฉิวจ้วงงสี่อิ่งเซี่ยน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.7	—	5.8	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โสตศ หลัก
32	M1:1656-3	ป้านฉิวจ้วงงสี่อิ่งเซี่ยน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	10.0	—	6.0	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โสตศ หลัก
33	M1:1656-4	ป้านฉิวจ้วงงสี่อิ่งเซี่ยน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.4	—	6.1	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โสตศ หลัก
34	M1:1656-5	ป้านฉิวจ้วงงสี่อิ่งเซี่ยน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.6		7.0	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โสตศ หลัก

35	M1:1656-6	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซี่ยน ซื่อ (半球状石英嵌饰)	9.6		5.8	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพ หลัก
36	M1:1656-7	ฉิวจ้วงสี่อิ่งเซี่ยนซื่อ (球状石英嵌饰)	10.0	=	7.8	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพ หลัก
37	M1:1656-8	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซี่ยน ซื่อ (半球状石英嵌饰)	9.8		5.5	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพ หลัก
38	M1:1656-9	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซี่ยน ซื่อ (半球状石英嵌饰)	11.6	---	8.1	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพ หลัก
39	M1:1656-10	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซี่ยน ซื่อ (半球状石英嵌饰)	9.9		5.5	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง

							โลงศพ หลัก
40	M1:1656-11	ป้านฉิวจ้วงหมาหน้า เขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	8.1	—	3.5	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โลงศพ หลัก
41	M1:1656-12	ส่วยตีจ้วงสืออิงเขียนชื่อ (水滴状石英嵌饰)	14.7	10.6	3.0-7.8	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โลงศพ หลัก
42	M1:1656-13	ป้านฉิวจ้วงสืออิงเขียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.6	—	6.3	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โลงศพ หลัก
43	M1:1656-14	ป้านฉิวจ้วงหมาหน้า เขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	10.2	—	6.2	ไม่มีลวดลาย	บนเตียงใน ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โลงศพ หลัก
44	M1:1656-15	ป้านฉิวจ้วงสืออิงเขียน ชื่อ	9.6	—	5.0	ไม่มีลวดลาย	ทิศใต้ของ ห้องทิศ ตะวันออก

		(半球状石英嵌饰)					ของโลง ศพชั้นบน
45	M1:1656-16	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	11.0	—	7.1	ไม่มีลวดลาย	ทิศใต้ของ ห้องทิศ ตะวันออก ของโลง ศพหลัก
46	M1:1656-17	ส่วยตี้จ้วงสี่อิ่งเซียนชื่อ (水滴状石英嵌饰)	14.5	11.1	7.7	ไม่มีลวดลาย	ทิศใต้ของ ห้องทิศ ตะวันออก ของโลง ศพชั้นบน
47	M1:1656-18	ป้านฉิวจ้วงสี่อิ่งเซียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	9.9	—	5.4	ไม่มีลวดลาย	ทิศใต้ของ ห้องทิศ ตะวันออก ของโลง ศพชั้นบน
48	M1:1660	โกวเหลียนหยุนเหวินหญู่ หวน (勾连云纹玉环)	106.0	67.0	1.5	ลายเมฆเชื่อมต่อกัน	ทางใต้ของ ห้องโลง ศพหลัก
49	M1:1661	หลงโซ่วหญู่ไตโกว (龙首玉带钩)	95.6	11.0	17.8	ทรงมังกร/ทรงผีฟ้า /ไม่มี ลวดลาย	ทางใต้ของ ห้องโลง ศพหลัก
50	M1:1662	หลงเฟิงฉือเหวินโหรว สิงสี่เพ่ย (龙凤螭纹鞞形石佩)	83.8	83.7	3.9-5.1	ฉลุลวดลายมังกร หงส์ และฉือทั้งสองด้าน	ทางใต้ของ ห้องโลง ศพหลัก
51	M1:1664-1	ฉือเหวินหญู่เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	130.3	23.0	21.8	การแกะสลักนูนลวดลาย ฉือ	ทางใต้ของ ห้องโลง ศพหลัก
52	M1:1676-1	โกวเหลียนหยุนเหวินหญู่ เจี้ยนกุย	82.5	28.0	16.6	ลายเมฆเชื่อมต่อกัน	แผ่นกลาง ของห้อง

		(勾连云纹玉剑瑰)						โลงศพ หลัก
53	M1:1676-2	ชู่เมี่ยนเหวินหญู่เจี้ยนเก้อ (兽面纹玉剑格)	59.4	37.0	21.5	ลายหน้าสัตว์		แผ่นกลาง ของห้อง โลงศพ หลัก
54	M1:1676-3	ชื้อตี้เหวินหญู่เจี้ยนโซ่ว (柿蒂纹玉剑首)	41.6	—	18.2	ลายก้าน ลูกพลับ	ลวดลาย ตะขอเชื่อม	แผ่นกลาง ของห้อง โลงศพ หลัก
55	M1:1677-1	โซ่วเมี่ยนเหวินหญู่เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰)	131.6	24.8	15.0	ลายหน้าสัตว์ลายเมฆ ม้วน		แผ่นกลาง ของห้อง โลงศพ หลัก
56	M1:1677-2	ชู่เมี่ยนเหวินหญู่เจี้ยนเก้อ (兽面纹玉剑格)	59.0	27.0	19.3	ลายหน้าสัตว์		แผ่นกลาง ของห้อง โลงศพ หลัก
57	M1:1679-1	ชู่เมี่ยนหญู่เจี้ยนมี (素面玉剑秘)	22.7 20.9	18.0	13.0	ไม่มีลวดลาย		บนเตียงสี ส้ม ทางด้าน ใต้ของ ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โลงศพ หลัก
58	M1:1679-2	โซ่วเมี่ยนเหวินสือ เจี้ยนเก้อ 兽面纹石剑格	51.1	15.0	22.0	ลายหน้าสัตว์		บนเตียงสี เหลือง ทางด้าน ใต้ของ

							ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพ หลัก
59	M1:1679-3	โซ่เวียนหลงเฟิงเหวินห อยู่เจียนปาน (兽面龙凤纹玉剑斑)	84.3	18.5	10.0	ลายกู่/ลายหน้าสัตว์/ลาย มังกรและหงส์	แผ่นกลาง ของห้อง โคงศพ หลัก
60	M1:1717	ฉงโพ้วซือ (虫珀饰)	—	—	—	ไม่มีลวดลาย/ภายในมี แมลงตัวเล็ก	ทิศใต้สุด ของห้อง ทิศ ตะวันออก ของโคง ศพหลัก
61	M1:1718	กุกุหนิวหยูยิ่น (ไม่มี ตัวอักษร) (龟钮玉印(无字))	23.0	23.0	19.3	แกะสลักนูนทรงเต่า/ไม่ มีข้อความประทับ	ทางด้าน ใต้ของ ห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพ หลัก

62	M1:1719	หยูเหยียนจ้าว (玉眼罩)	43.9	31.1	2.2-3.6	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
----	---------	------------------------	------	------	---------	-------------	---

63	M1:1721	กู่เหวินผู่เหวินหู่ปี้ (谷纹蒲纹玉璧)	116.4	46.6	5.0	ลายผู่ เหวิน	ลายกู่เหวิน	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
64	M1:1729-1	ถงสิงหู่ซื่อ (筒形玉饰)	23.8	41.1	34.0	ลายนก ประดับ มงกุฏ	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
65	M1:1729-2	เฟิงสิงสือซื่อ (凤形石饰)	43.4	14.9	7.0	แกะสลักฉลุลายหงส์		ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
66	M1:1729-3-1	ซานสิงหู่เฟียนเซี่ยนซื่อ (山形玉片嵌饰)	29.5	19.6	3.3	เส้นสั้น สลักหยาง	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
67	M1:1729-3-2	ซานสิงหู่เฟียนเซี่ยนซื่อ (山形玉片嵌饰)	31.1	20.4	2.4	เส้นสั้น สลักหยาง	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
68	M1:1729-3-3	ซานสิงหู่เฟียนเซี่ยนซื่อ (山形玉片嵌饰)	26.4	15.0	3.6	ไม่มี ลวดลาย	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง

		(ไม่สมบูรณ์)						ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
69	M1:1729-3-4	เทรินสิงห์ญี่ปุ่นเขียนชื่อ (人形玉片嵌饰)	26.4	22.2	3.9	ภาพคนใน ท่านั่ง	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
70	M1:1729-3-5	ถงสิงห์ญี่ปุ่น (筒形玉饰) (ไม่สมบูรณ์)	23.3	29.2	3.4	หวงก้วน จ้วงชื่อ เหนี่ยวเห วิน	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
71	M1:1729-3-6	เทรินสิงห์ญี่ปุ่นเขียนชื่อ (人形玉片嵌饰)	30.1	18.7	3.6	ภาพคน คุกเข่าหัน ซ้าย	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
72	M1:1729-3-7	ซานสิงห์ญี่ปุ่นเขียนชื่อ (山形玉片嵌饰)	24.9	19.1	4.1	เส้นสั้น สลักหยาง	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
73	M1:1729-3-8	ซานสิงห์ญี่ปุ่นเขียนชื่อ (山形玉片嵌饰)	28.8	20.7	3.4	เส้นสั้น สลักหยาง	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก

								ของห้อง โคงศพหลัก
74	M1:1729-3-9	ชานสิงห์ใหญ่เพียนเขียนชื่อ (山形玉片嵌饰)	30.5	22.3	3.2	เส้นสั้น สลักหยาง	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
75	M1:1729-4	เพิงสิงสี่ชื่อ (凤形石饰)	43.3	17.0	9.4	แกะสลักฉลุลายหงส์		ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
76	M1:1729-5	ถงสิงหยู่ชื่อ (筒形玉饰)	41.5	33.4	24.0	หวงก้วน จ้วงชื่อ เหนียวเห วิน	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
77	M1:1729-6	เพิงสิงสี่ชื่อ (凤形石饰)	47.6	17.1	8.3	แกะสลักฉลุลายหงส์		ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก
78	M1:1730	ป้านฉิวจ้วงใหญ่เขียนชื่อ (半球状玉嵌饰)	23.0		6.2	ไม่มีลวดลาย		ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โคงศพหลัก

79	M1:1731	ป้านฉิวจ้วงหยู่เขียนชื่อ (半球状玉嵌饰)	15.8		6.3	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โรงศพหลัก
80	M1:1733	หยู่เพียนเขียนชื่อ (玉片嵌饰)	45.8	30.8	1.9- 2.4	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้อง โรงศพหลัก
81	M1:1741-1	หยู่เพียน (玉片)	58.1	46.4	3- 10.3	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้องทาง ทิศ ตะวันออก ของห้องโรง ศพหลัก
82	M1:1741-2	หยู่เพียน (玉片)	57.9	37.3	1.2-3.1	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโรง ศพหลัก
83	M1:1741-3	หยู่เพียนเหมมาผี (玉片毛坯)	46.5	36.5	1.4-4.2	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโรง ศพหลัก
84	M1:1741-4	ต้าหลี่เหยียนปี้ (大理岩壁)	92.3	32.4	3.4-7.0	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง

							ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพหลัก
85	M1:1741-5	ป้านฉิวจ้วงหมาหน้า เขียนชื่อ (半球状玛瑙嵌饰)	23.2		17.2	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพหลัก
86	M1:1741-6	ป้านฉิวจ้วงหยูเขียนชื่อ (半球状玉嵌饰)	12.4		5.1	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพหลัก
87	M1:1741-7	ป้านฉิวจ้วงหยูเขียนชื่อ (半球状玉嵌饰)	24.6	20.8	4.9	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพหลัก
88	M1:1741-8	หยู่เพียน (玉片)	41.1	20.6	5.2	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพหลัก
89	M1:1741-9	หยู่เพียน (玉片)	42.7	26.4	0.9- 5.2	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก

							ของห้องโถง ศพลักษ์
90	M1:1741-10	หยู่เพียน (玉片)	41.6	22.7	5.4	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพลักษ์
91	M1:1741-11	หลังสิ่งหยู่เพียนเขียนชื่อ (菱形玉片嵌饰)	16.2	7.0	1.6-1.9	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพลักษ์
92	M1:1741-12	ป้านฉิวจ้วงหยู่เขียนชื่อ (半球状玉嵌饰)	13.0		6.7	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพลักษ์
93	M1:1741-13	ป้านฉิวจ้วงสี่อิงเขียน ชื่อ (半球状石英嵌饰)	12.5		6.2	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพลักษ์
94	M1:1741-14	ป้านฉิวจ้วงหยู่เขียนชื่อ (半球状玉嵌饰)	8.6		5.0	ไม่มีลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโถง ศพลักษ์

95	M1:1741-15	หยู่เพี้ยนเหมาผี (玉片毛坯)	87.3	36.9	0.8-1.5	ไม่มีลวดลาย		ทางด้านใต้ของห้องทางทิศตะวันออกเฉียงของห้องโลงศพหลัก
96	M1:1743	โปวหลีเซียนซือ (琉璃嵌饰)	21.1		6.8	ไม่มีลวดลาย		ทางด้านใต้ของห้องทางทิศตะวันออกเฉียงของห้องโลงศพหลัก
97	M1:1779-1	หมาหน่าวเซียนซือ (玛瑙嵌饰)	34.4	17.9	9.9	ไม่มีลวดลาย		ทางด้านใต้ของห้องทางทิศตะวันออกเฉียงของห้องโลงศพหลัก
98	M1:1794-1	หยู่เจี้ยนโซ่ว (玉剑首)	52.5		15.8	ห้วงเก้อเหวิน/ ฉาง หยุนเหวิน	การแกะสลัก นูนชวน หยุนฉือ	บนฝาโลงศพหลักในห้องหลัก
99	M1:1794-2	โซ่วเมี้ยนเหวินหยู่ เจี้ยนกุย (兽面纹玉剑瑰) (ไม่สมบูรณ์)	40.7	20.7	17.6	ลายหน้า สัตว์	การ แกะสลักนูน ลวดลายฉือ	บนฝาโลงศพหลักในห้องหลัก
100	M1:1794-3	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่เจี้ยน ปาน (子母螭纹玉剑斑) (ไม่สมบูรณ์)	118.7	23.8	14.2	ลายฉือแม่ลูก		บนฝาโลงศพหลักในห้องหลัก
101	M1:1809	ชุยหลงเหวินหยู่หวน (夔龙纹玉环)	94.8	60.9	5.6	ลายมังกรกุยหัวเดียวและ สองร่าง		ด้าน ตะวันออกเฉียง

								ของโรงศพหลัก
102	M1:1810-1	ซูเมียนหยู่หวน (素面玉环) (ไม่สมบูรณ์)			2.6-2.9	ไม่มีลวดลาย		ด้านตะวันออกของโรงศพหลัก
103	M1:1810-2	ซูเมียนหยู่หวน (素面玉环) (ไม่สมบูรณ์)			2.4-2.6	ไม่มีลวดลาย		ด้านตะวันออกของโรงศพหลัก
104	M1:1813-1	ผู่เหวินหยู่ปี้ (蒲纹玉璧)	169.0	43.0	4.9-5.3	ลายผู่เหวิน		ห้องโรงศพหลัก

105	M1:1825-1	กู่เหวินหยู่ปี้ (谷纹玉璧)	18.0	5.8	3.1-4.6	ลายกู่เหวิน		โรงศพหลักทางใต้
106	M1:1833	ป้านฉิวจ้วงชิงหยู่เซี่ยนซือ (半球状青玉嵌饰)	22.4	—	5.8	ไม่มีลวดลาย		ทางด้านใต้ของห้องทางทิศตะวันออกของห้องโรงศพหลัก
107	M1:1832	ป้านฉิวจ้วงหยู่เซี่ยนซือ (半球状玉嵌饰)	18.9		4.3	ไม่มีลวดลาย		ทิศใต้ของห้องโรงศพหลัก
108	M1:1854-1	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่เจี้ยนเก้อ (子母螭纹玉剑格) (ไม่สมบูรณ์)	54.5	16.3	19.6	ลายหน้าสัตว์	การแกะสลักนูนลวดลายฉือ	ด้านทิศตะวันตกของกล่องดาบนอกโรงศพหลัก

109	M1:1854-2	จี้หมู่ฉือเหวินหยู่เจี้ยนหน่าว (子母螭纹玉剑璫)	95.6	22.7	19.4	ลายฉือแม่ลูก		แผ่นบนด้าน นอกโลงศพ หลัก
110	M1:1875	หยู่เพียนชื้อ (玉片饰) (ไม่สมบูรณ์)	80.1	49.9	3.8	ตัวอย่างหมึก ลายมังกร	ไม่มี ลวดลาย	ทางด้านใต้ ของห้อง ทางทิศ ตะวันออก ของห้องโลง ศพหลัก

ตารางที่ 6: หยกในโลงศพหลัก

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุ ทางวัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง		สถานที่ขุด พบ
			ยาว	กว้าง	หนา	ด้านหน้า	ด้านหลัง	
1	M1:1878-11	โกวเหลียนกู่ เหวินหยู่ปี้ (勾连谷纹玉璧)	139.0	42.0	3.6	โกวเหลียนกู่เหวิน (勾连谷纹)		ฝั่ง ตะวันตก ของหมอน ในโลงศพ หลัก
2	M1:1878- 15④	หยู่กู่ย (玉圭)	161.2	69.4	8.9	ไม่มีลวดลาย		ภายใน กล่อง เครื่องเงิน หมายเลข 15① ใน โลงศพ หลัก
3	M1:1878-17	กู่เหวินหยู่ปี้ (谷纹玉璧)	103.2	68.5	6.7	ลายกู่เหวิน		ส่วนกลาง ของฝา ชั้นในของ โลงศพหลัก
4	M1:1878-20	หลงโซ่วหยู่ไตโกว (龙首玉带钩)	131.3	14.8	31.5	ทรงมังกร/ทรงลูกบาศก์/ ลายเต่า		ในโลงศพ หลัก

5	M1:1878-21	หลงฉือเหวินเตี้ยสิงหยู่ เพี้ย (龙螭纹蝶形玉佩)	111.0	83.0	3.8-5.0	ฉลุลายมังกรและฉือทั้งสอง ด้าน	โลงศพหลัก ของหลิว เฮ้อ	
6	M1:1878-23	ฉือหนิว “หลิวเฮ้อ” หยูยั้ง (螭钮“刘贺”玉印)	21.3	21.3	15.7	สลักนูนทรงฉือ/ จารึก “หลิวเฮ้อ”	ส่วนเอน ของ เจ้าของ หลุมศพใน โลงศพ หลัก	
7	M1:1878-24	ขุยหลงเหวินหยู่ปี้ (夔龙纹玉璧)	216.7	27.3	5.2	ลายฉูเหวิน	ลายมังกรกฤษ	ด้านทิศ ตะวันตก บนส่วน หน้าอก ของ เจ้าของ หลุมศพ
8	M1:1878-25	ขุยหลงเหวินหยู่ปี้ (夔龙纹玉璧)	220.4	52.3	8.5	ลายกู่เหวิน	ลายมังกรกฤษ	ด้านทิศ ตะวันตกบน ส่วนหน้าอก ของเจ้าของ หลุมศพ
9	M1:1878-26	ขุยหลงเหวินหยู่ปี้ (夔龙纹玉璧)	281.8	44.6	7.8	ลายฉูเหวิน	ลายมังกรกฤษ	ด้านทิศ ตะวันออก บนส่วน หน้าอก ของ เจ้าของ หลุมศพ
10	M1:1878-27	หลงโซ่วหยู่ไตโกว (龙首玉带钩)	132.0	14.6	31.6	ทรงมังกร/ทรงลูกบาศก์/ ลายเต่า	ในโลงศพ หลัก	

11	M1:1878-28	ชุกหลงเหวินหฺยู่ปี้ (變龙纹玉璧)	208.3	57.6	5.3	ลายกู่เหวิน	โพหลงเหวิน	ส่วนเป่า ของเจ้าของ โคงศพหลัก
12	M1:1878-29	ลิวเหล็งจู่สุ่ยจิงจู (六棱柱水晶珠)	28.0	18.7	1.8	โปร่งใสไม่มีแสง		ส่วนเอว ของ เจ้าของโคง ศพหลัก
13	M1:1878-30	กู่เหวินหฺยู่ปี้ (谷纹玉璧) (ไม่สมบูรณ์)	146.7	57.8	5.5	ลายกู่เหวิน		ส่วนตรง กลาง ทางด้านใต้ ของโคงศพ หลัก
14	M1:1878-31	กู่เหวินหฺยู่ปี้ (谷纹玉璧)	142.9	46.0	5.2	ลายกู่เหวิน		ส่วนกลาง ด้านเหนือ ของโคงศพ หลัก
15	M1:1878-32	กู่เหวินหฺยู่ปี้ (谷纹玉璧)	174.8	54.6	5.0	ลายกู่เหวิน		ส่วนพื้น ล่างของ โคงศพ หลักที่ปิด อยู่
16	M1:1878-33	กู่เหวินหฺยู่ปี้ (谷纹玉璧) (ไม่สมบูรณ์)	163.0	56.5	5.2-5.8	ลายกู่เหวิน		ด้านในของ ส่วนท้าย ทอยของ โคงศพ หลัก
17	M1:1878-35	หฺยู่เฟี้ยนชื้อ (玉片饰)	—	—	2.4	ไม่มีลวดลาย		ภายในโคง ศพ
18	M1:1878-36	หฺยู่เฟี้ยนชื้อ (玉片饰)			2.4	ไม่มีลวดลาย		ในโคงศพ หลัก

19	M1:1878-38	หยู่เลย (玉勒)	55.7	9.4	3.6	ไม่มีลวดลาย	ในโลงศพ หลัก
20	M1:1878-39	โซ่วโซวหยู่ไตโกว (兽首玉带钩)	33.6	10.9	10.3	ทรงสัตว์/ทรงผีผา/ลายเมฆ	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก
21	M1:1878-40	ซานเจียเถี่ยซินซวง หลงโซ่วหยู่ไตโกว (三节铁芯双龙首 玉带钩)	99.3	15.7	20.2	ทรงมังกร/ทรงมังกร/คำ จารึก “十二”	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก
22	M1:1878-41	หยู่กว่าน (玉管)	129.6	11.8	5.8	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก
23	M1:1878-42	หยู่กว่าน (玉管)	124.6	7.9	4.3	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก
24	M1:1878-43	หมาหน่าจู่ (玛瑙珠)	7.1		2.8	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก
25	M1:1878-44	หมาหน่าจู่ (玛瑙珠)	38.5		1.9	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก
26	M1:1878-45	หมาหน่าจู่ (玛瑙珠)	7.3		2.4	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก

27	M1:1878-47	โซ่วสิงห์โพซื่อ (兽形琥珀饰)	20.5	12.7	12.6	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโรง ศพหลัก
28	M1:1878-48	หยูจาง (玉璋)	68.3	8.3	1.6	ไม่มีลวดลาย	ในโรงศพ หลัก
29	M1:1878-49	หยูปาน (玉板)	64.3	7.8	1.6	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโรง ศพหลัก
30	M1:1878-50	หมาหน้าวู (玛瑙珠)	6.2		2.4	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโรง ศพหลัก
31	M1:1878-51	หยูถ่าง (玉躺)	49.8	8.4	3.6	ไม่มีลวดลาย	ส่วนเอว ของ เจ้าของโรง ศพหลัก
32	M1:1878-52	กู่เหวินหยูปี้ (谷纹玉璧)	135.2	51.3	5.7	ลายกู่เหวิน	หยูปี้ (พื้น) ใต้ร่างเทียม เบอร์ 31
33	MJ:1878-56-1	หลงเฟิงเหวินหยูหวน (龙凤纹玉环)	91.0	48.0	4.0	ฉลุลายมังกรและหงส์	ตะวันตก เฉียงเหนือ ของหมอน ในโรงศพ หลัก
34	M1:1878-56-2	เฟิงเหวินหยูหวน (凤纹玉环) (ไม่สมบูรณ์)			3.2	ฉลุลายหงส์	ส่วน ตะวันตก ของหมอน ในโรงศพ หลัก

35	M1:1878-57	หลงเหวินฉือเหวิน หู่หวน (龙纹螭纹玉环) (ไม่สมบูรณ์)			3.0-3.6	ฉลุลายมังกรและฉือ	ส่วนหมอน ของ เจ้าของ หลุมศพ
36	M1:1878-58	กู่เหวินหู่ปี้ (谷纹玉璧) (ไม่สมบูรณ์)	183.2	77.3	57.1	ลายกู่เหวิน	ส่วนหมอน ของ เจ้าของ หลุมศพ
37	M1:1878-59	กู่เหวินหู่ปี้ (谷纹玉璧)	93.3	38.5	5.0-5.2	ลายกู่เหวิน	ด้านทิศ ตะวันตก ของหมอน ในโลงศพ หลัก
38	M1:1878-60	ผู่เหวินหู่ปี้ (蒲纹玉璧)	96.0	42.0	3.4-4.6	ลายผู่เหวิน	ด้านทิศ ตะวันออก ของหมอน ในโลงศพ หลัก
39	M1:1878-61	ตี้สิงหู่เฟี้ยน (梯形玉片)	164.7	166.1	3.1	ลายเมฆม้วนหมึกดำ/ลาย หัวใจลูกพีช	ด้านทิศ ตะวันออก ของหมอน ในโลงศพ หลัก
40	M1:1878-62	หู่ฉานเฟี้ยน (玉残片) (ไม่สามารถ ประกอบได้)			2.4-3.2	ลวดลายแถบโค้งสีดำ	ส่วนหมอน ของ เจ้าของ หลุมศพ
41	M1:1878-73	เกอสิงหู่เฟี้ยน (戈形玉片)	172.8	94.5	1.4-4.2	ไม่มีลวดลาย	ด้านเหนือ ของหมอน ภายในโลง ศพหลัก

42	M1:1878-77	กู่เหวินหยู่ปี้ (谷纹玉璧)	141.2	51.7	5.2-5.7	ลายกู่เหวิน	ด้าน ตะวันออก ของหมอน ภายในโลง ศพหลัก
43	M1:1878-78	ซวงลิวเหลิ่งไถส่วยจิงจู (双六棱台水晶珠)	21.4	25.8	1.6	โปร่งแสง	ส่วนเอว ของ เจ้าของโลง ศพหลัก

ตารางที่ 7: หยกที่ขุดพบจากสุสานหมายเลข 5

ลำดับ	หมายเลข โบราณวัตถุทาง วัฒนธรรม	ชื่อ	ขนาด (หน่วย: มม.)			การตกแต่ง	สถานที่ขุดพบ	
			ยาว	กว้าง	หนา			
1	M5P-1198-1	จื่อหมู่ฉือเหวินหยู่ เจี้ยนชวาน (子母螭纹玉剑 璇)	97.4	23.6	25.7	ลายฉือแม่ลูก	สุสานหมายเลข 5	
2	M5P-1198-2	ซู่เมี่ยนหยู่เจี้ยนมี (素面玉剑秘)	26.3	23.5	35.5	11.7	ไม่มีลวดลาย	สุสานหมายเลข 5

จากคำอธิบายข้างต้นของเครื่องใช้หยกและจำนวนที่ขุดพบในแต่ละหน่วย (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8: จำนวนที่ขุดพบในแต่ละหน่วย

สถานที่ขุดพบ	จำนวนหยก(หน่วย:ชิ้น)
หยกในคลังเครื่องใช้เพื่อความบันเทิงจากโรงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดินตะวันตก	12
หยกในกล่องเครื่องเงินระหว่างคลังเอกสารในโรงศพซีจ้านฝิ่ง และคลังเครื่องใช้เพื่อความบันเทิงจากโรงศพซีจ้านฝิ่ง ทางเดินตะวันตก	190
หยกของคลังอาวุธโรงศพซีจ้านฝิ่งทางเดินตะวันตก	37
หยกจากห้องทางทิศตะวันตกของห้องโรงศพหลัก	17
หยกจากห้องทางทิศตะวันออกของห้องโรงศพหลัก	110
หยกในโรงศพหลัก	43
หยกที่ขุดพบจากสุสานหมายเลข 5	2
รวมทั้งสิ้น	411

ภาคผนวก ข

ผู้วิจัยเชื่อว่าเพื่อทำความเข้าใจเสียง ความต้องการ และความพึงพอใจของเยาวชน จำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเยาวชนในเชิงลึก งานวิจัยนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ สถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ได้แก่ จัตุรัสประชาชน สวนสาธารณะประชาชน สนามเด็กเล่น และ สถานที่อื่น ๆ ที่เหล่าเยาวชนมักจะมารวมตัวกัน โดยดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์เยาวชนที่เคย เดินทางไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สัญจรหรือไม่ และเตรียมพร้อมสำหรับการเปิดตัวพิพิธภัณฑ์สัญจรให้ได้ ดียิ่งขึ้น

ในระหว่างเดือนกันยายนถึงตุลาคม ค.ศ. 2023 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ประมาณ 10 ครั้ง ในสถานที่ที่เหล่าเยาวชนมักจะมารวมตัวกันในเมืองหนานชาง และการสัมภาษณ์แต่ละครั้งใช้เวลา ประมาณ 15 นาที การรวบรวมเนื้อหาของการสัมภาษณ์มีดังต่อไปนี้

ตารางการรับรู้สถานการณ์วัฒนธรรมให้สุนโฮว			
โมดูลที่ 1	องค์ประกอบทางวัฒนธรรม	ความถี่ของคำ	ความถี่
	สุสานให้สุนโฮว	118	75.64%
	เกือกม้าทอง	113	72.44%
	หลิวเฮ่อ	69	44.23%
	โคมไฟสัมฤทธิ์ เยียนหยู่	27	17.31%
	แคว้นให้สุนโฮว	21	13.46%
	หลุมรถม้า	17	10.90%
	ภาพบนกระจกเคลือบ ภาพเหมือนขงจื้อ	15	9.62%
	มณฑลหยูจาง	13	8.33%
	ตระกูลของหลิวเฮ่อ	13	8.33%
	โคมไฟสัมฤทธิ์ทรงถั่ว	12	7.69%
	ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก	11	7.05%
	หลิวชงกั๋ว	11	7.05%
	เครื่องรถม้า	9	5.77%
เครื่องเงิน	8	5.13%	

	ชนชั้นสูงสมัยราชวงศ์ อื่น	6	3.85%
	เจียนตูให้ฮุน	4	2.56%
โมดูลที่ 2	เครื่องสัมฤทธิ์	28	17.95%
	กองทองและเหรียญ	21	13.46%
	เงินอุจู้	14	8.97%
	ลัทธิขงจื้อ	8	5.13%
	แคว้นหยูราชวงศ์อื่น	5	3.21%
	ระบบตำบลและระบบ ศักดินา	4	2.56%
	ระบบสุสานของเลีย โหว	3	1.92%
	ห้องของจักรพรรดิ สมัยราชวงศ์อื่น ตะวันตก	3	1.92%
	ประวัติศาสตร์ราชวงศ์ อื่นตะวันตก	3	1.92%
	ลัทธิขงจื้อ หนานฝู	2	1.28%
	จื่อจินเฉิง	2	1.28%
	โมดูลที่ 3	ระบบการผลิตทอง	3
ม้วนไม้ไผ่		2	1.28%
โมดูลที่ 4	กระดิ่งแบน ระฆัง แบน	3	1.92%
โมดูลที่ 5	พิธีกรรม ดนตรีและ งานเลี้ยง	4	2.56%
	เครื่องเหล้า	3	1.92%
	ตั้งเหวินสัมฤทธิ์	1	0.64%
	เมืองสัตว์สัมฤทธิ์	1	0.64%
	เครื่องอุทิศเค้กทอง	1	0.64%
	หลิวหลี่สี	1	0.64%

ลูกปัดคริสตัล	1	0.64%
เครื่องอุทิศหยก	1	0.64%
เครื่องประดับดาบ	1	0.64%
เครื่องกลั่นสัมฤทธิ์	1	0.64%

พิธีกรรม ดนตรีและงานเลี้ยง (4) เครื่องเหล็ก (3) ดิ่งหวินสัมฤทธิ์ (1) เมืองสัตว์สัมฤทธิ์ (1)
เครื่องอุทิศเด็กทอง (1) หลิวหลี่สี (1) ลูกปัดคริสตัล (1) เครื่องอุทิศหยก (1)
เครื่องประดับดาบ (1) เครื่องกลั่นสัมฤทธิ์ (1)

โมดูลที่ 5

โมดูลที่ 2

เครื่องสัมฤทธิ์ (28)
ทองทองและเหรียญ (21)
เงินจิว (14)
ลัทธิขงจื้อ (8)
แค้วนหูยู่ราชวงศ์ฮั่น (5)
ระบบตำบลดและระบบศักดินา (4)
ระบบสุสานของเฉียวฮิว (3)
ห้องของจักรพรรดิสมัยราชวงศ์ฮั่น
ตะวันตก (3)
ประวัติศาสตร์ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (3)
ลัทธิขงจื้อ นานานู่ (2)
จิวจินเจิง (2)

โมดูลที่ 6 ไม่มี (0)

โมดูลที่ 3 ระบบการผลิตทอง (3) ม้วนไม้ไผ่ (2)

โมดูลที่ 1

สุสานไห่ฮุนโฮว (118) เกือกม้าทอง (113)
หลิวเฮ้อ (69) โคมไฟสัมฤทธิ์เยื้องหู (27)
แค้วนไห่ฮุนโฮว (21) หลุมรถม้า (17)
ภาพบนกระจกเคลือบภาพเหมือนขงจื้อ (15)
มณฑลหยางสมัยราชวงศ์ฮั่น (13)
ตระกูลของหลิวเฮ้อ (13) โคมไฟสัมฤทธิ์ทรงตัว (12)
ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (11) หลิวรุ่งกั๋ว (11)
เครื่องรถม้า (9) เครื่องเงิน (8)
ชนชั้นสูงสมัยราชวงศ์ฮั่น (6) เจียนตูไห่ฮุน (4)

โมดูลที่ 4 กระดิ่งแบน ระฆังแบน (3)

โมดูลที่ 7

ไม่มี (0)

- โมดูลที่ 1 : "เยาวชนที่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว" "เยาวชนที่อื่นที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว" และ "เยาวชนที่ไม่เคยเดินทางไปไห่ฮุนโฮว"
- โมดูลที่ 2 : "เยาวชนในพื้นที่ที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว" และ "เยาวชนที่อื่นที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว"
- โมดูลที่ 3 : "เยาวชนในพื้นที่ที่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว" และ "เยาวชนที่ไม่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว"
- โมดูลที่ 4 : "เยาวชนนอกพื้นที่ที่เคยมาพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว" และ "เยาวชนที่ไม่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว"
- โมดูลที่ 5 : "เยาวชนในพื้นที่ที่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว"
- โมดูลที่ 6 : "เยาวชนนอกพื้นที่ที่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว"
- โมดูลที่ 7 : "เยาวชนที่ไม่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว"

โมดูลที่ 1 คือ ภาพวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่มได้แก่ “เยาวชนที่เคยไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว” “เยาวชนพื้นที่อื่นที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว” และ “เยาวชนที่ไม่เคยเดินทางไปไห่ฮุนโฮว” รวมทั้งสิ้น 16 รายการ ภาพวัฒนธรรมข้างต้นล้วนมีอิทธิพลต่อเยาวชนทั้งสามกลุ่มในระดับหนึ่ง ในบรรดานั้น วัฒนธรรมสุสานไห่ฮุนโฮว วัฒนธรรมเกือกม้าทอง และวัฒนธรรมหลิวเฮ้อ มีอิทธิพลสูงสุด จะเห็นได้ว่าทั้งสามวัฒนธรรมมีอิทธิพลสูง ทั้งในและนอกพื้นที่ โมดูลที่ 2 เป็นภาพวัฒนธรรมที่แบ่งปันโดยทั้งสองกลุ่ม “เยาวชนในพื้นที่ที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว” และ “เยาวชนพื้นที่อื่นที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว” รวมทั้งหมด 10 รายการ วัฒนธรรมประเภทนี้มีชื่อเสียงสูงในหมู่ “เยาวชนในพื้นที่ที่เคยเดินทางไปพิพิธภัณฑ์ไห่ฮุนโฮว” และ “เยาวชนพื้นที่อื่นที่เคยเดินทางไป

พิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” ในขณะที “เยาวชนในพื้นที่ทีเคยเดินทางไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” “เยาวชน” กลุ่มนี้ไม่ค้อยประทับใจมากนัค ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรมเหล่านี้แพร่หลายในมณฑลนี้ค่อนข้างสูง และสามารถให้ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” สัมผัสได้อย่างรวดเร็ว แต่ไม่ค้อยเป็นที่รู้จักนอกมณฑล และเป็นวัฒนธรรมทีต้องเผยแพร่สู่โลกภายนอก โมดุลที 3 เป็นภาพวัฒนธรรมทีแบ่งปันโดยทั้งสองกลุ่ม “เยาวชนในพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” รวม 2 รายการ วัฒนธรรมส่วนนี้มีอิทธิพลบางประการระหว่างสองกลุ่มคือ “เยาวชนในพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และ “เยาวชนทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” ไม่มีใครกล่าวถึงกลุ่มนี้ “เยาวชนจากนอกพื้นที่” ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วัฒนธรรม “ระบบการผลิต” และ “เจียนตุ” ได้แพร่กระจายในมณฑลแล้วยังมีอิทธิพลนอกมณฑลอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ขอบเขตการแพร่กระจายในมณฑลไม่ใหญ่นัคที ปัจจุบันจึง ได้แพร่กระจายไปสู่ “เยาวชนนอกพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” เยาวชนกลุ่มนี้จึงไม่ได้สัมผัสกับสองวัฒนธรรมนี้ โมดุลที 4 เป็นภาพวัฒนธรรมทีแบ่งปันโดยทั้งสองกลุ่ม “เยาวชนนอกพื้นที่ทีเคยมาพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” มีทั้งหมด 1 รายการ กระดิงแบน ระซังแบน ความถี่ของคำ 3 และความถี่ 1.92% กระดิงแบน ระซังแบนเป็นตัวแทนของสัมฤทธิ์ทีใช้ในพิธีการในสมัยราชวงศ์ฮั่น โดยทั่วไปใช้เป็นเครื่องดนตรี มักถูกกล่าวถึงในตำราเรียนหรือละครโทรทัศน์ของราชวงศ์ฮั่น ทำให้ผู้คนจำนวนมากทั้งในและนอกมณฑลรู้จักสัมฤทธิ์ประเภทนี้ และ “เยาวชนนอกพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” น่าจะมีความทรงจำทีลึกซึ้งทีสุดกับสิ่งทีพวกเขาได้เห็นในหนังสือหรือในทีวี นี้เป็นกรณีของทั้งสองกลุ่มด้วย “เยาวชนนอกพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” นี้จึงเป็นสาเหตุทีเยาวชนสองกลุ่มมีความเกี่ยวข้องกับภาพทางวัฒนธรรมของ “กระดิงแบน ระซังแบน” โมดุลที 5 เป็นภาพวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม “เยาวชนในพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” เท่านั้น โดยมีทั้งหมด 11 รายการ วัฒนธรรมส่วนนี้ครอบคลุมเฉพาะกลุ่ม “เยาวชนในพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และไม่เกี่ยวข้องกับ “เยาวชนนอกพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” และ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” โดยระบุว่า วัฒนธรรมเหล่านี้สืบทอดมาเฉพาะภายในมณฑลเท่านั้นและไม่ค้อยเป็นที่รู้จักนอกมณฑลหรือยังไม่แพร่กระจายออกไปนอกมณฑลและการแพร่กระจายภายในมณฑลยังไม่แข็งแรงแรงพอ โมดุลที 6 เป็นภาพวัฒนธรรมทีเกี่ยวข้องกับกลุ่ม “เยาวชนนอกพื้นที่ทีเคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” เท่านั้น มีทั้งหมด 0 รายการ โมดุลที 7 เป็นภาพวัฒนธรรมทีเกี่ยวข้องกับ “เยาวชนทีไม่เคยไปพิพิธภัณฑน์ไหฮุนโฮว” เพียงอย่างเดียว มีทั้งหมด 0 รายการ

สามารถรับชมวิดีโอการสัมภาษณ์เฉพาะได้โดยการสแกน QR Code ด้านล่างนี้

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

สวัสดีค่ะ ผู้วิจัยกำลังดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบพิพิธภัณฑสถานของหยกไห่ฮุนโฮว โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มเยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี ข้อมูลที่คุณตอบนั้นจะนำไปใช้ในการค้นคว้าและวิจัยเท่านั้น ขอขอบคุณค่ะ

กลุ่มที่ 1: ท่านที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาวัตถุโบราณที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮวราชวงศ์ฮั่นตะวันตก

1. กรุณาแนะนำประสบการณ์การทำงานของคุณในการขุดค้นวัตถุโบราณในสุสานไห่ฮุนโฮว
2. สถานะปัจจุบันของการขุดค้นวัตถุโบราณในสุสานไห่ฮุนโฮว มีความสำคัญต่อการศึกษาประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอย่างไร
3. วัตถุโบราณที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮวแสดงให้เห็นถึงลักษณะคุณค่าทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอะไรบ้าง
4. ทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้เยาวชนเข้าใจวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวได้เพิ่มมากขึ้น

กลุ่มที่ 2: ท่านที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาเครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮวราชวงศ์ฮั่นตะวันตก

1. กรุณาแนะนำประสบการณ์การทำงานของคุณในการขุดค้นเครื่องหยกในสุสานไห่ฮุนโฮว
2. สถานะปัจจุบันของการขุดค้นเครื่องหยกในสุสานไห่ฮุนโฮว มีความสำคัญต่อการศึกษาประวัติศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอย่างไร
3. เครื่องหยกที่ขุดพบในสุสานไห่ฮุนโฮวแสดงให้เห็นถึงลักษณะคุณค่าทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกอะไรบ้าง
4. จะสามารถทำให้เยาวชนเข้าใจวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวได้ดีขึ้นได้อย่างไร

กลุ่มที่ 3: ท่านที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสื่อใหม่

1. กรุณาแนะนำประสบการณ์การทำงานของคุณในการออกแบบสื่อใหม่
2. ความคิดและแนวคิดของคุณในการออกแบบสื่อใหม่เป็นอย่างไร
3. คุณจะใช้เครื่องมือและเทคนิคที่ทันสมัยอย่างไรบ้างในการออกแบบสื่อใหม่
4. คุณมีคำแนะนำอะไรบ้างสำหรับเป้าหมายการแสดงผลออกและกลยุทธ์การแสดงผลออกของการออกแบบพิพิธภัณฑสถานวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

กลุ่มที่ 4: ท่านที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบสื่อใหม่

1. กรุณาแนะนำประสบการณ์การทำงานของคุณในการออกแบบสื่อใหม่
2. ความคิดและแนวคิดของคุณในการออกแบบสื่อใหม่เป็นอย่างไร
3. คุณจะใช้เครื่องมือและเทคนิคที่ทันสมัยอย่างไรบ้างในการออกแบบสื่อใหม่
4. คุณมีคำแนะนำอะไรบ้างสำหรับเป้าหมายการแสดงผลและกลยุทธ์การ

แสดงผลของการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมยกไหฮุนโฮว

กลุ่มที่ 5: เยาวชนในเมืองหนานชางมณฑลเจียงซีจำนวน 10 คน

1. คุณรู้จักวัตถุโบราณที่ขุดพบในสุสานไหฮุนโฮวอะไรบ้าง
2. วัตถุโบราณที่คุณรู้จักมีลักษณะอย่างไร และคุณรู้สึกอย่างไรกับวัตถุโบราณนั้น
3. คุณสนใจวัตถุโบราณชิ้นไหน โปรดระบุ 1 ถึง 5 ชิ้น
4. คุณมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมไหฮุนโฮวอย่างไร

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเกี่ยวกับการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

สวัสดีค่ะ ผู้วิจัยกำลังดำเนินการสำรวจและวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือ เยาวชนในเมืองหนานชาง มณฑลเจียงซี ข้อมูลที่คุณตอบนั้นจะนำไปใช้ในการค้นคว้าและวิจัยเท่านั้น ขอขอบคุณค่ะ

ส่วนที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ให้ข้อมูลเป็นคนจีนหรือไม่
 - () ใช่
 - () ไม่ใช่ แต่เคยใช้ชีวิตในประเทศจีน
 - () ไม่ใช่และไม่เคยใช้ชีวิตในประเทศจีน
2. เพศของคุณคือ
 - () ชาย
 - () หญิง
3. อายุของคุณคือ
 - () 13 ปี - 15 ปี
 - () 15 ปี - 18 ปี
 - () 18 ปี - 22 ปี
4. ระดับการศึกษาของคุณคือ
 - () มัธยมศึกษาตอนต้น
 - () มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - () ปริญญาตรี

ส่วนที่ 2: การสำรวจความชอบความสนใจของผู้ชมต่อวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

1. ผู้ให้ข้อมูลเคยมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมเครื่องหยกที่ค้นพบจากสุสานไห่ฮุนโฮวหรือไม่
 - () เคย
 - () ไม่เคย
2. เวลาเข้าชมนานแค่ไหนที่คุณสามารถยอมรับได้
 - () 40 นาที
 - () 41-60 นาที
 - () 61-80 นาที

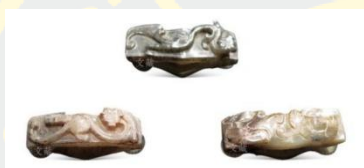
3. ผู้ให้ข้อมูลเคยเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮหรือไม่
- () เคย
 - () ไม่เคย
4. ผู้ให้ข้อมูลเยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮคือ
- () เพื่อทำความเข้าใจและชื่นชมลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮ
 - () สนใจในลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮ
 - () ความบันเทิงหลังเลิกเรียน งานอดิเรกส่วนตัว
 - () ความต้องการทางการศึกษา
 - () ฆ่าเวลา
 - () อื่น ๆ : _____
5. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเนื้อหาหลักที่แสดงในพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮคืออะไร
- () ประเภทของเครื่องหยก
 - () ลวดลายการตกแต่งเครื่องหยก
 - () ระบบพิธีกรรมของเครื่องหยก
 - () ประวัติศาสตร์ของเครื่องหยก
 - () ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของเครื่องหยก
 - () อื่น ๆ : _____
6. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าเป้าหมายการแสดงผลของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮคืออะไร
- () ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮ
 - () ลักษณะทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮ
 - () จิตวิญญาณที่ถ่ายทอดโดยวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮ
 - () ความสำเร็จทางศิลปะของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮ
 - () อื่น ๆ : _____
7. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่ากลยุทธ์การแสดงผลของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮคืออะไร
- () การแสดงผลออกด้วยการรวมกันของวัตถุจริงและรูปภาพ
 - () การแสดงผลออกด้วยการรวมกันของตัวอักษรและรูปภาพ
 - () การแสดงผลออกด้วยการรวมกันของสื่อมัลติมีเดียและรูปภาพ
 - () อื่น ๆ : _____

8. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าวัตถุโบราณเครื่องหยกไห่ฮุนโฮวต่อไปนี้ได้เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวดีที่สุดใน

() หยกฉายข้าว

() เครื่องประดับดาบหยก

() เครื่องหยกการตกแต่งทรงมังกรและหงส์

() ตะขอเข็มขัดหยก

() อื่น ๆ : _____

9. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าลวดลายเครื่องหยกใดต่อไปนี้เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวดีที่สุดใน

() ลวดลายสัตว์

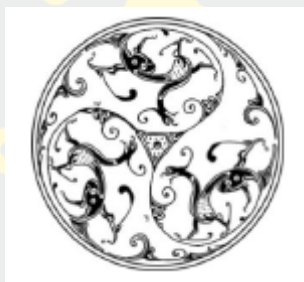
() ลวดลายที่เป็นนามธรรม

() ลวดลายพีช

() ลวดลายผสมผสาน

10. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าพิพิธภัณฑสถานสัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเยาวชอย่างไร (เลือกได้หลายข้อ)

- () การสร้างและการส่งเสริมวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว
- () สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว
- () การเผยแพร่วัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว
- () ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมืองในท้องถิ่น
- () การจุดค้นลักษณะทางวัฒนธรรมของวัฒนธรรมไห่ฮุนโฮวที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก
- () ไม่ค่อยมีคุณค่า เป็นเพียงการชื่นชมวัฒนธรรมเท่านั้น

กลุ่มที่ 3: การสำรวจความคาดหวังของผู้ชมเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถานสัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮว

1. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าการออกแบบของพิพิธภัณฑสถานสัญจรวัฒนธรรมหยกไห่ฮุนโฮวควรมีลักษณะอะไรบ้าง

- () เน้นวัฒนธรรม มุ่งไปที่สภาพความเป็นจริง
- () ผสมผสานระหว่างความเก่าแก่และความทันสมัย คำนึงถึงหลายด้าน
- () มุมมองของประชาชนทั่วไป แลกเปลี่ยนกันอย่างเท่าเทียม
- () อื่น ๆ : _____

2. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าความหมายแฝงที่พิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไหญ่ฮุนโฮควรเผยแพร่คืออะไร

- () วัฒนธรรมไหญ่ฮุนโฮที่อุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลาย
- () ทำที่ในการปกป้องประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไหญ่ฮุนโฮ
- () บริบททางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของแคว้นไหญ่ฮุนโฮ
- () การแสดงความสำเร็จทางศิลปะ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฮั่นประเทศจีน

ผ่านศิลปะสุนทรียภาพไหญ่ฮุนโฮ

3. ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าควรนำความรู้สึกลงทางการสัมผัสให้รวมเข้ากับการออกแบบของพิพิธภัณฑ์สัญจรวัฒนธรรมหยกไหญ่ฮุนโฮอย่างไร

- () วัฒนธรรมหยกไหญ่ฮุนโฮเป็นหลัก ผสมผสานแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่
- () การออกแบบที่ข้ามสาขาวิชา
- () มีเอกลักษณ์เฉพาะ
- () ความเฉพาะด้าน

ภาคผนวก จ

Journal of Roi Kaensarn Academi

Modern Learning Development Centre

Modern Learning Development Co.,Ltd. 141 Village No.6 Banchai Sub-district, Ban Dung District, Udon Thani, Thailand, 41190

Phone number: +6694-7095636 ID Line. teekapko

Date : August 13, 2023

Acceptance Letter

Dear Author (S) : Xin Qin , Jantana Khochprasert and Chusak Suvimolstien

Paper ID : 661228

PaperTitle : The Marquis of Haihun culture of the Young Generation Mobile Exhibition Movement in Nanchang City, Jiangxi Province

This is to enlighten you that above manuscript reviewed and appraised by the review committee member of Journal of Roi Kaensarn Academi by 3 assessors and it is accepted for the purpose of publication in Journal of Roi Kaensarn Academi at Group 1 of Thai journal citation Index Centre (TCI) with ISSN 2697-5033 (Online) Volume 8 Issue 12 December 2023 that will be available at <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/index>

Sincerely

Dr. Teedanai Kapko

Editor Journal of Roi Kaensarn Academi

THE MARQUIS OF HAIHUN CULTURE OF THE YOUNG GENERATION MOBILE EXHIBITION MOVEMENT IN NANCHANG CITY, JIANGXI PROVINCE

Xin Qin¹, Jantana Khochprasert², Chusak Suvimolstien²,
¹Burapha University ²Burapha University ³Burapha University

493165017@QQ.COM

Abstract: In the tomb of the Marquis of Haihun, various cultural items have been discovered, and the materials used to create them are also highly diverse. However, the first batch of them to be sent to the national museum for display in the spring of 2016 were the jade items discovered during the excavation of the Marquis of Haihun Tomb. This study will use the classification of jade culture knowledge and the Marquis of Haihun culture mobile exhibition model to research the appropriate knowledge management of jade culture. This paper's research will center on the appropriate knowledge management of the Marquis of Haihun Jade culture through the classification of jade culture knowledge in conjunction with the proactive mobile exhibition model of the Marquis of Haihun culture in order for the mobile exhibition to interact well with young people and gain their knowledge of the creation and utilization of the communication form of the Marquis of Haihun cultural resources.

Keywords: The Young Generation; Jade ware; The Marquis of Haihun; Mobile exhibition

¹ Xin Qin, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University

² Chantana Kochprasert jantanakh, Faculty of Music and Performing Arts, Burapha University

Chusak Suvimolstien, Faculty of Fine and Applied Arts, Burapha University

Introduction

The tomb of the Marquis of Haihun in Nanchang's Western Han Dynasty has yielded tens of thousands of priceless artifacts after five years of excavation. These artifacts fall into six categories: gold and silver, jade, bronze, pottery, lacquered wood, bamboo, and wooden documents. This makes the tomb the richest Han Dynasty marquis settlement site in China in terms of unearthed artifacts. They reflect the high level of handicraft development during the Western Han period and contain a wealth of historical, artistic, and scientific value, serving as a rich physical basis and detailed pictorial material for modern research into the history and aesthetic culture of the time. These artifacts are exceptionally well preserved and beautifully made. They not only offer a true interpretation of the life of the high-ranking nobility during that period, but they also contain a wealth of historical, artistic, and scientific value. It has a special significance among the extant historical and cultural artifacts in China and serves as a significant reminder of the long history of Chinese culture (Jinjin Jiang, 2017: 22).

Although the Marquis of Haihun discovered a vast number of artifacts and a variety of materials were used to create them, it was the first jade objects that were taken from the Marquis of Haihun's tomb and sent to the Capital Museum for display in the spring of 2016 that drew the most visitors, including scholars, and quickly gained media attention. This is due to the fact that, among many other materials, the Chinese have a long-standing devotion to and belief in jade, utilizing it as an ornament while alive and a burial object after death. Jade has a broad connotation in Chinese culture since it was frequently equated to virtue in the past. When there were no mineral components available in ancient times, people consistently referred to hard, glossy, translucent, and beautifully colored stones as jade, and things constructed of jade were subsequently referred to as jade vessels. As a result, the Marquis of Haihun's discovered jade items are all considered to be jade. According to the site and purpose of the excavation, a total of 411 pieces of jade have been retrieved from the tomb of the Marquis of Haihun, including a wide range of vessel types and exquisite ornamental patterns that can be roughly categorized as ceremonial jade, funerary jade, decorative jade, and jade for everyday use (Shuangjun Li, 2017: 6).

The researcher faces a formidable challenge in spreading and promoting the Marquis of Haihun's jade culture. Young people were selected as the study's audience for the mobile exhibition of the Marquis of Haihun's jade culture for several reasons, including the fact that, according to statistics of many museum visitors, they make up one of the museum's main audience groups and that the educational value of the museum for children is widely acknowledged by society. The Marquis of Haihang excavation offers the young people of Nanchang, Jiangxi Province, a wonderful opportunity to experience and learn about the history and culture of China's Western Han Dynasty.

Young people who are growing up in the digital age expect more from museums than just the dissemination of knowledge and information; rather than being given the answers upfront, they want to learn more about history and culture through participation, experience, interaction, and sharing. Young people can better interact with heritage and history by visiting museums, which operate as a bridge between them and these subjects. It is time for mobile exhibitions in the current period to assume the function of educating and disseminating knowledge for youth and to keep looking into new ways to include historical and cultural knowledge with young

audiences. In order to manage the knowledge of the jade culture of the Marquis of Haihun and create a mobile exhibition management plan, the thesis will concentrate on the social background, interest orientation, and audience participation of young people in Nanchang, Jiangxi Province. This will allow the mobile exhibition to interact well with young people, gain their knowledge of the jade culture of the Marquis of Haihun, and better fulfill the mobile museum's function of cultural dissemination.

Research Objectives

1) Through the study, we hope to discover the connectivity between the jade culture of the Marquis of Haihun and the society of Nanchang City.

2) The study is to help the development of the jade culture of the Marquis of Haihun mobile exhibition, to analyze the jade culture of the Marquis of Haihun, and transfer the knowledge to the youth in Nanchang City, Jiangxi Province.

3) Through the study, it is hoped that the knowledge of the Marquis of Haihun jade culture can be passed on to the youth of Nanchang City, Jiangxi Province for the purpose of forming a participatory management program for the Marquis of Haihun jade culture Mobile Exhibition project.

Research Methodology

The paper analyzes a significant amount of literature in the early phases of the investigation to guarantee that the research findings are of high value and scientific validity and that the procedure and outcomes of the study can be utilized as a reference for subsequent strategies. The paper combines previous research on the culture of the Marquis of Haihun, and the impact of mobile exhibitions on young people's communication, with qualitative research based on in-depth interviews and quantitative research using small-scale questionnaires. It also conducts an exploratory study beforehand to obtain some subjective findings on the impact of the Marquis of Haihun culture's content and communication methods on cognition, emotion, and behavior. The findings of this study serve as the foundation for this paper's research strategy. Within the limits of her expertise, the author conducted a questionnaire survey in the midst of the study based on the findings of the exploratory study. The study chose Nanchang City, Jiangxi Province, as the research target, and used a random sample of adolescents in junior high school, high school, and university levels in this city to conduct the questionnaire survey using a total sample size of 300 in order to reduce the issues of increased uncontrollable factors, increased variables, and low sample size as a result of the study's broad scope. A quantitative investigation and statistical analysis were both completed. Drawing inferences from the data analysis to corroborate the qualitative findings was the study's final step.

Research Scope

1) The content of the study: the Marquis of Haihun archaeological site; the Marquis of Haihun jade culture features characteristics; Nanchang City, Jiangxi Province, young people's knowledge of the Marquis of Haihun jade culture; mobile exhibition.

2) Study place: Mobile exhibition promotion place: Jiangxi Garment College

3) Time scale: Time period of fieldwork: May 2022 to May 2023; the Time period of studying jade culture: Warring States Dynasty; Chu Dynasty; Western Han Dynasty;

4) Target group: university-level students aged 19-22 in Nanchang, Jiangxi Province; high school-level students aged 15-18 in Nanchang, Jiangxi Province.

5) Cooperation scope: Cooperation with the Marquis of Haihun Site Museum of Han Dynasty in Nanchang City, Jiangxi Province, to form the management program of the Marquis of Haihun jade culture mobile exhibition.

Research Findings

In this study, 300 questionnaires were randomly distributed in Nanchang, Jiangxi Province, and those that were meaningful were collected, excluding invalid questionnaires, such as those that had no contact with the culture of the Marquis of Haihun, or those with questionable answers.

According to the survey data, the young generation in Nanchang, Jiangxi Province, has a certain foundation of understanding of the excavated jade culture of the Marquis of Haihun, as well as a certain ability to understand and appreciate the jade culture of the Marquis of Haihun and an interest in the characteristics of the Marquis of Haihun, and is willing to accept a certain degree of visitation length. Young people are generally interested in the types of jade, ornamentation, history, and cultural connotations of the displays in their overall knowledge of the Marquis of Haihun's jade culture, and they prefer a combination of pictures and multimedia media for the exhibition format. In terms of the specific content of the jade culture on display, young people felt that the jade biscuit with a valley motif was the most representative of the Marquis of Haihun's jade objects, followed by the jade belt hook, the jade dragon and phoenix-shaped objects, and the jade sword ornaments; the jade motifs favored abstract motifs, combined motifs, animal and plant motifs, and so on. Young people value both humanistic and popular orientations, as well as the combination of ancient and modern perspectives, in museum design, and they want to experience a sense of multidisciplinary design. As a result of their visit, young people were generally interested in gaining cultural knowledge about the Marquis of Haihun's cultural connotations, aesthetic characteristics, spirit of communication, and artistic achievements, as well as gaining a sense of the Marquis of Haihun itself and the artistic achievements of Chinese Han dynasty history and culture through the Marquis of Haihun culture.

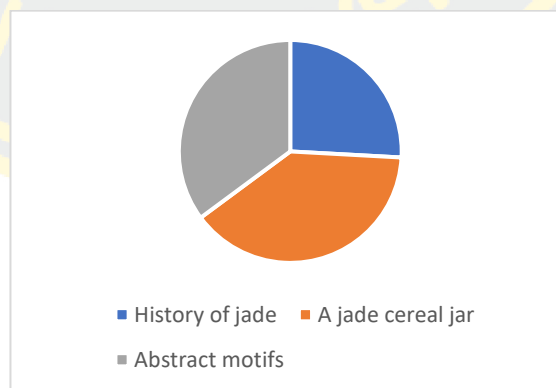

Figure 1, Young Generation's Interests in the Marquis of Haihun Jade Culture

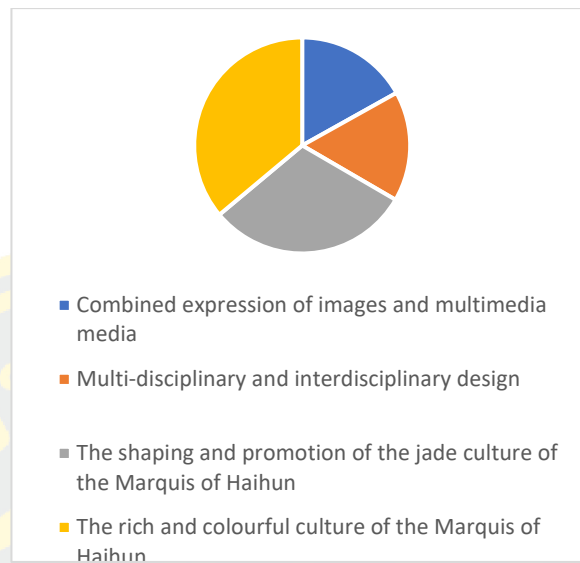
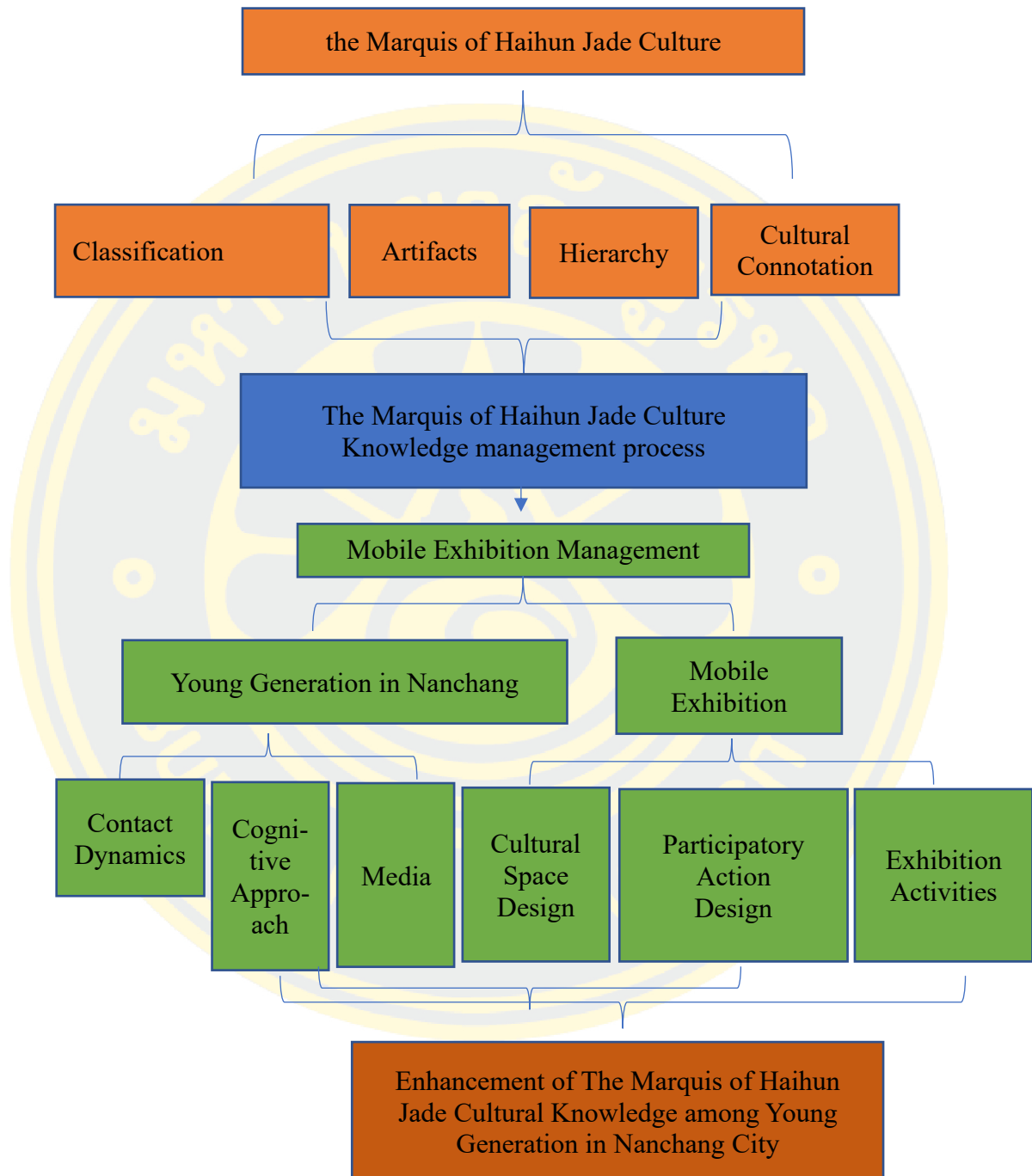

Figure 2, Young Generation's Expectation of the Marquis of Haihun Jade Culture Exhibition

The youth group is quite receptive, with great curiosity and drive to learn. The Marquis of Haihun jade culture mobile exhibition, as an important local cultural discovery in Nanchang, Jiangxi Province, is an entry point for the youth of Nanchang, Jiangxi Province to gain cultural identity education, which can effectively disseminate the culture of the Marquis of Haihun, enhance the visibility of the culture, and promote the prosperity of regional culture.

Conceptual Framework:

Discussion

1) The process of generating the Marquis of Haihun culture mobile exhibition

The process of generating the Marquis of Haihun culture mobile exhibition involved various research methods and participatory approaches to ensure its success. Firstly, a cultural relics research perspective was adopted to interpret the knowledge of the unearthed jade artifacts, including their location, form, characteristics, decoration, and usage. This helped outline the historical and cultural significance associated with the Marquis of Haihun jade artifacts. Secondly, a classification of the unearthed jade artifacts was conducted from an artifacts research standpoint, refining the cultural connotations and management of the Marquis of Haihun cultural and historical contents. Finally, the cultural categories of the Marquis of Haihun jade artifacts were summarized, taking into account the interests of the young generation and their expectations for the exhibition format. The process incorporated their preferences and aimed to create an exhibition that reflects their cultural interests and expectations.

Engaging the young generation through the mobile exhibition:

The mobile exhibition for the Marquis of Haihun culture aimed to engage the young generation by incorporating their interests and preferences. Surveys, interviews, and workshops were conducted to assess their knowledge, understanding, and appreciation of the Marquis of Haihun jade culture. The young participants expressed interest in various aspects, including the types of jade, ornamentation, history, and cultural connotations. They preferred a combination of pictures and multimedia for the exhibition format and valued both humanistic and popular orientations. The exhibition design aimed to provide a multidisciplinary experience that showcased the artistic achievements and cultural significance of the Marquis of Haihun jade culture. By incorporating the young generation's interests and expectations, the exhibition aimed to foster a deeper connection and appreciation among the young audience.

Collaborating with organizations and institutions in the exhibition generation:

Collaboration with organizations and institutions played a crucial role in the generation of the Marquis of Haihun culture mobile exhibition. Partnerships were formed with schools, museums, and other relevant institutions to ensure a comprehensive and inclusive approach. The involvement of schools allowed the exhibition project to be integrated into their curriculum, enabling students to learn about the Marquis of Haihun culture and actively participate in the selection of jade artifacts. Museums provided expertise in exhibition design and cultural heritage, enriching decision-making. The collaboration ensured a diverse range of perspectives and fostered a sense of ownership among the young participants. This collaborative approach promoted cultural heritage appreciation among the young generation and created a more meaningful and engaging exhibition experience.

2) The cultural categories of the Marquis of Haihun jade artifacts

To begin, the study takes a cultural relics research perspective to interpret the knowledge of the Marquis of Haihun's unearthed jade artifacts, including their location, form, characteristics, decoration, and usage, and on the basis of combining the above cultural elements of the jade artifacts, it outlines the historical and cultural knowledge corresponding to the Marquis of Haihun's jade artifacts. Second, from the standpoint of artifacts research, the Marquis of Haihun's unearthed jade artifacts are classified, and the cultural connotation of the Marquis of Haihun's unearthed jade artifacts is refined, in order to realize the management of the Marquis of Haihun

cultural and historical contents. Finally, the cultural categories of the Marquis of Haihun jade artifacts and the representative jade artifacts used in the exhibition are summarized, taking into account the interest of young people in the Marquis of Haihun culture and their expectations for the presentation of mobile exhibitions.

The excavation's history : The main chamber of Haihun Marquis' tomb faces south and north, and the tomb is shaped like an a-word, with east and west rooms that are both equipped with doors and windows and joined by an aisle. The east room of the tomb serves as Marquis of Haihun's bedroom, with the main coffin in the north-east and the long collapse and lacquered wooden table inlaid with jewels in the south, on which are placed such leisure and entertainment vessels as the bronze deer-shaped town and the chessboard; the west room serves as the study, with the long collapse in the north and the bronze and lacquered vessels in the south. The hallways within the tomb are well-organized, with several types of storerooms for holding various items. The clothes store for clothes, the weapons store for weapons, the documents store, the entertainment store, and the carriage store were in the west corridor, from north to south; the money store, the grain store, and the musical instruments store were in the north corridor, from left to right; and the wine store, the kitchen store, and the carriage store were in the east corridor, from north to south. The jade objects discussed in the article were discovered in the main coffin of the West Cloister.

The arts and aesthetics : The relationship between their artistic features and the social background of the Han Dynasty is deeply analyzed through the study of the external shapes, decorations, patterns, and inner aesthetics of the typical jade objects unearthed in the Haihun Marquis Tomb, so as to reflect the characteristics of Han artistic aesthetics that coalesce around the jade objects, to give an overview of the aesthetic interests of the Haihun Marquis, and to explore the artistic aesthetics . The jade piece with dragon, phoenix, and chi dragon motifs unearthed from Marquis Haihun's tomb is made of celadon jade in the form of an oval-shaped piece, with openwork carvings decorating the two sides of the jade piece, with a dragon spitting out a flower pattern on the right, a phoenix motif on the upper-left side, and a chi dragon motif on the lower-left side; the main body of it The dragon is the common emblem of the Chinese nation in ancient Chinese mythology, not only as the carrier of Taoist notions of ascension to immortality, but also as a symbol of imperial power, and the Chinese would use the epithet "true dragon and son of heaven" to denote the emperor(**Yanzhen Liu, 2021:92**). Furthermore, the dragon soars into the sky in the spring and dives into the ocean in the autumn, and he is in charge of the water that sustains everything. The pearl alludes to the fable of the pearl-producing mussel and the pearl-weeping mermaid. These three mythical images are combined to form the abstract picture of the dragon spitting pearls, which is etched on the right side to honor the Han Dynasty, as well as the imagery's continuing life force.

Picture 1, Jade piece of the dragon, phoenix, and chi dragon

Daily Life : Jade for Daily Life, which translates as "living utensils made of jade," refers to jade containers and utensils that people frequently use in their daily lives. Nobles in the Han Dynasty not only utilized jade utensils in ceremonial occasions such as ceremonies and funerals, but they also used jade utensils in their daily lives to demonstrate the grandeur of their lifestyle. The most common varieties of jade used in everyday life are jade seals, jade cups, jade belt hooks, jade boxes, and jade wine glasses. Daily-use jade can also be classified as decorative pieces for persons or objects, as well as vessels.

Among the jade artifacts discovered at the Marquis of Haihun's tomb are jade rings, which were utilized as decorative decorations. As shown in Picture 2, when the unearthed plain jade ring was discovered, it was surrounded by lacquered wooden vessels, and there was also jade as decoration on the lacquered wooden vessels, implying that the plain jade ring was used as decorative jade for lacquered wooden vessel decoration.

Picture 2, Jade ring excavations

The Source of Picture: Exploring Discovery 2016: Amazing Discovery – Haihun Marquis Tomb Archaeological Excavation Site

Recommendations*

1. Theoretical Recommendation

The fundamental responsibility of the Marquis of Haihun mobile exhibition of jade culture, which offers youth education in history and culture in its own unique way, is the dissemination of historical and cultural knowledge. By the end of 2023, the country had few mobile exhibitions and relatively few institutions with a young audience. It appears that mobile exhibitions in China have not paid enough attention to creating learning bridges for young people, and it appears that designing thematic mobile exhibitions from the perspective of young people is an essential new route for future museum development.

2. Policy Recommendations

Collaboration with organizations and institutions plays a key role in the generation of the Marquis of Haihun Jade Culture Mobile Exhibition. The mobile exhibition has established partnerships with schools, museums, and other relevant organizations to ensure that the mobile exhibition receives adequate support. The involvement of schools enabled the exhibition program to be integrated into their curricula, enabling students to learn about the Marquis of Haihun culture and to actively participate in the selection of jade objects. The museum provided expertise in exhibition design and cultural heritage, enriching decision-making. The collaboration ensured a diversity of perspectives and fostered a sense of engagement among the young participants. This collaborative approach fostered an appreciation of cultural heritage among the younger generation and created a more meaningful and engaging exhibition experience.

3. Practical Recommendations

This paper analyzes and investigates the management and design of a thematic mobile exhibition of the Marquis of Haihun jade culture for young people in Nanchang, Jiangxi Province, with a focus on "the dissemination of knowledge of the Marquis of Haihun culture as the core, supported by a participatory experience for young people that integrates education and interaction in the management of the mobile exhibition." The mobile exhibition of the Marquis of Haihun jade culture for youth audiences is summarized and the future development trend is anticipated through the exploration of how to plan the exhibition content, design and apply the exhibition format, as well as exhibition-related activities for youth.

***(The Marquis of Haihun culture of the Young Generation Mobile Exhibition Movement in Nanchang City, Jiangxi Province)**

References

Jingjing Jiang. (2018). *Jade Sword Ornaments Discovered in the Tomb of Haihunhou Liu He*. Master's Thesis. Xiamen University.

Shuangjun, Wanqi Li Xue, Bingqing Cai, Han Wu, Baoquan Cai, Xinyu Liu and Jun Yang.(2018) *Jade was discovered in the tomb of Liu He*. *Cultural Relics*, 2018(11) P.57-72+97.

Yanzhen Liu (2021). *Grain Patterns on the Jade Wall of Marquis Hai Hun's Tomb*. Master's Thesis. Nanchang University.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Xin Qin
วัน เดือน ปี เกิด	16 Feb 1991
สถานที่เกิด	ingdezhen city , Jiangxi Province, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Nanchang city, Jiangxi Province, China
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	Lecture
ประวัติการศึกษา	2011 to 2013, Jingdezhen Ceramic University, Bachelor's Degree. 2013 to 2014, Stirling University, Postgraduate Master's Degree.

